

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,
Mirkóczki Ádám, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	19231
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	19231
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19232
Gógös Zoltán (MSZP).....	19234
Dr. Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter	19236
Apáti István (Jobbik)	19238
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	19240
L. Simon László (Fidesz)	19242
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	19243
A Magyar Nemzeti Bank 2012. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	19246
A Magyar Nemzeti Bank 2013. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	19246
A Magyar Nemzeti Bank 2014. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról szóló országgyűlési határozati javaslat zárószavazása	19246
A Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	19246
Az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19246
A nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	19247
A halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	19248
A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19249
A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19251
Az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19251
A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	19252

A vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19252
Az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19253
Egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	19254
A közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19255
Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	19256
A nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	19257
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről.....	19257
A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése	19258
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője	19258
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	19262
Demeter Zoltán , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19265
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19268
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19272
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19274
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	19279
Szelényi Zsuzsanna (független)	19283
A kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19285
Balla György (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője	19285
Felszólalók:	
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	19287
Gúr Nándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19287
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19291
Balla György (Fidesz) előterjesztői válasza	19292
A jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19294
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	19294
Felszólalók:	
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19295
Kiss László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19297
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19298
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19299
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	19301

Az egységes szanálási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	19306
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19306
Felszólalók:	
Gyopáros Alpár , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19308
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19309
Dr. Vejkei Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19309
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19311
Mesterházy Attila (MSZP).....	19313
Bana Tibor (Jobbik).....	19314
Gúr Nándor (MSZP)	19315
A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	19316
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19316
Felszólalók:	
Gyopáros Alpár , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19318
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19319
Dr. Vejkei Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19320
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19321
Gúr Nándor (MSZP)	19322
A nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19323
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19323
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19325
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19327
Dr. Vejkei Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19329
Kepi Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19331
Szilágyi György (Jobbik)	19333
Gúr Nándor (MSZP)	19337
Szilágyi György (Jobbik)	19341
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	19342
A pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19343
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19344
Felszólalók:	
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19347
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	19349
Dr. Vejkei Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	19350
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	19351
Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényjavaslat általános vitája	19355
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	19355
Felszólalók:	
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19358
Velez Árpád , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19360
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	19364
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19364
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	19369
Vigh László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	19369

Felszólalók:

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	19371
Dr. Vitányi István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	19372
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	19373
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	19378
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	19379
Boldog István (Fidesz).....	19382
Mesterházy Attila (MSZP).....	19385
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	19387
Gúr Nándor (MSZP)	19387
Petneházy Attila (Fidesz).....	19391
Gúr Nándor (MSZP)	19392
Boldog István (Fidesz).....	19392
Szabó Sándor (MSZP).....	19395
Gúr Nándor (MSZP)	19396
Boldog István (Fidesz).....	19400
Gúr Nándor (MSZP)	19402
Vigh László (Fidesz) előterjesztői válasza	19403

A lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása	19405
--	-------

Felszólalók:

Mirkóczki Ádám (Jobbik)	19406
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	19407
Az ülésnap bezárása	19410

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
20. ülésnapja

2015. november 17-én, kedden
(9.02 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila)

ELNÖK: (A miniszteri asztalokon, valamint a kormánypárti első padsor asztalain gyorséttermekben használatos műanyag tálak vannak, melyeket az ülés kezdete előtt Szabó Tímea helyezett oda. - Dr. Rétvári Bence az ülésterembe érkezve a hozzá közelebb eső műanyag tálakat összeszedi és kiviszi a szakértői páholyba.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné és Gelencsér Attila jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt munkánkat megkezdjük, megkérem a Terembiztos Szolgálat munkatársait, hogy az ülésterembe nem illő tárgyakat szíveskedjenek leszedni. (Összeszedik a tálakat. - Dr. Rétvári Bence tapsol.)

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mi az Orbán-kormány valódi társadalmpolitikája?” címmel. Őné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A társadalmak szétszakadása és a szegénység növekedése, hasonlóan a migrációhoz és a klímaváltozáshoz, mára globális kérdéssé vált. Ezek a folyamatok nyilvánvalóan összefüggnek egymással, a multinacionális vállalatok nemzetek feletti hatalmával, az állandó profitnövelési kényszerrel, napjaink világgazdasági modelljével, azzal, hogy egyre kevesebbek kezében egyre nagyobb jövedelem és vagyon koncentrálódik. Eközben tömegek szegényednek el.

Az Orbán-kormány gazdaság- és társadalmpolitikája is ebbe a folyamatba illeszkedik, ezt a tendenciát erősíti. Múlt héten ennek a gazdaságpolitikai vonatkozásairól beszéltem, arról, hogy a kormány a globális versenyben a kiszolgáltatott munkaerővel és alacsony bérekkel versenyez, miközben leértékeli a valódi értéket teremteni képes tudást, életképtelenségben tartja a helyi kisvállalkozásokat, a magas hozzáadott értékű ágazatok helyett pedig az összerelő-ipart támogatja.

A negatív folyamatokra még rá is erősít az alacsony keresetűeket sújtó adórendszer és a szegényellenes társadalmpolitika. A felső rétegeknek kedvező egykulcsos adóval a kormány 134 milliárd forintot vett ki az alsó hét jövedelmi tized zsebéből, miközben 501 milliárdot hagyott a felső 10 százaléknál. Drasztikusan megnöttek az alacsony keresetűek munkájára rakódó terhek, 16 százalékra nőtt a minimálbéresek adója, de nőttek az elvonások a minimálbér két-háromszoros mértékéig. Hasonló elvet érvényesítettek a családtámogatásoknál is, ahol a

magasabb keresetűeknek kedvező, jövedelemfüggő, munkaalapú támogatásokra helyezték a hangsúlyt, mint a családi adókedvezmény, gyed extra vagy a családi otthontermelési kedvezmény.

Ezzel szemben jövőre már nyolcadik éve nem emelkednek a szegény családokat elérő ellátások, mint a családi pótlék, a gyes vagy a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény. A kisjövedelműek számára is hozzáférhető szociális bérlakásszektor gyakorlatilag ismeretlen fogalom.

A társadalmi egyenlőtlenségek fokozásához a kormány szociálpolitikája is keményen hozzájárul, a szegényellenes segélyezési rendszer, a szociális háló szisztematikus leépítése és a jóléti kiadások megnyirbálása.

Miközben a gazdasági válság hatására más országok intézkedéseket vezettek be annak érdekében, hogy a válság által sújtott rétegeket megóvják a további lecsúszástól, a kormány éppen ellenkezőleg tett: tovább terhelte az amúgy is rosszul élő közép- és alsó rétegeket, a legfelső rétegeket és saját klientúráját pedig megerősítette. Mindennek eredménye a másfél millió, szegénységi küszöb alatt élő ember és a négyemillió létminimum alatti.

Bár a kormány újabban előszeretettel hivatkozik a szegénységi adatokra, azokat feketén fehéren mutatják a KSH adatai, miszerint 2009 után durván megnőtt a szegénységben vagy a társadalmi kirekesztettségben élők aránya. Közel 350 ezer ember csúszott le a szegénységbe. 2013-ban némileg javult a helyzet, de ez csak a 2014-es választási év előtti intézkedéseknek volt betudható, mint a rezsicsökkentés vagy a közmunka felfuttatása a téli közmunkaprogramokkal. Az alapvető irányokban semmilyen változás nem történt.

Az LMP-nek kezdettől fogva kiemelt alapértéke a társadalmi igazságosság. A különbségek csökkentése mindenki érdeke, azoké is, akik most a kormánypolitika kedvezményezettjei. Úgy véljük, az, hogy a társadalom ilyen mértékben kettészakadt egy maroknyi gazdagra és több milliónyi szegényre, abban tudatos kormányzati intézkedések szerepet játszottak. Ebből kiindulva meg is változtatható, ha megvan hozzá a politikai akarat.

Ehhez szakítani kell az egyenlőtlenségeket fokozó adópolitikával, az alacsonyan tartott bérek politikájával, a közszféra béreinek befagyasztásával, a szegényeket figyelmen kívül hagyó családpolitikával és a szegényellenes szociálpolitikával. Élhető Magyarországot kell teremteni mindenki számára.

Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP padsorai-
ból. - Sallai R. Benedek tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Azt hiszem, a magyar választók mindig gyanak-

vással hallgathatják az LMP-t akkor, amikor adóváltozásokról beszél, hiszen Magyarországon ma egy háromgyermekes átlagos keresetű család egyetlenegy forint adót, egyetlenegy forint járulékot nem fizet, és ehhez képest az LMP nekik változást kínál.

Mit jelenthet ez, mint a családok adóterheinek növekedését. Vagy ha egy vállalkozó nézi, egy magyar kis- és középvállalkozó, akinek mondjuk, az éves forgalma 500 millió forint alatt van, hiszen ezért kis- és középvállalkozó vagy mikrovállalkozó, és arról hall, hogy az LMP a cégek adóviszonyait meg akarja változtatni, akkor rögtön fölkapja a fejét, mert az az adó, ami most 10 százalékos társasági adóként fizetendő általa, volt az még korábban 19 százalék is, és megijed, hogy mit szeretne tenni az LMP.

És ha beleolvas az LMP választási programjába, ami 40-50 százalék körüli legmagasabb adókulcsokkal számol, akkor pontosan látja, hogy mit kíván az LMP tenni: azokra az emberekre, akik dolgoznak, akiknek munkahelye van, akik bérből és keresetből élnek, azokra akar még nagyobb terheket kiróni (*Schmuck Erzsébet: A gazdagokra!*), és nem tudjuk, hogy azt a pénzt pontosan mire akarja fordítani (*Sallai R. Benedek közbeszól.*), hiszen ha az ön felszólalásait is végigkövetjük, elismerte, hogy az elmúlt 2-3 évben már csökkent a társadalmi kirekesztődésnek vagy a szegénységnek kitett emberek száma, ön is ezt mondta, hogy az utóbbi 2-3 évben pozitív folyamat indult el.

A negatív nem 2009-ben, hanem 2006-ban és 2008-ban indult el, képviselő asszony, a magyarországi válság kezdete óta és a világgazdasági válság kezdete óta, de utána valóban 2013-ban, amikor elkezdtek működni a magyar reformok, és ennek meglett a költségvetésben is a lenyomata, onnantól kezdve valóban csökken azoknak a száma, akik nem tudnak kétnaponta húst venni, akik nem tudnak elmenni nyaralni, vagy akinek problémát jelent a rezsizámlák befizetése.

És mi lehetne pontosan a legnehezebb helyzetben élőket jobban segítő intézkedés, mint a rezsi-csökkentés, amelyet itt a parlamentben számtalan irányból az ellenzéki pártok támadtak? Pontosán ez volt az, ami hozzásegített ahhoz sokakat, hogy valahogy rendezni tudják anyagilag a soraikat. Hogy mi a Fidesz-KDNP társadalompolitikája, tisztelt képviselő asszony?

Az ország kétharmadát, legalább kétharmadát kitevő középosztály, ahol biztonságban, olyan végzettséggel rendelkező emberek élnek, akik számára a gyermekvállalás nem jelenti a szegénység vállalását, akik hozzájutottak ahhoz a tudáshoz, ami hosszú távon jelenti nekik és családjuknak a megélhetést. Ennek rendeltük alá az intézkedéseinket, ezért hoztunk egy olyan adópolitikát, amely segít azoknak az embereknek, akik munkát szeretnének vállalni.

Ezért nyitottuk meg egyfajta előszobaként a munkavállalás világában a közfoglalkoztatást mindazoknak, akik 5 éve, 10 éve vagy 15 éve még sosem dolgoztak, és már el is felejtették, és a gyermekeik sosem látták, hogy milyen az, reggel 8 órára munkába járni.

(9.10)

Mondjon az elmúlt 25 évből egyetlenegy olyan intézkedést, amikor egy kormány ilyen mértékben csökkentette a munkát terhelő adókat és ilyen mértékben bővítette a foglalkoztatást, amikor ennyivel több ember jár reggel 8-kor munkába, mint azt megelőzően! Nem talál még egy ilyen időszakot, képviselő asszony, és ez teremtette meg a költségvetés magasabb fedezetét is.

Sokszor elmondtuk, hogy számunkra három dolog, ami fontos: a munka, az otthon és a család, ami alá az egész kormányprogramot kívánjuk rendelni. Ezért indítottuk el a családok otthonteremtési kedvezményét, amely bővebb lehetőséget kínál, mint az elmúlt tíz évben szinte bármikor a lakás megszerzésére. Ezért indítottuk el a családi típusú adókedvezményt, és ezért teremtettünk jóval több munkahelyet, most már több mint félmillió munkahelyet ötszáz forint alatt. Ennek a reálkeresetekben is megvan a lenyomata, tisztelt képviselő asszony. Ha idefigyelne, hallaná, hogy 10,8 százalékkal nőttek a reálkeresetek az elmúlt öt évben. Ez kétszerese a nemzeti össztermék növekedésének.

Úgyhogy nem szegényellenes, hanem szegénysegellenes az a politika, amit a Fidesz-KDNP folytat. Ebből is látható, hogy mi nem a bérek alacsonyan tartásával szeretnénk idecsábítani bárkit vagy itthon tartani azt a tőkét, amely itthon tudna befektetni, hanem az energiaárak alacsonyan tartásával, és ez az, amit az LMP itt akár hangosbeszélővel, akár bármilyen más módon kívánt a parlamentben akadályozni, hogy ne tudja Magyarország a paksi bővítés révén Magyarországon tartósan alacsonyan tartani az energiaárakat és ezzel gazdasági versenyelőnyt szerezni Magyarországnak. Ha önök komolyan gondolnák azt, hogy legyen Magyarországnak versenyelőnye az alacsony árú energia, akkor nem tiltakoznának a paksi bővítés ellen.

Ha megnézzük, és ha nem csak azokat nézzük, akiknek nincs gyereke, akiknél átlagosan 10,8 százalékkal a bérnövekedés az elmúlt öt évben, hanem mondjuk, a kétgyerekeseket nézzük, nekik már 16 százalék, vagy a három- és többgyerekesek esetében 37 százalékkal az, amennyivel többet keresnek. De még ennél is jobban jártak, akik minimálbéren voltak, mert nekik 43 százalékkal nőtt öt év alatt a keresetük.

Úgyhogy azt hiszem, ez a kormány többet tett az elődeinél azért, hogy Magyarország gerincét egy anyagilag is és erkölcsileg is erős középosztály határozza meg. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gögös Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Elindult a földrablás” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt héten minden olyan kormányzati érv megdőlt, ami

az állami szántóterületek tömeges értékesítését indokolná. Megdőlt az az érv, hogy csak így menthető meg az állami szántóterület a külföldiektől, és megdőlt az is, hogy milyen nagyszerű dolog az aranykalászos gazdaképzés. Azért mondom a másodikat külön hangsúllyal, mert a jelenlegi földművesek, akik az egy-két évvel ezelőtti elfogadott földtörvény szerint ezzel a végzettséggel tudnak földet vásárolni, és ez a végzettség, ahogy kiderült, a 400 órás tanfolyam néhány nap alatt letudható, ami azért eléggé nonszensz. Sőt, azt gondolom, nemhogy nonszensz, hanem a szakma megcsúfolása, ha olyan emberek kerülhetnek bele ebbe a rendszerbe, akiknek egyébként korábban semmilyen tapasztalata meg képzettsége nem volt, most egy gyorstalpalón jogosultságot szereznek akár fejenként 300 hektár föld megvételére.

Korábban is jeleztük, hogy a külföldiektől a földet akkor tudjuk megvédeni, mármint az állami földet, ha nem adjuk el. Ugyanis húsz év múlva legkésőbb, amikor lejár az értékesítési moratórium a mostani vevők kapcsán, így is, úgy is külföldiek kezébe kerülhet, sőt, ha öröklés van, akkor sokkal hamarabb. Sőt, a múlt héten az is kiderült, hogy 222 olyan földműves van jelenleg, aki megfelel a földtörvényi szabályoknak és nem magyar állampolgár, tehát magyarul: 70 ezer hektár akár bármikor a lényegesen jobb anyagi kondíciókkal rendelkező külföldi állampolgárok kezébe kerülhet.

Tegnap elindultak az árverések is, ahol az világosan látszik, hogy a tervezett értékesítés volumene lényegesen kisebb lesz. Ugyan azt nem lehet mondani, hogy nem volt érdeklődés, de érdeklődés alapjában véve a kisebb területekre volt. Ezt miniszter úr mindig érvként szokta használni, hogy itt kicsoda tömeges jelentkezés van. Szeretném hangsúlyozni, nekünk semmi gondunk azzal, hogy 1-2-3 vagy akár 5 hektáros területek is magánosításra kerüljenek; ugye, 3 hektárig a pályázati rendszer keretében, mondjuk, 5 hektárig vagy még 5-6 hektárig a licit keretében is. Ugyanis ezek azok a földek, amelyeket gazdaságosan nem nagyon lehet másra használni. Tehát ez valóban úgy van, hogy legyen ez egy kiegészítő terület azoknak a kezében, akik jelenleg földhasználók. Ez látszik abból is, hogy pont egy ilyen terület váltotta ki a legnagyobb érdeklődést, egy 4,1 hektáros, 30 hektáros osztatlan közös tulajdonban levő földdarabnál volt érdemi licit Győrben, föl is verték az árát 6 millióról 11-re, de hogy ennek egy korábbi vita lehetett-e az oka vagy micsoda, nem tudom, mert azt gondolom, hogy 3 millió forintos földár abban a térségben 19 aranykoronás földnél nem éri meg.

A másik, hogy volt ugyan vevő, ilyen 6-7-8 hektáros táblára, és amikor az egyiket megkérdezte az újságíró, hogy hány éves lesz, amikor majd birtokba veheti - ugyanis ezek mindegyik 50 éves földbérlettel lettek terhelve az első Fidesz-kormány alatt 2001-ben -, azt mondta, hogy 101 éves lesz. Megkérdezték az újságírót, hogy mit kezd 101 éves korában ezzel a földdel, akkor azt mondta, hogy ő úgy gondolja, meg olyan információi vannak, hogy sokkal hamarabb is használatba veheti.

Nagyon felelőtlen dolognak tartom, miniszter úr, ha azt próbálják elhitetni a gazdálkodókkal, hogy európai normák között érvényes bérleti szerződések... - nem tartalmában, mert azt bíróságokon nyilván lehet korrigálni, kétoldalú megegyezéssel bíróság nélkül, egyoldalúan is lehet, de bíróság bevonásával. De magát a bérleti jogot elvenni kormányzati eszközökkel szerintem és ezt ígérni, az óriási felelőtlenység, márpedig nincsen más érvük azoknak, akik 126 éves megtérüléssel földet vesznek, mint az, hogy megoldják, hogy ez a föld minél előbb használatba kerüljön.

Miniszter úr, ennek az állami szántóterületnek a jelentős része érdemben nem termelne hasznot a mostani bérlőknek. Akkor tudna hasznot termelni, ha használnák a gazdák. Önök folyamatosan azt mondják, hogy ez majd így lesz. Mire alapozzák ezt? Erre majd, remélem, válaszol, hogy tényleg terveznek-e ilyet. Azt látjuk, hogy bérleti díjat akarnak emelni, itt volt olyan kormányzati ember, aki azt mondta, 100 ezer forintra. Óva inteném önöket ettől, hogy 100 ezer forintos bérletdíj-emeléseket hagyjanak, ugyanis az tönkreteszi a magyar mezőgazdaságot, és nem Simicska Lajost, szeretném jelezni, hanem a magyar mezőgazdaságot. Az más kérdés, hogy vannak olyan bérleti díjak, amit, ha állami kézben maradnak a földek, nyilván kell és lehet is rendezni, de ennek nem az a módja, hogy célzott lövést sörétes puskával akarnak leadni. Ez egy óriási hiba és óriási jogellenes lépés lesz, nagyon remélem, hogy ez ma nem fog sikerülni.

A másik: arra is felhívnam a figyelmüket, hogy ez a fajta földértékesítés egyértelműen elviszi az utolsó aktív eszközt a vidékfejlesztés elől (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), elvisz minden olyan lehetőséget, amivel egy állam tudna élni, ha akarna. Ne tegyék, ezt miniszter úr, még mindig nem késő! Köszönöm szépen a figyelmüket. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Fazekas Sándor miniszter úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, miniszter úr.

DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Örülök annak, hogy fölvetette ezt a témát, amely tegnap már komoly terjedelemben zajlott itt az Országgyűlésben. A napirend előttinek mi is a pontos címe, képviselő úr? „Elindult a földrablás”, ugye? (*Gógös Zoltán: Igen.*) Érdekes, már nem volt mersze elmondani ezt a címet, vagy csak én nem hallottam. Tehát földrablás-e vagy sem az, ami most zajlik, tisztelt Országgyűlés, mert ez szerintem a legfontosabb dolog, ami képviselő úr címként adott, de nem mert elmondani - bátor tett. (*Gógös Zoltán: Nem vagyok én olyan gyáva.*) Bátor tett, itt a bizonyosság arra, hogy nem mert elmondani, mert ezt tegnap is elmondtam, hogy aki földrablásról beszél, és ennek megvan a jelentősége ebben a Házban, tisztelt

Országgyűlés, az azt állítja, amit a Btk. is, hogy aki idegen dolgot jogtalan eltulajdonítás végett úgy vesz el mástól, hogy evégből valaki ellen erőszakot, illetve az élet vagy a testi épség elleni közvetlen fenyegetést alkalmaz... (Közbeszólások a Jobbik soraiból.) Igen, hallották már önök, mégis földrablást emlegetnek. Tehát nem árt, ha az „ismétlés a tudás anyja” elv érvényesül.

Mert aki azt mondja, hogy itt földrablás van, az nem állít mást, mint azt, hogy a gazdák, akik földet vásárolnak liciten vagy elővásárlási joggal az államtól, ők rablók. (Felzúdulás és közbeszólások a Jobbik soraiban.) Rablónak nevezni a magyar gazdákat pedig egy jelenkori kuláküldözés, ennek lehetünk most a tanúi. (Zaj, közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.) Mindenféle kifogással csak a magyar gazdák ne vehessenek földet; kritizálni őket azért, hogy nem is érdeklő őket; amikor vesznek, akkor pedig az a baj, hogy miért vesznek. (Gógös Zoltán: Nem vesznek, több eszköz van annál.) Ha a képviselő úr azt mondja, hogy nem vesznek, akkor pedig mi a probléma?

(9.20)

Ha ön azt mondja, hogy nem vásárolják meg a földet a gazdák, akkor mi a probléma? Egyik pillanatban az a gond, hogy eladjuk a földet, a másik pillanatban pedig az a gond, hogy nem tudjuk eladni a földet.

Szerintem az első nap árverései után korai mérleget vonni. Sporthasonlással élve: egy futballmecszen is az első perc aligá alkalmas arra, hogy megjósoljuk a küzdelem végét. De azért mutatkozik érdeklődés, hiszen a földek több mint 50 százaléka elkelt. Mintegy 40 ezer parcelláról van szó, és ez azt jelenti, hogy ha ez a tendencia megy tovább, 20 ezer gazda már földtulajdonhoz jut. Ez azért egy rendkívül jelentős dolog, ami egyúttal arra is rámutat, hogy mennyire vidékfejlesztési eszköz vagy sem ez a terület, mert alig hiszem, hogy a magyar vidékfejlesztésben az egy-két-három-öt hektáros kisparcelláknál nagy potenciál lenne. Éppúgy a haszonbérleti joggal terhelt, tíz, húsz meg harminc évre haszonbérleti joggal terhelt földeknél is jó lenne, ha ön mint nagy vidékfejlesztő - akinek a munkálkodását bezárt cukorgyárak, 10 ezer hektár kiirtott föld fémjelzi, ezek fűződnek a nevéhez - megmondaná azt, hogy milyen vidékfejlesztési lehetőséget lát ezeknél a tartós bérleteknél, amelyek harminc év múlva járnak le. Ez szerintem mindenképpen hasznos lenne.

Tisztelt Országgyűlés! Igenis van érdeklődés a földek iránt. Éppen mai adat az, hogy Nógrád megyében 28 darab állami földre 43 licitáló jelentkezett, és az eddig meghirdetett 6500 darab 3 hektár alatti földre már mintegy ezer vételi ajánlat érkezett; egyébként december 1-je a határidő. Tehát igenis van érdeklődés, és a gazdák élnek azzal a lehetőséggel, amit a jogszabályokban a kormány, illetve az Országgyűlés számukra biztosít.

Tisztelt Ház! Nekem az a meglátásom, hogy a gazdák jogosan élnek a földvásárlás lehetőségével. A

haszonbérletekre ennek milyen hatása van? Szeretném elmondani, hogy zömmel azok érdeklődnek, akik most is haszonbérletre. Ők fogják tudni a földeket használni, ahol nem ők a haszonbérletre. Amikor pedig letelnek a földhasználati szerződések, akkor megbe tudnak lépni. De én azt mondom, hogy ezt bízzuk a gazdákra. Én nem kívánok kommentálni egyetlen latolgotást sem a jövőt illetően, amit egy gazda mond, én nem kívánok latolgotni abban a vonatkozásban sem, hogy ki miképpen tervezi a gazdálkodását, ki vesz részt árverésen vagy ki nem foglalkozik ezzel. Majd meglátjuk, amikor majd néhány hónap, mondjuk, két hónap eredményei a rendelkezésre állnak, hogy mi a tényleges helyzet.

Nekem meggyőződésem, hogy helyes a döntés. Igenis meg kell teremtenünk a lehetőséget. Az az igazi vidékfejlesztés, hogy a magyar gazdák földhöz jussanak, ezeket az apró parcellákat, osztatlan közös tulajdonokat tudják használni, tudjanak termelni. Hiszen a vidékfejlesztés nem egy önmagáért való dolog. Önök, képviselő úr, a magyar vidéket föl akarták számolni, az önök idején volt olyan államtitkár, aki azt mondta, hogy a magyar falu egy középkori maradvány, arra nincs szükség. Szerintem ha valaki ebben a Házban a vidékfejlesztésről a legjobb, ha hallgat, az ön.

De egy dolog biztos: a magyar vidékfejlesztés a magyar gazdák nélkül elképzelhetetlen, termelni kell, megélhetést kell nyújtani vidéken, ehhez pedig a földre szükség van. Ezt a célt a „Földet a gazdáknak” program teljes mértékig teljesíti. Köszönöm. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Már nem csak a keleti országrész retteg” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Lassan háromszáz hete vannak kormányon, mégis képtelenek rendet tenni. Tudom azt, államtitkár úr, hogy ön a válaszában valószínűleg meg fogja említeni, hogy az utóbbi években 3 ezer új rendőrt avattak - de az utóbbi időben több államtitkári eskütétel volt, mint rendőri eskütétel; ennyit a belső arányokról -, el fogja mondani, hogy a büntető törvénykönyvet hányszor és hogyan szigorították, ezeket hogyan szavazta vagy nem szavazta meg a Jobbik, de azt soha nem teszi hozzá, hogy mindig csempésztek bele olyan javaslatokat, amelyek a mi programunkkal és értékrendünkkel, valamint a nemzet érdekével kevésbé voltak összeegyeztethetők, ezért borítékolható volt a válaszuk, és aztán önök erre tudnak hivatkozni. De úgy gondolom, léteznek olyan statisztikák is, tisztelt államtitkár úr, amelyek az önök kijelentéseit, az önök állításait tételesen megcáfolják.

Engedje meg, hogy egy Heves megyei kistelepülésen nemrég készített bűnügyi statisztikát, bűnügyi felmérést említsek meg itt a teljes nyilvánosság előtt, amely az emberek valódi megkérdezésén alapul.

Ebből, tisztelt államtitkár úr, az derül ki, hogy azon a Heves megyei kistelepülésen - Átányról van szó egyébként, hogy konkrétumokat is mondjak - 16 százalék mondta azt, hogy valamilyen bűncselekmény áldozatává vált ő vagy valaki a háztartásában. Minden második embernek lopták el a biciklijét vagy kismotorját, minden harmadik embernek ellopták valamelyik haszonállatát már legalább egyszer, minden negyedikhez betörték már, és valamilyen nagyobb értéket vittek el a házból, 20 százalékukat fenyegették vagy zsarolták meg korábban, és 15 százalék vált különböző szélhámosok áldozatává. Ezek után azt mondani, hogy északon vagy keleten rend van, meglehetősen nagy túlzás és a választók megtévesztése, a választók becsapása.

De hogy ne csak különböző vagyon elleni, illetve kevésbé vagy közepesen súlyos bűncselekményekről beszéljek, álljon itt két konkrét közelmúltbeli nagyon szomorú és tragikus eset, két kettős gyilkosság, tisztelt államtitkár úr. Az egyik a Mendéhez közeli Pusztaszentistvánon történt. Két hetven év feletti, tisztas idős embert gyilkoltak meg, a nénit szíven szúrták, a bácsit pedig addig kínozták, amíg el nem mondta, hogy a megtakarított, a házban elrejtett pénzüket hol találják meg az elkövetők. Állítólag annak lehettek az áldozatai, hogy elkezdték a kis házuk felújítását, egy élet munkájával összekuporgatott pénzükből megkezdték a kis ház felújítását. Valószínűleg ez kelthette fel az elkövető vagy az elkövetők érdeklődését, azt gondolták, hogy jelentős mennyiségű pénze lehet otthon annak, aki egy házfelújításba tud ma Magyarországon belekezdeni.

Aztán ott van a másik eset, az érdi kettős gyilkosság, ahol a sértettek szintén hetven év feletti, egészségi állapotuk, életkoruk miatt védekezésre vagy képtelenek, vagy kevésbé alkalmasak már. Méhészkedéssel foglalkoztak. Valószínűleg valahogy kiderülhetett, hogy nemrég erdélyi iskoláknak tíz laptopot és öt vetítőt adtak ajándékba. Az elkövetők, a bűnözők azt gondolták, hogy akkor itt is bőven van pénz, érdemes rájuk törni és brutális kegyetlenséggel meggyilkolni ezeket a szerencsétlen idős embereket.

Es tudja, államtitkár úr, nem csak az életellenes cselekmények kapcsán vannak erős kritikai észrevételeink, hanem azt kell látnunk, hogy ezen túlmenően a fiatalok körében az olcsó kábítószer is pusztít, és az olcsó kábítószer hatása alatt vagy bűncselekmények áldozataivá válnak, például a fiatal hölgyek, vagy súlyos bűncselekményeket követnek el mások sérelmére. Itt tudnám említeni a kora nyári tiszabezdédi gyilkosságot is, ahol még a mai napig is csak egyetlen elkövető van előzetesben, a többiek pedig szabadlábban várják azt, hogy esetleg jó eséllyel meg is ússzák a büntetőjogi felelősségre vonást.

Es tudja, tisztelt államtitkár úr, én magam igen csak elmélyedtem az uzsora-bűncselekmények körülményeinek feltárásában és az olcsó kábítószer terjesztésében, és mindig azt láttam - de az önök politikustársai, képviselői is négyszemközti beszélgetések alkalmával heves bólogatások közepette elismerik ezeket a problémákat -, hogy ha egy 10-15 ezres kisvárosban valaki néhányszor fölkeres bizo-

nyos szórakozóhelyeket, akkor fel tudja térképezni, hogy meghatározott bűnözők hol, milyen anyagot, kinek, milyen módszerrel árulnak. Ezt mindenki tudja helyben, csak éppen a rendőrség figyelmét kerüli el.

Három feltételezés lehetséges, tisztelt államtitkár úr, ezzel kapcsolatban. Az egyik a totális szakmai alkalmatlanság, a másik az, hogy a rendőrök a vamerpolitikát félreértelmezik, és pitiáner bűnözőknek pitiáner információkért kvázi fedettnyomozói státust biztosítanak, ezért úszhatnak meg mindent, a harmadik pedig az, hogy bizony sok esetben korrupció is felmerülhet, és vajazzák azokat a rendőröket, akik adott esetben szemet hunynak ilyen bűncselekmények sorozatos elkövetése fölött.

Tehát a közbizalmat, a köznyugalmat sértő bűncselekményektől az élet elleni bűncselekményekig, a kábítószer-terjesztésig, az uzsora-bűncselekményekig nincs rend ebben az országban, államtitkár úr. Ha mi meg fogjuk kapni a megfelelő közbizalmat, akkor mi nem statisztikákat, hanem közbiztonságot fogunk javítani. Bebizonyítottuk már ezt úgy is, hogy 2010-12 között több javaslatot nyújtottunk be, mint 2006 és 2010 között az akkori kormánypartok és ellenzék együttevén. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt képviselő úr, sajnálom, hogy ön durván megtámadta itt ma az Országgyűlésben a rendőrséget, azt a magyar rendőrséget, amely a déli határ védelme érdekében erőn felül teljesít, megvédi az országot, megvédi a magyar embereket, megvédi önöket is, és akkor erre az a hála, hogy ön itt levajazott, korrumpálódott rendőrségről és rendőrökről beszél. Tisztelt képviselő úr, ezt visszautasítom! Egyébként ez a hozzáállás, ez a napirend előtti hozzászólás bizonyítja a Jobbik alkalmatlanságát akár az ország ügyeinek a vitelére, akár a rend kérdésének a helyes megítélésére.

(9.30)

Tisztelt Képviselő Úr! Mi 2010-ben azt ígértük, hogy rendet teszünk az országban *(Szilágyi György: Két hét alatt.)*, visszaállítjuk a közbiztonságot, biztosítjuk az emberek biztonságát, nyugalmát. Ennek érdekében azt mondtuk, szigorú törvényeket alkotunk. Új Btk.-t, új szabálysértési törvényt fogadtunk el, bevezettük a három csapás törvényt pontosan azoknak a bűncselekményeknek a szigorú büntetésére, amelyeket ön fölhozott: az érdi kettős gyilkosság vagy a másik emberölési bűncselekmény.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi azt is mondtuk, hogy ezt csak úgy tudjuk elérni, ha megerősítjük a rendőrséget a létszámában. Ezt is megtettük. Önök ezen

gúnyolódna, hogy ezt mindig elmondjuk. Azért mondjuk el, mert szóba hozzák, mert kérdezik, mert enélkül nem tudtuk volna ezt az eredményt elérni, képviselő úr. Valóban, 3500 fővel megerősítettük a rendőrséget, a szigorú törvényeket elfogadtuk. Sajnáljuk egyébként, és mindig elmondom, hogy ezeknek a szigorú törvényeknek a zömét önök nem szavazták meg, önök nem támogatták ezeket a törvényeket. Önök a parlamentben rendért kiáltanak, de a rendetlenség pártján állnak, tisztelt képviselő úr.

Emellett, tehát a szigorú törvények mellett, a létszám megerősítése mellett a technikai feltételeket is biztosítottuk. Hiszen például 2012 végén 1750 új gépjárművet adtunk át, valamint az elmúlt évben is, 2014. december 23-án adtunk át 1350 gépjárművet, többek között a külső határok védelmére rendelt gépjárművek közül 237 amortizálódott gépjárművet cseréltünk ki, képviselő úr. *(Nagy zaj a Jobbik frakciójában.)*

Hadd mondjam a 2015-ös eredményeket! Elnök Úr! Tegye lehetővé, hogy Novák Előd képviselő úr hallgassa meg a válaszomat, illetőleg a Jobbik-frakció, ha már megszólított, akkor adja meg a kellő tiszteletet a válasz meghallgatására. *(Közbeszólások a Jobbik frakciójából.)* Köszönöm szépen, folytatom a választ. Tehát szeretném elmondani, hogy milyen eredményeket értünk el az elmúlt évben. A regisztrált bűncselekmények száma 2015 első félévében 13,2 százalékkal csökkent, abszolút számban tekintve 148 922-ről 129 312-re csökkent az előző év hasonló időszakához képest; ha 2011 első félévét nézzük, akkor több mint 35 százalékkal csökkent. A közterületen elkövetett bűnesetek száma 16,4 százalékkal csökkent, 31 790-ről 26 569-re, és ha 2011 első félévéhez mérjük a közterületen elkövetett bűncselekményeket, akkor közel 50 százalékkal csökkent a számuk.

Tisztelt Képviselő Úr! Mi soha nem ígértük azt, hogy egyetlen bűncselekmény sem lesz Magyarországon. Szeretnénk ezt elérni egyébként, mert azt gondolom, ennél jobb vagy nagyobb célt nem lehet kitűzni, de nem ígértük azt, hogy nem követnek el bűncselekményt. Minden bűncselekmény áldozatával, azok családjával szolidárisak vagyunk, részvétet nyilvánítunk, de nyilván az a célunk, hogy megelőzzük a bűncselekményeket. Együttműködik a rendőrség egyébként a polgárőrséggel, a bűncselekmények megelőzése érdekében pedig a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanáccsal ez év március 7-én elindítottuk a betörésmegelőzési programot. Ez jelenleg Baranya, Somogy, Pest megyére, Borsod, Szabolcs-Szatmár megyére és Budapest területére terjed ki. Az eredményeket értékeljük, és ha megfelelő eredmények lesznek, az egész országra ki fogjuk terjeszteni ezt a programot.

Még egyszer mondom, ott folytatom a hozzászólásomat, ahol kezdtem, hogy a rendőrség ezeket az eredményeket a déli határ megvédése mellett érte el. Tehát nem akármilyen helyzetben állt helyt a rendőrség. Ezúton is köszönetet mondok a magyar rendőrség személyi állományának azért a szolgálatért, amit a déli határ védelmében megtesznek, illetve

amit a magyar emberek élet- és vagyombiztonsága érdekében megtesznek. *(Nagy zaj. - Az elnök csenget.)*

Az a célunk, hogy tovább erősítsük a rendőrséget, továbbra is olyan jogszabályokat fogadjunk el a parlamentben, amelyek a magyar emberek biztonságát szolgálják. Kérem képviselő urat, ha fontosnak tartják ezt, akkor ezeket a törvényeket támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett L. Simon László képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „140 éve született a magyar kultúrpolitika meghatározó alakja, gróf Klebelsberg Kunó”. Öné a szó, képviselő úr, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. „Ne feledjük el, hogy az a szent terület, melyet mi hazánknak nevezünk, Közép-Európában, Európa belvárosában fekszik, és ha mi magyarok csak egy kisebb műveltségű állam zsúpfedeles házában akarunk élni, akkor ilyen ház számára nagyon korán túlságosan drágává válnék Európának ebben a belvárosában a házhely. Lebontanák szegény zsúpfedeles házunkat, és más szerencsésebb nemzetek építenének itt modern palotát. Valójában lét vagy nemlét kérdéséről van itt szó.” *(A Jobbik frakciója kivonul az ülésteremből.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! E gondolatokat éppen 140 évvel ezelőtt gróf Klebelsberg Kunó vetette papírra az 1920-as években. Mi, Székesfehérváron és Fejér megyében élők valamilyen nyien büszkék vagyunk arra, hogy ugyan gróf Klebelsberg Kunó Arad vármegyében, Magyarpécskán született 1875. november 13-án, de ezer szállal kötődött Fejér megyéhez. Középiskolai tanulmányait a székesfehérvári ciszterci gimnáziumban folytatta, és munkásságának eredményeképpen számos érték született meg mind Székesfehérváron, mind az egész megyében.

E tiszteletünk jeléül születésének kerek 140. évfordulóján, a múlt héten pénteken Kápolnásnyéken avattuk Tessely Zoltán képviselőtársam jelenlétében mellszobrát, amit a nagyszámú közönségnek Rétvári Bence államtitkár úr adott át. Két nappal később a pusztaszabolcsi római katolikus plébánia vadonatúj, gyönyörű ólomüveg ablakait áldotta meg Spányi Antal megyés püspök atya. A nagyszámú pusztaszabolcsi és távolabbról érkezett közönség nagyon örült annak a csodálatos ólomüveg ablakegyüttesnek, amelyet Szinte Gábor és Domokos László művészeknek köszönhetünk. Ezen ólomüveg ablakok egyikén is megjelenik a megye nagy-nagy kultúrpolitikus személyiségének portréja, Klebelsberg Kunó ábrázolása.

De mi is kötődik ehhez a nagyszerű emberhez, akinek kultuszát építenünk kell, és akiről itt a Házban is rendszeresen kell szólnunk, hiszen 40 év szocialista-kommunista diktatúrája ki akarta törölni az ő személyiségét és emlékét a magyar kultúrtörténet-

ből. Többek között az oktatás intézményrendszerére országos programot dolgozott ki. Megreformálta a tanítóképzést, új szakokat hívott életre a felsőoktatásban, több ezer népiskolát létesített az analfabétizmus felszámolására, vidéki egyetemeket hozott létre. Nevéhez fűződik egyebek között a hazai felsőoktatás áttűnő fejlesztése.

Politikusi életpályája óriási volt. Ugyan hivatalnokként kezdte 1898-ban Bánffy Dezső akkor miniszterelnök meghívására, de hamarosan politikai megbízatást is kapott. 1914-ben Tisza István miniszterelnök kabinetjében a vallás- és közoktatásügyi minisztérium adminisztratív államtitkára lett, '16-ban Tisza István maga mellé vette a miniszterelnökség politikai államtitkárának. Majd később, 1916-ot követően, amikor országgyűlési képviselő is lett, a Bethlen-kormányban kapott megbízatást. '21-ben belügyminiszter lett, majd '22-től vallás- és közoktatásügyi miniszter lett. Az azt követő szűk évtizedben Magyarország kulturális újjászervezését végezte el a trianoni trauma után.

Kidolgozta országunk népiskolai hálózatának kiépítési programját. Az 1926-ban elfogadott törvény rendelkezett az elemi iskolák egy új típusáról, az érdekeltségi népiskola megteremtéséről. Három év alatt 5 ezer tanyasi és kisfalusi tantermet épített Magyarországon. 1922-ben létrehozta a Magyar Országos Gyűjteményegyetemet, amely hosszú évtizedekre, mindmáig hatóan meghatározta a magyar közművelődési és közgyűjteményi rendszer jövőjét. 1923-ban életre hívta a Napkelet című irodalmi folyóiratot, amelynek főszerkesztője Tormay Cécile lett. Pécsen, Szegeden és Debrecenben egyetemi építkezéseket indított, klinikákat hozott létre, kutatóintézeteket alapított.

Kulturális létesítményeinek létrehozását az 1920-as években kezdi, '28-ra már 1500 népkönyvtárat létesített, 1929-ben megnyílt a római Collegium Hungaricum, és Magyarországon 17 mezőgazdasági népiskolát és sok elemi népiskolát is épített. 1930-ban a Margitszigeten ő avatta föl az általa kezdeményezett és építtetett Nemzeti Sportuszodát.

(9.40)

Ez az óriási életmű még nagyon sok elemmel ki egészíthető lenne. Azt gondolom, egy olyan politikus elődünkről van szó, akire büszkének kell lennünk, akinek a 140. születésnapján arról is kell szólnunk, hogy az ő példáját követve kell a mai nehéz helyzetben is Magyarország kulturális identitását formálnunk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

Mindenekelőtt szeretnék ismételtlen gratulálni a kápolnásnyékieknek ezen szobor felállításához és ahhoz, hogy a 140 éves évfordulót méltóképpen ünnepelik meg nemcsak Fejér megyében, de országszerte is. Mi magunk, amikor képviselőként, államtitkárként bejövünk ebbe az ülésterembe, talán méltóképpen jelzi a hely súlyát vagy a feladatunk súlyát és felelősségét, hogy ebben a teremben, ezekben a padokban korábban Klebelsberg Kunó és hasonló kaliberű politikusok ültek, akik meghatározták az egész XX. század magyar kultúrpolitikáját. Bizonyos eredményeik nem is akkor jelentkeztek, amikor mondjuk, Klebelsberg is közel tíz éven keresztül kultuszminiszter volt, hiszen az a sportsikersorozat mondjuk, ami az ötvenes években történt Magyarországon, annak volt köszönhető, hogy Klebelsberg tette kötelezővé az iskolai testnevelést, akkor még nem mindennaposan, hanem csak kötelező jelleggel legalább egyszer egy héten. De ami akkor elindult a magyar sportfejlesztésben, vagy amikor létrejött az ő kultuszminisztersége alatt a Testnevelési Főiskola, ezek akár évtizedekkel később, mondjuk, az ötvenes években hozták meg az eredményüket, de itt példaként hozhatnám a margitszigeti Nemzeti Sportuszodát is, ami szintén az ő nevéhez köthető.

Idéznék egy rövid gondolatot tőle: „A kultúra nem olyan kincs, amelyet pusztá őrzéssel meg lehet tartani. A nemzetnek is folyvást dolgoznia kell, hogy a maga művelődési szintjét folyton fenntartsa.” Ez jelzi Klebelsberg elkötelezettségét is, hogy mindig munkával kell fenntartani azt, amit Magyarországon ő korábban más írásaiban kulturális vagy művelődési fölénynek említett. Mi azt írjuk a magyar Alaptörvényben négy évvel ezelőtt, hogy Magyarországon a kereszténység nemzetmegtartó erő, de mindemellett Klebelsberg Kunó vallotta, hogy abban a közép-európai, igen zavaros és sok fordulattal rendelkező történelemben, amit a magyarság megélt, túlélt és gyarapodott, a kultúrája, a magasabb fokú műveltsége volt az, ami őt tette győztesé, és a zsúpfedeles ház helyett, amit a képviselő úr idézett Klebelsberg Kunótól, nem mások települtek be ide, a Kárpát-medencébe. Azt mondta, hogy ezt a nemzeti fölényt, kulturális fölényt a trianoni összeomlás után talán még fontosabb fenntartani, mint annak előtte.

Klebelsberg kultúrpolitikájában egy nagyon üdös kettősséget láthatunk, olyasfajta párhuzamos kultúrpolitikát, amelynek előtte és utána különböző rendszerek, különböző miniszterek, miniszterelnökök csak egyik vagy másik részét tudták megvalósítani. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* A képviselő úr is említette a tanyasi, falusi tanteremépítési programját, amelynek keretében három év alatt ötezer falusi tantermet hozott létre. Azt mondta, hogy ez az a széles alapzat, a nemzet műveltsége, amire lehet építeni Magyarország jövőjét. Mindamelllett, hogy az alapműveltséget, az alapoktatást, az alakultúrát ilyen mértékben fejlesztette *(Zaj. - Az elnök csenget.)* - köszönöm szépen -, figyelme volt arra, hogy az elitkultúrát is fejlessze, hiszen Debrecen, Pécs, Szeged egyetemek alapításával, a Collegium Hungaricum megalapításával, kutatási programok elindítá-

sával az elitkultúrát is igyekezett erősíteni. Azt mondta, hogy a magyar nemzeti elitnek európai dimenziókban kell gondolkodni, és európai szinten kell gondolkodnia. Sem előtte, sem utána nem volt olyan rendszer, ami mind a kettőt meg tudta volna ilyen léptékekben valósítani, a különbségeket ilyen mértékben csökkenteni.

Mi magunk is valami hasonló utat szeretnénk bejárni, akár csak a köznevelés rendszerében, amikor igyekszünk a nehezebb helyzetben levő iskolák számára az állami fenntartással és működtetéssel megteremteni azt a lehetőséget, hogy felzárkózzanak az átlagos iskolaszinthez és azon túl is nőjenek adott esetben, és mindemellett az egyetemek kiemelt támogatásával (*Zaj. - Az elnök csenget.*) szintén igyekszünk a felsőfokú képzésben is, a doktori képzésben is segítséget jelenteni. A parlament előtt ebben az ülészakában is fektet és fekszik olyan javaslat, amely ezt célozza. Ez tehát az a különlegesség, amit Klebelsberg megtett, és ami évtizedeken keresztül is megmaradt, hogy a széles néprétegek kultúráját és az elit kultúráját egyszerre tudta emelni. Ő azt mondta, hogy ez természetesen nemcsak az oktatást, de az erkölcsi és szellemi belértéket is jelenti, ami mutatja, hogy nem csupán tudásátadásról van szó, hanem sokkal inkább műveltségnek és etikának az átadásáról is volt szó.

Az is fontos az ő szempontjából, ha őt idézzük - még egy utolsó gondolatot, ha belefér az időmbe (*Zaj. - Az elnök csenget.*), hogy a nemzetnek nem csak idegen népek által felkutatott igazságokat kell megismertetni a tagjaival, hiszen a tudomány és a kultúra világának nem lehetnek a magyarok - ahogy ő fogalmazott - utazó ügynökei. Nekünk, magyaroknak azt a kultúrát és azt a tudományt kell művelnünk, kutatnunk, megőriznünk és bővítenünk, amelyet mi, magyarok itt, a Kárpát-medencében hoztunk létre.

Azt hiszem, akkor vagyunk méltóak Klebelsberg Kunó, 140 évvel ezelőtt született kultúrpolitikusunk emlékéhez, ha ezt a magyar kultúrát, ezt a magyar tudományt itt a helyi értékekkel kívánjuk bővíteni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Elfogadott napirendünknek megfelelően 9 óra 50 perctől határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. 9 óra 50 percig szünetet rendelék el.

(Szünet: 9.45 - 9.56)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Gelencsér Attila és Hegedűs Lorántné)

ELNÖK: (A szünetben Szabó Tímea ismét fehér műanyag tálkát helyezett el dr. Semjén Zsolt, Orbán Viktor és Lázár János elé.) Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, foglal-

ják el helyüket, és ellenőrizték, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! **A Magyar Nemzeti Bank 2012. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló H/6947. számú határozati javaslat zárószavazása következik. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6947. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 129 igen szavazattal, 66 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2013. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló H/6948. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6948. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 127 igen szavazattal, 69 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyar Nemzeti Bank 2014. évről szóló üzleti jelentése és beszámolója elfogadásáról** szóló H/6949. számú határozati javaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a határozati javaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/6949. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 129 igen szavazattal, 67 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a Magyarország és a Belga Királyság között a minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezmény kihirdetéséről** szóló T/6963. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6963. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 196 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió Tanácsa által a nemzetközi védelmet kérők kötelező kvóták szerinti elosztásáról elfogadott határozattal összefüggésben indítandó bírósági eljárásról** szóló T/7332.

számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/7332/5. számon, összegző jelentését pedig T/7332/6. számon terjesztette elő. Emlékeztetem Önöket, hogy a tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot a házsabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a törvényalkotási bizottság T/7332/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 154 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/7332. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 154 igen szavazattal, 41 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.00)

Soron következik a **nemzetközi fejlesztési együttműködésről és a nemzetközi humanitárius segítségnyújtásról szóló 2014. évi XC. törvény, valamint a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló T/6985. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 7., 8. és 9. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 7. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 9. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 133 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6985. számú törvényjavaslatot.

Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 31 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény módosításáról** szóló T/6989. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6989/22. számon, összegző jelentését pedig T/6989/23. számon terjesztette elő. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 16. számú, a Jobbik képviselőcsoportja a 7., 8. és 10. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozták. Először ezekről határozunk.

A 16. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. A fenntartáshoz minősített többség szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 36 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 10. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 130 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. és 2. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6989/22. számú összeg-

zõ módosító javaslatának minõsített többséget igénylõ részét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegzõ módosító javaslat minõsített többséget igénylõ részét 181 igen szavazattal, 15 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most az összegzõ módosító javaslat egyszerű többséget igénylõ további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6989/22. számú összegzõ módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegzõ módosító javaslat további pontjait 181 igen szavazattal, 14 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Felhívom figyelmüket, hogy a T/6989/25. számú egységes javaslat sarkalatosági rendelkezése meghatározza a minõsített többséget igénylõ rendelkezések körét. Ezek elfogadásához a jelen lévõ országgyűlési képviselõk kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6989/25. számú egységes javaslat minõsített többséget igénylõ rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslat minõsített többséget igénylõ rendelkezéseit 181 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.10)

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylõ részairõl határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6989/25. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylõ rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylõ rendelkezéseket 181 igen szavazattal, 13 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **mezõ- és erdõgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggõ egyes rendelkezésekrõl és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításáról** szóló T/6981. számú törvényjavaslatához benyújtott összegzõ módosító javaslatról történõ döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegzõ módosító javaslatát T/6981/8. számon, összegzõ jelentését pedig T/6981/9. számon terjesztette elõ.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselõcsoportja a 4. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Elõször errõl határozunk. A 4. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak!

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 43 igen szavazattal, 126 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegzõ módosító javaslatról döntünk. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (2) bekezdése alapján a Fidesz képviselõcsoportja az összegzõ módosító javaslat 3., 4. és 5. pontjáról külön szavazást kezdeményezett. Elõször ezekrõl döntünk, és ezután határozunk az összegzõ módosító javaslat további pontjairól.

Az összegzõ módosító javaslat 3. pontjában a bizottság a törvényjavaslat 3. §-ának módosítását javasolja. A Fidesz képviselõcsoportja kérésére külön döntünk. Felhívom figyelmüket, hogy az elfogadásához a jelen lévõ országgyűlési képviselõk kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegzõ módosító javaslat 3. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás. - A táblán megjelenõ eredmény: 129 igen, 43 nem, 24 tartózkodás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatpontot 126... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hogy?)* - 129 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem fogadta el. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

Az összegzõ módosító javaslat összefüggõ 4. és 5. pontjaiban a bizottság a törvényjavaslatot új 4. és 5. §-sal javasolja kiegészíteni. A Fidesz képviselõcsoportja kérésére külön döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az összegzõ módosító javaslat 4. és 5. pontját. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosítójavaslat-pontokat 2 igen szavazattal, 168 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most az összegzõ módosító javaslat egyszerű többséget igénylõ további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6981/8. számú összegzõ módosító javaslatának további pontjait. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegzõ módosító javaslat további pontjait 127 igen szavazattal, 44 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy az imént az Országgyűlés nem fogadta el az összegzõ módosító javaslat minden pontját, a zárószavazás során a törvényjavaslatnak az összegzõ módosító javaslat elfogadott pontjaival módosult szövegérõl döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése alapján a törvényjavaslat 3. §-a elfogadásához a jelen lévõ országgyűlési képviselõk kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6981. számú, módosult törvényjavaslat minõsített többséget igénylõ rendelkezését. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslat minõsített többséget igénylõ rendelkezését 129 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett nem fogadta el.

Most a módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő részéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6981. számú módosult törvényjavaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egyszerű többséget igénylő rendelkezéseket 128 igen szavazattal, 43 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, valamint egyéb eljárásjogi és igazságügyi törvények módosításáról** szóló T/6980. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6980/5. számon, összegző jelentését pedig T/6980/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6980/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 156 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6980/7. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 157 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló T/6978. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6978/6. számon, összegző jelentését pedig T/6978/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Volner János indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 153 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6978/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 152 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6978/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 152 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény, valamint az egyes közszolgáltatások ellátásáról és az ezzel összefüggő törvénymódosításokról szóló 2013. évi CXIII. törvény módosításáról** szóló T/6984. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6984. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 125 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a vad védelmével, a vadgazdálkodással, valamint a vadászattal összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/6955. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6955/29. számon, összegző jelentését pedig T/6955/30. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 16., 18. és 21. számú, az MSZP képviselőcsoportja a 7. és 8. számú, a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 4., 5. és 6. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 16. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 35 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 18. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 35 igen szavazattal, 147 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 21. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Ennek elfogadása kizárja a 8. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 37 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Országgyűlés! A 8. számú módosító javaslat Legény Zsolt és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 25 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Legény Zsolt és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 39 igen szavazattal, 121 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 128 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 54 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 9 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6955/29. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 173 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6955/33. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 147 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 32 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az arcképelemzési nyilvántartásról és az arcképelemző rendszerről** szóló T/6623. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6623/10. számon, összegző jelentését pedig T/6623/11. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján az MSZP képviselőcsoportja a

4. és 5. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 38 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6623/10. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 122 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6623/12. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 122 igen szavazattal, 39 nem ellenében, 24 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes rendészeti tárgyú törvényeknek az európai uniós kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges és más célból történő módosításáról** szóló T/6634. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6634/6. számon, összegző jelentését pedig T/6634/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6634/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.30)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6634/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 153 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **közigazgatási bürokráciacsökkentéssel összefüggő törvénymódosításokról** szóló T/6410. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6410/23. számon, összegző jelentését pedig T/6410/24. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 13., 14. és 17. számú, az MSZP képviselőcsoportja a 3., 4. és 8. számú, a Jobbik képviselőcsoportja az 5., 6. és 7. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 13. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 40 igen szavazattal, 118 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 11 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 51 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 17. számú módosító javaslat Sallai R. Benedek indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 64 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 122 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 4. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Ennek elfogadása kizárja az 5. számú módosító javaslatot. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 63 igen szavazattal, 123 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Lukács László György és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 8. számú módosító javaslat Harangozó Tamás indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 61 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 57 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 7. számú módosító javaslat Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 31 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6410/23. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 123 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6410/28. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 148 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 37 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény és egyes adótörvények módosításáról** szóló T/6636. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6636/19. számon, összegző jelentését pedig T/6636/20. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 4., 6. és 10. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 4. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné és Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 123 nem ellenében, 33 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 6. számú módosító javaslat Magyar Zoltán indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 24 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 38 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 10. számú módosító javaslat Szilágyi György indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

tartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 30 igen szavazattal, 122 nem ellenében, 34 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6636/19. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 124 igen szavazattal, 2 nem ellenében, 61 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6636/22. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 125 igen szavazattal, 3 nem ellenében, 58 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **nemzetközi pénzügyi beszámolási standardok egyedi beszámolási célokra történő hazai alkalmazásának bevezetéséhez kapcsolódó, valamint egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/6638. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/6638/7. számon, összegző jelentését pedig T/6638/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/6638/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 153 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 34 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/6638/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 158 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

(10.40)

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről** döntünk. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Bangóné Borbély Ildikó, MSZP és képviselőtársai által a „Nemzeti minimum programjáról” címmel H/6724. számon előterjesztett határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak. *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a határozati javaslatot 63 igen, 118 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Tóbiás József, MSZP és képviselőtársai által „Az időskori létbiztonság megteremtése érdekében a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosításáról” címmel T/6507. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 63 igen, 122 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szél Bernadett és Schiffer András LMP-képviselők által „Az offshore-vállalkozásoknak a közpénzek felhasználásából történő kizárásáról, valamint az államigazgatás offshore-mentesítéséről” címmel T/5803. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 63 igen, 120 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Arra figyelemmel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor. A határozathozatalok végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket, kétperces szünetet rendelék el. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Ismételten kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése. A Vantara Gyula, Fidesz és képviselőtársai által benyújtott előterjesztés T/7409. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az általános vita megkezdése során az előterjesztői nyitóbeszédre, a kormány képviselőinek felszólalására, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint az elsőként jelentkező független képviselő felszólalására kerül sor. További képviselői felszólalásokra a vita folytatásában lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely alelnök úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Alelnök úr, öné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt fekvő törvényjavaslat célja a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény módosítása. A javaslat emellett tartalmazza az egyházi törvény változásával összefüggésben szükséges törvénymódosításokat, közülük fontossága miatt kiemelve az egyházak hitéleti és

közcélú tevékenységének anyagi feltételeiről szóló 1997. évi CXXIV. törvényt.

Először röviden a javaslat szükségességéről szeretnék szólni, illetve annak előzményeiről, majd a tartalmi elemekre is röviden ki fogok térni. Az egyházi törvény módosítása azért feltétlenül szükséges, mivel a jelenleg hatályos törvényi szabályozást számos bíráló érte az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága részéről. A gyakorlatban az Alkotmánybíróság három határozatban foglalkozott a törvénnyel. Korábban megsemmisítésre is sor került, és most is mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, tehát az Országgyűlés jogalkotási kötelezettsége a törvénnyel kapcsolatosan fennáll.

Szintén folyamatban vannak eljárások az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, ezek közül több esetben született olyan határozat, amely a magyar államot elmarasztalta a korábban egyházi státussal rendelkező vallási közösségekre vonatkozó jelenlegi jogi szabályozás miatt. Ezért az egyházi törvény átfogó felülvizsgálata és módosítása nem mellőzhető, amelynek során a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága és az Alkotmánybíróság instrukciói meghatározzák azt a követendő utat, amelyekre az előterjesztők az előterjesztés elkészítése során figyelemmel voltak.

Az Alaptörvény értelmében mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ehhez kapcsolódóan fogalmazza meg az Alaptörvény az állam és az egyház különvált működésének elvét, mely mellett, hogy a szekularizált állam működésének egyik alapelve, a vallásszabadság egyik garanciájának is tekinthető. Az Alaptörvény azonban kifejezésre juttatja azt is, hogy az állam világnézeti semlegessége nem jelent egyúttal közömbösséget is, hanem a közösségi célok érdekében az állam együttműködik az egyházakkal. Ezeknek a követelményeknek való együttes megfelelés érdekében a javaslat a következő kiindulópontok mentén épül fel.

Az Alaptörvénnyel összhangban biztosítani kell a másokkal együttesen történő vallásgyakorlás jogát, arra való tekintet nélkül, hogy az együttes vallásgyakorlás jogilag szabályozott szervezeti keretek között vagy anélkül történik. Meg kell teremteni a vallás szabad gyakorlásának az alkotmányos elvek szerinti szervezeti kereteit. Rendezni kell az állam és a vallási közösségek közcélú tevékenységek terén történő együttműködését, figyelemmel arra az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által egyaránt elismert elvre, hogy az államot ebben a körben a vallási közösségek hitéleti tevékenységével összevetve bizonyos mérlegelési lehetőség és jog illeti meg.

(10.50)

A szabályozásnak alkalmasnak kell lennie a visszaélések megakadályozására. A rendszerváltozást követő, Európában kiemelkedően liberális első egyházi törvény e tekintetben sikertelen volt, mert számos

visszaélésre adott lehetőséget. A jelenleg hatályos szabályozás joggal tűzte ki a visszaélések visszaszorítását célként. Az egyházzá válás feltételeinek jelentős szigorítását és az egyházi státussal bírók körének jelentős szűkítését, valamint annak módját azonban a strasbourgi bíróság és az Alkotmánybíróság is túl szigorúnak ítélte meg, nem vitatva, hogy egyébként a cél helyes volt, a visszaélések megakadályozása legitím törekvés volt a kormánypártok részéről.

Mindezekre tekintettel az egyházi törvény felülvizsgálata és a vitatott rendelkezések korrekciója nem várható magára. Emiatt hosszas átgondolást igényelt a kormánypártok részéről, hogy az egyházi törvény átfogó módosítása hogyan tudja orvosolni az esetleges félreértéseket, vitatott kérdéseket. Ennek a hosszas előkészítő munkának az eredménye az önök előtt fekvő törvényjavaslat. Az előkészítés során mind az Igazságügyi Minisztérium, mind pedig a frakció kezdeményezett valamennyi frakció részvételével egyeztetést, ezeken első alkalommal mindenki megjelent, második alkalommal a Magyar Szocialista Pártot már nem láthattuk vendégül, ennek ellenére az előterjesztés elkészítése során valamennyi ellenzéki pártnak és kormánypárti frakciónak is lehetősége volt véleményének az ismertetésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat megalkotásának hátterét követően most a javaslat legfontosabb újdonságait szeretném ismertetni. Az előttünk fekvő előterjesztés egyaránt vallási közösségként tekint valamennyi, elsődlegesen vallási tevékenységet végző közösségre, felekezetre vagy egyházra, függetlenül annak megnevezésétől vagy szervezeti formájától. Alapelvként rögzíti, hogy minden közös vallásgyakorlás céljára alakult és e célból működő közösség jogi személyiség nélkül is jogosult mindazon alkotmányos védelemre, amelyet az Alaptörvény a vallási közösségeknek a szabad vallásgyakorlás keretében biztosít.

A javasolt szabályozás a nemzeti alkotmányos és európai identitás tisztelete mellett a jogállamiság keretei között a lehető legszélesebb körben kívánja biztosítani a lelkiismereti és vallásszabadság érvényesülését, a vallási közösségek önrendelkezési jogát és egyenjogúságát, valamint az állam semlegességét.

A javaslatban foglalt új egyházi szervezetrendszer értelmében vallási közösség már az is, ha két vagy három ember együtt imádkozik. Megmaradnak lehetséges szervezeti formaként a vallási egyesületek is, rájuk az egyesületi szabályok vonatkoznak, tehát ezeket már tíz fő is megalapíthatja, és ezt követően nyilatkozik arról, hogy az egyesület vallási tevékenységet kíván végezni. Ha valamely közösségnek három évre visszamenőleg az évek átlagában legalább 400 személyi jövedelemadó-felajánlása van, akkor nyilvántartásba vett egyházként működhet. Ha öt éven keresztül az évek átlagában több mint 4 ezer személyi jövedelemadó-felajánlása van, akkor pedig bejegyzett egyházként működhet.

Alapvető változást jelent az eddigi gyakorlathoz képest, hogy állami részről nem az egyházak elismerése történik meg, hanem a bírósági nyilvántartásba vétel válik a jogi személyiség megszerzésének alapjá-

vá. Szeretném mindenkinek felhívni a figyelmét, hogy Magyarországon több mint 4 millióan fizetnek személyi jövedelemadót, ehhez képest egytizedre a 400 fős kritérium, és egyezredre a 4 ezer fős kritérium, tehát még most is azt mondhatjuk, hogy csak az 1990-es módosításhoz képest tartalmaz ésszerű szigorítást a jogszabály, a jelenlegi szabályokhoz képest a nyilvántartásba vett, illetve a bejegyzett egyházi státus elnyerése komoly könnyebbséget jelent.

A javaslat garanciális szabályokat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a hatálybalépésekor működő vallási közösségek a státusuk szempontjából ne kerüljenek az eddiginél kedvezőtlenebb helyzetbe, valamennyi most bevett egyház a legmagasabb kategóriába, a bejegyzett egyházi kategóriába kerül automatikusan ex lege, másrészt biztosítja az előterjesztés, hogy azon továbbra is vallási tevékenységet végző közösségek egyházi státusa megnyugtató módon rendeződjön, amelyeket a 2012. január 1-jén hatályba lépett törvényi szabályozásnak az Alkotmánybíróság, illetve a strasbourgi bíróság által jogsértőnek talált rendelkezései hátrányosan érintettek. Az állam a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségekkel együttműködik a közcélú tevékenységek, közfeladatok ellátásában, amelynek kereteit velük közösen egyes részterületekre vonatkozó megállapodásban rögzíti.

A kormánypartok továbbra is elkötelezett hívei annak, hogy az állam a közcélok megvalósítása érdekében kiemelt együttműködésre, stratégiai partnerségre törekedjen azon történelmileg és társadalmi szerepük alapján meghatározó vallási közösségekkel, amelyek hagyományosan a legnagyobb szerepet vállalják a társadalmi feladatok ellátásában, és a legnagyobb társadalmi elfogadottsággal, beágyazottsággal rendelkeznek. Ez a törekvés jelenik meg a javaslat azon elemeiben, amelyek alapján az állam a bejegyzett egyházakkal a történelmi múltjuk, a társadalmi elfogadottságuk, szervezettségük és súlyuk, valamint társadalmi feladatvállalásuk alapján átfogó jellegű együttműködési megállapodásokat köthet. Az ilyen, jelentősége miatt és tartóssága érdekében az Országgyűlés által sarkalatos törvényben kihirdetett megállapodással rendelkező bejegyzett egyházak státusuk változatlanul hagyása mellett minősülnek az Alaptörvény szerinti bevett egyháznak.

Ahogy azt már korábban említettem, az államot az alkotmányos és nemzetközi jogi szttenderdek szerint is mérlegelési jog illeti meg a közfeladatok ellátásának támogatása körében, amelyet azonban tárgyilagos és ésszerű feltételek mellett kell gyakorolnia. A javaslat ezért a közösségi feladatok megoldása, a vallási közösségek számára hozzáférhetővé tett anyagi támogatások, illetve az állam és a vallási közösségek közösségi együttműködése körében a társadalmi támogatottság, súly és feladatvállalás tárgyilagos és ésszerű feltételeinek figyelembevételét írja elő, így biztosítva a gazdasági racionalitást, a társadalmi súly és a diszkriminációmentesség együttes érvényesülését.

Összességében az előttünk fekvő javaslat alkalmas arra, hogy megnyugtató módon rendezze a val-

lasi közösségek működésének kereteit és az egyes közösségekkel való állami együttműködés feltételrendszerét, lezárva az ennek kapcsán évek óta újra és újra felmerülő alkotmányos és nemzetközi vitákat.

Tisztelt Országgyűlés! Az ellenzék ezt a módosító javaslatot látva, akár korábbi kritikáinak igazságtartalmát is fellelheti benne. Erre tekintettel úgy gondolom, ha a korábbi kritikák elvi alapú kritikák voltak és nem csupán a kormánnyal való szembenállást tükrözték, akkor semmi akadálya annak, hogy a kétharmados többséget igénylő módosítást az Országgyűlés el tudja fogadni.

Ezért kérem az Országgyűlésben ülő valamennyi frakciót és képviselőtársaimat, hogy támogassák az előterjesztett törvényjavaslatot, illetve ha konstruktív módon módosító indítványokat fogalmaznak meg, akkor arra természetesen a helyzet rendezése és a törvénymódosítás kétharmados többséget igénylő elfogadása érdekében a kormánytöbbség nyitott lesz.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kíván felszólalni. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A lelkiismereti és vallás szabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló előterjesztés kiemelkedő jelentőségű mind az Alaptörvényben foglalt jogok érvényesülését, mind Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése szempontjából, ezért a kormány azt kiemelten fontosnak tartja és támogatja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném röviden ismertetni azt a releváns alaptörvényi és nemzetközi jogi környezetet, amelyben ezt a javaslatot értelmezni és értékelni kell. Az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához. Ez a jog magába foglalja a vallás vagy más meggyőződés szabad megválasztását vagy megváltoztatását, és azt a szabadságot, hogy a vallását vagy más meggyőződését mindenki vallásos cselekmények, szertartások végzése útján vagy egyéb módon akár egyénileg, akár másokkal együttesen nyilvánosan vagy a magánéletében kinyilvánítsa, vagy kinyilvánítását mellőzze, gyakorolja vagy tanítsa.

Az Alaptörvényben foglalt jogok részletes tartalmát az egyházügyi törvény bontja ki, amelynek egyes hatályos rendelkezései több irányból váltottak ki kritikát. Az Emberi Jogok Európai Bírósága az egyházak egyenjogúságának sérelme, az Országgyűlés egyházak elismerésében meglévő hatásköre, valamint a korábban megszerzett egyházi státus és az ehhez kapcsolódó privilégiumok megvonásában rejlő jogsérelem miatt marasztalta el a szabályozást a Magyar Keresztény Mennonita Egyház és társai

kontra Magyarország ügyben 2014. április 8-án meghozott ítéletében.

(11.00)

Az Alkotmánybíróság nemzetközi szerződésbe ütközőnek, ezért alaptörvény-ellenesnek minősítette a hatályos törvény egyházi státus elnyeréséhez szükséges létszámot, illetve működési időtartamot előíró egyes rendelkezéseit, másrészt sérelmezte a törvény hatálybalépésekor a korábbi egyházak átalakulásához biztosított felkészülési időt, annak rövidege és az elmulasztásához fűződő jogkövetkezmények, illetve a kimentési lehetőség hiánya miatt. A 23/2015. (VII. 7.) Ab-határozatban pedig felhívta az Országgyűlést, hogy tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket. A javaslat az említett döntésekben foglalt kritériumoknak megállapításom szerint eleget tesz.

A javaslat egyes konkrét rendelkezéseire áttérve az alábbiakra hívnám fel tisztelt képviselőtársaim figyelmét. Az Alaptörvény VII. cikk (2) bekezdése szerint az azonos hitelvetek követők vallásuk gyakorlása céljából sarkalatos törvényben meghatározott szervezeti formában működő vallási közösséget hozhatnak létre. A javaslat az Alaptörvénnyel összhangban a vallási közösségek létrehozásának szabadságát biztosítja az érintettek számára, ugyanakkor megteremteni a vallás szabad gyakorlásának az alkotmányos elveknek megfelelő szervezeti kereteit.

A módosítás alapelveként rögzíti, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság mindenkit megillető jog, amely nem köthető semmilyen jogi formához. A rendelkezés egyszerre utal az Alaptörvény VII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal összhangban az egyéni és kollektív vallásszabadság jogára, egyúttal megalapozása a törvény későbbi szakaszaiban kifejtésre kerülő azon fel fogásnak, amely szerint minden magát vallási közösségként definiáló közösség akár jogi személyiség nélkül is jogosult mindazon alkotmányos védelemre, amit az Alaptörvény a vallási közösségeknek a szabad vallásgyakorlás keretében biztosít.

A javasolt új struktúra a jogi személyiség nélküli vallási közösségek, vallási egyesületek, nyilvántartásba vett egyházak és a bejegyzett egyházak kategóriáját különbözteti meg. A szabályozás szerint legalább 10 fős taglétszám esetén bármely vallási közösség vallási egyesületté és így jogi személlyé alakulhat. A nyilvántartásba vett egyházként történő bejegyzéshez a személyi jövedelemadó 1 százalékos felajánlásai alapján igazolható társadalmi támogatottságot, 400 szja 1 százalékos felajánlást három év átlagában, illetve legalább ötéves vallási egyesületként való működést szükséges igazolni.

A nagy társadalmi elfogadottsággal bíró, öt év átlagában évi legalább 4 ezer egyházi szja 1 százalékos felajánlással rendelkező és hosszú ideje jogszerűen működő vallási közösségek pedig bejegyzett egyházként kérhetik nyilvántartásba vételüket. Esetükben az elvárt működési időtartam legalább 20, illetve 15 éves magyarországi vagy legalább 100 éves szervezett nemzetközi működés.

Azon bejegyzett egyházak, amelyekkel az állam olyan átfogó együttműködési megállapodást köt, amely törvényben kihirdetésre kerül, az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdése szerinti bevett egyháznak minősülnek, jogi státusukban nem különbözve más bejegyzett egyháztól. A törvényjavaslat az állam és a vallási közösségek kapcsolatának szabályozása körében névumként tartalmazza az együttműködési megállapodások rendszerének szabályozását. Eszerint az állam a közfeladatok ellátása érdekében a vallási egyesületekkel és a nyilvántartásba vett egyházakkal egyedi, a bejegyzett egyházakkal pedig a történelmi múltjuk, társadalmi elfogadottságuk, szervezetségük és súlyuk, valamint társadalmi feladatvállalásuk alapján átfogó jellegű együttműködési megállapodásokat köthet.

(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A bejegyzett egyházakkal a már meglévő, például az Apostoli Szentszékkal kötött nemzeti megállapodás vagy a jövőben kötetendő átfogó stratégiai együttműködési megállapodások rögzítésére védelmük, jelentőségük és időtállóságuk okán a javaslat szerint sarkalatos törvényben kerül sor. A javasolt új egyházi szervezetrendszer széles körű autonómiát és hitéleti tevékenységükhöz támogatást biztosít a vallási közösségeknek, elismeri azok társadalmi szerepvállalását, mindazonáltal fenntartja az állam mérlegelési jogát arra vonatkozóan, hogy objektív okokból a társadalmi elfogadottság, beágyazottság, társadalmi súly, illetve az egyházügyi hagyományok alapján a közfeladatok megvalósításában való együttműködés részleteit kialakítsa. Az együttműködési megállapodások javaslatban foglalt szabályozása megfelelően biztosítja az objektivitást, tárgyilagosságot és így a diszkriminációmentesség elvének az állam mérlegelési jogkörével való összhangját.

A javaslat rendezi a vallási közösségek nyilvántartásba vételének feltételeit, eljárását, amelynek során érvényesülnie kell a tárgyilagosság és ésszerűség, továbbá a tisztességes eljáráshoz, valamint a jogorvoslathoz való jog követelményének; a vallási közösségek társadalmi elfogadottságának mértékére vonatkozó feltételeket - szja 1 százalékos felajánlások, működési idő -, a hitéleti tevékenység finanszírozásában való állami részvétel alapelveit, továbbá a vallási közösségek törvényes működését biztosító intézményi és eljárási feltételeket. A javaslat megfelelően rendezi a törvény hatálybalépésekor működő vallási közösségek elhelyezését az új struktúrában, figyelemmel arra, hogy azok ne kerüljenek a jelenleginél hátrányosabb helyzetbe az új szabályozási rendszerben.

Az átmeneti rendelkezéseknek további kiemelt célja, hogy az Alkotmánybíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága által támasztott követelményeknek megfelelően orvosolja a korábbi szabályozásból adódó státusvesztések hátrányos következményeit. Ennek keretében a javaslat kedvezményes szabályokat állapít meg azon vallási közösségek esetében, ame-

lyek a módosítandó 2011-es szabályozás miatt elvesztették korábbi egyházi jogállásukat, vallási tevékenységet végző szervezetként működtek tovább, és most is szerepelnek e szervezetek nyilvántartásában, illetve amelyek ugyan nem alakultak át vallási tevékenységet végző szervezetté, de az 1990-es egyházi törvény alapján szerzett egyházi jogállásukkal, illetve annak elvesztésével összefüggésben az Alkotmánybírósághoz vagy az Emberi Jogok Európai Bíróságához fordultak, vagy státusuk elvesztésével összefüggésben más jogorvoslati eljárást kezdeményeztek.

Végezetül jelzem, hogy olyan, különböző elemeket ötvöző, komplex módosításról van szó, amely nemcsak az egyházi törvény módosítását jelenti, hanem azzal összefüggésben a vallási közösségek finanszírozására vonatkozó törvény és számos ágazati jogszabály módosítását is maga után vonja. Ezek közül kiemelendő az egyház-finanszírozási törvény módosítása, amely a már ismertetett elvekkel összhangban rendezi az állam és a vallási közösségek együttműködésének kereteit, a közfeladatokban való részvételt és annak állam általi finanszírozását.

Az új egyházi szabályozás miatt szükségessé váló ágazati - adóigazgatási, számviteli, közigazgatási eljárási, illetve közfeladat ellátására vonatkozó - törvények, jogszabályi módosítások az egyházi törvény módosításával együtt kerültek benyújtásra, és 2016. január 1-jén lépnek hatályba.

A javaslattal, ahogy azt az előterjesztő részéről kifejezésre került, a kormánypártok egyrészt le kívánják zárni azokat a nyitott szabályozási kérdéseket, amelyek a jelenleg hatályos szabályozás kapcsán az Alkotmánybíróság és a nemzetközi fórumok előtt is felmerültek. Másrészt hosszú távú megoldást kínál a javaslat a lelkiismereti és vallásszabadság maradéktalan érvényesüléséhez, valamint az állam és a vallási közösségek Alaptörvény szerinti különvált, de a közcélú feladatok ellátása terén együttműködésen alapuló működéséhez.

Összességében: az előtűnk fekvő javaslat alkalmas ezen célok megvalósítására. Ezért kérem az Országgyűlésben ülő valamennyi frakciót és képviselőt, hogy támogassák az előterjesztett törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Demeter Zoltán képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DEMETER ZOLTÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ahogyan az előző ciklusban az egyházi törvény elfogadásánál és valamennyi módosításánál kötelességemnek éreztem, hogy felszólaljak egyrészt végzettségemet, hivatásomat tekintve református lelkészként, másrészt pedig a vallásügyekkel foglalkozó bizottság tagjaként. Természetesen ugyanezen indíttatásból szeretnék most is röviden hangot adni a véleményemnek.

Gondolhatnák elsősorban a tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, hogy talán nagy gondban lehetek, ha ismételten a törvényjavaslat módosítása mellett kívánok szólni.

(11.10)

Ez azonban nem igaz, mert álláspontom szerint a céljaink továbbra is változatlanok, csak a megfelelő eszközt kell megtalálnunk azok eléréséhez.

De nézzük meg, hogy mik is ezen célok valójában! Ahogyan az előterjesztői exozében Gulyás Gergely képviselőtársam is utalt rá, a magyar államnak alkotmányos kötelezettsége az egyházakkal való együttműködés. Tudjuk, hogy a világban számos modell létezik az egyház és az állam kapcsolatát illetően; vannak, akik a teljes szétválasztásban hisznek, és természetesen van olyan európai uniós ország, ahol a mai napig államegyház van.

Mi mindig is hangoztattuk, hogy történelmünk okán saját magyar modellt kell alkalmaznunk, amely az állam és az egyház együttműködésére épül. Az Alaptörvény kimondja: az állam és a vallási közösségek különváltan működnek, a vallási közösségek önállóak, az állam és a vallási közösségek a közösségi célok elérése érdekében együttműködhetnek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Túl a nemzetközi bírálatokon és egyéb fórumok kényszerítő erején az Alaptörvény ötödik módosítása is szükségessé teszi az egyházi törvény módosítását. Az Alkotmánybíróságnak az állam és az egyházak kapcsolatára vonatkozó korábbi értelmezését tartotta fenn az Alaptörvény jelenleg is hatályos szövege, amikor is kifejezetten rögzítette, hogy a különvált működés mellett az állam a közösségi célok érdekében együttműködik az egyházakkal. A közösségi célok, illetve az együttműködés területeinek, formájának meghatározásában az Alaptörvény keretei között az államnak viszonylag szabad mozgástere van, hiszen általában véve nem köteles valamely vallási közösség által kitűzött célok megvalósításában közreműködni, ha e tevékenységgel összefüggésben egyébként nem vállal állami feladatot.

Éppen ezért személy szerint kifejezetten szerencsésnek tartom, hogy az egyházi törvény módosítása mellett az egyház-finanszírozási kérdéseket is ezen a törvényjavaslaton belül tárgyalhatja a tisztelt Ház. És ha jól tudom, akkor ötpárti egyeztetéseken az MSZP részéről is korábban ez az igény már felmerült.

Az anyagi támogatások szabályainak meghatározása során az államnak figyelemmel kell lennie a vallásszabadsághoz való jog sajátosságaira, valamint arra, hogy valamely vallási közösség ne kerüljön indokolatlanul hátrányos helyzetbe a vele tárgyilagos ismervek alapján összehasonlítható helyzetben lévő más vallási közösségekhez képest.

Szintén az Alkotmánybíróság gyakorlatát figyelembe véve megállapíthatjuk, hogy nem alkotmányos elvárás, hogy minden vallási közösség ténylegesen azonos jogosultságokkal rendelkezzen, sem pedig az, hogy minden vallási közösséggel ténylegesen ugyan-

olyan mértékben működjön együtt az állam, amíg a különbségtétel nem diszkriminatív jogi szabályozásból ered, illetve amíg nem diszkriminatív gyakorlat eredménye.

A társadalmi támogatottsághoz és feladatvállaláshoz, tehát tárgyilagos és ésszerű feltételekhez igazodó különbségtétel nem ütközik az alkotmányos alapelvekbe. Ezzel együtt természetesen érvényesülnie kell az állam világnézeti semlegességének, akár az állam által vállalt közösségi feladatok megoldásáról, akár a vallási közösségek számára hozzáférhetővé tett anyagi támogatásokról, akár pedig az állam és a vallási közösségek kötelező közösségi együttműködéséről van szó.

Ha már az anyagiaknál tartunk, továbbra is szeretném, ha nem merülne feledésbe azon törekvésünk, hogy az úgynevezett bizniszgyházak ne működhessenek vallási közösségként. A ma már sokszor emlegetett Alkotmánybíróság a jelenleg hatályos egyházügyi szabályozásról elfoglalt kritikus álláspontjában is elismerte a sajátos jogállással való visszaélés lehetőségét, és az ez elleni hatékony fellépés szükségességét.

Az Alkotmánybíróság egyfajta mérceként állította a törvényalkotó és a kormány elé, hogy az hatékonyan tudjon fellépni a visszaélések megakadályozása, a jogosultságukat jogellenesen kihasználó, illetve a nem vallási tevékenységet végző szervezetek kiszűrése érdekében. Ez a cél a nyilvántartásba-vételi eljárás feltételeinek meghatározásával, a törvényes működést garantáló szabályokkal, továbbá egy tárgyilagos, a vallásszabadságot nem korlátozó, mégis hatékony ellenőrzés, azaz ügyész segítségével érhető el. Az Alkotmánybíróság rámutatott arra is, hogy az államnak nemcsak joga, hanem kötelessége is fellépni a jogszabálysértésekkel szemben.

Az előttünk fekvő egyházügyi szabályozással tehát nem kevesebbre vállalkozik a jogalkotó, mint hogy megfeleljen az Alkotmánybíróság, valamint a strasbourgi Emberi Jogok Európai Bírósága eddigi határozataiban lefektetett alapelveknek, és a magyar egyházügyi hagyományokhoz is hű maradjon.

A sarkalatos egyházügyi törvény módosítása éppen ezért tartalmazza egy részben az új egyházi szervezetrendszer elemeit, amelyekkel új kategóriákat vezet be, továbbá a lelkiismereti és vallásszabadságra, a szabad vallásgyakorlás védelmére, az állam és a vallási közösségek viszonyát meghatározó alapelvekre, a vallási közösségek autonómiájára és sajátos jogállására, a nyilvántartásba vételükre irányuló eljárás szabályaira és garanciáira, az állam és a vallási közösségek közfeladatok ellátásában való együttműködésének és az állami finanszírozásnak az alapelveire, valamint a vallási közösségek védelmének és jogszerű működésének biztosítékaira vonatkozó alapvető szabályokat.

A törvény sarkalatos rendelkezése rögzíti a közfeladatok ellátásában hagyományosan kimagasló terheket vállaló, társadalmi elfogadottságuk és beágyazottságuk okán az állammal különleges stratégiai partnerségi együttműködést folytató bejegyzett egyházakkal kötött megállapodások lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom benne, és talán az elhangzottakat figyelembe véve nem alaptalanul, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat hosszú távon és megnyugtatóan rendezzi a vallási közösségek jogi sorsát, az állam és az egyház együttműködésének feltételeit, és mindezt alkotmányosan, a nemzetközi jogi elvárásoknak megfelelően éri el. Ezért tisztelettel kérem valamennyi párt képviselőjét, hogy támogassa ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Demeter képviselő úr. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

(11.20)

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian tudjuk, és Gulyás Gergely képviselő úr - aki az expozét tartotta - is utalt arra, hogy mik voltak ennek a törvénynek az előzményei, ami az előző ciklusra nyúlik vissza. Emlékszünk még arra, hogy hogyan fogalmazott egyszer a vallásügyért felelős parlamenti bizottság KDNP-s elnöke, amikor azt mondta, hogy az Országgyűlés kegye kell hogy legyen az, hogy melyik közösségből válhat egyház és mely közösségből nem. Emlékszünk még azokra az abszurd bizottsági vitákra, ahol a bizottsági ülés közben még a Fidesz és a KDNP gyakorlatilag egyeztetett arról, hogy mi legyen a tartalma az egyházügyi törvénynek, és a bizottsági vita közben kellett szünetet elrendelni azért, hogy más tartalmú javaslatot terjeszthessenek az országgyűlési bizottság, az Alkotmányügyi bizottság elé. Vagyunk egypáran, akik ezt megéltük, és részt vettünk ebben a folyamatban.

Azt mondom - és örülök, hogy a kormánypárti képviselőtársaim is belátták, ha némi nyomásra is, amely az Alkotmánybíróság és a strasbourgi emberi jogi bíróság részéről származott -, hogy ez egy merőben téves irány volt, és hiba volt errefelé alakítani a szabályozást. Valóban, ahogy Gulyás Gergely képviselőtársam mondta, lehetne most ennél a törvéynél azt mondani, hogy „hát, ugye, mi megmondtuk előre”, ahogy egyébként sok más törvény esetén is, mondjuk, ami az igazságszolgáltatást érinti, és a kormány visszalépésre kényszerült belőle. Mindazonáltal úgy hiszem, hogy mivel az egyik legfontosabb területről van szó, hiszen a hit az, ami az embereknek erőt, megnyugvást, akár az élet értelmét adja, és a hitet hirdető és képviselő egyházak, amelyekre vonatkozó szabályozást ma tárgyaljuk, éppen ezért azt gondolom, hogy minden frakciónak rendkívül nyitottan kell hozzáállni ehhez a vitához. Én a magam részéről ezt teszem. Amikor kritikai megjegyzéseket hangoztatok, akkor azt kizárólag a jobbító szándék érdekében teszem.

Szeretnék és szeretnék ugyanis egy olyan egyházi törvényt, egy olyan szabályozást elérni, amely minden felekezett, minden vallás számára biztosítja a

szabad vallásgyakorlást, amelyik nem diszkriminál, és amelyik lehetővé teszi a lehető legszélesebb körben azt, hogy mindenki a hitét megélhesse, és mindenki abban az egyházban vállalhasson akár szerepet, akár tagságot, amelyikben szeretne, és ezek az egyházak működni is tudjanak, tehát a működési feltételeik is meglegyenek. Ez az a törekvés, azt gondolom, amit mindannyiunknak szem előtt kell tartani, és ezért, hangsúlyozom: ezért fogalmazzuk meg a kritikai észrevételeket és kérjük azt a kormánytól, hogy erre legyen nyitott.

Volt valóban ötpárti egyeztetés. Az ötpárti egyeztetésen egyszer én magam vettem részt a mi frakciónk oldaláról Trócsányi miniszter úrnál, és egy valóban, ha úgy tetszik, konstruktív hangulatú megbeszélésnek gondoltam én ezt. Az a probléma, hogy utána nem láttuk ezt a konstruktivitást visszaköszönni a javaslatban, és nem látom visszaköszönni ebben az előttünk fekvő javaslatban sem. Azért nem mentünk el a második fordulójára az ötpárti egyeztetésnek, mert én úgy gondolom és úgy gondoljuk a frakció részéről, hogy akkor érdemes azt a látszatot fönntartani, hogy itt egy demokratikus egyeztetési folyamatról van szó, ha annak látszik némi eredménye. Azok után, hogy mi Trócsányi miniszter úrnál megfogalmaztuk szóban, hogy mi az, amit szükségesnek tartanánk mint változást; azok után, hogy mindezt írásban is megerősítettük; azok után, hogy Kósa frakcióvezető úrnak elküldtük írásban az észrevételeinket, és ennek ellenére semmit nem láttunk visszaköszönni azokból a mostani törvényben, azt gondolom, ez nem utal a konstruktivitásra, mi ezért szüntettük be az ötpárti egyeztetésen való részvételünket.

Ennek ellenére, mivel azt gondolom - még egyszer hangsúlyozni szeretném -, hogy a hit, a hitélet, a hitélet gyakorolhatósága, az egyházak diszkriminációmentes működési lehetőségeinek a megteremtése és a szabad vallásgyakorlás garantálása az egyik legfontosabb ügyünk, ezért módosító javaslatokat fogunk benyújtani, és kérjük azt a kormánypártoktól, hogy ismételten fontolják meg azok támogatását.

Kétségtelenül pozitív az a változás, amerre elmozdul ez a törvény. Pozitív, és ha a legnagyobb pozitívumot szeretném kiemelni, akkor ez az, hogy nem az Országgyűlés - hadd utaljak vissza Lukács volt képviselőtársunkra - kegyétől fog függni az, hogy ki lesz egyház és ki nem, hanem ismét visszakerül ez a jogkör a bíróságok kezébe, és ott egy objektív szempontrendszer alapján lehet majd elbírálni azt, hogy ki felel meg ezeknek a feltételeknek és ki nem.

Amit talán a legsúlyosabb kritikaként szeretnék viszont kiemelni, és itt nem jogi, hanem tulajdonképpen a társadalmi egyeztetéssel kapcsolatban felmerült kritikáról beszélek. A kisebb egyházak vagy közepméretű egyházak, amelyek kétségtelenül a társadalom javát szolgálják, és nem tekinthetők biznisz egyházak - mondom ezt én azért, mert az eredeti törvény a biznisz egyházak kiszűrésére törekedett, és mondom azért is, mert a hitéletet, a hit tanait természetesen ki hogy éli meg és ki vitatja, ki nem egy adott egyház vonatkozásában, de ezek az

egyházak, amelyekről én beszélek -, például nagyon komoly karitatív tevékenységet folytatnak. És ők nem elégedettek ezzel a beterjesztett törvényjavaslattal. Érdemes volna az ő kritikájukat a kormánynak jobban meghallgatnia és jobban megfogadnia, akár csak az előterjesztőknek.

Hadd térjek rá egypár szóval a jogi megfontolásokra, és utána talán a legfontosabb kritikákat kívánom ismertetni. A törvényjavaslat benyújtása jogi szempontból is kétségtelenül sürgető, hiszen az Országgyűlés több mint egy éve van törvénysértő mulasztásban. Ugyanis 2014. szeptember 9-én lejárt az a törvényi határidő, ameddig az Országgyűlésnek döntenie kellett volna több kis egyház egyházkénti elismeréséről. Erre ugyanis 60 napos törvényi határideje volt, amit elmulasztott az Országgyűlés. Az Alkotmánybíróság 23/2015-ös határozata legutóbb rögzítette, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló törvény 14. § c) pont ca) és cb) alpontja, valamint a 14/A. § (1), (2) és (3) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközik. Ezért az Alkotmánybíróság felhívta az Országgyűlést, hogy tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket. Ez a határidő 2015. október 15-én már lejárt. Többször kifejezésre juttattuk, hogy számos előrelépést mutató jogi megoldás ellenére nem tudjuk a különböző tervezeteket támogatni, erről beszéltem.

Először is jobb lett volna, tisztelt képviselőtársaim, tudom, hogy erről volt szó Trócsányi miniszter úrnál, és nem ez a dolog lényege, de érdemes lett volna föl vállalni, hogy ami eddig volt, az nem jó; és ez, amit most próbálunk közösen megalkotni, legyen az. Ugyanis az önk javaslatában is a törvényjavaslat 90 százaléka megváltozik, már a korábbihoz képest, ezért érdemes lett volna nem ragaszkodni a régi törvény megnevezéséhez, számához, hanem egy új törvényt alkotni. Szerintem ez nem lehet presztizskérdés.

Már csak azért is, mert a képviselői törvénykezdeményezés olyan alapvető törvényszerkesztési hibákban szenved, ami ha nagyon sarkosan szeretnék fogalmazni, szinte ellehetetleníti annak a tárgyalását. Hadd mondjak erre példát! A javaslat 3. §-át a törvénykezdeményező sarkalatos rendelkezésként jelenítik meg, noha abból a II. fejezet 6-8. §-a nem igényel sarkalatos többséget. Ugyanez a helyzet a 4. §-sal is, mert abból a II/A. fejezet 13/A. § nem igényel sarkalatos többséget. A javaslat 12. §-ában az a) pont szintén nem igényel sarkalatos többséget. Alapvető követelmény, hogy ugyanabban a szakaszban egyértelműen elkülöníthetők legyenek a sarkalatos többséget igénylő és nem igénylő rendelkezések. Azzal azonban, hogy az adott szakaszon belül semmilyen elkülönítés nincsen, hiszen egy-egy fejezetet szabályoz a javaslat 3. és 4. §-a, lehetetlen házszabályszerűen szavazni majd az érintett szakaszokról.

(11.30)

Erre nyilván tudunk módosító javaslatot benyújtani, de ez arra mindenképpen példa volt, hogy nem

jó kodifikációs színvonalon készült el a jogszabály, és hogy érdemes lett volna egy egységes, egységes szerkezetbe foglalt új törvényt megalkotni, méghozzá konszenzusos alapon.

Aztán az Alaptörvénnyel kapcsolatos aggályokat is láthatunk, hiszen a VII. cikk, tehát az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdése értelmében a vallási közösségeknél megjelenik a bevett egyház fogalma, és itt indokolt lett volna az Alaptörvény módosítása, mondjuk azt, hogy visszamódosítása, hiszen különösen a javaslat alaptörvényi lába hiányzik, és így elmentés lesz az Alaptörvénnyel.

Az alaptörvényi rendelkezésekkel szemben nem lesznek bevett egyházak, a javaslat ezt a fogalmat ugyanis megszünteti. Egyrészt a javaslat eltünteti a bevett egyház kategóriáját, gyakorlatilag kiirtja a jogrendszerből, másrészt viszont úgy tesz, hogy a bejegyzett egyházak, ha az állammal együttműködési megállapodást kötnek, akkor bevett egyházi minőséget nyernek. Ez mindössze azért van, hogy ne kelljen önöknek Alaptörvényt módosítani, holott ha kompromisszumra tudunk ezekben a kérdésekben jutni, akkor miért lenne akadálya annak, hiszen ehhez is és ahhoz is kétharmados többség kell. A presztízsvesztés meg így is, úgy is már elkönnyvelhető az önök részéről.

A másik, hogy miként a bevett egyházak sajátos jogosultságai, azt gondolom, hogy megint a biztosítékot fogják kiverni Strasbourgban, hiszen nyilvánvaló, hogy ugyanúgy diszkriminatív elbánást fognak jelenteni, mint az egyházak elmúlt évekbeli szétverésének időszakában. Az alaptörvényi rendelkezésekkel szemben a javaslat szerint az állam nem csupán a bevett egyházaknak biztosíthat sajátos jogosultságokat, hanem a jogi személyiséggel rendelkező valamennyi vallási közösségnek. De hogy a valóságban biztosít-e efféle jogosultságokat, arra nézve nincsen rendelkezés, ezáltal az én meglátásom szerint garanciális szempontból teljesen értékelhetetlenek ezek a nagy reményű rendelkezések; tehát bojt - ahogy szokták mondani - a kalapon, kardon, nem tudom pontosan.

Néhány fontos kritikai elem. A tartalmi: a közösségi célok elérését szolgáló feladatokban való részvétel a vallási közösségek számára jogszabályban foglalt feltételek teljesítése esetén lehetséges. A közfeladatokhoz kapcsolódó állami hozzájárulás támogatásrendszerét is kizárólag objektív szempontok határozhatják meg. Ezzel szemben a javaslatban a vallási közösségekkel való együttműködés feltételei éppúgy szubjektívek, mint korábban az egyházkénti elismerés feltételei voltak. Álláspontunk szerint a történelmi és kulturális értékeket megőrző, nevelési, oktatási, felsőoktatási, egészségügyi, karitatív, szociális, család-, gyermek- és ifjúságvédelmi, kulturális vagy sporttevékenységet, valamint más közcélú tevékenységet jogszabályban meghatározott követelmények szerint ellátó, jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek mindegyikével az államnak megkülönböztetés nélkül kellene együttműködnie.

Az együttműködés keretében nem szabad, hogy mérlegelésnek helye legyen. Ha az állam együtt kíván

működni közcélú tevékenységet ellátó vallási közösséggel, akkor az adott tevékenység tekintetében azonos feltételekkel rendelkező valamennyi vallási közösséggel meg kell állapodnia. Ezt én egy nagyon fontos dolognak tartom, mert itt nem lehet diszkriminálni. Nem a sima állami támogatásról van szó, tehát amikor állami feladatot átvész egy egyház, akkor ne diszkriminálhasson az állam a tekintetben, hogy melyik egyháznak támogatja ezt a tevékenységet és melyiknek nem.

Elengedhetetlennek tartjuk azt is, hogy az új szabályozás megfelelően kárpótolja azokat a vallási közösségeket, amelyek kénytelenek voltak az Emberi Jogok Európai Bírósága elé vinni az ügyüket. A korábbi szabályozással kedvezőtlen helyzetbe hozott vallási közösségek teljes jogi és anyagi kárpótlását kell biztosítani, ami meglátásunk szerint - bár vannak erre pozitív jelek ebben a törvényben - messze nem kielégítő.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ami még szintén nagyon aggályos nekem, és a többi kritikát az általános vita folytatásában fogom majd elmondani, a nemzetbiztonsági szempont érvényesítése az egyházzá válás kapcsán, még akkor is, hogyha emellett szólnak érvek, hiszen erről beszéltünk az egyeztetés folyamán.

Összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, és nem lezárva, hiszen az érvek még majd folytatódnak a saját és képviselőtársaim felszólalásában, én azt mondom, hogy törekedjünk arra, hogy egy közös, jó megoldást tudjunk találni. Mi módosító javaslatokkal ezt fogjuk javasolni, hiszen a hitélet garantálása, a hitélet biztosítása, a diszkriminációmentes egyházi működésnek a garantálása az egyik legfontosabb feladata az Országgyűlésnek. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar Országgyűlés a 2011. évi CCVI. törvény megalkotásával a lelkiismereti és vallásszabadsághoz fűződő jog által garantált együttes és nyilvános vallásgyakorlás szabadságát, vagyis a közös vallásgyakorlás intézményi kereteit szabályozta újra 2012. január 1-ei hatállyal.

A korábban hatályban volt egyházügyi törvénnyel az alap gond az volt, hogy az egyházalapítás feltételei rendkívül lazák voltak, amely által 20 év alatt számtalan biznisszegyház is létrejött, amelyeknek nem annyira a hitülethez, mint inkább a gazdasági gyarapodáshoz volt közük. Ezt a törvényi szabályozást úgy az egyházak, mint a civil szféra részéről számos kritika érte, mely által társadalmi igény merült fel a jogi szabályozás átfogó újragondolására.

A 2012. évi új egyházügyi törvény a társadalmi igényeknek megfelelően a vallási tevékenység közös gyakorlásának intézményi kereteit újraszabályozta, és a különböző állami egyházjogi modellekben is-

mert úgynevezett többszintű jogállási rendszert vezetett be.

Az egyháziügyi törvény a közös vallásgyakorlás lehetőségét egyfelől a korábban nyilvántartásba vett vallási közösségek részére - vallási tevékenységet végző egyesület a törvény 34. § (1) bekezdése alapján -, másfelől pedig az egyház - a törvény 7. § (1) bekezdése alapján - intézményi keretei között garantálta. Mindkét szervezeti forma elkülönült jogalanyiságot biztosított a tagok számára a közös vallásgyakorlás és az ahhoz kapcsolódó oktatási, egészségügyi vagy egyéb jászolgálati tevékenység ellátásához.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiekből egyidejűleg következik, hogy nem a közös vallásgyakorlás joga szűnt meg hazánkban, mint ahogyan azt a különböző szírenhangok megjelenítették, hanem a korábban hatályban volt egyháziügyi törvény szerinti egyházi jogállás értelme és a közös vallásgyakorlás intézményi keretei változtak meg a 2011. évi egyháziügyi törvénnyel. Mindezek, továbbá az alkotmányjogi panaszok alapján az Alkotmánybíróságnak kizárólag abban a kérdésben kellett volna döntést hoznia, hogy az egyháziügyi törvény szabályozási koncepciója garantálja-e az Alaptörvény VII. cikkely (1) bekezdésében biztosított vallásszabadságból fakadó közös vallásgyakorlás intézményi kereteit. Az Alkotmánybíróság azonban nemcsak ezt vizsgálta, hanem jogkörét túllépve az egyes vallási csoportok típusaihoz kapcsolt költségvetési támogatás, jövedelemadókedvezmények, oktatási és egyéb költségek megtérítésének rendelkezéseit is.

Az Alkotmánybíróság előtt hiába hivatkoztunk az Alaptörvénnyel való összhang megítélése tekintetében más európai országok hasonló szabályozási koncepcióira, azoktól az Alkotmánybíróság - álláspontunk szerint jogellenesen - eltekintett; jogellenesen, mert ha más európai országoknak lehet velünk azonos egyháziügyi koncepciója és az teljességgel törvényes, akkor nekünk, magyaroknak ugyanaz a koncepció miképpen lehet jogellenes. Milyen jogegyenlőség ez?

(11.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Alkotmánybíróság tehát a tények ellenére 6/2013. (III.1.) Ab többségi határozatával megállapította, hogy a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogáról szóló 2011. évi CCVI. törvény néhány rendelkezése álláspontja szerint jogellenes. Ezen alkotmánybírósági megállapítás, valamint a strasbourgi ítélet miatt vált szükségessé az egyháziügyi törvény módosítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szükségesség jegyében a Fidesz és a KDNP parlamenti frakcióinak képviselői közösen nyújtották be a lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyéb kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/7409. számú törvényjavaslatot. E módosító törvényjavaslat értelmében a jövőben az egyházakat nem a magyar Országgyűlés

ismerné el, hanem az egyházakat bírósági eljárás keretében vennék nyilvántartásba. A törvényjavaslat rögzíti továbbá azt is, hogy a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösség lehet vallási egyesület, nyilvántartásba vett egyház vagy bejegyzett egyház.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Vallási egyesületté bármely vallási közösség legalább tízfős taglétszám esetén válhat. A már egyházi státusszal rendelkező, nyilvántartásba vett egyházzá válás feltételei a nyilvántartásba vételt megelőző három év átlagában a legalább 400 darab 1 százalékos szja-felajánlás, továbbá a legalább öt éves vallási egyesületként való működés. Az öt év átlagában a legalább 4 ezer darab 1 százalékos szja-felajánlással rendelkező, továbbá hosszú ideje jogszerűen működő vallási közösségeket a bíróság bejegyzett egyházként veszi nyilvántartásba. Az előírt működési időtartam: 20 év vallási egyesületként vagy 15 év nyilvántartásba vett egyházként, vagy 100 éves szervezet, nemzetközi működés.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fenti törvényjavaslat célja tehát egyrészt az, hogy megteremtse a jogforrások összhangját az egyháziügyi törvény és annak hatálybalépését követően elfogadott 5. alaptörvény-módosítás között, másrészt pedig az, hogy le kell zárni azokat a nyitott szabályozási kérdéseket, amelyek a jelenleg hatályos szabályozás kapcsán a hazai fórumon, mint azt említettem, az Alkotmánybíróság előtt, nemzetközi fórumon pedig a Velencei Bizottság, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt felmerültek. A törvényjavaslat hosszú távon igyekszik megoldást nyújtani a lelkiismereti és vallásszabadság maradéktalan érvényesüléséhez, valamint a magyar állam és a Magyarországon működő vallási közösségek Alaptörvény szerinti különvált, de a közcélú feladatok ellátása területén együttműködésen alapuló tevékenységéhez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem, hogy támogassák az egyháziügyi törvény módosításáról szóló T/7409. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Kezdeném ott, hogy ne gyakoroljanak önök kegyet, amikor arról beszélnek, hogy miért és miként vagyunk most itt, főleg azok után, hogyha..., nem tudom, lehet, hogy van még itt egy-két képviselő, akivel mondjuk, a toplista élén vagyok vezérszónoki tekintetében, hiszen csak az egyháziügyi törvény kapcsán az elmúlt négy évben, ha jól számolom, akkor ez az ötödik vezérszónoki felszólalásom, és mind az öt alkalommal önök másról sem beszéltek, csak hogy milyen fantasztikus, bebetonozott törvényt alkottak, amihez nem kell hozzányúlni, és hosszú távra, évtizedekre megnyugtatóan rendezzi a vallási közösségek sorsát,

és garantáltan kizár mindenfajta visszaélést, és minden olyan jogos problémát, ami egyébként 2010-ben felmerült, hogy azt a tarthatatlan szabályozást valóban meg kell szüntetni, ezzel maximálisan egyetértünk.

Annak, mondjuk, kifejezetten örülök, hogy nem úgy indult most a kormánypárti képviselők részéről a felszólalás, ahogy talán a legutóbbi, hogy milyen nagyszerű, hogy adventi időszakban vagy az adventi időszakhoz közeledve tárgyalhatunk róla, mert az sem azért volt, mert az az időszak érkezett el, hanem azért, mert önöknek minden egyes alkalommal sikerült egy olyan javaslatot letenni az asztalra, amely egyrészt ezer sebből vérzett, másrészt a saját fejük után menve, egyeztetéseket megspórolva kihagytak sok olyan kört, ami, én azt gondolom, hogy óriási hiba volt. És most sem mondták el természetesen egyetlen esetben sem, sem a Fidesz, sem a KDNP részéről, hogy beláttuk azokat a hibákat, amelyeket elkövettünk; nem, megint megy a mutogatás. De itt nem azért volt probléma, mert valaki rosszindulatúan tett egy feljelentést, vagy a nemzetközi fórumok különböző intézményei kiszúrtak egy-egy problémás részt, hanem alapjaiban recsegett-ropogott az egész. És egyébként túl azon, hogy vannak megnyugtató és előremutató elemek, azért van vele probléma most is, tehát nagyon sok olyan része van, amelyek egyébként a két ötpárti egyeztetésen fel sem merültek, és lám-lám, mennyire bölcsen nyilatkoztam az ötpárti egyeztetésen a tekintetben, hogy nem merem még azt mondani, bár első olvasatra abszolút támogatandónak tűnt, mert nem tudjuk, hogy a sorok között mik vannak elrejtve, és lám-lám, itt is találtunk a sorok között olyan passzusokat, amelyek nem feltétlenül a pozitív előremozdulást vagy a hitélet pozitív előmozdítását szolgálják, és nyilván ki is fogok ezekre térni.

Azt, hogy nem tudunk megszabadulni a mennyiségi kritériumoktól, azt én továbbra is problémásnak tartom - ezt mind az öt alkalommal elmondtam, most is elmondom. Nyilván könnyített rajta, tehát az előző rugalmatlan, szinte betarthatatlan kritériumokhoz képest jelentős könnyítések álltak elő, azonban az alapelv ugyanaz. Elhangzott itt Vejkey képviselő úr részéről is, hogy amelyik 400 személyi jövedelemadó 1 százalékos felajánlást fel tud mutatni, akkor nagyszerű - ez csak egy példa, most én nyilván nem akarom felsorolni az egészet. És hogyha 398-at, akkor mi van? Tehát ez kell hogy döntsön arról, hogy valaki egyház-e vagy sem? Én ezt nem azért mondom, mert azt támogatnám, hogy itt boldogboldogtalan azzal a biznisz céllal, amit láthattunk a 90-es évek során, hozzon létre egyházat; én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a mennyiségi kritériumok nem pótolhatják a minőségit, és nem állhatnak fölötte.

Én azt gondolom, hogy egy vallási közösség, egy hitéletet gyakorló intézményesített forma nem attól egyház, hogy hány taggal bír, hogy mekkora személyi jövedelemadó-felajánlásokat tud a háta mögött, hanem attól, hogy tartalmilag megfelel-e mindannak, ami a küldetése, ami a hivatása. A tartalmát tekintve

azonban ez a törvény továbbra sem azt helyezi előtérbe, hanem sok minden mást.

Való igaz, hogy látszatra három kategóriát határoz meg a törvénytervezet, azonban vannak olyan hangok, amelyek szerint ez a három kategória valójában hat kategória, hiszen külön megállapodás révén azért létrejönnek különböző státusok. Én nagyon szeretném, hogyha ezt egyszer és mindenkorra tényleg feketén fehéren meg lehetne magyarázni; itt konkrétan a 9. és a 38. § alapján mondanak többen olyan véleményeket, hogy itt azért valójában nem három kategóriáról beszélünk, hanem többről, hiszen lesznek „állam az államban” szervezetek. Szeretném hangsúlyozni: nekem azzal önmagában problémám, hogy a mindenkori kormány különmegállapodást kössön valamilyen egyházzal, azzal alapjában nincs bajom, viszont ne haragudjanak meg érte, de az elmúlt öt éves munkásságuk tekintetében meg azt mondom, hogy Isten ments, hogy ilyen egy kétharmados törvénybe bekerüljön.

(11.50)

Azért, mert önök ezzel a felhatalmazással, ami az előző ciklusban is volt, és ami most már nincs meg, de majdnem, rendre nem éltek, hanem visszaéltek. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Úgy van!)* Ez egy nagyon intő példa. Legyen bármilyen összetételű kormány - nyilván én most önökről tudok beszélni - vagy bármilyen pártszínű hatalom Magyarországon, az elmúlt öt év kizárólag azt bizonyítja szinte minden esetben, hogy a hatalommal nem élnek, hanem visszaélnék. Ebből a törvénytervezetből is kiderül, és Isten ments, hogy bármely vallási közösség vagy egyház itt azt gondolja, hogy én ellenük lennék vagy amellettt ágálok, hogy ilyen lehetőségek ne legyenek, nem! Én az elmúlt öt éves gyakorlat miatt mondom, hogy ez mennyire veszélyes. Még egyszer hangsúlyozom: az, hogy egy állam vagy egy kormány külön egyedi megállapodásokat vagy együttműködési szerződéseket, nevezzük bárhogy, köt egy egyházzal, azzal nincs problémám, csak kiindulva az elmúlt időszakból, ezek rendre mind-mind olyan sunyi célokat szolgáltak, amelyek okkal feltételezik azt, hogy ha az ellenzék itt aggódik, akkor annak bizony van alapja.

Ami örömteli, és azt hiszem, talán ez az egyetlen olyan pont, amiben minden ellenzéki párt megegyezett és nagyon örült, és minden ellenzéki párt ezt szerette volna megakadályozni az előző ciklusban is, konkrétan azt, hogy a parlament döntsön arról, hogy ki egyház és ki nem. Azt láthattuk, hogy ez hova vezetett, és most sem hallottam azt, hogy igen, belátjuk itt az Országgyűlés előtt, hogy ez egy nagyon rossz precedens volt, és ez be is bizonyosodott. Tényleg csak egy példát szeretnék mondani, és jellemző, hogy ezt is egy kereszténydemokrata képviselő produkálta az előző ciklusban, nevezetesen Rubovszky György, amikor bizottsági elnökként arról kezdett beszélni - a jegyzőkönyveket vissza lehet keresni -, hogy őt felhívta egy ország bizonyos nagykövete, hogy mely vallási közösségeket szavaztassa meg a kormánypárti

többséggel. Hát ez volt az önök elmúlt ciklusbeli hozzáállása, és ez volt a kereszténydemokraták hozzáállása az egyházügyi törvényhez és a vallási kérdésekhez, és ennyire lehetett megbízni önökben! Amikor mi azt mondtuk, hogy Isten ments, hogy a parlament döntsön ilyenekről, akkor önök a saját bölcsességükre hivatkozva próbáltak mindenkit megnyugtatni, hogy milyen jó lesz így.

Láttuk, hogy mennyire jól működött, és láttuk azt is, hogy egyébként hogyan veszítették perek sokaságát nemzetközi fórumokon, nem véletlenül, és nem azért, mert valamelyik ellenzéki párt feltűzelte ezeket a közösségeket, hanem ordított az igazságtalanságtól és ordított a politikai, hatalmi arroganciától az egész szabályozás.

Amire most szeretném külön felhívni a figyelmet, ami legalább ennyire problémás, az konkrétan a 4. §, amely a titoktartást szabályozza, és lényegében az egyházak számára csak a hitéletre vonatkozó titoktartást, és mondjuk úgy, önkormányzati működést hagyja meg. Ez agyrém. Ha valaki abból indul ki, hogy önök listázni akarnak, akkor megint nem lehet messze az igazságtól, mert mit akarnak tudni akár történelmi egyházakról, akár másokról? Bele akarnak nézni minden egyes perselybe? Tudni akarják, hogy az egyházi belső hierarchián hogyan és miként hoznak meg döntéseket egyházi vezetők? Mi az, hogy csak a hitéletre vonatkozó? Lényegében önök a gyónási titkot hagyják meg, vagy azt szeretnék ezen paragrafus alapján meghagyni az egyházaknak, és minden másról, ha önök igényt tartanak rá, akkor a törvény szerint beszámolási kötelezettséggel bírna minden egyes egyház. Ez agyrém!

Ha elmegyek az énáltalam látogatott - rendszeresen a hitemet gyakorló katolikusként - saját templomomba, és ott, nem tudom, egy katolikus általános iskola vagy katolikus óvoda javára, vagy bármilyen más karitatív célra van perselypénz, ahhoz ne legyen már köze a kormánynak, hogy ott például mennyi jött össze, mert e paragrafus alapján, konkrétan a 4. § alapján önök ezt kérhetik, hiszen az van benne, most látom, hogy megy némi dilemma, konkrétan az van benne, hogy a titoktartás lehetősége csak a hitéletre vonatkozik, de azt már nem írják elő, hogy mi a hitélet. Azt nem szabályozza sehol a törvény! Azt lássák be, hogy ez megint egy olyan jogi csúrcsavar, ami lehet, hogy csak gondatlanság, lehet, hogy csak figyelmetlenség, de lényegében azt eredményezné, hogy ha a mindenkori kormány kérné a hétvége megtörtént adományokat vagy felajánlásokat, akkor a törvény alapján ezt biztosítania kéne az önök számára az egyháznak. Ez katasztrófa, és nem hiszem, hogy ez is meg fog állni hosszú távon. De még egyszer mondom, az, hogy a parlament fennhatósága alól kivesszük azt a lehetőséget, hogy ki egyház és ki nem, ez önmagában, és „csak” ezért támogatnunk kéne, hiszen az a rendszer, ami most van, katasztrofális.

Viszont az is egészen biztos, hogy fogunk módosító indítványokkal élni, többek között az ilyen szabályozási pontosításra, hiszen ha hihetünk a különböző - sajtóban is az elmúlt napokban megje-

lent - híreknek, akkor nem hiszem, hogy van olyan egyház ma Magyarországon, amelyiknek ez tetszik. Nem véletlen, hogy töröltek is belőle részt, ami jelenleg még hatályos, ami konkrétan egyfajta egyházi önkormányzatiságot garantált eddig. Szerintem majd az általános vita folytatásában ki is térek rá, hogy mely paragrafus az, amit óriási hiba törölni.

Viszont ha az önök szándékában nem volt semmilyen rossz, negatív, vagy semmi olyan trükk, ami a különmegállapodásokat érinti, mert az ötpárti egyeztetéseken az merült fel, hogy itt inkább ilyen szimbolikus együttműködésekéről van szó, és inkább ilyen, nem tudom, például az egyházak tulajdonában lévő műemlékek fenntartása, segítése, s a többi, s a többiről van szó, akkor miért nem lehet ezeket taxatív felsorolni? Még egyszer mondom, én nem vagyok ellene, és nem látok abban problémát, hogy ha egy mindenkori kormány különmegállapodásokat köt különböző közösségekkel vagy egyházakkal, de ha nem akarunk trükközni, akkor ezt a néhány területet, mert ez nem lesz sok terület, nyugodtan fel lehetne akár taxatív sorolni, és akkor egyértelmű lenne, hogy mi a szándék. Még egyszer: itt ne az ellenzék rosszallását vagy állandó opponensi magatartását lássák ebben a kritikában, hanem azt, hogy főleg ebben a kérdésben is, ahol már ötödjére tárgyalunk egy szűk időintervallumon belül, elvesztették azt a bizalmat, hogy itt mindenki elhiggye, hogy valójában csak jó szándék van. Lehet, hogy jó szándék van, csak akkor nem pontosan fogalmaznak, és sajnos helyet adnak arra, hogy itt különböző aggályok merüljenek fel.

Sajnos kiment Bárándy képviselőtársam, de nyilván vissza fogja követni a vitában elhangzottakat. Itt ő konkrétan megemlítette, hogy a nemzetbiztonsági kockázat lehetőségét próbálja a törvény szabályozni. Igen, ezt én javasoltam már az előző ciklusban többször és az ötpárti egyeztetésen is. Én például nagyon örülök neki, hogy ez a nemzetbiztonsági passzus bekerült. Ezt szeretném hangsúlyozni, hogy ez nem kötelező jelleg, és nem automatikus. Ez egy olyan lehetőség a törvényszék, illetve a bíróság számára, hogy ha azt érzi, hogy valami nem kerek, és gondoljunk itt csak a nagy bevándorlási hullámra, vagy ha az MSZP elfogadná vagy elfogadtatná a kvótarendszert, és olyan távol-keleti vallások, mondjuk, bizonytalan eredettel jelennének meg, amelyek egyébként gond nélkül teljesítenék ezeket a kritériumokat. Itt is mondom, hogy miért probléma a mennyiségi kritérium, mert ezeket gond nélkül tudnák teljesíteni, közben pedig vahabita vagy szalafita ága egy-egy közösség az iszlám vallásnak, amiből egyébként az Iszlám Állam napjainkban táplálkozik, és láthatjuk, hogy Boszniában mekkora létszámról már ez a közösség, és ezt Magyarországon meg lehetne tenni. Amikor mi nemzetbiztonsági kockázatokat említünk, akkor pontosan erre gondolunk, hogy nem a jelen állapotból kell kiindulni, hanem abból, hogy ha a sorsunk rosszabbra fordul ilyen szinten, akkor legyen egy olyan törvényes lehetőség, amely kontroll mentén, de korrektül ki tudja zárni ezeket a kockázatokat.

Látom, hogy az időm lejárt, úgyhogy majd az általános vita folytatásában természetesen részletezem azokat az aggályokat, amelyeket az imént említettem. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(12.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő egyház-törvény-módosítás elkerülhetetlen, ugyanakkor minden parlamenti erőnek kellő odafigyeléssel és felelősen kell döntenie a szavazásról. Az LMP küldetésének a vezérfonala a három alapérték érvényesítése, ezek pedig a fenntarthatóság, az igazságosság és a részvétel. Ezeknek az elveknek igyekszünk érvényt szerezni az egyházügyi területén is.

Azzal szeretném kezdeni, hogy mit tenne az LMP az egyházügyben. Mindenképpen nagyon fontosnak tartanánk azt, hogy az EU működéséről szóló szerződés 17. cikkelyéből indulnánk ki, illetve nagyon alapos, megfontolt, hosszas egyeztetés és kéréselt törvényszöveg, tehát ha ilyen módszert választanánk, az mindenképpen egy hosszas folyamat eredményeképpen egy jó törvényt hozna létre. Ez a hosszas egyeztetés, meg kell valljuk, utánajártunk, nagyon sok kisebb és nagyobb egyházat megkeresve, hogy most valóban történtek megkeresések, nagyon sok szereplővel egyeztettek, ugyanakkor azt a visszajelzést kaptuk, hogy a szempontjainkat, észrevételeiket, itt kezdve a legnagyobbaktól a legkisebbekig, nem vették figyelembe. Tehát az egyeztetések így üresek, értelmetlenek, ha végül nem kerülnek be olyan szempontok, amelyeket szükségesnek tartanak a szereplők, az érintettek.

A kéréselt törvényszövegről pedig annyit, hogy emlékeznek a 2011-esre, egy KDNP-s javaslatra, mikor mi magunk, LMP-s képviselők is úgy jöttünk ide, hogy egy jó módosítás előtt állunk, és a nap végére azt vettük észre, hogy különböző fideszes módosítókkal valami egészen mássá alakult. Tehát itt is, egy éve vannak hírek arról, hogy egy új egyházi törvény készül az igazságügyi miniszter gondozásában. Hova tűnt az igazságügyi miniszter? Miért történt ekkora változás az előterjesztésben? Ezt nagyon furcsának találjuk, és természetesen rengeteg hibalehetőséget ad, hogy hirtelen egy utolsó pillanatban elővett szöveg bukkan elő, nagyon sok utolsó pillanatban betett módosítóval.

Emlékeztetném arra a kormánypárti képviselőket, hogy akár az ötpárti egyeztetés előtt is nagyon nagyon szűk időkeret volt arra, hogy minden részletet ennek áttanulmányozzuk, hiszen 15 csokorba van szedve az átmeneti rendelkezés is, nagyon sok elbújtatott dolog lehet ebben.

Végül azzal zárnám ezt a gondolatmenetet, hogy nagyon fontosnak tartjuk az egyházügyi törvények

kapcsán azt, hogy külön legyen választva hosszú távon az egyházak jogállásáról szóló szabályozás és az egyházak finanszírozásának a szabályozása.

Előreszaladtam, visszatérnék: a most benyújtott javaslat egy lépésenkénti lépésben lévő kormány javaslat, amely nem egy teljesen új szabályozásra tesz javaslatot, hanem az egyházügyi törvény nagyobb terjedelmű módosítása tulajdonképpen. Úgy jutottunk el a jelen helyzetig, hogy a 2012-ben hatályba lépő, a Fidesz-KDNP-többség által botránys körülmények között elfogadott új rendszer sem a hazai, sem a nemzetközi jognak nem felelt meg, így lassan négy éve ex lex állapotban van a magyar egyházügyi.

A 2012-es törvény története beszédes. A hazai fordulópontra az Alkotmánybíróság határozata volt, amely 17 egyház alkotmányjogi panasz, illetve az ombudsman kezdeményezése nyomán a törvény több érdemi rendelkezését alkotmányellenesnek találta. Az Alkotmánybíróság szerint az egyházi státus parlamenti szavazás útján történő elismerése, illetve egyáltalán az a tény, hogy egy döntés meghozatalára az Országgyűlés jogosult, politikai alapon meghatározott döntésekhez vezet, ami pedig nem egyeztethető össze az Alaptörvénybe foglalt követelményekkel. Az Alkotmánybíróság a szabályozási modellt visszamenőleges hatállyal semmisítette meg.

A kormánytöbbség az Alaptörvény alkotmánybírósi határozatot követő módosításaival az Alkotmánybíróság kifogásait az Alaptörvény módosításával közömbösítette, ahelyett tehát, hogy orvosolta volna az Alkotmánybíróság által feltárt anomáliákat, alkotmányi szintre emelte azokat.

2014 áprilisában az Emberi Jogok Európai Bírósága is megállapította, hogy a magyar egyházatörvény sérti az európai emberi jogi egyezmény 9. cikkében biztosított vallásszabadsághoz való jogot, a 11. cikkelyben biztosított egyesülési jogot is.

Az Alkotmánybíróság idén nyáron bírói kezdeményezésre az egyházatörvény egyes rendelkezéseit a strasbourgi ítéletre tekintettel nemzetközi szerződésbe ütközőnek találta, és felhívta a jogalkotót, hogy 2015. október 15-ig tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges rendelkezéseket. Itt szeretném megjegyezni, hogy amikor a 2012-es törvény vitája volt, akkor jogalkotási remekműnek lett ez a törvény nevezve a miniszterelnök-helyettes által.

Itt tartunk. Egy hónappal a mulasztás orvoslására előírt határidő letelte után tartunk itt, és azt látjuk, hogy a most előttünk fekvő törvényjavaslat egyik lényeges eleme, hogy a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségek bejegyzése során nem az egyházak elismerésére, hanem a bírósági nyilvántartásba vételre kerül sor, rendes bírósági jogorvoslat lehetőségével. Ez az, amit az LMP határozottan üdvözöl, és ez az, amiben az ellenzék teljesen egységesen pozitív, úgy tűnik. Nyilvánvalóan nem is lehetne ezt máshogy, ez egy jó lépés.

Azonban a javaslat a parlament helyett tehát a bíróságot kötelezné, hogy a vallási egyesület bejegyzési kérelmének elbírálásakor vizsgálja meg a kérelmező hitelveit és azoknak a törvényi definícióval való összhangját. Az a probléma ezzel azonban, hogy az állam

semlegességét végső soron ez sem biztosítja. E rendelkezés felveti ugyanis azt a problémát, hogy a vallástudományban nem jártas bíróság milyen alapon ítéli majd meg, hogy valami vallási tevékenység-e.

Az is aggodalomra ad okot, hogy a módosítás, noha a törvényi szabályozás elvben deklarálja valamennyi, elsődlegesen vallási tevékenységet végző közösségre vonatkozóan az állam semlegességét, az állam és a vallási közösségek elválasztását, az együttműködés és ennek keretei még mindig nem normatívak. Az állam az objektívnek tűnő követelmények ellenére lényegében ránézésre szubjektív, saját szempontjai alapján dönti el, például olyan homályos megfogalmazások alapján, mint „az általuk hagyományosan végzett közcélú tevékenységek során szerzett tapasztalataik alapján”. Ez egy teljesen megfoghatatlan, legkevesbé sem objektívnek nevezhető kritérium. Tehát ezek alapján, hogy kivel működik együtt, az továbbra is politikai döntéstől függ, hogy az állam mely egyházakkal működik együtt, mely egyházakat finanszírozza és milyen mértékben, nyilván az általuk ellátott közfeladatok vonatkozásában.

Szintén problémás, hogy a nyilvántartásba vett és bejegyzett egyházaknak nemcsak a közcélú, hanem a hitéleti tevékenységét is támogatja az állam a javaslat szerint, mert így a hitéleti tevékenység támogatása függőségi viszonyt eredményez az állam és az egyház között.

Azt kifejezetten rossz iránynak tartjuk, hogy a javaslat azoknak az egyházaknak kedvez továbbra is, amelyek semmilyen jogsérelmet nem szenvedtek, szemben a jogfosztott egyházakkal. A jelenleg is elismert egyházak ugyanis a törvény erejénél fogva ismét a legmagasabb rangú, legtöbb kiváltságot biztosító státusba kerülnének, függetlenül attól, hogy megfelelnek-e az azzal szemben támasztott követelményeknek - erre mindjárt néhány példát hozok -, míg minden más egyház csak a társadalmi elfogadottságának és beágyazottságának biztosított jogállást szerezhetné meg.

A 2012-ben státusuktól megfosztott egyházak, amelyek még működnek, nem kapnák vissza jogállásukat, amennyiben új feltételeknek megfelelően csak a vallási egyesület vagy a nyilvántartásba vett egyház státusát szerezhethék meg. A javaslat alapján tehát nem minden vallási közösség indul ugyanarról a startvonalról.

Miközben a törvényjavaslat a jelenlegi szabályozáshoz képest tartalmaz előremutató megoldásokat, különösen a vallási közösségek nyilvántartásának bírósági hatáskörbe utalását, mégis elmondható, hogy a kitűzött céloknak nem felel meg teljes egészében.

(12.10)

A legszélesebb jogosultságokkal felruházott egyházi státus eléréséhez változatlanul az Alkotmánybíróság határozatában és az Emberi Jogok Európai Bírósága által már túlzónak minősített feltételeket határoz meg, továbbá nem kellően biztosítja az önkényes jogalkalmazással szembeni normativitást biztosító garanciákat. Az LMP módosító javaslatai

ezen aggályok kiküszöbölését célozzák majd meg, annak érdekében, hogy elkerülhető legyen az elmúlt évek vesszőfutásának megismétlődése, vagyis a magyar egyháztörvény ismételt hazai és nemzetközi elmarasztalása.

A benyújtott törvényjavaslat a vallási tevékenység szervezeti kereteinek meghatározását szükségtelenül túlbonyolítja, amikor öt különböző jogi kategóriát határoz meg. Az LMP szerint ez a feleslegesen tagolt szabályozási megoldás egyszerűsítésre szorul. Természetesen meg kell hagyni annak lehetőségét, hogy jogi személyiség nélküli vallási közösségek működjenek, hiszen tiszteletben kell tartani az érintett közösség tagjainak azon akaratát, ha nem kívánják a világi jogi kategóriák között gyakorolni vallásukat.

Másrészt a jogi személyiséggel rendelkező vallási közösségeket azok társadalmi támogatottsága alapján, objektív feltételek szerint lenne szükséges besorolni, a kisebb közösségek számára a vallási egyesület, míg a nagyobb közösségek számára a bejegyzett egyházi jogi formulát kínálva. A 23/2015-ös alkotmánybírósági határozat és az Emberi Jogok Európai Bíróságának a döntése szerint a 10 ezer fős létszám, illetve ebből következően egyedüli kritériumnak fenntartva a kormányzat által ebből számított 4 ezer szja-felajánlás előírása túlzott, az LMP módosító indítványa ennek csökkentését irányozza majd elő.

Ezt az is indokolja, hogy a jelenlegi - az előbb utaltam erre a kitételekre - bevett egyházakkal szemben támasztott feltételekhez képest érdemben szigorúbb feltételek meghatározásának minősülne ez, hiszen a jelenlegi, bevett egyházak közül a kétharmada felelne meg, az egyharmada nem felelne meg annak a kritériumnak, hogy a 4 ezer szja-felajánlás meglegyen. Tehát ez egy kettős mérce, és nyilvánvalóan így diszkriminációnak nevezhető.

Kiemelkedően fontosnak tartjuk, hogy a vallási közösségek és az állam közötti együttműködés normatív szabályok szerint, politikai mérlegelést és jogalkalmazói önkényt kizárva valósuljon meg. A törvényjavaslat viszont lényegében szabad mérlegelés tárgyává teszi, hogy mely vallási közösségekkel köt vagy nem köt megállapodást az állam.

Ezzel szemben azt javasoljuk, hogy az államnak egyházi kezdeményezésre kelljen azonos elven alapuló megállapodást kötnie azzal, hogy természetesen az egyes vallási közösségek közt objektívan meglévő különbségekre az állam a megállapodás megkötésekor is figyelemmel lehet. Annak érdekében pedig, hogy a megállapodások elmaradása miatt ne alakuljon ki indokolatlan megkülönböztetés a különböző vallási közösségek között, az LMP módosító javaslata rögzítené a jogorvoslat lehetőségét, bírói vagy alkotmányossági út biztosításával, vagy akár a vatikáni szerződés megfelelő alkalmazásával a kötelezően létrehozandó megállapodás létrejöttéig, illetve annak elmaradása esetére.

Végül, hogy konkrét példát is említsek, számos magyarországi egyház vagy már nem egyháznak nevezett, de mindenképpen vallási közösség kifejezetten tiltakozik ez ellen, mert egyáltalán nem látja úgy, hogy ez a jelenlegi módosítás előrelépés lenne.

Ők az egyházi státusuk elvesztése kapcsán jogorvoslattal fordultak a megfelelő nemzetközi szervhez, nemzetközi fórumhoz, és úgy látják, hogy ezen módosítás által, ami most előttünk van, sem oldódik meg az ő problémájuk.

Számos fenntartásunk tükrében az LMP a szavazáson csak akkor fogja támogatni ezt a törvénymódosítást, ha ez egy igazságos és mindenki számára elfogadható egyházügyi törvény megszületését eredményezi, nem pedig a jelenlegi helyzet fenntartását.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ikotity képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most pedig az elsőként jelentkezett független képviselőnek adom meg a szót, Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak. Öné a szó, 15 perces időkeretben.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A maga módján, ahogy már ezt jó páran elmondták, lehangoló ez a mai vita, tekintettel arra, hogy azt, hogy milyen egy demokratikus ország egyháztörvénye, amely a lelkiismereti szabadságról szól, évekkal ezelőtt is nagyon jól tudtuk. Ehhez képest az, hogy most ezt a vitát le kell folytatni, mert az Orbán-kormány által pár évvel ezelőtt készített vallástörvény nem felelt meg sem a magyar Alaptörvénynek, és ráadásul az Emberi Jogok Európai Bírósága is több körben elutasította, mindenképpen nagyon aggasztó; főleg azért, mert én is úgy gondolom, ahogy már jó páran elmondták, hogy ez a mostani előterjesztés megint csak nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyeknek egy alkotmányos vallástörvénynek meg kell felelnie.

Nézzük, hogy mik ezek a feltételek, hogyan kellene kinéznie egy valóban alkotmányos vallástörvénynek! Mindenekelőtt a lelkiismereti szabadság, az állam semlegessége elvének és a jogegyenlőség elvének kellene hogy megfeleljen. Az egyenlő lelkiismereti szabadsághoz való jog biztosítása, az állam és az egyház szétválasztásának elve és a vallási értelemben vett semleges állam eszménye annak a politikai belátásnak a következménye, hogy a modern társadalmak világnézeti sokszínűek. Ezért az állam bármilyen elköteleződése valamely egyház iránt megkérdőjelezhetővé teszi az állam autoritását, azok részéről mindenképpen, akik a kivételezett egyháznak adott esetben nem a hívei.

*(A jegyzői székben Hegedűs Lorántné
Mirkóczki Ádám váltja fel.)*

Másfelől a pluralizmus felszámolására irányuló totalitárius berendezkedések tapasztalatai is éppen elengedő alapot szolgáltatnak ahhoz, hogy az állam bizony maradjon semleges az egymással rivalizáló világnézetek versengésében. Az állam nem léphet fel a világnézetek közötti döntőbíró szerepében, nem mondhatja azt, hogy az egyik világnézet jobb vagy rosszabb, mint a másik; és azt sem mondhatja, hogy

a hívó ember életformája, bizonyos számú hívőké jobb, mint más hívők életformája.

Jó, hogy itt, ebben a mai beszélgetésben, vitában egyértelműen kimondatott kormánypárti képviselőről, hogy bizony az államvallás megteremtésére tesz kísérletet ez a törvény. Én azt gondolom, hogy Magyarország történeti okokból ezt egyszerűen nem engedheti meg magának. Részben a reformáció óta Magyarországon plurális az egyházi élet, a kommunizmus tapasztalatai pedig egyértelműen azt mutatják, hogy az egyházakkal való kivételezés és kizárólagosság nagyon nagyon súlyos következményekhez vezethet. Magyarország vallástörvényének tiszteletben kell tartania a lelkiismeret pluralitását.

A lelkiismereti szabadság szorosan összefügg a másokkal való egyesülés szabadságával is, magába foglalja annak szabadságát is, hogy az emberek világnézeti alapon társuljanak egymással. Az államnak ehhez méltányos és egyenlő feltételeket, szervezeti kereteket kell biztosítania, és nagyon is tiszteletben kell tartania az egyházak autonómiáját.

Az egyházak alapítására lehetőséget kell biztosítani, ennek szabadsága tulajdonképpen az egyesülési szabadságnak egy különleges esete. Az egyházként való elismerés feltételei ennek következtében semmi módon nem lehetnek tartalmiak. Az állam nem mondhatja meg azt, hogy mi minősül hitnek, és nem válogathatja meg világnézeti alapon, hogy mely közösségeknek biztosítja az egyházi jogállást és melyeknek nem. Az egyházi jogállás megszerzésének kizárólag egy adminisztratív eljárásnak kell lennie.

A jogegyenlőség pedig azzal jár, hogy egyetlen egyház sem tarthat igényt megkülönböztetett bánásmódra más egyházi közösségekhez képest olyan szempontok alapján, amelyek irrelevánsak a polgárok lelkiismereti szabadságának szempontjából, például társadalmi támogatottság vagy történelmi múlt. Nem lehet irányadó az a XIX. századi modell, amelyet egyébként a kommunista rezsim is megőrzött, amely az úgynevezett történelmi egyházaknak közjogi, államvallásszerű jogositványt biztosít.

A lelkiismereti szabadság biztosítása és a jogegyenlőség elve felelősséget ró az államra a közpénzekkel való támogatást illetően is. Az állam nem tehet különbséget belátása szerint egyház és egyház vagy civil társulás között, ha azok közfeladatot látnak el. Az állami közfeladatok állami támogatása kapcsán persze, természetesen ezeknek a pénzeknek az ellenőrzése legitim igény az állam részéről, de a hitéleti támogatás esetében a különbségtétel teljes mértékben illegitim. Az állam nem támogathat egyes egyházakat másokhoz képest megkülönböztetett módon, hogyha azok ugyanazokat a közfeladatokat látják el.

(12.20)

Az új egyháztörvény emellett alaptörvény-módosítást is igényel, mivel a hatályos Alaptörvény nem veszi figyelembe az állam semlegességének, a polgárok lelkiismereti szabadságának és a jogegyenlőségnek a követelményeit. Sajnos ez a törvényjavaslat továbbra sem felel meg ezeknek a feltételeknek. Bár

a javaslattal visszakerült az egyházak bejegyzési joga a parlamenttől a bíróságokhoz, és könnyebbé válik az egyházzá válás feltételeinek teljesítése is, az új törvényjavaslat továbbra is számtalan lehetőséget ad a mindenkori kormány kezébe, hogy egyes egyházakkal kivételezzon másokkal szemben, és ezzel viszszaéljen. Nem támogatható, hogy a törvényjavaslat értelmében több különböző egyházi státusz jöjjön létre, még a bevett egyházak jogai sem lennének egyenlők.

Komoly fenntartások fogalmazhatók meg az egyházak pénzügyi támogatásainak tervezett rendszerével kapcsolatban. Úgy tűnik, a kormánynak az a célja, hogy a teljes finanszírozást az állammal való egyéni megállapodáshoz kösse. Ez igazi nagy probléma, pont úgy, ahogy a kormány úgynevezett stratégiai megállapodásokat köt bizonyos cégekkel. Azok is és ezek a különmegállapodások is aláássák a jogállamiság és a közbizalom rendszerét. A különalkuknak ugyanis az a lényege, hogy pénzügyi támogatásért cserébe az államnak különleges elvárásai lehetnek, adott esetben nem nyilvánosak. Ez az egyházak esetében rendkívül veszélyes gyakorlat. Az egyházak autonómiája forog itt kockán, és így ez minden magyar egyház számára kártékony és kockázatos.

Az egyházak elismerése és támogatása csak objektív kritériumok szerint történhet. A jó kritériumok persze a csalókat kizárják az egyházak közül, de elismernek mindenkit, akik érdemi hitéleti tevékenységet folytatnak. A pénzügyi támogatás pedig alapvetően közhasznú tevékenységek elvégzése céljából normatív alapon kell hogy történjen. Ez a törvényjavaslat ezen követelmények egyikének sem felel meg, nem felel meg sem a semleges állam elveinek, sem a lelkiismereti szabadság, sem a jogegyenlőség alapvető demokratikus elveinek. Ebből a javaslatból messzemenően úgy tűnik, hogy a kormány önkényes hatalomgyakorlást, egyfajta keleti kormányzást akar megvalósítani a vallás támogatása során. Ha ezt így elfogadják, arra lehet készülni, hogy ez a törvény megint megjárja majd az Emberi Jogok Európai Bíróságát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására és lezárására a mai napon utolsó napirendi pontként kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kötelező gépjármű-felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Balla György, Gulyás Gergely és Bánki Erik, valamint Gyopáros Alpár fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/7407. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Balla György képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

BALLA GYÖRGY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! Egy egyszerű törvényjavaslatról van szó, s mivel információim szerint a Gazdasági bizottságban osztatlan sikert okozott a törvényjavaslat, minden frakció, így ellenzéki képviselőtársaim is támogatták, ezért azt gondolom, hogy egy mérhetetlenül hosszú expozéra nincs szükség. De néhány kérdést szerettem e javaslat kapcsán érdemes azért elmondani.

Az első elem, hogy mi is az a helyzet, ami ma a kötelező felelősségbiztosítás piacán kialakult, mi az a helyzet, ami indokolja ezt a törvényjavaslatot. Nos, tisztelt képviselőtársaim, néhány éve bevett gyakorlat már, hogy a biztosítótársaságok egy jelentős része becsapja az ügyfeleit, olyan gyakorlatot folytat, elsősorban piacszerzési céllal, amiben az újonnan kötött biztosítások lényegesen olcsóbbak, mint a korábban megkötött biztosítások. Ad absurdum, ha egy ügyfél ugyanannál a biztosítótársaságnál ugyanarra az autóra felmondja a szerződést a határnapnál, majd megköti ugyanazt a szerződést ugyanannál a biztosítónál, akkor kevesebbet fizet, mint az, aki ezt a szerződést jóhiszeműen folyamatában hagyja, mert azt gondolja, hogy olyan partnerekkel áll szemben, akik tisztességesek, akik megbecsülik a hűséget, és nem is gondol rá az ember, hogy ennek éppen a fordítottja igaz.

Természetesen lehet azt mondani, hogy ez mindenkinek jogában áll, mindenki fölmondhatja a szerződést, és mindenki újrakötheti annál a biztosítónál, akinél gondolja. Ez igaz, csak én azt gondolom, hogy ez minden erkölccsel, minden tisztességgel, minden morállal és minden józan gondolkozással szembe megy. Nem az a helyes magatartás, ha azokat az ügyfeleket, akik megbíznak bennünk, becsapjuk annak érdekében, hogy másokat magunkhoz tudjunk csábítani.

A javaslat tulajdonképpen ezt a lehetőséget szünteti meg. A javaslat nem másról beszél, mint hogy természetesen lehet kedvezményt adni az ügyfeleknek, de csak és kizárólag a régi ügyfeleknek. Magyarul, egy olyan irányba próbál elmozdulni, ami az emberi tisztességből fakad. Mert az emberek mégiscsak azt gondolják, hogy az a jó, ha engem megbecsül az, akinek hosszú éveken keresztül a partnere vagyok, akinek becsületesen fizetem a díjaimat, nem játszani akarok, hanem ki akarok tartani egy partnerem mellett.

Eddig pont az ellenkezője történt, de ez után a javaslat után, ha ezt a parlament elfogadja és hatályba lép, akkor ez megfordul vagy megfordulhat, és a hűséges ügyfelek kaphatnak kedvezményt, magyarul azok a jóhiszemű emberek, akik megbíztak a biztosítójukban, s talán meg is bízhatnak bennük, ellenében az eddigi gyakorlattal.

Még arról érdemes szót ejteni, hogy ez a helytelen gyakorlat vajon csak a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás kapcsán van-e így, vagy más biztosítások, más szolgáltatók is élnek ezzel a tisztességtelen, alapvetően az emberek jóhiszeműségét kihasználó, az ügyfeleiket becsapó piacszerzési megoldással. Sajnos azt kell tapasztaljuk, hogy bizony a távközlési szektorban, a kábeltévésszektorban és bi-

zonyos esetekben a bankszektorban is hasonló megoldásokat láthatunk.

Joggal felvetheti tehát mindenki, hogy a javaslat miért csak a gépjármű-felelősségbiztosításról szól, míg az egyéb ilyen természetű szolgáltatásokról miért nem. A válaszom egyszerű: ami késik, nem múlik. De én bizalommal fordulok a szolgáltatókhoz. Én bízom abban, hogy ha ezt a javaslatot a parlament elfogadja, és világosan látja mindenki, hogy mi az irány, akkor az előbb említett szolgáltatók - telefontársaságok, kábeltévék, bankok és más biztosítók - rá fognak jönni arra, hogy jobban járnak, ha saját maguktól alakítják át az üzletpolitikájukat, mint ha a parlament törvényekkel kénytelen kordában tartani őket. De egy dologban teljesen biztos vagyok: ha maguktól nem mozdulnak el a tisztesség és a morál, a helyes erkölcs irányába, akkor nekünk, felelős képviselőknél az a dolgunk, hogy az emberek oldalára álljunk, megbecsüljük az embereket, megvédjük az embereket, és akkor a parlament következő ciklusában vélhetően hasonló törvényjavaslatokkal elő kell állnunk.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és kérem, hogy támogassák a későbbiekben is a javaslatot. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, Balla képviselő úr. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e Cseresnyés államtitkár úr felszólalni. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze annyit szeretnék mondani, hogy a kormány természetesen támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Kérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki szólni. Az előterjesztő képviselő úr jelzi, hogy nem, hiszen előterjesztőként elhangzott minden, ami szükséges.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

GÚR NÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy az előterjesztésben is szó esett róla, egy olyan törvénytervezetről tárgyalunk, amely az értékítélet alapján egy disszonanciát, egy viaszáságot kíván a helyére tenni. Engedjék meg azért, hogy egy kicsit tágabb kiterjesztésben beszéljünk minderről, mármint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás kérdéséről, de csak olyan aspektusban, ami abszolút módon kötődik a dologhoz.

Biztos emlékeznek 2012-re, illetve 2013 januárjára, amikor a baleseti adó bevezetésre került. Csak azért hozom szóba ezt, mert ugye, a baleseti adó a

kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás esetében egy 30 százalékos mértékű tetelnövekedést, a Cascónál pedig, ha jól emlékszem, 15 százalékos mértékű tetelnövekedést jelentett. Nem kimenve ebből a gondolati fonalból, azt is hozzá kell tenni, hogy a lakásbiztosításoknál is, ha jól emlékszem, 10 százalékos mértékű növekedést okozott. Ezzel csak azt akartam mondani, hogy nyilván ez költségben többet jelent az autózó embernek. Hiszen ez a biztosítási díj, megint csak emlékképeimre kell hagyatkozni, napi 83 forint volt, ebből kifolyólag a 366 napra vonatkoztatva maximum harmincezer-egynéhány száz forintos nagyságrendet érhetett el. De ez mind többletként jelent meg magához a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításhoz, illetve a Cascóhoz illetően is, mint említettem, a 30, illetve a 15 százalékos mértéknövekedésével.

Visszatérve szorosabban a törvénytervezethez, ami ennek kapcsán elmondható, az igazából az, hogy a 2015. esztendő és 2016 várható folyamatai érdekes trendet rajzolnak. 2014 vége és 2015 jelen állapota között mértékadó változások következtek be. Tarifaemelkedés, drágulás volt, gyakorlatilag egy év elején prognosztizált 20-25 százalékos mértékről mára odáig jutottunk el, hogy nagyjából 40 százalékos mértékű átlagos tarifadíjbéli emelkedés következett be. Az év elején ez 20 ezer forintos átlagként jelenítődött meg, majd mostanra már ott tartunk, november magasságában, hogy ez 28 ezer forintos átlagos éves díjösszegként fogható meg.

A díjnövekedés tekintetében különféle álláspontok vannak, hogy ez miért is alakult ki. A Középeurópai Kölcsönös Biztosítási Egyesület, a KÖBE többek között azt fogalmazta meg, hogy személygépjárművek használatához illetően az elsődlegesen azért alakult ki, merthogy olcsó vagy olcsóbb a benzin, és ezért több az utazás, több a káreset. A tehergépkocsi vonatkozásában pedig azt mondták, hogy bizonyos értelemben sofőrhiányok vannak, és a sofőrhiányból fakadóan, a tapasztalatlanságból fakadóan megint csak több káreset kialakulása a végeredmény.

Azt kell mondjam, hogy e tekintetben azért elég érdekes látkép tárulkozik elénk. Szeretném jelezni az olcsó benzin kapcsán, hogy annak idején Sziijártó Péter elhíresült mondatára azért vissza lehet utalni; a lélektani határra, emlékeznek, a 300 forintos benzin mértékére, hogy ha a kormány nem képes ezt 300 forint alatt tartani, illetve olyan gazdaságpolitikát folytat, aminek az eredménye az, hogy ez 300 fölé emelkedik, akkor talán le is kellene mondania a kormánynak. Na most, azt látjuk időben, hogy ha 2009-ben 300 forint alatt van a benzinár, és a 2009 utáni folyamatokat nézzük, minden esztendőben jóval magasabb, a csúcs az talán 2012 tavaszán volt, amikor a 450 forintot is ütötte a benzin ára.

De most is, 2014-ben is 413 forint az átlagára és a 2015-ben 363 forint. Ezeket a számokat csak azért mondom, hogy a következtetést próbáljuk kölcsönösen, közösen összerakni, ha lehet, ebben a történetben. Magyarul, 2014-ről 2015-re mintegy 12 százalékos átlagos benzinárcsökkenés következik be. Ugyan-

ebben az időszakban 3 százalékos benzinfogyasztás-növekedést tapasztalunk mennyiségileg. Tehát ha több benzint fogyasztanak, több az utakon a káreset, ebből fakadóan emelkedik 40 százalékkal a kötelező biztosítások mértéke. Ezekből a számokból fakadóan ez talán nem teljesen támasztható alá.

Tehát még egyszer, hogy világos legyen: '14-ről '15-re vonatkozó árbeli elmozdulások mintegy 12 százalékos mértékű benzinárscsökkenést hoznak, persze ez messze-messze felette van annak a mértéknek, több mint 20 százalékkal, ami Szijjártó Péterhez illesztetten a kormány lemondását kíváná meg. Emellett 3 százalékos benzinbeli fogyasztási többlet jelenik meg, és 40 százalékos mértékű a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás díjában bekövetkezett emelkedés. Mint mondtam, év elején még 20 ezer forint alatt volt az átlagdíj, most meg a 28 ezer forintot üti.

Érdeemes ezeken az összefüggéseken is elgondolkodni, és érdemes azt is megnézni, hogy mi más, milyen olyan típusú tényezők lehetnek még, amelyek a díjtétel ezen mértékbeli növekedéséhez vezetnek. Ismereteim szerint ebben a témakörben, mármint a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás témakörében maga a Magyar Autóklub is kezdeményezte, felvetette a törvénymódosítás szükségességét. Ezen felvétel keretei között sok minden megfogalmazódott, olyan is, amit most nem látok visszatükröződni ebben a törvényjavaslatban; például a gazdasági totálkár fogalomrendszere, fogalommeghatározása összhangjának megteremtése a kötelező gépjármű-felelősségbiztosításra vonatkozó és a Ptk.-ban leírtak között.

Versenyjogilag bizonyos értelemben lehet, hogy kérdéseket mindenképpen fel lehet tenni olyan értelemben, hogy a biztosítók által kiemeltnek tekintett vállalkozásoknál, már a károkozást követően, akik a feladatokat ellátják, különbségtételre kerül sor, és ez a különbségtétel gyakorlatilag a vállalkozói díjak érvényesülésében köszön vissza, itt mutatkozik meg. Nem biztos, hogy ez szerencsés, mert a véltlen károsultak is adott esetben olyan helyzetbe jutnak, hogy indokolatlan költségtöbbletet kell vállalniuk, gyakorlatilag veszteségeket kell hogy elkönnyveljenek.

De a legfontosabb tételeket érintően magához szorosán, közvetlenül a törvénytervezethez illesztetten három dolgot szeretnék megemlíteni, elmondani, illetve azt kérni, hogy gondoljuk végig e három dolog érvényesülésének mikéntjét. A felelősségbiztosítást kínáló biztosítók, a törvénytervezet elfogadását megelőző időszokról beszélek nyilván, az új biztosítási időszakokra történő biztosítások megkötését érintően kedvezőbb ajánlatot csak az új ügyfeleknek adtak, azok részére tettek, úgy, ahogy Balla képviselőtársam is ezt említette.

(12.40)

A régi ügyfelek ilyen értelemben tehát az újjakhoz képest rosszabb feltételekkel tudtak szerződni, szerződéseket kötni. Pontosan az a gondolko-

dás és logika, amiről szó esett, hogy a hűség, mármint hogyha ott vagyok folyamatában valahol, és időben előrehaladva azt tapasztalom, hogy az odajövők, az újonnan belépők kedvezőbb feltételekkel jöhetnek be, miközben én pedig kedvezőtlenebb feltételekkel biztosíthatom a hűségemet a későbbiekre vonatkozóan, ez nyilvánvaló ellentmondásosságot szül és hív életre, ilyen értelemben a törvényjavaslat logikája, hogy ezen változtatni kell, szerintem rendben van.

Amit én kicsit kérdőjelesen fogalmazok meg, hogy az, amit most a törvénytervezeten keresztül teszünk, az ennek a logikának a megfordításáról szól, tehát magyarul az inverze, vagy éppen nem magyarul az inverze ennek. Most viszont az a fajta helyzet áll elő, hogy a legnagyobb ügyfélkörrel rendelkezők számára ez egy kedvező javaslatként fogható meg, hiszen ügyfeleket nem veszítenek el, és a piacon azok a szolgáltatók, akik pedig úgymond kisebb biztosítóként foghatók meg, ők nem nagyon tudnak új ügyfélhez jutni, pont ebből fakadóan, hogy az új ügyfél számára eddig nyújtott kedvezőbb juttatások már nem tehetőek meg.

A kérdésem igazából az, hogy nem lenne-e értelme annak, hogy a legnagyobb kedvezmény elvére való hagyatkozással tegyük meg az előrelépést e tekintetben. Ezalatt nyilván azt értem, hogy ha az új ügyfél számára bármelyik biztosító kedvezményt biztosít, akkor azt a kedvezményt a régi ügyfélnek is kötelező módon meg kelljen adni. Tehát azt a fajta logikát érvényesítené, ami gyakorlatilag mind az új, mind a régi ügyfél számára a pozitív elérhetés lehetőségét biztosítja. Én nem olvasom ki ezt közvetlenül a törvénytervezetből, én azt olvasom ki, hogy megfordítjuk a történetet, magyarul, most már a kedvezőbb ajánlattétel lehetősége nem az új ügyfelek számára adatik meg, hanem a régi ügyfelek a hűség okán kapják meg ezeket a kedvezményeket, de nem olvasom ki azt, hogy az új ügyfélnek is adható bármilyen kedvezmény, amely kedvezmény érvényesítésének automatikusan a régi ügyfélnek is érvényesülnie kell. Ha így van, vagy beleprélhető a törvénytervezet logikájába mindaz, amiről én beszélek, akkor szerintem jó a dolog, de mondom még egyszer, én ezt ebből a rövid törvénytervezetből, annak az általános és részletes indoklásából nem olvasom ki.

Tehát szerintem egyértelművé kellene tenni ezt a történetet, hogy érvényesülni tudjon a legnagyobb kedvezmény elve, vagyis még egyszer megismételve, hogy ha az új ügyfelek számára bármilyen kedvezményt biztosít a biztosítótársaság, akkor az automatikusan a régi ügyfelekre nézve kötelező legyen. Ezzel azt a helyzetet állíthatnánk elő, hogy aki új ügyfélhez akar jutni és kedvezményt biztosít a számára, annak bizony azt a terhet magára kell vállalnia, hogy a régi ügyfelek számára is automatikusan ezt biztosítani kell, de mégiscsak új ügyfélkör építését tudná megtenni, és azt a fajta disszonanciát, ellentmondásosságot pedig fel tudnánk, fel lehetne oldani, ami a korábbi időszakban volt, mármint hogy a kedvezőbb ajánlat csak az új ügyfelek számára volt biztosítható.

Befejező gondolatként, gyakorlatilag a piacortozítás kérdésköreit érintően még egyszer azt szeretném szóba hozni, hogy ha csak fordítunk a mai helyzeten, akkor az nyilván a legnagyobb ügyfélkörű biztosítótársaságoknak nyújt pozitív lehetőséget, kedvező ajánlatot, hiszen ők az ügyfélkörüket nem veszítik el, mert nem fognak elmenni tőlük, a másik oldalról viszont a kisebb biztosítótársaságok, mármint a kisebb létszámmal bírók új ügyfélkör megcélzását és utolérését nehezebben tudják megtenni. Tehát ezért kellene vagy lenne szükségszerű a legnagyobb kedvezmény elvének a biztosítása, és talán ezen keresztül az is biztosítható lenne, hogy a méltányosság és a gazdasági verseny összhangja is jobban közeledni tudna egymáshoz, gyakorlatilag ki tudna alakulni.

Az előterjesztőnek nagy tisztelettel ezeket a gondolatokat szeretném a figyelmébe ajánlani, és azt, hogy legyen fogadókész arra, hogy ez a logika érvényesülni tudjon. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő módosító javaslat a biztosítási piac egyik igen fontos, régóta fennálló problémájára keresi a megoldást. A kérdés sokakat érint, felvetése aktuális, hiszen a magyarországi mintegy 4,5 millió autótulajdonosból körülbelül 2 millió üzemben tartó az év végén jogosult gépjármű-felelősségbiztosítása változtatására, ezek közül várhatóan pedig mintegy 250 ezren fognak új szerződést kötni. Szakértők szerint az ügyfelek egy része felmondja a jelenlegi szerződést, majd ugyanannál a biztosítónál újra megkötíti azt, csupán a kedvezőbb díj miatt. A tulajdonosok másik fele a 2010 után vásárolt gépjárművek részére pedig már év közben kötheti újra a kötelező biztosítást. Jellemző, hogy 15 ilyen jellegű biztosítást kínáló cég év közben is többször módosíthatja díjtételeit, igazodva a mindenkorli kárfizetések mértékéhez. A fentiek okán vált indokoltá a mielőbbi rendezés.

Tisztelt Képviselőtársaim! A biztosítási díjak 2008 után meredeken csökkentek, majd ez a tendencia megfordult, idén pedig további áremelkedés várható. Szakértők szerint a biztosítást váltó autósok célja az idén is természetesen a díjemelés mértékének a mérséklése. Ezt elsősorban a kármentes vezetéssel, illetve egyidejű casco- vagy lakásbiztosítás megkötésével lehet elérni - ami természetesen felveti adott esetben a tiltott szerződéskötések tilalmát, zárójel bezárva -, de kedvezményt adnak a biztosítók az éves díj egyösszegű befizetésére is, valamint a bankoktól történt átutalás, illetve elektronikus kommunikáció vállalására is. A kedvezmények együttes alkalmazásával akár 40-50 százalékos díj-kedvezmény is elérhető.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő módosító javaslat szerint a gépjármű-felelősségbiztosítási piacon a meglévő ügyfelek nem kerülhetnek kedvezőbb helyzetbe, mint az új ügyfelek. Ez hozzájárulhat a szegmens hosszú távú tervezhetőségéhez, hiszen a piaci verseny keretein belül így nem érheti hátrány a több éve az adott szolgáltatáshoz hűségesen kötődő ügyfelet. Fontos kiemelni, hogy a Magyar Nemzeti Bank tételes adatbázis alapján, fogyasztóvédelmi szempontból folyamatosan figyelemmel kíséri a piacon működő cégeket, beleértve a díjtarifák alakulását is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem árt e helyen kiemelni és megerősíteni, hogy Magyarországon a biztosítók tevékenységének megítélése pozitív. Egy tavaszi vizsgálat szerint a társadalom tagjai egyetemesen pozitívan nyilatkoztak a biztosítókról, az intézményi bizalom pedig a pénzügyi szektoron belül a biztosítók iránt a legerősebb.

(12.50)

Ezt a megítélést tovább javíthatná az előttünk fekvő törvényjavaslat, hiszen a hűséges ügyfelek jutalmazása nemcsak a biztosítók elemi érdeke, hanem a biztosítottak evidens elvárása is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Megkérdezem a Jobbik és az LMP képviselőcsoportját, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Nyilván majd később mondják el véleményüket.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat meg, de a teremben nem tartózkodik független képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra jelentkezést nem látok. További képviselői felszólalásra nem jelentkezett képviselő.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra vagy elmondani véleményét. *(Balla György: Igen.)* Öné a szó, Balla György képviselő úr.

BALLA GYÖRGY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Kereszténydemokrata Néppártnak köszönöm a támogatást, és köszönöm a Magyar Szocialista Pártnak is, mert ha jól értettem Gúr képviselő úr szavait, alapvetően a támogatásukról biztosították ezt a javaslatot. *(Gúr Nándor: Így van!)*

Ugyanakkor szeretnék kitérni a képviselő úr felvetésére, mert hiszek abban, hogy ha ezt megbeszéljük, akkor a támogatásuk még erősebb lesz. Ugyanis a javaslat pontosan arról szól, amit ön mond, leszámítva természetesen, hogy beszélünk kicsit a benzinárról is, de természetesen értem, hogy ezt most ellenzékiként el kellett mondani, bár a benzinár most

csökken, de nincs ezzel semmi probléma. Magához a javaslatához kapcsolódó felvetés, ha jól értettem, arról szól, hogy ne megfordítsuk a jelenlegi helyzetet - a jelenlegi helyzet az, hogy becsapják a régi ügyfeleket, és az új ügyfelek kedvezőbben fizetnek, mint a régi ügyfelek -, hanem tegyük lehetővé azt is, hogy mind a régi, mind az új ügyfelek kedvezményt kapjanak.

No, a helyzet a következő. Szerintem eddig kedvezményt nem kapott senki. A biztosítók meghirdették az áraikat. Aki azon az áron szerződést kötött, azon az áron az ő szerződése élt. Ha valaki ezen az áron nem kötött szerződést, hanem a régigt folytatta, az meg többet fizetett. Ez volt az alapvető gyakorlat. A mostani javaslatunk arról szól, hogy ilyen nem lehet, egy dolognak egy ára van. Annak az adott biztosítónak arra az autóra vonatkozóan van egy ára, egy díjjavaslat.

Ebben értelem szerűen a régi ügyfelek számára, ha meg kívánja tartani az ügyfeleit, egyébként adhat kedvezményt. Tehát a kedvezmény most jelenik meg. Tehát itt van az ár, megadja a kedvezményt a régi ügyfeleinek, és ha ugyanezt a kedvezményt szeretné megadni az új ügyfeleknek is, ez azt jelenti, hogy csökkenti a díját, és máris megadta ezt a kedvezményt mind a régi, mind az új ügyfeleknek. Így részt vesz egy piaci versenyben, ahol nem a régi és az új ügyfelek viaskodnak egymással, hanem a biztosítótársaságok próbálnak olyan helyzetet teremteni, hogy az olcsóbb ajánlataikkal, a jobb szolgáltatásaikkal szerezzenek ügyfeleket, illetve megtartsanak ügyfeleket.

Ha ez így működik, az az embereknek jó; mert a piac alapvetően tud hasznos lenni. Ha úgy működik, ahogy ezen javaslat előtt a mai napig működik, az meg rossz, mert egész egyszerűen arról szól, hogy becsapják az embereket. Tudjuk, hogy a biztosítótársaságoknak talán a fele alkalmazta ezt a gyakorlatot, kicsit több mint a fele, és van 4 millió kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás, ennél valamivel több van, 4 millió 300 ezer körül, ha jól emlékszem. Körülbelül 200 ezren kötötték újra a biztosításukat.

Azt is tudjuk, hogy ez nem azért alakult így, mert az emberek egyébként ellenségei saját maguknak, hanem azért, mert a biztosítótársaságok az emberek jóhiszeműségére apelláltak, illetve arra, hogy miközben egy szerződést igen-igen könnyű megkötöni egy adott társaságnál, igen-igen bonyolult felmondani. Magyarul, azt a macerát nem vállalta az emberek egy jelentős része, ami ezzel jár, hogy ajánlatlevelet küldözgessen, utánamenjen, számolgasson s a többi, ezzel visszaéltek a biztosítótársaságok, és még egyszer mondom, becsapták ezzel az embereket.

Ez innentől nincs. Viszont, ha szeretnének a régi és az új ügyfeleknek is kedvezményt adni, ennél egyszerűbb dolog megint csak a világon nincs, azt kell csinálni, hogy csökkentsék az áraikat és máris minden rendben van. Úgyhogy, amit a képviselő úr kért, az a javaslatban szerepel. Nagyon örülnék neki, ha a parlamentben a szavazás során tényleg mindenki tudná támogatni ezt a javaslatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Balla György képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7399. sorszámon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót L. Simon László államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A XX. század viharos történelmi eseményei minden európai ország számára világossá tették, hogy nemzeti kulturális örökségét féltve óvnia, őriznie kell.

Az Európai Unióban a tagállamok területéről jogellenesen kiszállított kulturális tárgyak visszaszolgáltatására először 1993-ban született rendelkezés, ez a Tanács 93/7/EGK irányelve. A tagállamok kulturális öröksége védelmében született irányelv célja, hogy a tagállamok számára lehetővé tegye azoknak a kulturális javaknak a visszaszállítását saját területükre, amelyeket a kulturális javak védelméről szóló tagállami jogszabályok vagy a kulturális javak kiviteléről szóló 116/2009/EK tanácsi rendelet megsértésével vittek ki egy másik tagállam területére.

A módosítás indoka az Európai Parlament és a Tanács által elfogadott, a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról szóló 2014/60/EU irányelv, amelynek nemzeti jogba való átültetésére és hatályba léptetésére 2015. december 18-ai határidőt kaptak a tagállamok. A Miniszterelnökség ennek a jogharmonizációs kötelezettségének tesz eleget most a jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításával.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvény módosítása elsődlegesen a hatályban lévő jogszabály új irányelv rendelkezésének megfelelő módosítását célozza, másodsorban pedig a jogszabályból mindeddig hiányzó, igen fontos eljárásjogi rendelkezéseket kíván pótolni. Nevezetesen: a magyar szabályozás mindeddig nem szabályozta azt az esetet, amikor Magyarország mint megkereső tagállam kívánja érvényesíteni egy adott, nemzeti kincseink közé tartozó védett tárgyra vonatkozó visszaszolgáltatási igényét egy másik tagállammal szemben. Ez teszi szükségessé a törvény szerkezeti módosítását is egy új, a visszaszolgáltatás igényét Magyarország javára történő érvényesítése cím beillesztésével.

Az irányelv új rendelkezései közé tartozik, hogy a korábbi szabályozással ellentétben a védett kultu-

rális javaknak nem kell meghatározott kategóriába tartozniuk és nem kell a kor és/vagy érték tekintetében megállapított határértékeknek megfelelniük ahhoz, hogy visszaszolgáltatás tárgyát képezzék. Fontos eleme az új szabályozásnak a nemzetközileg már ismert kellő gondosság és körültekintés kritériuma, aminek alapján a piaci szereplőknek bizonyítaniuk kell, hogy gondosan és körültekintően jártak el egy, a kulturális javak körébe tartozó tárgy megszerzése során. Példának okáért beszerezte az adott tárgy származásával kapcsolatos dokumentumokat, vagy betekintett az ellopott kulturális javak hozzáférhető nyilvántartásába. Csakis ennek alapján léphetnek fel később esetleges kártalanítási igényekkel.

(13.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Új eleme az irányelvnek, hogy 2015. december 18-ától az illegális műtárgyforgalom visszaszorítása érdekében, amely egyébként bennünket kifejezetten hátrányosan érint, hiszen nagyon sok műtárgyat csempésznek ki illegálisan az országból, a tagállamok központi hatóságainak igazgatási együttműködését a belső piaci információs rendszeren - ez az úgynevezett IMI-rendszer - belül kifejezetten a kulturális javakra kifejlesztett modul segíti elő. Ennek a rendszernek a segítségével a kulturális javakért felelős központi hatóságok naprakész információkkal rendelkezhetnek a tagállamok területéről kivitt védett tárgyakról, illetve felhasználhatják a területükről ellopott vagy jogellenesen kivitt műtárgyakat érintő ügyekhez kapcsolódó releváns információk terjesztésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország uniós tagságából következően végrehajtja azokat a jogharmonizációs feladatokat, amelyek az Európai Unió jogának való megfelelés érdekében minden tagállamot köteleznek. Mindezen túl azonban különösen nagy a felelősségünk abban, hogy biztosítsuk a kiemelkedő jelentőségű és pótolhatatlan védett műtárgyállomány biztonságos visszajuttatását hazánk területére.

Mindennek szellemében kérem képviselőtársaimat, hogy az önök előtt fekvő javaslatot szíveskedjenek támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat. A vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Tessék, parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ismétlem meg az előterjesztő által elmondottakat, aki részletekbe menően bemutatta a törvénymódosítás új vonásait. De természetesen egyetérték az új irányelvvel és a jogszabály belső koherenciájának erősítésével, emellett - ahogy hallottuk - fogalom- és szövegpontosításokra is sor kerül. De leginkább azzal értek egyet, amit államtitkár

úr mondott, hogy nemzeti kulturális örökségünket óvni és ápolni kell, és ez a törvénymódosítás erre irányul. De engedjék meg nekem, hogy néhány gondolatot fűzzek az elhangzottakhoz arról, milyen érnyeiket látom e 12 paragrafust tartalmazó jogszabálymódosításnak.

A jogellenesen kivitt kulturális javak fellelésében, visszaszerzésében különösen nagy szerepe van, lehet szerepe a nemzetközi szintű együttműködéseknek. Ezért tulajdonítok nagy jelentőséget annak, hogy az e téren végzendő munka eredményességének javítását célzó együttműködések nem kétoldalú megállapodásokban, hanem uniós irányelvekben fogalmazódtak meg, mert ezek elősegítik az Unión belüli összehangoltságot, az egyes tagállamokban induló eljárások áttekinthetőségét egymás számára.

Egy nép számára a tárgyi kulturális értékek éppoly jelentőséggel bírnak, mint szellemi javai, irodalmi, zenei értékei vagy éppen tudományos eredményei. Annak az elismerése, hogy minden nemzetnek joga van a saját kulturális javaihoz, fontos identitáserősítő momentum. A franciáknak éppoly fontos Verlaine, Rimbaud, Renoir vagy Rodin, ahogy nekünk József Attila, vagy éppoly fontos, mint Csontváry vagy Stróbl. Ezért a kulturális értékek elhurcolása, elrablása mindig személyes közügy volt és marad. A polgárok a saját kifosztásukként értékelik, ha például egy értékes muzeális darabot műkinctolvajok ellopnak.

Hozzá kell tennünk: miután a valódi kulturális értékek egyetemes kincsünket jelentik, ezek azok, amik képesek összekötni nemzeteket, mindannyian szegényebbnek érezzük magunkat, ha ezeket magán-célra bűnözők dézsmálják vagy vandálok megrongálják, megsemmisítik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán e tekintetben napjainkban különös aktualitással bír a Nobel-díjas osztrák etológus, Konrad Lorenz megállapítása, aki 2004-ben könyvet jelentetett meg az állati agresszió vizsgálata terén végzett munkája eredményeiről, és e könyv záró összegzésében az emberi tanulságokra is kitért. Állást foglalt amellett, hogy a művészet az egyetlen, különösen, ha nyelvek feletti eszközökkel operál, amely képes áthidalni népek, nemzetek közötti szakadékokat, elmozdítani az egymás közötti megértést. Ezért fontos, hogy a művészet semmi másnak ne legyen elkötelezett, mint az értékeknek és ennek az előbb felvázolt hídszeretnek. Nézetét alátámasztva, visszautalt a tűzszünetekben a lövészárkok között egymással barátkozó ellenségekre, akik a nyelvek feletti közös kulturális kódok révén értettek szót egymással.

Nyilvánvalóan az emberiség közösen számon tartott értékeire irányuló műkincsrablás, az illegális kereskedelmük, magán-célú kisajátításuk merénylet a művészet e fontos szerepe ellen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Befejezésül engedjék meg, hogy ezen a nyomvonalon haladva, e mélyebb emberi közösségi szempontok alapján kap jelentőséget, hogy a törvénymódosítással az illegális kereskedelem megfékezését szolgáló rendelkezések kerüljen a jogszabályba, továbbá az, hogy meghosszabbo-

dik - ahogy az előterjesztőtől is hallottuk - a másik tagállamban fellelt tárgyra vonatkozóan annak a megállapítására vonatkozó határidő, 6 hónapra, hogy az a kulturális javak körébe tartozó tárgynak minősül-e, illetve meghosszabbodik a visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartam.

A törvénymódosítás szabályozza a Magyarországnak visszaszolgáltatandó kulturális javakra vonatkozó kérdéseket, pontosítja a visszaszolgáltatással kapcsolatos együttműködést és feladatokat.

Tisztelt Ház! Bizom abban, hogy a jogszabály módosításával az Unió közösségében eredményesebben fellelhetők lesznek a kulturális javak, gyorsabbá válik azok visszaszolgáltatása és megnehezül az illegálisan eltulajdonított, megszerzett javak birtoklása. Támogatjuk a törvénymódosítást. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kiss László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Tessék!

KISS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A javaslat a 2014/60/EU irányelv átültetése miatt válik szükségessé. Hogyha megnézzük, hogy mit is tartalmaz ez az irányelv, azt láthatjuk, hogy tartalmazza a kellő gondosság és körültekintés jogi fogalmának a becikkelyezését, amely pusztán arról szól, hogy abban az esetben kaphat bárki kártérítést az illegális műkincs után, amit ő megvásárolt, hogyha a beszerzés során úgy járt el, kellő gondossággal és körültekintéssel, ahogy ez indokolt.

Úgy gondolom, hogy nem ördögtől való ez az irány. Nagyon helyes, hogy ez a fogalmazás, ez a formula bekerült az európai szabályozásba, és így a jogharmonizáció keretein belül a magyar szabályozásba is. Hiszen nyilvánvalóan nem lehet támogatni azokat az illegális műkincskereskedőket, akik később, amikor lefűlelik őket, akkor arra hivatkoznak, hogy persze, természetesen ezt véletlenül vették meg, és bár egyébként ugyan hatvan év szakmai végzettséggel rendelkeznek, de véletlenül elnézték ez az adott műkincset.

Korábban egy év volt az az időszak, amire lehetett hivatkozni az eljárás megindításakor. Most ezt kitolják három évre. Önmagában azt gondolom, hogy ez egy könnyítés, amelyet szintén lehet támogatni, bár ne felejtsük el azt, hogy minden államnak és minden uniós tagállamnak is kötelezettsége, hogy abban az esetben, amikor ő észleli azt, hogy egy olyan műkincset loptak el vagy visznek külföldre, ami az ő tulajdonát képezi, akkor erre azonnal lépjen. Én magam azt gondolom, hogy ez egy fontos kötelezettsége minden államnak és minden tagállamnak, de emellett nem ördögtől való, hogyha ezt a könnyítést megadjuk.

Nagyon helyes, és azt gondolom, hogy az uniós szabályozás kereteiben természetes is arról beszélni, hogy az Unió intézményrendszere, az Unió intézményrendszerének összehangolt működése kell,

hogy a műkincs illegális kereskedelme kapcsán egy hatékonyabb fellépést tudjon biztosítani. Éppen ezért magam mind az irányelvben, mind pedig a jogharmonizáció során támogatom ennek az átültetését is, hiszen hogyha az Unió közösségének van értelme, akkor az biztosan az, hogy hangoljuk össze közösen egymás tevékenységét, hogy parancsoljunk megálljt azoknak a folyamatoknak, amelyek ebben az esetben is, azt kell hogy mondjam, hogy egyre gyakoribbak.

Ha az ember a Pergamonmuseumba vagy a British Museumba megy, akkor tudhatja, hogy milyen volt a XIX. században az illegális műkincsrablás. Azt kell mondanom, hogy az új barbárság korát éljük ma, a XXI. században, amikor a Közel-Keleten épületeket, szobrokat lehet felrobbantani, majd azokat darabonként eladják, és amikor egyébként lelketlen, ám de sajnos kultúrához értő emberek hatalmas üzletet látva ebből, Magyarországon is, jelentős kincseket visznek a világ minden tájára.

(13.10)

Ezért nagyon helyes van annak, hogy ezt a jogharmonizációs eljárást a magyar kormány elvégezze, és ezért aztán a Magyar Szocialista Párt támogatja ezt a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka, tessék, parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kulturális javak visszaszolgáltatása több országot érintő kérdés, közös szabályok vonatkoznak rá, hiszen a problémát uniós szinten kell kezelni. A 2014/60. irányelv minden uniós polgár érdekét szolgálja, nagyban erősíti a tagállamok kulturális örökségének védelmét, ideértve a helyi és regionális közösségeket, az egyházakat, a tagállamok és az EU egészének képviseletét is. Az elmúlt évek európai tapasztalatai, hogy az illegális műkereskedelem komoly kárt okoz a tagállamok kulturális örökségében, a jelenlegi szabályozás nem elég eredményes, bizonyos nemzeti kincsek visszaszolgáltatásának elérésében ezért is vált sürgetővé a vonatkozó jogszabályok felülvizsgálata.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió belső piaca olyan határok nélküli térség, amelyben megfelelően biztosítva van az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad áramlása, fenntartva a behozatalra, a kivitelre és a tranzitárakra vonatkozó tilalmak és korlátozások alkalmazását, amennyiben az művészi, történelmi vagy régészeti értékeket képviselő nemzeti kincsek védelmében indokolt. A korábbi, 93/7. irányelv célja az volt, hogy biztosítsa a kulturális javak fizikai visszaszolgáltatását annak a tagállamnak, amelynek a területéről azt jogellenesen kivitték. Az irányelv igazgatási együttműködést teremtett az ellopott műalkotások felkutatása területén

az Interpollal és egyéb illetékes szervezetekkel is, ami az ellopott vagy jogellenesen kivitt kulturális javak nyilvántartására is kiterjedt. Ezt az együttműködést kell tovább erősíteni az Európai Bizottság által működtetett belső piaci információs rendszer felhasználására, amely egy speciális elektronikus kapcsolattartó rendszer. A tervek szerint 2015 decemberétől az IMI rendszer segítségével hatóságok információt cserélhetnek majd egymással a jogellenesen kivitt kulturális javakról is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kedves Képviselőtársaim! A törvénymódosítás kapcsán két fontos részletet emelnék ki. Az egyik a kellő gondosság szabályozásának kérdése, a kulturális javakat érintő ügyletek során ugyanis fontos, hogy a piac minden szereplője kellő gondossággal és körültekintéssel járjon el. Az illegális kereskedelemről valódi visszatartó erőt csak az jelenthet, ha a tulajdonosoknak a kártalanítás feltételeként bizonyítaniuk kell, hogy ők maguk is gondosan és körültekintően jártak el. A másik fontos kérdés az előírt határidők betarthatósága, illetve betarthatatlansága. A tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyakorlatban túl rövidek a határidők, amelyek rendelkezésre állnak annak ellenőrzésére, hogy egy másik tagállamban fellelt tárgy a 93/7. irányelv értelmében kulturális tárgynak minősül-e vagy sem. Ezt a határidőt ezért 6 hónapra kell meghosszabbítani, mely által könnyebben akadályozható meg például a tárgyak visszaszolgáltatási eljárás alóli kivonására irányuló kísérlet is. A visszaszolgáltatási eljárás megindítására rendelkezésre álló időtartamot is meg kell hosszabbítani 3 évre, támogatva ezzel az eljárás sikeres lefolytatását és egyben fokozva a visszatartó erőt s prevenciót.

Mindezek alapján kérem, hogy támogassák a jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról szóló 2001. évi LXXX. törvény módosításáról szóló T/7399. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, kérem, hogy az önök nevében is hadd üdvözöljem a Mohácsi Kisfaludy Károly Gimnázium és a salgótarjáni Madách Imre Gimnázium diákjait és pedagógusait. Örülök, hogy itt vannak. *(Taps.)*

Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Előre szeretném bocsátani, hogy a Jobbik frakciója szintén támogatni fogja szavazatával majd ezt az előterjesztést, mert mi is úgy gondoljuk, hogy a kulturális javaink védelme mellett nagyon fontos az illegális kereskedelemről táplálkozó feketepiac visszaszorítása, és úgy gondoljuk, hogy ezen jogszabály-módosítás, amely most előttünk van, mind a két célt egyaránt szolgálja, nagyon helyesen és nagyon jól. Azért ennek kapcsán

volnának kérdéseim, amelyeket remélem, az államtitkár úr majd érdemben meg tud válaszolni.

Először is üdvözlendőnek és támogatandónak tartjuk azokat a jogtechnikai pontosításokat, fogalom pontosításokat, amelyeket a törvény tartalmaz, illetve magukat a jogharmonizáció irányába tett lépéseket. Külön támogatjuk, nagy örömünkre szolgál az új információs rendszernek a létrejötte.

A birtokosok kártalanításával kapcsolatban az a kérdésem volna, az merült fel bennem, hogy kodifikációs szempontból, jogtechnikai szempontból érdemes-e két különböző helyen is részletesen leírni, hogy mi a birtokos kártalanításának az eljárásrendje, hiszen ez külön eljárásrendben is, illetve a Magyarországra visszazáraztatott javak tekintetében is pontosan és megismétlésszerűen, újra bekerül a jogszabályba. Szintén támogatandónak tartjuk, hogy a visszaszolgáltatási eljárás indítása 1 évről 3 évre emelkedik a tudomásra jutástól számítva, ez egy nagyon fontos lépés.

A kormány ki fogja jelölni majd határozatában vagy rendeletében azt az úgynevezett központi hatóságot, amely majd el fog járni mint kulturális örökségvédelmi hatóság ebben a kérdésben. Itt nem tudtam nem megjegyezni magamban azt, amit most is el fogok mondani, hogy bizony ennek volt korábban egy központi, országos szerepkörrel rendelkező hatósága, a KÖH, amelyet még az előző Orbán-kormány 2010-14-ben szüntetett meg. Ha létezne ilyen országos szerve a kulturális örökségvédelemnek, akkor most nem volna szükség ilyenfajta plusz kijelölésre, és nem valamifajta megyei szintű szervezet kapná meg ennek a lehetőségét; pontosabban nem tudom, hogy mire gondol a kormányzat, kérem, hogy az államtitkár úr segítsen ebben, és pontosítsa számunkra ezt.

A Magyarország javára történő visszaszolgáltatással kapcsolatban a törvény hosszan részletezi ennek az eljárásrendjét. Ebben a kérdésben azt szeretném megkérdezni, hogy a központi hatóságnak feladata lesz, hogy egyrészt be kell neki szereznie azokat a bizonyítékokat, amelyek a jogellenes kivitelre vonatkoznak, a nemzeti kincs minőségére, s a többi, s a többi, és ezt be kell mutatnia. Kérdezem, hogy kinek kell bemutatnia, mert ez nem egyértelmű a szövegekörnyezetből, hogy vajon a megkeresett államnak, annak a központi hatóságának vagy valami itteni további szervezetnek kell-e megmutatni. Lehet, hogy ez csak egy rosszfajta vagy - hogy mondjam? - kevésbé pontos fogalmazás, de ha ebben is segítené az államtitkár úr, akkor azt megköszönném.

Csakúgy, mint a nyilvántartásba vétel és az illetékes hatóság megkeresése kapcsán a (2) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés ugyanazt jelenti értelmezésünk szerint, csak az egyik egy kicsit pontosabban fejt ki. Kérdezném, hogy erre mi a... *(L. Simon László: Hányadik paragrafus?)* A (2) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés, tehát a Magyarország javára történő visszaszolgáltatás kapcsán a (2) bekezdés c) pontja és a (3) bekezdés, a (3) bekezdés egy kicsit pontosabban fejt ki, illetve az kitér erre a nyilvántartási rendszere is.

(13.20)

Összességében még egyszer azt kell mondjam, hogy magát a törvényjavaslatot támogatjuk, és úgy gondoljuk, hogy ez komoly előrelépés a kulturális javaink védelme kérdésében.

Most meg kell hogy kérdezzem az államtitkár urat, ha már ez téma idekerült a Ház elé; tudjuk, hogy a 2014-es választások előtt, a választásokat megelőzően nem sokkal került vissza Magyarországra a Seuso-kincsek egy része. Örömmel váránk, ha további gyönyörű szép elemei is ennek a kincsösszességnek visszakerülhetnének Magyarországra.

Azt is tudjuk, hogy annak idején, még a 2014-es választásokat megelőzően ezek a bizonyos kincsek nem ezen eljárásrend kapcsán kerültek vissza Magyarországra. Esetleg, ha tájékoztatna minket államtitkár úr most már bő egy évvel az események után, hogy pontosan mi is történt és hogyan is történt, mert bizonyos érdekes körülmények felvetődtek annak kapcsán. A sajtóban csak annyi jelent meg, hogy a TEK vezetője hozta haza egy személygépkocsiban ezeket a kincseket, egyik nap kimentvén Angliába, a másik nap meg visszajöve onnan. Ez bizonyára nem ezen eljárásrend alapján történhetett.

A másik pedig az, hogy ha és amennyiben december 18-án ezek a jogszabályok majd életbe lépnek, és én azt gondolom, hogy a magyar hatóságok és a magyar központi hatóság, amit majd a kormány ki fog jelölni, sokkal inkább megizmosodva tud majd a magyar kulturális javakért küzdeni, akkor tegyék már meg, hogy az Alkotmányvédelmi Hivatal környékén virágzó feketepiacot - ami a mellettünk lévő utcában, tehát a Parlament épületétől nem annyira messze van, és tudjuk, hogy érdemes lenne bizonyos hatósági eljárásokat ezen területen is végrehajtani -, az itt lévő üzleteket is ellenőrzik, és utánanéznék, hogy pontosan mi és hogyan történik arrafelé. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Az államtitkár úr jelentkezett a kormány nevében. Abban kérem szépen a megértését, hogy mivel egyelőre nem látok több jelentkezőt, hadd kérdezzem meg az Országgyűlés tagjait, hogy kívánnak-e szólni, van-e még jelentkező. *(Nincs jelzés.)* Minthogy illet nem látok, az általános vitát lezárom, és megadom a szót az államtitkár úrnak, hogy reagáljon és elmondja a véleményét. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Annyiban nehezíti meg a dolgomat, hogy azért kértem szót, mert a képviselő asszony kérdéseire a vitában szerettem volna reagálni, hátha lett volna még további kérdés a válaszaim kapcsán. Mindig ezt kifogásolja az ellenzék, hogy a kormány csak a zárszóban reagál, és innentől fogva nincs lehetőség viszonválaszra. De minthogy most elnök úr ezt a lehetőséget - anélkül, hogy bírálnám az elnököt - elvette tőlem, ezért kénytelen vagyok zárszót mondani.

ELNÖK: Ne is tegye! Ne is tegye! Tartsa be a házszabályt, és nyugodtan válaszoljon a kérdésekre.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, nem, nem, Isten ments, éppen azt mondom, hogy nem bírálom az elnököt, mert még valaki bekiabál, hogy ne bírálja a képviselő, illetve az államtitkár az elnököt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Először is köszönöm szépen a vezérszónoki körben a felszólalásokat. Ha jól vettem, akkor egy frakció kivételével mindenki támogatja az előterjesztést, ez az egy frakció az LMP, amely nem tisztelt meg bennünket egy ilyen fontos kérdésben.

Én azt gondolom, hogy ez ugyan egy kicsi és rövid törvény, de két szempontból mégiscsak jelentős. Egyrészt egy európai uniós jogharmonizációs kötelezettségünknek teszünk eleget, másrészt pedig - ahogyan itt képviselőtársaim az ellenzéki oldalról is kiemelték - egy olyan ügyről van szó, amely a nemzeti identitás, a nemzeti kultúra szempontjából mégiscsak meghatározó jelentőségű.

Minthogy egyébként alapvetően csak a Jobbik frakciójától kaptam kérdéseket, ezért a többiek felszólalására nem térnék ki, hiszen ha jól vettem ki, ha jól értettem, mindenki támogatja ebben a formájában is az előterjesztést, sőt a Jobbik is ebben a formájában támogatja az előterjesztést, viszont néhány apróságra fölhívta a figyelmet.

Először is, képviselő asszonynak azt szeretném mondani, hogy nem kell aggódnia, ez a félreértés kettőnk között már megvolt a kulturális örökség védelméről szóló 2001-es törvény módosításakor is, amikor a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról, illetve annak státusáról, annak megváltozásáról vitatkoztunk, hiszen a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ minden szempontból jogutódja a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalnak azáltal, hogy 2010 és 2014 között, a második Orbán-kormány idején létrejött ez a hivatal, majd azt követően, 2014-ben, amikor a Miniszterelnökség keretében az örökségvédelmi feladatokat egységesítettük, és további feladatokkal bízunk meg a Forster Központot, hosszabb nevén a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központot, valójában megteremtettük az egységes intézményesített örökségvédelemnek azt a központi hivatalát, amely egyébként a Műemlékek Nemzeti Gondnoksága, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal és részben a Lechner Lajos Tudásközpont jogutódjaként végzi a feladatait.

A Forster Központtól csak olyan feladatok kerültek el még korábban, amelyeket egyébként hatósági feladatként a megyei kormányhivatalokhoz adtunk, tehát ott van például a műemléki engedélyeztetési eljárás első foka, de természetesen az, hogy mi az, ami műemlékké válik, mi az, ami a későbbiekben nem lesz műemlék, az a Miniszterelnökségen és a Forster Központban dől el, és egyébként központi hivatalként továbbra is ellátja a legfontosabb feladatokat, így a műtárgyvédelemmel kapcsolatos hatósági feladatokat is, lásd a műtárgyak levédése, kiviteli

engedélyének a kezelése és restitúciós ügyek kezelése mind az Európai Unión belül, mind azon kívül, országok közötti viszonylatban és egykori magyar családok tulajdonainak a kezelése esetében is.

Tehát én azt szeretném csak mondani a képviselő asszonynak, hogy szerintem nincs miért aggódnia, a Foster Központ nagyon jól és precízen végzi el ezt a munkát. Szerintem, ha más nem, az utóbbi hónapoknak a Munkácsy-képek körüli vitája ráirányította a figyelmet arra, hogy egyébként az állam hatékonyan védi a nemzeti kultúra szempontjából fontos műtárgyakat, ezt a nemzetközi egyezményeknek megfelelően teszi, ráadásul együttműködik ebben a kérdésben valamennyi európai uniós országgal, tagállammal, illetve, amennyiben jogellenes cselekmény következik be, akkor a magyar hatóságokkal és a külföldi hatóságokkal is.

Ha visszaemlékeznek képviselőtársaim a kulturális örökség védelméről szóló törvény legutóbbi módosításakor elhangzott vitára, akkor beszéltünk arról is, hogy egyébként sok más eszközzel próbálja az állam a lehető leghatékonyabban megvédeni a magyar műtárgyakat. Ezeknek csak egy része olyan, amelyek regisztráltak műtárgyak, amelyekről tudjuk, hogy magántulajdonosoknál, egyháznál, önkormányzatoknál, az államnál vagy ezek valamelyikének az intézményeinél található meg, hiszen nagyon sok, az illegális műtárgy-kereskedelmet érintő ügyben azzal kell szembesülnünk, hogy valójában az illegális régészek által a földből kivett, egyébként az állam jogos tulajdonát képező, magyarul: ellopott, eltulajdonított műtárgyak feketekereskedelembe való bejuttatásáról és az országból való kiviteléről beszélhetünk.

Ez ellen léptünk föl akkor, amikor egyébként a Belügyminisztériummal együttműködve és egyébként a nagyon hatékony Forster központi és rendőrségi együttműködésre alapozva megszigorítottuk a fémkereső eszközök használatát. Talán emlékszik képviselő asszony, itt mi egymással is polemizáltunk erről a kérdéstről. Ez egyébként nagyon sok eredményt hoz, és hála a Jóistennek, visszaszorulóban van az illegális műtárgy-kereskedelem.

Ez átvezet ahhoz a kérdéshez, amelyet a képviselő asszony fölített a Seuso-kincsekkel kapcsolatban. Szeretném egyértelművé tenni, hogy a Seuso-kincsek ügye nem tartozik ebbe a tárgykörbe, még ha egyébként fontos és valóban izgalmas kérdés is magának az egész kincsnek a kiviteli története és a részbeni visszakérülése is. De azt szeretném mondani, hogy itt alapvetően az a kérdés, hogy tudja-e Magyarország igazolni azt, hogy ezt a rendkívül értékes, római kori régészeti leletegyüttest Magyarország területéről vitték ki, ez a jogvita alapja. A jelenleg hatályos magyar jogszabályok, illetve a '93 óta meglévő egyezmények szerint ez a műtárgyegyüttes magyar műtárgyvédelmet nem élvez, illetve amit már megszerztünk, úgy is mondhatnám, hogy visszaszerztünk - jogilag itt bonyolult a dolog, azért fogalmazok óvatosan -, ebben az esetben már az ország határain belül lévő, a magyar állam tulajdonában lévő műtárgyak jogszabályi védeltsége kifejezetten indokolt.

De a többi, nem a magyar államnál levő, és itt nem is használom a tulajdon szót, hanem azt mondom, hogy a magyar állam birtokában nem levő részét a leletegyüttesnek nem tudtuk még visszahozni, és itt alapvetően az a kérdés, képviselő asszony, hogy Magyarország tudja-e azt igazolni tudományos vizsgálatokkal, dokumentációval, régészeti anyagokkal, hogy az egyébként Magyarországon megtalált műtárgy... - tehát illegálisan vitték ki valamikor még a szocializmus éveiben az országból. Itt folyik a tudományos munka, képviselő asszony, a visszahozott műtárgyaknak - miszerintünk visszahozott műtárgyaknak - a tudományos vizsgálata a székesfehérvári kiállítás bezárása óta folyamatosan zajlik tudomány szerint.

(13.30)

Abban bízunk, hogy az időközben, az elmúlt évtizedekben megtörtént tudományos fejlődésnek, technológiai fejlődésnek köszönhetően új, bizonyító erejű információkhoz fogunk hozzájutni, és ez későbbiekben a többi műtárgy esetében perdöntő lehet. De maga a '93-as egyezmény, illetve a mostani jogszabály-módosítás meg a hatályban lévő örökségvédelmi törvényünk önmagában nem elegendő arra, hogy mi egyébként ezeket a műtárgyakat visszahozzuk, mert, még egyszer mondom, az a kérdés, hogy egyébként ez valóban Magyarországról került-e ki, és mi ezt tudjuk-e hitelt érdemlően bizonyítani.

Ez a módosítás alapvetően azt a célt szolgálja, hogy abban az esetben, hogy ha van egy magyar műtárgy, amely bizonyíthatóan magyar tulajdonban van vagy magyar tulajdonban volt, és illegálisan vitték ki az országból, nem kértek például kiviteli engedélyt, kivitték az országból, és ott árverezésre akarták bocsátani valamelyik nagy aukciós háznál, azt vissza lehessen hozni minden gond nélkül. A korábbi egyezmény szerint ez nem volt olyan egyszerű.

Nagyon jó példákat állítottak össze nekem a munkatársaim, amelyek szinte bűnügyi történetbe illő esetek voltak, hogy valamilyen módon kicsempésztek Magyarországról egy képet, itt van például az 1738-1807 között élt Köpp Farkas műve, az Augusztus hónap allegóriája című festménye, amely egy védett műtárgy, amelyet kivitték az országból, Bécsben elárverezték, és végül úgy tudott visszakérülni Magyarországra, hogy valaki azt megvette, egy magyar állampolgár, hazahozta, itthon bejelentette, és tudott élni a magyar állam már az elővételi jogával.

Most hogy a jövőben ez ne így legyen, hanem az legyen, hogy amikor a mi szakértőink... Egyébként nagyon profin működik ez, magyarországi aukciókon is van olyan, hogy például lopott műtárgyat azonnal kiszűrnék a Forster Központ munkatársai, és azt leveszik az aukcióról, mert minden aukciós katalógust átnéznék és minden kiállítást átnéznék a munkatársaink. Tehát hogy egy külföldi példával éljek, ha mondjuk, valaki illegálisan kivisz egy védett műtárgyat az országból, azt el akarja árvereztetni, akkor abban a pillanatban, hogy mi ezt jelezzük az aukciós háznak, illetve annak az országnak a hatóságá-

nak, amelyben az aukció meg fog történni, azt vegyék le az aukcióról és adják vissza, ne kelljen ilyen trükkkel élnünk, hogy valaki kimegy, megveszi, és tulajdonképpen visszavásároljuk azt, ami a mienk.

Természetesen azért szokták kivinni ezeket a műtárgyakat az országból, mert arra számítanak, hogy az ottani aukción többet fognak érte kapni, mint egy itthoni aukción; azért ez nem biztos, hogy így van.

A magyar állam most is, az elmúlt időszakban is sok értékes műtárgyat vett, nem feltétlenül úgy, hogy az elővásárlási jogával élt, hanem egyszerűen olyan fontosnak tartotta, hogy az közgyűjteménybe kerüljön, hogy vagy önmaga vett részt egy licitáción - ezt meg kell tenni, ha nem védett egy műtárgy; ha védett egy műtárgy, akkor nem kell megtennie, hanem elég csak élni az elővásárlási jogával -, vagy pedig valamilyen különalku keretében műtárgyat vásárolt. Én számos pozitív példát tudnék mondani.

Képviselő asszonynak ajánlom figyelmébe, hogy menjen el a Várbazárba, nézze meg azt a kis kamarakiállítását, amely a budai Vár rekonstrukciós munkáinak az előkészítéséről szól. Ott látni fog egy nagyon szép Zsolnay-kerámiaképet IV. Béláról, amelyet egyébként a Szent István-terem számára készítettek, és a háború után ezt részben szétverték, szétlopták, részben pedig nem tudjuk, hogy hol vannak a műtárgyak; ezt a műtárgyat a későbbi rekonstrukciós munkák előkészítése érdekében sikerült megvásárolnunk és magyar állami tulajdonba vennünk.

Tehát remélem, hogy ebből a szempontból megnyugtató a válaszem, és érthető maga a folyamat. Tehát sokkal könnyebb lesz ezután, ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása után az országból illegálisan kikerült védett, értékes műtárgyakat Magyarországra visszahozni. *(Tállai András egy papírlapot mutat fel L. Simon Lászlónak.)* Közben Tállai képviselő úr jelzi, hogy hagyjam abba, de... *(Derűtség.)*

ELNÖK: Ezt majd frakción belül elintézik. Ehhez a Háznak nincs köze.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Biztosan államtitkár úr nagyon siet az ő napirendi pontjával. *(Tállai András: Négy van nekem, négy! - Derűtség. - Szilágyi György tapsol.)* De azért én csak végig fogom mondani a dolgot, megisztelem Hegedűs Lorántné képviselő asszonyt, hogy a fölvetésére, ha már komolyan vette ezt az előterjesztést, akkor válaszoljak.

Én megmondom őszintén, képviselő asszony, és ezért is kértem rendes fölszólalásra lehetőséget, amire elnök úr nem adott módot, hogy nem egészen értettem, hogy mire utalt, ahol két helyen is ugyanazt olvasta. Gyorsan ki is kerestem azt a paragrafust, és számomra ez így nem volt világos. *(Hegedűs Lorántné: Ezt majd megbeszéljük, államtitkár úr!)* Én úgy látam, hogy nincs gond, de szívesen segítsek majd a képviselő asszonynak.

Azt gondolom, hogy a jogszabályban ilyen szempontból nincs koherenciazavar, de ha a képviselő asszony úgy látja, akkor kérem, hogy módosító

indítvánnyal szíveskedjenek ezt orvosolni, nyitottak vagyunk a befogadására.

Osszefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, szeretném megköszönni a vitában kifejtett aktivitásukat, és arra kérem önöket, hogy szíveskedjenek az előttünk fekvő törvényjavaslatot szavazatukkal is támogatni. Köszönöm, elnök úr, a türelmét. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egységes szanalási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7393. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak mint előterjesztőnek. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi válságra adott válaszként az Európai Unió megerősítette a pénzügyi szektor stabilitását a banki felügyelet szigorítása és a szanalási szabályozás elfogadása révén, amelyet hazánk határidőre át is ültetett a jogszabályokba. Ugyanakkor az euróövezet stabilitásának érdekében további lépésként létrehozásra került a bankunió, amelynek keretében az euróövezeti tagállamok részvételével létrejött az egységes felügyeleti rendszer és az egységes szanalási rendszer. Utóbbi kapcsán az egységes szanalási hatóság mellett az egységes szanalási alap létrehozásáról is döntött az Európai Unió az egységes szanalási rendszerről szóló rendeletében.

Az egységes szanalási alap feltöltésével és működésével kapcsolatosan pedig kormányközi megállapodást írt alá az Európai Unió 26 tagállama 2014 májusában. Az euróövezetre kötelező megállapodás kitérő részében és aláírásában részt vettek az euróövezeten kívüli tagállamok is. A megállapodást kizárólag az Egyesült Királyság és Svédország nem írta alá.

Tisztelt Országgyűlés! Az egységes szanalási rendszer létrejötte a pénzügyi válságra adott egyik legfontosabb válasz annak érdekében, hogy az esetleges pénzügyi nehézségbe kerülő hitelintézetek szanalására, életképessé tételére ne költségvetési pénzekből, hanem túlnyomórészt a befektetők és nagybetétesek hozzájárulásából, ennek sikertelensége esetén az előre a tagállamok hitelintézetei által feltöltött pénzügyi alapból kerüljön sor.

A megállapodásnak kell megteremteni a jogi feltételeket ahhoz, hogy az egyes bankuniós tagállamok bankjainak befizetéseiből létrejövő tagállami bankszanalási alapokból európai szinten akár a saját, akár egy másik ország bankjainak rendezett rendbetételét

vagy felszámolását finanszírozzák. Egy nyolc éves átmeneti időszak alatt a nemzeti alapok fokozatosan növelve teljesítik a hozzájárulásukat az egységes szanalási alapba, amely a periódus végén válik teljes értékű közösségi szintű eszközzé. A rendszer alapvető célja megszüntetni a bankok bajba kerülése esetén az egyes tagállamok nemzeti költségvetéseinek súlyos terhelését, az állami adósság növekedését. Végeredményben a cél az, hogy a jövőben ne az adófizetők terhelje a bankok szanalása.

Tisztelt Ház! Szeretném tisztázni, hogy a megállapodás, ami a kormány döntése alapján aláírásra került, Magyarországra nem keletkeztet kötelezettséget, hiszen az euróövezetnek, illetve a bankunióknak nem vagyunk tagjai. Magyarországon továbbra is a nemzeti hatóság jár majd el a magyar szabályozás alapján.

Bár az egységes szanalási rendszer szorosan kapcsolódik a bankunióhoz, a megállapodás aláírása és elfogadása nem keletkeztet kötelezettséget a bankunióhoz történő csatlakozásra. A megállapodáshoz való csatlakozásunk viszont lehetővé teszi a további bankuniós lépések nyomán követését. A megfelelő és egyenlő feltételek kialakítása a magyar érdekek további védelme érdekében is elengedhetetlen.

*(A jegyzői székben Gelencsér Attilát
Móring József Attila váltja fel.)*

A bankunióhoz kapcsolódó egységes felügyeleti mechanizmus és a kapcsolódó egységes szanalási mechanizmus 2015-ben kezdte meg a működését, azonban az egységes szanalási alap csak 2016. január 1-jével jön létre várhatóan, amennyiben a terveknek megfelelően az euróövezeti tagállamok ratifikálják a megállapodást 2015. november 30-ig. Jelenleg a ratifikáció a tervezett menetrend szerint halad, így ez várhatóan megvalósul.

(13.40)

Az euróövezeten kívüli tagállamok közül Bulgária és Csehország már jelezte, hogy még idén szintén ratifikálják a megállapodást, ezzel küldve a pozitív üzenetet a folyamat kívülről történő támogatásáról.

Az euróövezet gazdasági stabilitása nemcsak hazánk, de a régióknak számára is fontos. Ahhoz, hogy a napirenden szereplő nemzetközi szerződés elfogadását hivatalosan is jelezhessük az Európai Unió Tanácsának, szükséges kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy a megállapodás kizárólagos törvényhozási tárgyat érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások következnek. Előtte azonban engedjék meg, hogy az önök nevében is szeretettel köszöntsem a Ceglédi

Közgazdasági és Informatikai Szakközépiskola és a budapesti Leövey Klára Gimnázium diákjait és pedagógusait. Örülök, hogy itt vannak, jó napot kívánok! *(Taps.)*

Most pedig Gyopáros Alpár képviselő úr következik, a Fidesz vezérszónoka. Parancsoljon!

GYOPÁROS ALPÁR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egységes szanalási rendszerrel biztonságosabbá, stabilabbá akarjuk tenni a bankrendszert, ezért már számos jogharmonizációs törvényjavaslatot fogadott el a Ház az elmúlt időben.

A bankszektor válsága, a bankok kényszerűen közpénzekből történő feltőkésítése és megmentése, ennek pedig az euróövezet államadósságára gyakorolt hatásai, majd ennek a bankok kockázati megítélése közötti ördögi kör megszakításához új és hatékony megelőző mechanizmusokra és eltérő pénzügyi forrásokra van szükség, amelyből a szuverén államok közvetlen érintettsége kifarad.

Az elmúlt időben sajnos láthattuk, tapasztalhattuk, hogy a felelőtlen, spekulatív gazdálkodás arra vezethet, hogy a nemzetközi pénzügyi játszmák végén az államok, a tisztességes adófizetők és egyszerű emberek fizették ki a gátlástalan, erkölcstelen és csak a saját profitjuk után futó bankárok számláját, mert nem volt alternatíva. Most azonban van, azért van, mert az államok visszavették az irányítást. Ezért is beszélhetünk arról, hogy az egységes szanalási rendszer nem csupán egy formális nemzetközi szerződés, hanem egy fontos mérföldkő, egy jelentős folyamat része, hiszen szükséges egy erős, stabil bankrendszer megalapításához. Magyarország kezdettől fogva a támogatásáról biztosította ezt a folyamatot.

Az egységes szanalási rendszer létrejötté a pénzügyi válságra adott egyik legfontosabb válasz annak érdekében, hogy az esetlegesen pénzügyi nehézségbe kerülő hitelintézetek szanalására, életképessé tételére ne költségvetési pénzekből, hanem túlnyomórészt a befektetők és a nagybetétesek hozzájárulásából, ennek sikertelensége esetén az előre feltöltött pénzügyi alapból kerüljön sor. Az egységes szanalási mechanizmus alapvető célja megszüntetni a bankok és a tagállamok kockázatközösségét.

Miközben az egységes szanalási rendszer szorosan kapcsolódik a bankunióhoz, a megállapodás aláírása és elfogadása nem jelent kötelezettséget a bankunióhoz történő csatlakozásunkra. A megállapodáshoz való csatlakozásunk ugyanakkor lehetővé teszi a bankuniós lépések nyomán követését, és ez megfelelő és egyenlő feltételeket alakít ki, és ez elengedhetetlen a magyar érdekek védelme érdekében.

Az egységes szanalási rendszer ugyanakkor elősegíti a pénzügyi szféra versenyképességét és biztosítja az állam, valamint az állampolgárok megtakarításait. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tóth Bertalan képviselő úr, az MSZP vezérszónoka, tessék!

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy itt hallhattuk államtitkár úrtól és a Fidesz vezérszónokától is, az egységes szanálási rendszer egy olyan fontos európai intézmény, amely, amennyiben végigviszi a folyamatot, azt a nyolcéves átmeneti időszakot, kellő biztosítékot jelent majd arra, hogy ha probléma vagy pénzügyi válság jelei jelentkeznek újra a világban, vagy akár az Európai Unió területén, akkor ez az alap, ez a rendszer segítséget tud nyújtani abban, hogy ne közpénzek kelljenek ahhoz, hogy bizonyos bankválságot meg lehessen oldani, ne közpénzek vándoroljanak a bankokhoz annak érdekében, hogy a megszűnésük ne okozzon még súlyosabb problémát az Európai Unió gazdaságában, pénzügyi világában.

Nagyon fontos megemlíteni, hogy ez egy olyan folyamat, aminek Magyarország még nem lesz teljeskörűen a része, hiszen az eurózónához tartozó államokat érinti leginkább, illetve a bankunióban szereplő államokat, de ad egy lehetőséget arra, hogy ez a szabályozási rendszer már a magyar jogrendszerben is megjelenjen, és amennyiben eljutunk oda, hogy tagjai leszünk a közös európai pénzügyi és bankrendszernek, akkor már felkészülten várja a magyar jogszabályi környezet, hogy teljes mértékben ennek a rendszernek a részesei lehessünk.

Fontos megemlíteni még, hogy a rendszer kialakítása akkor tud teljessé válni, ha minden tagállam részesevé válik, ez jelenti majd a teljes biztonságot. Az euróövezeten kívüli tagállamok közül eddig Bulgária és Csehország jelezte, hogy idén ratifikálja majd a megállapodást.

Mindezen indokok alapján szeretném jelezni, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója a javaslatot támogatja, mert megteremti azokat a jogi és pénzügyi feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a pénzügyi szolgáltatók gazdasági helyzetének rendezéséhez a jövőben minél kevésbé az adófizetői befizetésekre legyen szükség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron következik Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A globális pénzügyi válság rámutatott arra, hogy pontosabb és előretekinthetőbb szabályozásra van szükség az esetlegesen bajba jutó bankok és egyéb pénzügyi intézetek helyzetének kezelésére, ezért az Európai Unió a válságra adott válaszként kidolgozott egy keretrendszert a pénzügyi nehézségek újszerű leküzdésére.

A törvényjavaslat az új uniós irányelv alapján írja elő a magyar pénzügyi intézetekre vonatkozó szanálási szabályokat. A szanálási szabályok elkerülhetővé teszik azt, hogy egy bajba került intézmény felszámolása a pénzügyi közvetítőrendszerben elhúzódó, tolvagyúrrúzó válságot vagy jelentős negatív hatást okozzon.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az egységes szanálási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről szóló T/7393. számú törvényjavaslat célja egyrészt az, hogy a csőd közeli helyzetbe került bankok rendezett módon történő egységes szanálási mechanizmusa kialakításra kerüljön, másrészt pedig az, hogy ez a bankszanálás csak minimális terheket rójon az adófizetőkre és a reálgazdaságra. Az egységes szanálási rendszer kiterjed egyrészt az euróövezeti tagállamokra, másrészt pedig azon uniós országok bankjaira, melyek csatlakoztak a bankunióhoz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat szanálási hatóságként a Magyar Nemzeti Bankot jelölte ki, ehhez a központi bank megfelelő eszközt is kapna. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az MNB kellő alapossággal és időben felkészülhessen a hatósági feladataira, úgy a szanálási tervek kidolgozására, mint a szanálási alap feltöltésének beindítása tekintetében.

A törvényjavaslat további fontos eleme, hogy alapvetően nem költségvetési eszközzel kívánja biztosítani a nehézségekkel küzdő pénzügyi intézmény további életképességének, működőképességének a fenntartását. A törvényjavaslat továbbá azt is biztosítani kívánja, hogy a kisbefektetéseket ne érhesse veszteség, vagyis a százezer euró alatti betéteket a keretrendszer minden körülmények között védje.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az európai bankunió fontos elemét képező egységes szanálási mechanizmus a következőkből áll: 1. az egységes szanálási testület, vagyis az uniós szintű szanálási hatóság; 2. egy közös szanálási alap, amelyet a bankszektor finanszíroz.

Nézzük akkor először az egységes szanálási testületet, amely a szanálási mechanizmus fő döntéshozó szerve, s amely testület határoz a csődhelyzetbe került bankok szanálási programjáról. Ez a testület lesz közvetlenül felelős a tervezési és szanálási szakszért azoknak a bankunióhoz tartozó, határokon átnyúló tevékenységet végző, illetve nagybankok esetében, melyeket közvetlenül az Európai Központi Bank felügyel.

(13.50)

A testület a bank méretétől függetlenül felel minden olyan szanálásért, amelyhez az egységes szanálási alap igénybevétele szükséges, valamint legfelsőbb szinten felel a bankunióhoz tartozó minden bankért, és ennek megfelelően bármikor, bármely bankkal kapcsolatban gyakorolhatja a hatáskörét. Az egységes szanálási alap pedig egy szupranacionális szinten létrehozott alap. Az alap más lehetőségek, mint például a hitelezői feltőkésítés kimerítését követően a csőd közeli helyzetbe került bankok szanálására vehető igénybe.

A szanálási alap finanszírozásának alapját a bankszektor által fizetett hozzájárulások képezik. Az alapot nyolc év alatt fogják feltőkésíteni. Az alapnak a bankunió összes tagállamában engedélyezett, valamennyi hitelintézetnél elhelyezett biztosított beté-

tek összegének legalább 1 százalékát kell kitennie, a tervezett összege ezért hozzávetőlegesen 55 milliárd euró.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján megállapíthatjuk, hogy az egységes szanalási rendszer létrejött a pénzügyi válságra, illetve annak utóhatásaira adott egyik legjelentősebb pénzügyi válasz. Ezért kérem, hogy támogassák az egységes szanalási rendszerhez kapcsolódó kormányközi megállapodás kihirdetéséről szóló T/7393. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelt figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Bana Tibor képviselő úr következik, a Jobbik vezérszónoka. Tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egységes szanalási mechanizmus, az SRM és ezzel együtt a bankunió a gazdasági, pénzügyi válságra adott európai uniós válasz. A közösség ezzel kívánja elejét venni az olyan bankcsődöknek, mint amilyeneket Spanyolországban vagy éppen Cipruson láthattunk az elmúlt években. Az SRM alapvetően jó elképzelésen alapszik, hiszen az alap feltöltését a bankok, pénzügyintézetek befizetésekkel oldják meg, és ennek felhasználására is csak akkor kerülhet sor, ha az adott pénzügyintézet megmentésére a hitelezők, befektetők nem tudnának elegendő fedezetet nyújtani. Ezzel kiküszöbölnénk azt a megoldást, hogy az adófizetők pénzéből kelljen a szuverén tagállamoknak vagy éppen az EU-nak fedezetet nyújtani ezen intézetek számára.

Több probléma is felmerülhet ugyanakkor ezzel az elképzeléssel kapcsolatban. Egyrészt a bankokra az alapba való befizetés terhet fog róni, amit valahogyan ki kell majd gazdálkodniuk. Félő, hogy ezeket a költségeket ráterhelik majd az ügyfeleikre, ami azt eredményezné, hogy végeredményben ugyanúgy az adófizető polgárokat terhelnék a költségek, mint korábban. Szükség van tehát arra, hogy az állam vagy akár az Európai Unió ez ellen fellépjen, megelőzze, garanciákat állítson ezzel szemben.

Tisztelt Országgyűlés! Egy másik kérdés, hogy vajon a tervezett 55 milliárd eurós alap elegendő lesz-e. Kétségtelen, hogy a jelenlegi helyzet úgy áll, hogy Európa, ha nagyon lassan is, de kezd kilábalni a gazdasági válságból, így nem várható, hogy egyszerre több nagyobb pénzügyintézet dőljön be. Ugyanakkor a korábbi, 2008-ban kirobbant válságot sem látta senki sem előre, márpedig egy hasonló vagy akár nagyobb válság elhárításához ez a pénzügyösszeg nem lesz elegendő, legalábbis erre jutott számos szakember az egységes szanalási rendszer elemzése során.

Bár magában ez a rendszer egy jó elképzelésnek nevezhető, látható, hogy ez csupán egy újabb lépés a teljes bankunió felé. Ezzel kapcsolatban vannak nekünk, jobbikosoknak komoly fenntartásaink, aggályaink. Tisztában vagyunk vele, hogy a nem euró-zóna-tagállamokban ebben nem kötelező a rész-

vétel - ezt hangsúlyozta a kormány is és hangsúlyozták a kormánypárti vezérszónokok is -, mégis egyértelműen a további mélyítés irányába mutat, ami számunkra teljességgel elfogadhatatlan. Szeretném aláhúzni, hogy közvélemény-kutatási adatok alátámasztják azt, hogy a magyarok kétharmada elutasítja az integráció további mélyítését, vagyis lehet azt mondani, hogy a magyar társadalom döntő többsége az európai egyesült államok elképzelésével szemben a nemzetek Európája koncepció talaján foglal állást.

Mi a magunk részéről azt sem tudjuk elfelejteni, hogy teljesen rendben van, hogy egy pénzügyintézet csődjénél a károsultak kártalanítása megtörténik, viszont az eseményeknek mindig vannak személyi felelősei is, és nagyon felháborítóan tartjuk azt a folyamatot, ami például Magyarországon a Buda-Cash- és a Quaestor-ügyekben zajlott, zajlik ezen a téren. Úgy véljük, hogy szükség lenne egy szigorúbb felügyeleti rendszerre, és olyan törvényekre, amelyek a bankok és pénzügyintézetek vezetőire, tisztségviselőire nagyobb felelősséget rónának. Ez irányú javaslatainkat az elmúlt időszakban benyújtottuk, bár hozzáteszem, hogy már az előző parlamenti ciklus elején is megfogalmaztuk ilyen irányú indítványainkat.

Kormányzati oldalról, tisztelt képviselőtársaim, mindig azt az érvelést hallhatjuk a hasonló tárgyalásokkal kapcsolatban, hogy ott kell lennünk, ott kell ülnünk az asztalnál, hiszen ilyen módon tudjuk csak érvényesíteni az érdekeinket, és azt is hallhattuk, hogy egy fontos mérföldkövet jelent ez az egyezmény. Én azt gondolom, hogy elsősorban az európai egyesült államok megteremtése irányába jelent ez fontos mérföldkövet, és ha mi emellé már ilyenkor odaállunk, akkor a rendszer mellett állunk ki ezzel a hozzáállásunkkal, vagyis elfogadjuk azt, hogy további mélyítésre fog sor kerülni, és egyáltalán nem zárom ki annak lehetőségét, hogy a későbbi tárgyalási fordulók során akár a kormány által képviseltekkel elmentésen alakulhatnak a folyamatok, és akkor már késő lesz kifejezni az ellenérzéseinket, aggályainkat ezzel kapcsolatban, hiszen az ténylegesen igaz, hogy ez most még nem keletkezett kötelezettséget, viszont a jövőre nézve, visszatekintve az elmúlt évek hasonló jellegű javaslataira, én azért meglehetősen pesszimista vagyok.

Itt utalnék arra, hogy mi történt a költségvetési paktum ügyében. Ott is egy kettős beszédet észlelhettünk kormányzati oldalról, hiszen Orbán Viktor miniszterelnök úr a pulpituson elmondta, hogy megfontolandó lenne a brit álláspont támogatása - hozzáteszem, hogy ezt ebben az esetben is megtehetnénk, hiszen ők kimaradnak ebből -, majd aztán egy hó hónappal később az Európai Tanács ülésén már mégis támogatta az adott javaslatot. Ezek tehát a legfőbb félelmeink, a legfontosabb aggályaink, melyek miatt magát a javaslatot, így a megállapodás kihirdetését nem tudjuk támogatni a magunk részéről. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végé-

re értünk. Minthogy független képviselő nem tartózkodik a teremben és kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, továbbá előre bejelentett felszólalásra sem, normál szót kérő képviselőknek adom meg a szót, elsőként Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha csak a törvény szövegét vagy címét néznénk, akkor ez egy nagyon száraz és nagyon szakmai szövegnek tűnik, de ahogy erről az előterjesztők is beszéltek, ez egy nagyon nagy horderejű lépés, nagy horderejű döntés vagy mechanizmus lehet Magyarország számára is.

Hiszen ahogy azt a felvezetőben többen is elmondták, tulajdonképpen arról van szó, hogy ha a világgazdaságban megint valamilyen pénzügyi válsághelyzet alakul ki, amelyben a bankok olyan helyzetbe kerülnek, hogy tőkére van szükségük, akkor ezt a tőkét ne a nemzeti költségvetésből kelljen pótolni, hanem egyéb más mechanizmusokat találjanak erre, legyen szó vagy erről az úgynevezett egységes szanaláisi alapról, vagy pedig a betétesek és a nagybefektetők pénzéről, amiből ezt a feltőkésítést el kell végezni.

Ez azért fontos, mert korábban a magyar bankrendszer szempontjából szerencsés módon sikerült az akkori szocialista kormánynak egy olyan megállapodást kötnie, egy olyan helyzetet kialakítania a magyarországi bankrendszer szereplőivel, amely arról szólt, hogy a válság idején nem magyar nemzeti költségvetési forrásokból kellett a szükséges tőkét kipótolni a magyar piacon működő bankokba, hanem ezt az anyabankok tették be abban az időszakban ezekben a bankokba. Magyarul, nem érintett magyar költségvetési forrásokat. De ha erre van egy európai uniós mechanizmus, akkor nemcsak pusztán a kormány tárgyalási képességétől, illetőleg a bankok kedvétől vagy akaratótól függ egy ilyen rendszer.

Ezért én fontosnak tartom, hogy erről egy komolyabb vita keretében beszélünk itt a Házban, és nagyon fontosnak tartom azt is, hogy kihangsúlyozzuk, ezek a kérdések a magyar állampolgárok érdekében is fontos lépések, hiszen nem mindegy, hogy mire költjük a magyar költségvetési forrásokat, rossz, téves befektetések finanszírozására, vétes gazdasági döntések finanszírozására, vagy egyéb más jóléti vagy a gazdaságot fejlesztő kérdésekre.

Szerintem az is fontos, hogy van egy nyolc éves átmeneti időszak, illetőleg hogy nem érinti hátrányosan az euróövezeten kívüli tagokat sem, és nem okoz zavart a piac bővítésében, ahogy ezt ez a megállapodás megfogalmazza.

(14.00)

Itt szerintem fontos, és ebben, ahogy szokott, vitatkoznék a Jobbik képviselőivel. Mi azt gondoljuk, hogy jobb mindig az asztalnak azon az oldalon ülni, ahol a döntéseket meghozzák, mint a másik oldalon, ahol a döntéseket pusztán csak tudomásul kell venni. Éppen ezért mi arra ösztökéljük a magyar kormányt,

hogy minden olyan esetben, ahol bele lehet szólni európai uniós döntésekbe, ott ezt aktívan tegyék meg, és mindig a magyar nemzeti érdek figyelembevételével, de támogassák azokat a megoldásokat, amelyek a magyar adófizető állampolgárok érdekét szolgálják. Szerintem ez mindenféleképpen ilyen javaslat.

Hiszen ha nem lenne ilyen javaslat, és Magyarország nem kívánna részese lenni ennek a - ha jól emlékszem - 73 országot tömörítő nemzetközi egyezménynek, amelynek részese például, hozzátenném, Ciprus is - tehát ez még egy érv lenne talán a Jobbik számára is, hogy támogassa, hiszen itt pont az offshore-paradicsomként ismert Ciprus is részese ennek -, akkor mindenféleképpen fontos lenne, hogy ez támogatást nyerjen.

A másik, ami szerintem fontos, azt gondolom, a Jobbik is beszélt róla, és szerintem helyesen fogalmazta ezt meg, hogy bizony sokszor tapasztaltuk azt, hogy a különböző átmeneti vagy különböző bankadókat, vagy egyéb más krízisadókat egyszerűen áthárítják az adófizető polgárokra, a kliensekre a bankok. Mindenféleképpen a fogyasztóvédelmi szabályokat vagy a felügyeleti tevékenységet, hogy így fogalmazzak, érdemes lenne támogatni és erősíteni, hogy ez ebben az esetben se történhessen meg, és valóban ne arról szóljon, hogy végül a nagybefektetők és betétesek helyett a kis ügyfelek fizessék meg az alap feltöltését.

Még egy olyan dolog lenne, amit szeretnék a figyelmükbe ajánlani. Amit az imént is mondtam, és ezt inkább a jobbikosok figyelmébe ajánlanám, hogy ha egy ilyen válsághelyzet van, akkor egészen biztosan az a rosszabbik megoldás, hogy ha a magyar költségvetésből, a nemzeti költségvetésből kell ezt a feltőkésítést elvégezni. Azt gondolom, az 55 milliárdos alap egy kellően nagy összeg ahhoz, hogy ha egy ilyen válsághelyzet van, ha gyorsan és hatékonyan használják fel ezeket a forrásokat, akkor bizony lehessen valós segítséget adni ezeknek a pénzintézeteknek, és azt ne a magyar nemzeti költségvetésből kelljen megtenni. Hiszen abban az esetben számos más fontos társadalmi célt szolgáló költségvetési sor elöl vonja el ezeket a forrásokat.

Úgyhogy inkább csak erre a két vagy három aspektusra szerettem volna fölhívni az előterjesztő figyelmét, és ahogy Tóth Bertalan frakcióvezető-helyettes társam már mondta, az MSZP frakciója támogatja ezt a javaslatot, mert megteremti azokat a jogi és pénzügyi feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a pénzügyi szolgáltatók gazdasági helyzetének rendezésére a jövőben minél kevesebb adófizetői befizetésből kerüljön sor. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalásra van lehetőség. Bana Tibor képviselő úr, Jobbik, két percben!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mesterházy Attila képviselőtársunk szavaira szeretnék reagálni, aki azt a

hozzállásunkat kritizálta, hogy mi azt mondjuk, hogy máshogy kellene a tárgyalásokon részt venni. Lehet, hogy nem fogalmaztam kellő pontossággal vagy nem voltam teljesen egyértelmű. Én nem azt mondtam, hogy ne kellene ott ülnünk az asztalnál és a saját érdekeinket a lehető legteljesebb mértékben érvényesíteni. Én arra gondoltam, és annak az álláspontomnak adtam hangot már számtalan alkalommal, akár a bizottsági üléseken, akár itt, a plenáris ülésen, hogy nagyon fontos lenne az, hogy a fenntartásainknak is hangot adjunk ezen alkalmakkor. Hiszen most is azt hallani csak kormányzati oldalról, hogy most még ez nem jelent kötelezettséget ránk nézve.

Magával a javaslattal kapcsolatban, mint azt a vezérszónoki felszólalásomban is elmondtam, mi sem vagyunk kritikusak. Azzal kapcsolatban vannak aggályaink és félelmeink, és azért nem tudjuk ezt támogatni, hogy milyen további lépések lesznek, milyen irányba fog ez majd elmenni. Ezért gondolom azt, hogy akár a visegrádi négyekkel együttműködve, akár más partnereket találva, említettem itt a brit példát, már most meg kellene fogalmaznunk a határozott álláspontunkat a teljes bankunió elvetésével kapcsolatban. Hiszen miniszterelnöki véleményként hallhattunk korábban hasonlót a gazdasági kormányzás ügyében, aztán később láthattuk, hogy mégsem úgy cselekedett a kormány, mint ahogy azt felvetették.

Tehát az együttműködésre természetesen szükség van a bankrendszerek között, viszont mi azt mondjuk, hogy túlságosan messzire mehet el adott esetben az integráció, tehát a tárgyalásasztalnál ilyen módon szeretnénk a kormánytól a magyar érdekek érvényesítését látni, ezt szeretnénk tapasztalni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most visszatérünk a normál szót kérő képviselők felszólalásaihoz. Gúr Nándor képviselő úr, MSZP, tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, képviselőtársaim, hogy mindenkinek egyrészt lehetősége van, másrészt, azt hiszem, igaza is van akkor, amikor azt mondja, hogy a fenntartásainkat, bizonyos kételyeinket az ügyekkel kapcsolatosan meg kell fogalmazni. Igen, egyetértek velem, meg kell fogalmazni, végig kell gondolni, hogy ezekre a fenntartásokra, ezekre a kételyekre milyen válaszok szülehetnek, amelyek Magyarország és a Magyarországon élő emberek érdekeit szolgálják.

Nyilván az, amiről most beszélünk, tehát az egyetemes szanálási rendszerhez kapcsolódó kormányközi intézkedések története, nem a bankunióról szól. Azért tiszta és világos mindenki számára, hogy ez messze nem arról szól. Nem kellene összekeverni olyan dolgokat egymással, amelyek nem összekeverendők és messze vannak egymástól.

A legfontosabb dolgokra szeretném csak felhívni a közös figyelmünket. Az egyik az, hogy ez a törvénytervezet, amennyiben jól olvasom, és jól értelmezem,

nem mást tesz, mint megszünteti a bankoknak és a tagállamoknak a kockázati közösségét. Ez, azt gondolom, rendben van.

Rendben van, mint ahogy Mesterházy Attila képviselőtársam az előbbieken elmondta és megfogalmazta. Ez a fajta kockázatközösség-megszűnés Magyarország és a magyar emberek érdekét szolgálja főleg és akkor, ha nem elvi értelemben beszélünk a dolgokról, hanem konkrét olyan szituációk figyelembevétele mellett, mintha például a 2008-as gazdasági-pénzügyi világválságra való visszatekintéssel párosítjuk mindezeket.

Azt gondolom, hogy a kockázatközösség megszűnése és az, hogy egy folyamatban, időben egy nyolc évet felölelő „felkészülési időszak” van, ami az alap feltőkésítésével párosul, ez jó értelmű preventív időszaknak is tekinthető. Ez egy olyan átmeneti időszak, ami nem nyomorít meg senkit, a másik oldalról nézve pedig az 55 milliárdos nagyságrenden keresztül olyan pénzügyi alapot teremt, ami Magyarország költségvetéséhez mérhető nagyságrendet jelent. Ilyen értelemben nyilván, ha gond, ha baj van, akkor mértékadó beavatkozási lehetőséget ad. És talán a legfontosabb, hogy a pénzügyi szolgáltatók mindenkori gazdasági helyzetének figyelembevétele és gazdasági problémáinak rendezése nem az adófizető polgárok befizetéséből kell hogy megfinanszírozzódjék.

Ilyen értelemben tehát nyugodt lelkiállattal erősíthetem meg azt az álláspontot, amit Tóth Bertalan és Mesterházy Attila is a korábbiakban megfogalmazott. Elnök úr, köszönöm szépen megtisztelő figyelmét. *(Szórványos taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Az általános vitát lezárom, kérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Tállai András: Nem kívánok.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7390. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai államtitkár úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, előterjesztőnek. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Jelen törvényjavaslat pénzügyi számlainformációk illetékes adóhatóságok közötti automatikus cseréjét lehetővé tevő nemzetközi megállapodás mint nemzetközi szerződés megerősítésére, hazai jogba ültetésére irányul.

(14.10)

A törvényjavaslat célja a megállapodás nemzetközi szerződésként történő megerősítése, illetve azon államok nevesítése, amelyekkel Magyarország automatikus módon kíván pénzügyi számlainformációt cserélni.

Jelen megállapodás részletes kereteinek kialakítására a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet, az OECD által került sor, amely kidolgozta az automatikus adóügyi információcsere egységes nemzetközi sztenderdjét is. Mindemellett megemlítendő, hogy az OECD tevékenysége alapján az Európai Unió tagállamai is úgy döntöttek, hogy új alapokra helyezik az adóügyi együttműködésüket, és irányelvet dolgoztak ki ugyanezen tárgyban a pénzügyi számlainformációk automatikus cseréjének végrehajtására vonatkozóan.

Kiemelendő, hogy a megállapodás a határokon átnyúló adócsalás és adókijátszás kockázatát hivatott csökkenteni, tekintettel arra, hogy ez a kockázat az utóbbi időszakban rendkívüli mértékben megnőtt a külföldi pénzügyi termékek széles skálájába történő befektetési lehetőségek kibővülésével. A megállapodással csökkenni fog az adóhatóság előli jövedelem-eltitkolás lehetősége is. Az automatikus információcsere lényegéből következően az adóhatóságok a pénzügyi intézményektől kapott pénzügyi számlákra vonatkozó információkat egymás között automatikusan megosztják. Az adóhatóság ilyen módon a pénzügyi intézmények által szolgáltatott számlainformációk és a külföldi adóhatóságoktól kapott információk alapján az adókikerülés és adócsalás elleni fellépés hatékony eszközeivel élhet.

Az Országgyűlés előtt lévő megállapodás alapján az aláíró államok adóhatóságai és a magyar adóhatóság információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplőknél vezetett, a partnerállamban illetékességgel bíró ügyfelek számlái vonatkozásában, feltéve, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékkal, így adatvédelmi és adatbiztonsági szabályokkal, valamint infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsere-kapcsolatra.

Jelen megállapodás alapján Magyarország az Európai Unió tagállamain túl több mint 40 országgal létesít majd automatikus pénzügyi számlainformáció-csere kapcsolatot. A javaslat tételesen tartalmazza a megállapodásban részes azon államok felsorolását, amelyekkel Magyarország automatikusan információcsereét kíván folytatni, így például többek között Kanadával, Ausztráliával, Mexikóval, Japánnal, Új-Zélanddal, mindemellett a lista több, korábban adóparadicsomként emlegetett államot, joghatóságot is tartalmaz, amelyekben vezetett számlaegyenlegek is átláthatóvá válnak.

Említésre érdemes továbbá, hogy a megállapodást aláíró államok száma évről évre nő, így a közeljövőben várhatóan újabb országokkal bővülhet a törvényjavaslatban szereplő országlista. A megállapodás kiterjed a tőkejövedelmekre és a számlaegyenlegekre, hatálya alá tartozik a pénzügyi intézmények széles köre, így a bankok, biztosítók, valamint a ma-

gánszemélyek és más jogalanyok, így a vállalkozások, alapítványok által birtokolt számlák is.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja jegyzői székét.)

Fontos kiemelni, hogy a megállapodás eredményeképpen adóbevétel-növekedés érhető el azáltal, hogy az adóhatóságnak a magyar illetőségű személyek magas összegű, eddig az adóhatóság számára ismeretlen bankszámláin tartott megtakarításairól, befektetéseiről is tudomása lesz. Megemlítendő továbbá, hogy a megállapodás részletes végrehajtási szabályait az Országgyűléshez 2015. október 27-én benyújtott, az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tartalmazza, amely szabályokhoz képest a jelen törvényjavaslatban szereplő megállapodás a piaci szereplőkre új kötelezettséget nem ír elő.

Tisztelt Országgyűlés! Ahhoz, hogy a napirenden szereplő megállapodás mint nemzetközi szerződés a belső jog részévé váljon, szükséges a kötelező hatályának elismerése és jogszabályban való kihirdetése. Tekintettel arra, hogy a megállapodás kizárólagos törvényhozási tárgyát érint, kihirdetésére csak törvényben kerülhet sor.

Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Vezérszónoki felszólalások következnek, tisztelt Országgyűlés, Gyopáros Alpár képviselő úr az első, a Fidesz vezérszónoka. Tessék!

GYOPÁROS ALPÁR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Általánosan elismert, hogy a nemzetközi adócsalás és adóelkerülés megakadályozása egyik leghatékonyabb eszközének a hatóságok közötti együttműködés erősítését és az adóügyi információcsereét tartják.

Az adóügyi hatóságok közötti információcsere az elmúlt évtizedben és különösen a gazdasági válságot követő években a nemzetközi szinten kiemelt figyelmet kapott, azzal mind az Európai Unió, nemzetközi szervezetek és az egyes tagállamok kiemelten foglalkoznak. Az információcsere olyan eszközt ad az adóhatóságok kezébe, amely az államoknak lehetőséget nyújt a nemzetközi adóelkerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésre, valamint elősegíti, hogy a részes államok jobban érvényt tudjanak szerezni saját belső adójogszabályaiknak, az adófizetők jogainak egyidejű tiszteletben tartása mellett.

A megállapodás azért is fontos, mert egy, az Európai Bizottság által megrendelt elemzésből kiderül, hogy az európai uniós csatlakozás óta, tíz év alatt összesen 500 milliárd forinttal nőtt az elkerült áfa összege Magyarországon, továbbá a megállapodás hozzájárul ahhoz, hogy még egy nemzetközi gazdaságot megrengető válság ne alakulhasson ki.

A megállapodás fő célja a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása az automatikus információcsere hatékony infrastruktúrájára épülő kölcsönös adóügyi segítségnyújtáson keresztül, mégpedig 73 ország részvételével. Mesterházy képviselőtársam figyelmét szeretném felhívni, hogy ez az a megállapodás, amelyben 73 ország vesz részt. *(Mesterházy Attila: Így van.)* A megállapodás alapján a pénzügyi információk automatikus cseréjére a részes államok illetékes hatóságai között meghatározott eljárásban, közös sztenderd alapján kerül sor évi rendszerességgel. A modell a tőkejvédelmekre, számlaegyenlegekre terjed ki, hatálya alá tartozik a pénzügyi intézmények széles köre: bankok, biztosítók, befektetési alapok, valamint a magánszemélyek és más jogalanyok, vállalkozások, alapítványok által birtokolt számlák is.

A megállapodás tartalmazza a pénzügyi információcsere automatikus cseréje során alkalmazott fogalmakat, a jelentéstételi kötelezettség alá tartozó pénzügyi számlákat, megjelöli az információcsere határidejét és módját. A nemzetközi együttműködés elengedhetetlen a magyar érdek védelmének szempontjából, és elősegíti a nemzetközi versenyképességet a pénzügyi szférának. Ezért is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Tállai András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP vezérszónoka következik, Mesterházy Attila képviselő úr. Tessék!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Köszönöm képviselő úrnak a kiigazítást, valóban igaz az, amit mondt.

Azzal kezdeném, hogy az MSZP frakciója támogatja ezt a mostani javaslatot, hiszen a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás mindenféleképpen szolgálja azt a nemzeti, de európai uniós vagy akár csak gazdasági érdeket is, ami a tisztességes piaci magatartás, az adóelkerülés vagy éppen az adócsalások leghatékonyabb felderítését szolgálja. Úgyhogy mindenféleképpen fontosnak tartjuk, hogy ez az automatikus információcsere zökkenőmentesen és minél gyorsabban részévé váljon a magyar gyakorlatnak is.

Egy olyan dolgot szeretnék csak kiemelni, amiről az előterjesztő és a képviselő úr sem beszélt, talán, ami odafigyelést igényel. Akkor hatékony ez az automatikus információcsere, ha az abban részes államok vagy mind a két állam, amelyik az információkat cseréli, megfelelő biztosítékokkal és infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsereére. Éppen ezért majd az előterjesztőnek, a kormányknak lesz a feladata, hogy ez zökkenőmentesen történjen.

Szerintünk az is egy pozitívum, hogy a számlaegyenleg mellett a tőkejvédelmekre is kiterjed ez a megállapodás, és nemcsak a bankokat, de szinte minden pénzügyi vállalkozást érinti, így a biztosító-

kat, a befektetési szolgáltatásokat is. És az is üdvözlendő, hogy különbséget tesz a magánszemélyek és szervezetek számlái között, és azon belül is tovább osztja értékszerűen ezeket a számlákat.

Ahogy ön is mondta, 73 állam részese ennek a szerződésnek, éppen ezért azt gondolom, még egyszer meg kell ismételnem ennél a napirendi pontnál, hogy nem baj az, hogy ebben az offshore-paradicsomként is megjelenő Ciprus is részes, hiszen ez az elmúlt időszakban bizony többször okozott gondot és fejfájást az Európai Uniónak is.

Úgyhogy összességében csak azt szeretném hoztátenni, amivel kezdtem, azzal zárnám, hogy az MSZP frakciója támogatja ezt a javaslatot, hiszen az adóelkerülés és adócsalások elleni fellépés minden politikai pártnak érdeke kell hogy legyen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Gúr Nándor tapsol.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úr következik, a KDNP vezérszónoka. Addig beszélek, amíg nem ér oda, hogy fenntartsam itt a figyelmet, most éppen felrakja a mikrofonját, és máris várjuk üdítő hozzászólását. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló T/7390. számú törvényjavaslat a pénzügyi számlainformációk illetékes adóhatóságok közötti automatikus cseréjét lehetővé tevő nemzetközi szerződés hazai jogba történő átültetésére irányul. A törvényjavaslat fő célja a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása az automatikus információcsere hatékony infrastruktúrájára épülő kölcsönös adóügyi segítségnyújtáson keresztül. A megállapodás alapján az aláíró államok adóhatóságai és a magyar adóhatóság automatikus módon információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplőknél vezetett, a partnerállamban belföldi illetékességgel bíró ügyfelek számlái vonatkozásában, feltéve, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékkal és infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsere-kapcsolatra.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Általánosan elismert, hogy a nemzetközi adócsalás és adóelkerülés megakadályozása egyik leghatékonyabb eszközének a hatóságok közötti együttműködés erősítését és az adóügyi információcserét tartják. Az adóügyi hatóságok közötti információcsere az elmúlt évtizedben és különösen a gazdasági válságot követő években a nemzetközi szinten kiemelkedő figyelmet kapott, azzal mind az Európai Unió, mind nemzetközi szervezetek és mind az egyes nemzetállamok kiemelten foglalkoztak. Az információcsere egy olyan eszközt ad az adóhatóságok kezébe, amely az államnak lehetőséget nyújt a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésére, valamint elősegíti, hogy a részes államok jobban érvényt tudjanak szerezni

saját belső adójogszabályaiknak, az adófizetők jogainak egyidejű tiszteletben tartása mellett.

Tisztelt Hölgyem és Uraim! Kérem, támogassák a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás kihirdetéséről szóló T/7390. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka, tessék!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodás fő célja a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdítása az automatikus információcsere hatékony infrastruktúrájára épülő kölcsönös adóügyi segítségnyújtáson keresztül. A megállapodás alapján a multilaterális megállapodásban részt vevő, aláíró államok adóhatóságai és a magyar adóhatóság automatikus módon információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplőknél vezetett, a partnerállamban belföldön illetőséggel bíró ügyfelek számlái vonatkozásában, feltéve, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékokkal és infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsere-kapcsolatra.

Az információcsere egy olyan eszközt ad az adóhatóságok kezébe, amely az államoknak lehetőséget nyújt a nemzetközi adókikerüléssel szembeni hatékonyabb fellépésre, valamint elősegíti, hogy a részes államok jobban érvényt tudjanak szerezni saját belső adójogszabályaiknak, az adófizetők jogainak egyidejű tiszteletben tartása mellett. Ennek az egyensúlynak a fenntartása mindenképpen fontos.

A megállapodás a pénzügyi számlák információcseréjét kötött menetrend alapján valósítja meg. Az információk első küldésére a számlák bizonyos köre tekintetében 2017 szeptemberében kerül sor, amelyhez a megállapodás által érintett számlák azonosítására vonatkozó eljárásokat 2016. január 1-jéig kell kialakítani. A megállapodás alapján a pénzügyi információk automatikus cseréjére a részes államok illetékes hatóságai között meghatározott eljárásban, közös sztenderd alapján kerül sor évi rendszerességgel. A pénzügyi információk részes felek között történő automatikus cseréjére az egyezmény alapján a nemzetközi adóügyi megfelelés céljából kerül sor.

Tartalmazza a pénzügyi információcsere automatikus cseréje során alkalmazott fogalmakat, jelentéstételi kötelezettség alá tartozó pénzügyi számlákat, megjelöli az információcsere határidejét és annak módját. Az egyezménymodell a tőkejövedelmekre, számlaegyenlegre terjed ki, hatálya alá tartozik a pénzügyi intézmények széles köre, bankok, biztosítók, befektetési alapok, valamint a magánszemélyek és más jogalanyok, vállalkozások, alapítványok által birtokolt számlák is. Az adóelkerülés komoly problémát jelent nemzetközi és magyar szinten is, így

minden ilyen irányba tett lépés támogatandó, hiszen rossz a gazdaságnak, az államnak és a tisztességes adófizetőknek egyaránt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyanakkor az adóelkerülés elleni harc során is figyelniünk kell arra, mint már utaltam rá, hogy ne érje hátrány azokat a polgárokat és vállalatokat, akik tisztességesen adóznak. Ezért fontos az, hogy a küldött adatok biztonságban legyenek, azokkal visszaélés ne történhessen.

Természetesen a magunk részéről mindig támogattuk azokat a megállapodásokat itt az Országgyűlésben, amelyek ebbe az irányba mutattak, fontos azonban megjegyezni, hogy azok között az országok között, amelyekkel Magyarország ilyen megállapodást tervez kötni - 73 államról van szó -, található olyanok, amelyek ezt a fajta biztonságot nem feltétlenül tudják garantálni. Ezt tehát mindenképpen érdemes elemezni. Itt szeretnénk, ha a kormány különös figyelmet fordítana arra, hogy az adott ország megfelelő feltételeket biztosítson az adatok fogadására, tárolására és azok felhasználására.

Ezekkel a megkötésekkel tudja a Jobbik Magyarországért Mozgalom frakciója támogatni a javaslatot, így a megállapodás kihirdetését. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, írásban előre nem jelentkezett senki.

Normál szót kérő felszólalóként Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindig voltak, vannak és lesznek is olyanok, akik megpróbálják kikerülni az adózást. Vannak, akik szemérmetlenül keveset adóznak, most itt nem kívánok részletekbe bocsátkozni, államtitkár úr is biztos tudna ilyeneket mondani; azok, tudja, akik nem sorolandók majd abba a körbe, akik a kiemelt vagy jónak mondható adózói kört képviselik. De hát név szerint is lehet ilyet tenni.

A dolog lényege talán nem is ez, hanem az, hogy mindaz, ami a nemzetközi adóügyi megfelelés tekintetében a kölcsönös adóügyi segítségnyújtás vonatkozásában a törvénytervezet keretei között van, az segítheti azt, hogy ez a szándék visszább szoruljon. A pénzügyi számlainformációknak a biztosítása, elérhetősége nagymértékben a kontroll lehetőségét is biztosítja. A törvénytervezet keretei között gyakorlatilag az eljárások kialakításának az előkészítése zajlik, hiszen 2016. január 1-jére teszi magát az eljárások kialakítását, és 2017 közepére, őszére azt az időszakot, amikor az információ küldésének az első időpontban az első lépése megtörténik. Itt, ahogy Mesterházy képviselőtársam említette, a számlaegyenleg mellett tőkejövedelemre is kiterjed, tehát a bankokra, biztosítókra, de a pénzügyi vállalkozásokra is és a befektetési szolgáltatókra is a törvénytervezet. A magánszemélyek vonatkozásában pedig akképpen fogalmaz, ha jól emlékszem, hogy magas

értékű számlának az tekinthető, ami nagyobb, mint egymillió dollárnak megfelelő összeg.

Úgy kezdtem a mondandóm, hogy vannak, akik - és mindig lesznek is - nem kívánnak adózni vagy szemérmetlenül keveset adóznak, egy példával alátámasztom ezt. Európában a különféle kutatások eredménye kapcsán az fogalmazódik meg, hogy az Európában be nem fizetett adónak a mértéke a magyar GDP-nek, megtermelt anyagi javainknak a húszszorosa, 2000 milliárd eurónak megfelelő, azaz mintegy 600 000 milliárd forint.

(14.30)

Képzelmek el ezt a nagyságrendet, a magyar, nem a költségvetésnek, hanem a megtermelt anyagi javainknak összességében a húszszorosa. Hogyha ez a pénz be lenne fizetve elvárható módon adó formájában, akkor az az Európa, amelyik viszonylag elfogadhatóan tudja élni az életét másokhoz képest, milyen mozgástérrel rendelkezne, és mennyi mindent meg tudna tenni annak érdekében, hogy a még jobb jólét és a kiegyensúlyozott élet ne legyen kérdőjeles.

Ezért kell és ezért célszerű minden olyan javaslatot komolyan venni, amely ezeknek a folyamatoknak a megerősítését szolgálja, és nem véletlenszerű, hogy a Magyar Szocialista Párt e tekintetben konstruktívan viszonyul a törvénytervezet elfogadása kapcsán. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Tállai András nemet int.)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/6987. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő törvénymódosítási javaslat elsődleges célja az új egységes akkreditálási rendszer kiépítése. Az Országgyűlés 2015 júliusában elfogadta a nemzeti akkreditálásról szóló törvényt, melyet követően, az akkreditálásban érintett gazdasági szereplők igényeire figyelemmel, indokoltá vált a jogszabály módosítása. A törvénymódosítás az akkreditált testületek

számára kedvezőbb, egységes, átlátható rendszert teremt, amely rugalmasan, ügyfélbarát módon szabályozza az akkreditálási eljárást. A szabályozás kialakítása során adott volt a nemzetközi követelményeknek megfelelő mozgástér, erre tekintettel kiemelt szerepet kapott a magyar szabályozás teljes összhangjának megteremtése az európai akkreditálási együttműködés követelményrendszerével.

Az új szabályozás kialakítása során figyelembevételre került számos más állam gyakorlata is. Egyes tagállamokban, mint az Egyesült Királyságban nonprofit testület, Németországban az állam, a tartományok és az Ipari Érdekképviseleti Egyesület tulajdonában álló gazdasági társaság, Ausztriában az Ipari Minisztériumon belül működő szervezet látja el a nemzeti akkreditálási feladatokat.

A kialakításra kerülő új magyar szabályozás az osztrák és a szlovák megoldáshoz hasonló, amelyekben az akkreditálás érdemi szakmai részét a hatóságtól független szakértők végzik megbízás alapján.

A nemzeti akkreditáló szervezet tagja kell legyen az úgynevezett európai akkreditálási együttműködésnek és a nemzetközi kölcsönös elismerési megállapodásoknak. A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület által akkreditált szervezetek vizsgálati eredményeit és tanúsítványait jelenleg mindazon országok akkreditáló testületei és hatóságai elismerik, akik tagjai a nemzetközi szervezeteknek, és ahová egyébként a magyar export 98 százaléka irányul. Elemi nemzetgazdasági érdek tehát, hogy ez a tagság és a kölcsönös elismerés intézménye a Nemzeti Akkreditáló Testület, a NAT megszűnése után is fennmaradjon. Az új jogszabály az eljárási garanciák, függetlenségi és kvalifikációs kritériumok tekintetében lényegileg nem tér el a hatályos szabályozástól, ami a nemzetközi szervezetben megtartandó tagság szempontjából kiemelt jelentőséggel bír.

Tisztelt Országgyűlés! A jelenlegi köztestületi formában működő Nemzeti Akkreditáló Testület megszüntetésre kerül, amelynek feladatkörét 2016. január 1-től átveszi a központi költségvetési szerv formában működő Nemzeti Akkreditáló Hatóság, amelynek átadásra kerül a korábbi akkreditáló szervezet vagyona és személyi állománya is, így lesz biztosított az új szervezet működése és a felhalmozott szakértelem megtartása. Az új akkreditálási szerv költséghatékonyabban, átláthatóbban, rugalmasabban, még inkább ügyfélbarát módon fog működni.

Tisztelt Országgyűlés! A törvénymódosítás eredményeképpen az akkreditálási eljárás nem változik érdemben a korábbi szabályozáshoz képest. Az akkreditálási eljárás a nemzetközi követelményeknek megfelelően továbbra is értékelési és döntéshozatali szakaszból áll majd. Az értékelési szakasz során szakértőként kirendelt minősítőkből és szakértőkből álló értékelő csoport jár el, véleményezi a benyújtott dokumentumokat, feltárja az esetleges hiányosságokat, helyszíni szemlén vesz részt. Az értékelési szakasz végén értékelést, szakvéleményt fogalmaz meg a hatóság irányába az akkreditált státus vonatkozásában. A hatóság az értékelő csoport szakvéleménye

alapján végzést bocsát ki az értékelési szakasz lezárásáról.

Az értékelő csoport tagjai egy, jelenleg a NAT-nál vezetett, a hatóság által átvett szakértői nyilván tartásból, adatbázisból kerülnek kirendelésre az akkreditált területnek megfelelően. Ezt követően az eljárás döntéshozatali szakaszba lép, ahol független testület, az Akkreditáló Bizottság vizsgálja meg az értékelő csoport által összeállított iratanyagot. A 23 tagból álló Akkreditáló Bizottság a hatóság által akkreditált valamennyi területet képviselő szakértő testület. Az Akkreditáló Bizottság a kérelem, valamint az értékelési szakasz iratanyaga alapján készíti el a szakvéleményét. Az Akkreditáló Bizottság tevékenysége az egyes szakterületeket érintő speciális szakértelmet igényel, eseti jellegű, az ügyek számától és az akkreditált területtől függően ülésezik.

Tisztelt Országgyűlés! A hatályos szabályozáshoz képest az akkreditált státus érvényességi ideje 4 évről 5 évre bővül. Az akkreditált státus fenntartásához szükséges felügyeleti vizsgálati eljárások gyakorisága a jelenlegi éves szintről csökken, olyan módon, hogy az akkreditált státus megszerzését követően egy éven belül kell az első, majd legfeljebb két éven belül kell a soron következő felülvizsgálati eljárást megindítani.

Ez azt eredményezi, hogy míg korábban 20 éves időtávon ötször volt szükség megújítani az akkreditált státust, 15 felügyeleti vizsgálat mellett, e javaslat elfogadása esetén négyszer lesz szükség az akkreditálási státus megújítására, 8 felügyeleti vizsgálat mellett. Ez a 20 éves időtávon egy nagyobb vállalkozásnál körülbelül 10 millió forintos megtakarítást jelent csak az eljárási díjakból, míg egy kisebb vállalkozásnál is 2 millió forintos megtakarítást jelenthet.

A hatályos szabályozás szerint az értékelési szakasz időtartama 5 hónap, a döntéshozatali szakasz időtartama 20 nap, amelyek egyedi döntés alapján meghosszabbíthatóak. Az új szabályozásban a közigazgatási eljárás szabályairól szóló törvény előírásainak megfelelően az eljárási határidő meghosszabbításának lehetősége megszűnik, és 100 napban kerül meghatározásra az értékelési szakasz, míg 30 napban a döntéshozatali szakasz eljárási határideje.

A módosítással az ügyintézés indokolatlan elhúzódása megszűnik, az akkreditált státus elnyerésére rövidebb eljárásban lesz lehetőség.

Kérem önöket, hogy a betervezett javaslatot támogatni és elfogadni szíveskedjenek. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat előzménye egy, az idén júniusban az Országgyűlés által elfogadott, majd 13-án kihirdetett törvény a nemzeti akkreditálás rendszerének átalakításáról. Mint itt

államtitkár úr expozéjában elhangzott, ennek az átalakításnak a lényege arról szólt, hogy 2016. január 1-jével megszűnik a Nemzeti Akkreditáló Testület, és lényegében a feladatait európai minta alapján az állam veszi át.

(14.40)

Az előzményekről talán annyit engedjenek meg, hogy hazánk a rendszerváltoztatás óta az Unió elvárásainak és az európai trendeknek megfelelően szabályozta és működtette a laboratóriumi és műszaki akkreditációs rendszert, azonban az utóbbi időszakban jó néhány olyan jel volt tapasztalható a Nemzeti Akkreditáló Testület környékén, amelyek vállalkozói szempontból aggodalomra adtak okot. A testület bürokratikus, lassan működött, a testület közgyűlése sok esetben határozatképtelenségi gondokkal küzdött, a tagok nem jelentek meg, mert nem voltak érdekeltek túlságosan a rendszerben, az akkreditálás indokolatlanul lassú volt, elhúzódott, és a vállalkozói szempontok, vagyis a gyors, hatékony ügyintézés nem volt jellemző. Ezért is támogattuk és ezért volt szükség szerű a NAT megreformálása.

Reményeink szerint az átalakítás után a jelenlegi forma helyett egy hatékonyabb és a vállalkozók érdekeit jobban szolgáló rendszer jön létre. Tekintettel természetesen arra, hogy nemzetközi előírások is elsősorban hatóságként értelmezik az akkreditációt, a törvényjavaslatban foglaltaknak megfelelően indokolt, hogy ehhez a tevékenységhez hathatós állami támogatást, illetve állami segédletet vegyünk igénybe. Az újonnan létrejövő szervezet keretei között az akkreditációs eljárások időtartamának csökkentésével, nem utolsósorban az eljárási díjak mérséklésével lehet a magyar vállalkozók számára hatékonyabbá tenni ezt az ügyintézését. Ez már csak azért is fontos, hiszen a kormányzat eltökélt célja a vállalkozások versenyképességének javítása, a rájuk nehezedő teher, adminisztrációs teher csökkentése. Ezek tehát az előzmények.

Néhány héttel vagyunk az új szervezet elindulása előtt, és lényegében a korábban elfogadott módosítást kell néhány helyen, alapvetően a vállalkozások számára kedvezőbb módon kiegészíteni. Mint itt elhangzott, alapvetően megmaradnak az értékelési és az eljárási szakaszok, azokban döntően a határidők és azoknak az engedélyeknek az időtartama változik, ami valószínűleg költséghatékonyabbá tudja tenni a vállalkozások számára az akkreditációt. Azt gondolom, hogy a törvényjavaslatban szereplő mindegyik módosítás a hatékony átmenetet és magát az eljárás hatékonyságának javítását szolgálják.

Én azt gondolom és azzal tudom a tisztelt Ház számára elfogadásra és támogatásra javasolni ezt a törvényjavaslatot, hogy mind az idén nyár eleji, mind a mostani módosítás három szempontot vett figyelembe, és azt gondolom, közösen mondhatjuk, hogy az akkreditáló szervezet esetében három fontos dolognak kell hogy megfeleljen a szervezet: egyrészt hogy a függetlenségét minden körülmények között

be tudja mutatni és gyakorolni, ez azért is fontos, hiszen a gyanúnak sem szabad felmerülnie a tekintetben, hogy az akkreditálást végzők bármilyen piaci szereplővel kapcsolatban előnyök vagy hátrányok megadására alkalmasak; a másik fontos szempont az uniós előírások betartása, a nemzetközi példák ez irányú átvétele; harmadsorban pedig vállalkozóként is azt tudom mondani, hogy a vállalkozói szemlélet, a vállalkozói hatékonyság növelése. Meggyőződésünk, hogy ezek a benyújtott módosítások ezen három fontos szempontnak megfelelnek, és ezért is támogatni fogjuk az elfogadásukat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Velez Árpád képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A most előttünk lévő törvényjavaslat célja, legalábbis az előterjesztésben leírtak szerint az új, egységes nemzeti akkreditálási rendszer kiépítése, amely az európai előírásoknak, az európai akkreditálási együttműködésnek való megfelelés miatt szükséges.

Tisztelt képviselőtársaim, ez így, ebben a formában nem igaz. Sajnálom Tállai urat, hogy felolvastatták vele ezt a szöveget, de egyáltalán nem ez áll ebben az anyagban. Amit mi értelmeztünk ez alapján, hogy szégyenteljes, hogy a nyáron elfogadott és rendelkezései legjavát illetően még hatályba sem lépett törvény jelentős átalakítására most kell sort keríteni. Valójában az európai előírásoknak való megfelelés érdekében kell a korábban teljesen elhibázott jogalkotást újratevezni.

A nyári törvénykezdeményezés kapcsán arra kértem az Országgyűlést, hogy emelje fel szavát az akkori átgondolatlan törvényjavaslattal szemben, továbbá azt is kértem képviselőtársaimtól, az akkori előterjesztőktől, Szatmáry Kristóftól és Cseresnyés Pétertől, hogy halkán és csendben, még mielőtt nagyobb bajt csinálnak, vonják vissza az átgondolatlan és a nemzetgazdaságnak kézzelfogható károkat okozó törvényjavaslatukat. Nem tették. Ennek a levét isszuk most, e jelen javaslat tárgyalásakor. Szatmáry Kristóf és Cseresnyés Péter szétverték a magyar akkreditálási rendszert. A nyáron megalkotott és mindennemű egyeztetés nélkül végigvert szövegről már akkor bebizonyosodott, hogy mindenre alkalmatlan, ezért már most, néhány hónappal az elfogadása után és kevéssel a január 1-jei hatálybalépése előtt alaposan hozzá kell nyúlni.

Az Európai Parlament és Tanács álláspontja szerint egy tagállamban csak egy nemzeti akkreditáló testület lehet, továbbá a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az a testület oly módon szerveződjön, hogy képes legyen biztosítani tevékenységének objektív és elfogulatlan jellegét. Nos, tisztelt képviselőtársaim, pont ez az, amit nem sikerült biztosítani. A független státusú NAT mint köztisztület ugyanis 2015. december 31-én jogutód nélkül megszűnik, és a helyébe egy költségvetési szerv lép.

Nem is rejti véka alá a törvénykezdeményező, hogy miért e hirtelen váltás, a gyors váltást az alábbiakban megfogalmazott gondolatokkal indokolja az előterjesztő: a NAT jelenlegi szervezetének strukturális problémái indokolják, hogy a közhatalmi tevékenység ellátását az állam vegye át és egy költségvetési szerv végezze; a kormány tagjának törvényességi felügyeleti joga és a beszámolási kötelezettség nem elegendő annak biztosítására, hogy a NAT valóban a közérdek érvényesülése érdekében végezze a tevékenységét, a jelenlegi strukturális problémák azt eredményezik, hogy a NAT esetében túlságosan koncentrált a döntéshozatali mechanizmus. Ehhez képest a NAT ebben az évben ünnepelte működésének 20. évfordulóját.

Bizonyára voltak hibák, és a nyári vitában beszéltünk arról, hogy túl lassú, túl bürokratikus, és akkor is azt a javaslatot tettük, hogy a meglévő rendszert reformálják, és ne egy újat hozzanak létre, és jelen esetben ezt hívhatjuk tálolásnak is.

Tisztelt Országgyűlés! Nagyon nagy lehet a baj a törvény és az új szabályok körül, ha a nyáron elfogadott vadonatúj törvényről ilyen egyértelműen kiderült, hogy az elemi függetlenségi garanciákat sem tartalmazza. A kormányzat és az előterjesztők szégyenszemre kénytelenek a korábbi törvényi szabályozás garanciáit átvenni.

Úgy tűnik, hogy itt sincsen foganatja Lázár János miniszter úr törekvéseinek, hogy a közigazgatásban az általános ügyintézési határidőket érdemben tudja rövidíteni, nem tud érvényt szerezni annak, hogy az egyes hatósági eljárások hossza rövidüljön. Úgy látszik, hogy az ügyfélbarát közigazgatási eljárások csak szlogenként jelennek meg a plakátokon, mert hiába csökkenti az ügyintézési határidőt Lázár János, ha Varga Mihály fittyet hányhat a kormányzati szándékokra, ügyesen kicselezi Lázár Jánost akkor, amikor tudomásul véve azt, hogy a jövőben nem lehet ügyintézési határidőt meghosszabbítani, közben a tervezett ügyintézési határidőt tolja ki. Így lesz az értékelési szakasz ügyintézési határideje a nyáron elfogadott 3 hónap helyett 100 nap, így lesz a döntéshozatali szakasz ügyintézési határideje a nyáron elfogadott 20 nap helyett 30 nap, így lesz a felügyeleti vizsgálati értékelés szakaszának az ügyintézési határideje a nyáron elfogadott 50 nap helyett 65 nap, így lesz a felügyeleti vizsgálat döntéshozatali szakaszának az ügyintézési határideje a nyáron elfogadott 10 nap helyett 15 nap.

(14.50)

Az előttünk lévő törvényjavaslat előterjesztőinek a vágyai és álmai talán legmarkánsabban a javaslat 10. §-ában jelennek meg. Rögzítésre kerül, hogy a NAT által kiállított akkreditálási okiratot az akkreditáló szerv az első általa lefolytatott felügyeleti vizsgálat során visszavonja, és a felügyeleti vizsgálat eredményétől függően egyidejűleg azzal azonos tartalmú akkreditálási okiratot állít ki. Ezzel lesz egy kis probléma, tisztelt képviselőtársaim. Ugyanis az új szerv nem tud majd azonos tartalmú akkreditálási okiratot

kibocsátani, hiszen Szatmáry és Cseresnyés képviselőtársaim nyári ténykedésének eredményeként megszűnik a hazai akkreditáló szerv nemzetközi jogosítványa, és csak hazai szintűt tudnak kiállítani. Erről is beszéltünk a nyáron.

Elképzelni sem könnyű, mi lesz az élelmiszerbiztonsági, nemzetközi rendőri együttműködési, közegészségügyi laboratóriumi területtel, ha csupán Magyarországra terjed ki az akkreditálási okiratok hatálya. Mivel a NAT jogutód nélkül szűnik meg, valamennyi nemzetközi, az Európai Unióban érvényes státusa megszűnik, és az új akkreditáló szervnek ugyanúgy meg kell felelnie az összes előírásnak, hogy nemzetközi jogosítványokhoz juthasson. Amiről beszéltünk nyáron, az alapvetően másfél-két évbe telik. Nos, kérem szépen, itt a hiba, a féltelen és eszeveszett törvényalkotás bumerángja így csap vissza, mert a jelenlegi szabályokkal ez eleve lehetetlen. A törvénykezdeményező kénytelen számos garanciát beírni a törvénybe, de még ezzel sem juthat el a nemzetközi akkreditált státusig.

A javaslat szerint a NAT által megkötött nemzetközi együttműködési megállapodások és a nemzetközi szervezetekben tagként vállalt jogok és kötelezettségek átszállnak az akkreditáló szervre. Így szeretnék tehát megtartani a NAT nemzetközi jogosítványait. Ez az erőfeszítés azonban hamvába holt kísérlet. Hiszen egyrészt nem jogutódja az új szervezet a korábbi testületnek, másrészt az új szervezet nem tudja levetkőzni azt a jellegét, hogy kormányzati szervként sosem lehet olyan független, mint a korábban köztestületként funkcionáló testület volt. Éppen ezért szakított a nyáron a törvényhozó a korábbi logikával, mert kevesellte a kormányzati beavatkozás jogi lehetőségét az akkreditálási tevékenységbe.

A nemzeti akkreditáció tekintetében a kormányzat munkája az alábbiakban foglalható össze. A nyári törvénykezdeményezés lerombolja a teljes hazai akkreditálási rendszert, de miután a nemzetközi jogosítványok veszélybe kerülnek, amiről beszéltünk, ezért az Európai Akkreditálási Fórum figyelmeztetéseinek következtében az utolsó szalmaszálát kívánják megragadni. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján elmondható, hogy a sikere most is kétséges.

Mindezek alapján a javaslatot nem tudjuk támogatni. Erre a törvényjavaslatra semmi szükség nem lenne, ha nyáron hallgattak volna az MSZP álláspontjára vagy akár a Jobbikéra. Tudják, hogy mindenért, ami ezen a területen most történik, egyedül maguk a felelősök, mindaz, ami 2016. január 1-je után e területen bekövetkezik, az a Szatmáry-Cseresnyés páros, valamint a Fidesz-KDNP büne lesz. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP vezérszónoka következik. Vejkey Imre képviselő úré a szó. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előtünk fekvő, a

nemzeti akkreditálásról szóló 2015. évi CXXIV. törvény módosításáról szóló T/6987. számú törvényjavaslat célja az új egységes nemzeti akkreditálási rendszer megteremtése, ami meg kell hogy feleljen az európai akkreditálási együttműködés nemzetközi előírásainak is.

Fontos kiemelnünk, hogy az együttműködés a szakértői értékelés mechanizmusa révén támogatja a nemzeti akkreditálási testületek által nyújtott szolgáltatások minőségének javítását, ezáltal a megfelelő tanúsítványoknak az Unió területén, illetve az egész világon történő kölcsönös elfogadását.

Kiemelt célként fogalmazhatjuk meg a magas szintű pénzügyi felügyelet biztosításának igényét, hiszen így tarthatók be a közérdek védelmét szolgáló előírások az olyan területeken, mint például az egészségügy vagy az általános termékbiztonság, nem megfelelően a fogyasztóvédelmi vagy környezetvédelmi előírásokról sem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben a törvény módosítással létrejövő nemzeti akkreditáló hatóság elődjére, a Nemzeti Akkreditáló Testületre tekintünk, azt láthatjuk, hogy beszámolója szerint 2014-ben 165 szervezetet akkreditált, valamint 532 esetben folytatott le felügyeleti vizsgálatot. Kiemelt tevékenysége volt többek között az üvegházhatású gázok kibocsátását hitelesítő szervezetek akkreditációja.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tervezet meghatározza az új központi költségvetési szervként létrejövő hatóság felépítését, az akkreditálási, a felügyeleti vizsgálati eljárás szabályait, a külföldre akkreditált státus elismerésére vonatkozó szabályokat, az akkreditált státus alapjául szolgáló körülményekben bekövetkezett változás bejelentésének részletes szabályait is. Hasonló, a közigazgatásba integrált szabályozás van érvényben például Ausztriában és Szlovákiában is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden összefoglalva az akkreditálási eljárást, az egy értékelési és egy döntéshozatali szakaszból áll. Az értékelési szakasz során a szakértőkből és a minősítőkből álló értékelő csoport véleményezi a benyújtott dokumentumokat, feltárja az esetleges hiányokat, helyszíni szemlén vesz részt, majd szakvéleményt nyújt be a hatósághoz, amely végzést hoz az értékelési szakasz lezárásáról. Ezt követően az eljárás a döntéshozatali szakaszba lép, ahol az akkreditáló bizottság vizsgálja meg az értékelő csoport által összeállított iratanyagot, és készíti el a szakvéleményét. Az új szabályozás szerint felügyeleti vizsgálati eljárás az akkreditált szervezet kérelmére indul.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat várakozásunk szerint az akkreditálási eljárást gyorsabbá, hatékonyabbá, áttekinthetőbbé teszi, emellett az akkreditált státus érvényességi idejének növekedésével hosszú távon az eljárási díjak csökkenését is eredményezheti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy olyan törvénymódosítási javaslat fekszik előttünk most, arról kell véleményt mondanunk, amely törvény tulajdonképpen még hatályba sem lépett. Hatályba sem lépett, és már módosítása szükséges, az indokolás szerint azért, hogy megfeleljen az európai akkreditálási együttműködés előírásainak.

Felmerül a kérdés, hogy miféle jogalkotói eljárásban született meg az eredeti javaslat, amely nem olyan régen volt a parlament előtt, ha annak a megalkotása során önök ezeket az előírásokat nem vették figyelembe, és ha ezek miatt az előírások miatt máris javítani kell. Miért nem lehetett már az eredeti javaslatba beépíteni, és akkor megkíméltük volna magunkat attól a blódségtől, hogy már néhány hónappal az elfogadása után is, még a hatálybalépése előtt módosító indítványt kelljen hozzá a parlament elé terjeszteni.

Azt gondolom, hogy nem tudom, miféle kodifikátorcsoport dolgozik a kormány mögött, de hogy a Jobbik frakciója mellett dolgozó jogászok ennél igényesebb javaslatot tettek volna az asztalra, abban egészen biztos vagyok. Ilyen jogalkotási malórt elkövetni nem hiszem, hogy túlzottan magas szakmai színvonalú jogalkotásra vall.

De egyébként a politikai döntések is mögötte állnak, hiszen olyan kapkodó politikai döntésekhez kell sokszor a jogász szakmának és a tisztségviselőknek alkalmazkodni, ami nem is nagyon követhető, mert például ha önök elhatározzák, hogy a nemzeti akkreditálás rendszerét átalakítják, és ezt az elhatározást időben, megfontoltan a szakmai szervezetek elé tárják, a különböző egyeztetési folyamatokon végigviszik, és nem, mondjuk, egy egyéni képviselői indítványként keresztülverik néhány hét alatt, egy-két hét alatt a parlamenten, akkor nyilván az ilyen dolgok kiszűrhetőek lennének. Csakhogy mindig kell valamiféle politikai indítást keresni ezen döntések mögött, és mindig van egy olyan tisztségviselői gárda, akinek ezt jogszabályi formába kell önteni, és az ő feladatuk az, hogy ezeknek a kapkodó politikai elképzeléseknek megfeleljenek. Tehát igazából a kormányzat hibája elsősorban, hogy ez a jogszabálytervezet így megszülethetett.

(15.00)

Hiába tartalmazna egyébként a módosító indítvány akár pozitív dolgokat is – mondjuk, az akkreditálási státus négyről öt évre történő meghosszabbítása vagy akár a felügyeleti eljárással kapcsolatban –, mindez hiteltelenné teszi azt a folyamatot, ami a nemzeti akkreditálási rendszer átalakításával az elmondott szavak szerint a kormány érdekében áll vagy amit a kormány szándékozik tenni.

Azt gondolom, hogy ebből az sem derül ki, hogy 2016. január 1-je után mi lesz, hogy működni fog-e ez a rendszer, mi lesz a magyar akkreditálással, mi

lesz azokkal, akiknek a tanúsítványa akkor jár le és kellene megújítani. Egy óriási bizonytalanság van a levegőben. November közepét írjuk, és mindez másfél hónap múlva hatályba fog lépni.

Mi azért is tartózkodtunk az eredeti törvényjavaslat zárószavazása során, mert azt mondtuk, hogy ha a kormány ehhez a jogalkotási és politikai döntéshozói igénytelenséghez a nevét adja, akkor ám legyen, de a Jobbiktól ne várják el, hogy ezt támogassa. Az, hogy maga a cél, hogy a nemzeti akkreditálási állami felügyelet alá vonjuk és a jelenlegi akkreditálási szisztémát úgymond szétverjük, jó-e, majd az idő fogja eldönteni, de maga a mód, ahogy megteszik, az egészen biztos, hogy nem támogatható részünkről.

A módosító indítvány elfogadása során is, ahogy az eredeti javaslat elfogadása során is, ugyanezt a szemléletet fogjuk követni, és most is azt mondjuk, hogy lelke rajta a kormánynak. Kíváncsian várjuk, hogy ez a törvényjavaslat, illetve az ennek nyomán életbe lépő nemzeti akkreditáló szervezet, amely állami felügyelet alá fog tartozni, a működése során hogyan fogja a hozzá fűzött reményeket beváltani. Nyilvánvaló, mindenkinek az volna a célja vagy az volna az áldásos, hogyha ezáltal a bürokrácia csökkenne, a vállalatok akkreditációval és felülvizsgálati eljárással kapcsolatos költségei valóban csökkennének, és leginkább - ez egy nagyon fontos dolog - az átmenet zökkenőmentesen zajlana le. Ennek az utóbbinak a legkevésbé sem látjuk jelen pillanatban tanújelét, hogy mi lesz azokkal a szervezetekkel, amelyeknek a nemzetközi akkreditációja lejár, és január 1-jétől egy légi üres térbe kerülnek, hogyha ez a szervezet nem fog megfelelően működésbe lépni.

Egyébiránt az, hogy az európai akkreditációs testület érdekeinek vagy előírásainak megfelelően történnek adminisztratív módosítások, tehát a határidők kitolása 10-20 napokkal, az is érdemben talán jelent valamit, de igazából nem hiszem, hogy ez volna a leglényegibb mondanivalója ennek a törvénymódosító javaslatnak, hiszen alapvetően pozitív például az, ahogy már az előbb is említettem, hogy négy évről öt évre nő ez az akkreditált státus, és ahogy ez a felvezetőben, előterjesztői expozében is elhangzott, csökken a felügyeleti vizsgálatok és a megújító auditok száma, ezáltal valóban megtakaríthatnak a vállalatok költséget az auditálás során.

Azonban súlyos kérdéseket vetettünk fel már a törvényjavaslat vitája során is korábban, hogy olyan akkreditált intézmények, például vizsgáló laboratóriumok, akár igazságügyi orvosszakértői vagy bűnügyi laboratóriumok, amelyeknek az akkreditációja megszűnik, és ha nem lesz ez a kérdés rendezve, vagy olyan cégek, amelyek nem fognak nemzetközi akkreditációval rendelkezni, hogyan fogják tudni a feladatukat ellátni, amelyekre akkor sem kaptunk megnyugtató választ. Nagyon reméljük, hogy ez az újabb törvénymódosító javaslat nem azt jelenti, hogy a kormány berkein belül is kapkodás és fejetlenség van, ugyanis azt támasztja alá, hogy ha a következő másfél hónapon belül önök még egy újabb módosítási javaslatot akarnak majd ide az Országgyűlés elé

terjeszteni, mert majd rájönnek, hogy tulajdonképpen még így sem felel meg azoknak az európai akkreditálási együttműködési előírásoknak, amikkel most is indokolták a módosítás Ház elé hozását, akkor tulajdonképpen kicsúszhatunk a határidőből, és azt jelentheti, hogy január 1-jén mégsem fog felállni az a szervezet, és mégsem fog az akkreditálás az elvárásoknak megfelelően működni.

Ezzel az aggodalmunkkal zárnam mai felszólalásomat itt a nemzeti akkreditálás megújításának témájában, és pontosan ezért nem fogjuk tudni nyugodt szívvel támogatni, illetve semmilyen módon támogatni. A legjobb, amit tőlünk a kormány várhat, az egy semleges, tartózkodó álláspont, amely annak szól, hogy kíváncsiak vagyunk, hogy ebből a kapkodó jogalkotásból és ebből a zűrzavarból mi fog kisülni a jövőben.

Vannak itt még olyan részletek, amelyekkel kívánunk foglalkozni és amelyekkel kapcsolatban módosító indítványt is nyújt be a Jobbik-frakció, de ezekről majd normál felszólalásában Szilágyi György képviselőtársam fog beszélni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces hozzászólásra nem jelentkezett senki, írásban sem jelezte senki előre felszólalási szándékát.

Így aztán normál szót kérő képviselői felszólalások következnek. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban így van, nyáron foglalkoztunk ezzel a törvénnyel, és már akkor is felvetettük azokat a problémákat, hogy például miért kell az immár két évtizede létrehozott és tíz évvel ezelőtt az EU-irányelveknek és elvárásoknak is megfelelő eljárásrenddel felvértezett Nemzeti Akkreditáló Testületet megszüntetni. Nem értettük, hiszen a megszüntetés alapvető indokaként olyan dolgok kerültek megnevezésre és megjelölésre, amelyek véleményünk szerint nem indokolták ezt a törvényt.

Az egyik ilyen indok az volt, hogy a szervezet struktúrája túlságosan koncentrált döntéshozatali mechanizmusra épül, ami működési problémákhoz vezetett a gyakorlatban. Nem értettük akkor, és ha eljárási problémákról beszélünk, akkor indokolatlan a struktúra egészét megszüntetni. Ha valóban az volt a probléma, amit önök megneveztek akkoriban, hogy az akkori ügyvezetőnek túlságosan erős jogosítványai voltak, akkor miért nem azokat szabályozták újra, és miért kellett az akkori szervezet helyébe az önök elképzelése szerint egy teljesen újat majd fölláztatni.

Azért szögezzük le, hogy ez az intézmény a gazdaság szempontjából egy igen fontos szerepet tölt be. Tehát ha 2016. január 1-jét követően az átvételkor az állam a jelenlegi foglalkoztatotti állományt nem köteles átvenni az akkori elképzelésük szerint, és éppen ezért örömmel hallottam, hogy akkor legalább ebben már előre tudtunk lépni, és lehet, hogy a Jobbik fel-

vetésének is köszönhetően, hiszen államtitkár úr azt mondta, most itt kijelentette, ha jól értettem, hogy a NAT apparátusát átveszi az állam, és akkor esetleg normálisabban fog működni az intézmény, hiszen egy ilyen intézmény személyi állományát nem szabad szélnek eresztetni, mert akkor biztosak lehetünk abban, hogy a feladatellátás jelentős időre le is állhat. Tehát ez is egy olyan probléma lehet majd, ami esetleg egy nagyobb problémát okozhat január 1-jétől.

Akkor is elmondtuk, hogy előkészítetlennek, átgondolatlannak és elfogadhatatlannak tartjuk ezt a törvényjavaslatot, amit akkor benyújtottak, és fölvetettünk kérdéseket, amely kérdések azóta is a levegőben lógnak, hiszen az önök indokolásának érvrendszerében felmerült az is, hogy az igazgatási szolgáltatási díjak túlságosan magasak, és most is erről beszélt Szatmáry Kristóf is, hogy majd olcsóbb lesz ez a szolgáltatási díj. Akkor fölmerült, hogy az eljárási cselekményekért fizetendő díjakat, valamint azok mértékét egy miniszteri rendelet határozta meg, és a díjakra vonatkozóan a NAT Tanácsnak javaslattevői kötelezettsége volt, aminek nem tett eleget.

Akkor is megkérdeztük, hogy ha ez valóban így van, akkor mit tett vajon akkor a felügyeletet ellátó miniszter, akinek egyébként évente ellenőrzési kötelezettsége is van, volt, annak érdekében, hogy a működés jogszerűsége helyreálljon. Nem kaptunk rá választ. Azt mondtuk, hogy ha az éves eljárások során valóban tártak fel szabálytalanságokat, akkor vajon a NAT végrehajtotta-e a jogszerű működés helyreállítása érdekében szükséges intézkedési javaslatokat. Ha valóban volt ilyen, és a NAT nem szüntette meg a jogsértő gyakorlatát, akkor vajon a felügyeletet ellátó miniszter fordult-e bírósághoz, ami egyébként joga és egyben kötelessége is a NAT-ról szóló törvény 21/B. §-a alapján.

Nem kaptunk ezekre a kérdésekre választ, azóta sem kaptunk választ. Tehát fölmerül a kérdés, hogy önök a jogszerűséget és a törvényes működést akarják-e helyreállítani vagy valami más állt a háttérben az akkor benyújtott törvénnyel kapcsolatban. Elmondtuk, hogy ez bizonytalanságot, átláthatatlanságot eredményez majd egy olyan kulcsfontosságú területen, mint a nemzeti akkreditáció rendszere.

(15.10)

És akkor eljutottunk idáig, önök akkor ezt megszavazták, elfogadták, és most tartunk ott, hogy - még egyszer hangsúlyozom - akkor egy önálló képviselői indítványra, amit Szatmáry Kristóf, fideszes képviselő nyújtott be, ez nyár elején volt, megszüntették a Nemzeti Akkreditációs Testületet. Nem meglepő, bár annál szomorúbb, hogy a hevenyészett jogalkotási folyamat gyakorlati alkalmazhatósága érdekében most a szaktárca módosítja jelentősen ráadásul a még hatályba sem lépett törvényi szövegrészeket. Ebben a módosítási folyamatban is tetten érhető egyébként a kapkodás, a pillanatnyi érdekek szülte szövegezés, valamint az egyéb, a területre vonatkozó hatályos normaszövegekkel való ellentét.

A nemzeti akkreditáció rendszerének felszámolását a Jobbik Magyarországért Mozgalom korábban is kifogásolta. Mint említettem, felhívtuk a figyelmet a várható negatív hatásokra, az akkreditálási folyamat lassulására, illetve esetleges leállítására. Az új rendszernek 2016. január 1-jén működni kellene, ami - még egyszer hangsúlyozom - nemzeti érdek, de még mindig csak a törvény toldozgatásával, feldozgatásával foglalkozunk, a végrehajtási rendeletek még sehol nincsenek, az intézmény még nem állt fel, az érintett piaci szereplőknek fogalmuk sincs, hogy mit kell tenniük, hová kell fordulniuk januártól. Az általunk nyáron jelzett működési anomáliák bekövetkezésének valószínűsége tehát nagyobb, mint valaha, reális a veszélye annak, hogy a nemzeti akkreditáció rendszere januártól megáll.

A konkrét módosító javaslatban foglalt szövegrészeket végigolvasva szemet szúr már az 1. pont, amiben a jogorvoslat és a felülvizsgálat lehetőségét zárja ki a törvény. Az indoklás csak jogtechnikai pontosításként magyarázza a változtatást, azonban ez nem egészen helytálló. A jelenleg hatályos törvényszöveg szerint a fellebbezés három esetben kizárt: 1. az értékelési szakasz ügyintézési határidejének meghosszabbításáról hozott döntés esetén, 2. a döntéshozatali szakasz ügyintézési határidejének meghosszabbításáról hozott döntés esetén, és 3. az akkreditációs kérelemről hozott érdemi döntés esetén. Az egyéb döntések, úgymint a felügyeleti ellenőrzések során hozott döntések, a külföldi akkreditált státus elismerésével kapcsolatos döntések, valamint az eljárás során hozott egyéb döntések esetében tehát a rendes jogorvoslatra volt lehetőség.

Ezzel szemben a módosítás általánosságban zárja ki a fellebbezés és az újrafelvételi eljárás lehetőségét. Természetesen az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) pontja alapján bárki élhet jogorvoslattal, azaz fordulhat a bírósághoz a számára sérelmes döntéssel szemben, azonban kérdéses, hogy a jogorvoslatnak ez a fajtája mennyiben hatékony és célravezető. A korábbi gyakorlat szerint létezett egy fellebbezési bizottság a köztisztviselők körében, akinek a feladata a fellebbezések, a panaszok elbírálása volt. A módosító javaslat indoklása szerint a független, közvetlenül a főigazgató alá rendelt jogorvoslati iroda fogja ellátni az esetleges panaszokkal kapcsolatos ügyintézését. Gondoljunk bele, tisztelt képviselőtársaim, esetleg államtitkár úr is végiggondolhatja, hogy az akkreditáló szerv eljárása során a szerv vezetője, tehát a főigazgató fogja a döntést aláírni, amely döntéssel szembeni panaszok kivizsgálására egy olyan - idézőjelbe tett - „független” iroda lesz jogosult, akinek az irányítását, a munkáltatói jogai gyakorlását éppen az a főigazgató látja el, aki a döntést formálisan meghozta, tehát aki azt aláírta. Remélem, önök is érzik a helyzet visszasságát, és mindenki számára nyilvánvaló az összeférhetetlenség, hiszen valóban biztosan függetlenül fognak dönteni ezekben a kérdésekben.

A módosító javaslat 4. §-a több új rendelkezést is tartalmaz, amelyek közül kiemelésre érdemes az, amelyik szerint az akkreditáló szerv az akkreditált státus vonatkozásában hozott döntéséről haladéktan

lanul tájékoztatja a kijelölő hatóságot. Államtitkár úr, nagyon fontos kérdéstről beszélek, mert szerintem ez abszolút felesleges. Nem is értem egyáltalán ennek a lényegét. Hiszen a kijelölő hatóság fogalma, illetve személye nem tisztázott, de orientálhat bennünket az indoklás, ahol már az előterjesztés kifejezetten az NGM-et nevesíti. *(Tállai András Sztármár Kristóffal annak ülés helyénél állva hosszán konzultál.)*

A definiálatlan szereplő személyénél azonban sokkal nagyobb probléma, hogy sem a jogszabályszerűség, sem az indoklás nem tér ki arra, hogy milyen célból kell ezt megtenni az akkreditáló szervnek. A jelenleg hatályos törvényszöveg szerint - biztos nem kapok rá egyébként választ, mert ha valaki nem hallja, amit fölvetünk kérdésben, akkor arra nem is fog tudni majd válaszolni, de azért én elmondom, hátha majd visszanezi esetleg államtitkár úr, amikor rá fog érni, és akkor esetleg írásban válaszol nekem erre a kérdésre.

Tehát nem értem és számomra érthetetlen, hogy a jelenleg hatályos törvényszöveg szerint az akkreditáló szerv közhiteles nyilvántartást vezet, ami nyilvános, ez naprakész nyilvántartás, amely a honlapján mindenki számára elérhető. Tehát ha van egy ilyen nyilvántartás, és ezen a rendelkezésen a módosító javaslat nem változtat, miért kell tehát külön adat szolgáltatást tenni az akkreditáló szervnek az NGM felé, mi szüksége van az NGM-nek ezekre az adatokra? Ha szüksége van adatokra, akkor miért nem nézi meg a közhiteles nyilvántartásban, amit egyébként ugyanezen szervezet vezet? Esetleg a módosító javaslat alkotói nem tudják - de erre választ nem fogunk kapni most sem -, hogy a szükséges adatok közhiteles nyilvántartása hol található és hogyan hozzáférhető? Ha esetleg nem tudják, szívesen segítünk nekik, forduljanak hozzánk, és megmutatjuk, hogy hol lehet ezeket megtalálni. Erre egyébként - pontosan azért, mert véleményem szerint ez egy értelmetlen módosítás - benyújtottunk egy módosító javaslatot, és kérem, majd fontolják meg, ha esetleg lesz idejük elolvasni, és nézzék meg, hogy ez megfelelő-e önöknek. Persze tudom, ezek olyan költői kérdések, amelyekkel arra szeretnék rávilágítani, hogy a nemzeti akkreditáció ügyében sajnos még mindig rengeteg a bizonytalanság, és sajnos ez a bizonytalanság elsősorban az intézményi oldalon tetten érhető.

Végezetül jobbító szándékkal szeretném felhívni a tisztelt kormánypártok és államtitkár úr figyelmét azokra az alapvető bölcsességekre, miszerint jó munkához idő kell, illetve kétszer mérünk, egyszer vágunk. Tudom, hogy maga Orbán Viktor mutatott rá arra az általa szörnyűnek minősített gyakorlatra, ami a skandináv országokban dívik, ahol akár 7-8 hónapot is elvitatkoznak egy döntésen, mielőtt meghoznák azt. Nos, ez a gyakorlat Orbán Viktor szerint hazánkban nem elképzelhető. Önök immár öt esztendője kormányoznak, tehát minden erőfórással rendelkezésükre áll ahhoz, hogy jó szabályokat hozzanak alapos előkészítést követően, ehhez képest egy olyan törvénygyárat üzemeltetnek, ami rendre selejtet termel, több energiát emészt fel a betarthatatlan,

megismerhetetlen, kusza szabályok javíthatása, mintha egyszer a döntés-előkészítést normálisan elvégezték volna akár több hónapos munkával.

Végezetül előre szeretném elmondani, hogy nem nagyon fog felidegesíteni majd az a válasz, amit államtitkár úrtól kapok, mint ahogy kaptunk ennek a törvénynek a legelső tárgyalásánál is a nyáron, amikor szintén ugyanígy körülbelül ennyit figyelt arra, hogy mit mondunk, majd utána a viszonyválaszában egyébként szakmaiatlansággal vádolt meg minket, azt mondta, hogy egyáltalán nem is erről a törvényről beszéltünk, nem is tudja, hogy egyáltalán mi mit mondtunk, merthogy ez teljesen szakmaiatlan, nem értünk hozzá, és csak a rosszat keressük mindenben.

Valószínűleg ezt most is el fogja mondani, bár hozzáteszem, államtitkár úr, hogy úgy vettem észre ebben a vitában, hogy itt mindenki nagyjából tisztában volt azzal, hogy mit is jelent a NAT, mit is jelent a nemzeti akkreditáció. Egyedül ön volt az, aki teljes mértékben néha-néha belebakizva olvasta fel a szövegét, és valahogy érezhető volt rajta, hogy talán nem is érti és nem is gondolja úgy, hogy ez jó dolog lenne, szeretne már elmenni, mert látom, államtitkártársát is letromfolta, amikor az előbb sokat beszélt; gondolom, van más dolga is. Nekünk nincs, mi azért vagyunk itt, hogy a pénzünkért megdolgozzunk (*Felzúdulás, közbekialtások a Fidesz soraiból.*), és fölhívjuk az önök figyelmét arra, amikor olyan problémákat és olyan gondokat okoznak, mint amit jelen pillanatban is okoznak a nemzeti akkreditációs rendszerben.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, és volt türelmük ahhoz, hogy esetleg 13-14 percen kifejtse a Jobbik a véleményét. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gúr Nándor képviselő úr a következő felszólaló, MSZP. Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Én már kísérletet sem teszek arra, hogy államtitkár urat megkérjem, hogy figyelemmel legyen a képviselőkre, akik mondják a szót, már csak azért is, mert ők legalább nem papírról olvassák mindazt, amit ön majd a viszonyválaszában meg fog tenni papírról.

(15.20)

Államtitkár úr, ha egy picit tisztelné a parlamentet és a parlamenti képviselőket, akkor tudná, hogy az előző mintegy egy órában az ehhez a napirendhez tartozó vita kapcsán nem egy, nem kettő, hanem az egy kezemen nem tudom megszámolni azt, hogy hány kérdés fogalmazódott meg. Ha ön megfelelően jó képességgel bír, akkor ezeket a kérdéseket fejben nyilván megjegyezte, merthogy papírra nem vetette, azt azért bírtuk követni. (*Tállai András visszatér az ülés helyére.*) Remélem, hogy úgy van, hogy megfelelően jó képességgel bírva fejben megjegyezte és válaszolni fog rájuk. Jobb lenne, ha menet közben tenné meg mindezt, nem megvárva majd azt, amikor

már a parlamenti képviselők, az országgyűlési képviselők nem tudnak viszontreagálni az ön által elmondott dolgokra. Bár nem kételkedem abban, hogy ez nem fog megtörténni. Nagyon valószínűsítem, hogy ön ezekre a feltett kérdésekre nem fog menet közben válaszolni, sőt még azt is feltételezem, hogy a végén sem fog válaszolni, hanem majd valamit, amit ön elé odatettek, azt fel fogja nekünk olvasni, és mi nagy tisztelettel, odafigyeléssel meg fogjuk hallgatni.

Körülbelül ennyi az, ami az ön visszaigazoló munkásságát valószínűleg majd jellemezni fogja az elkövetkezendő időszakban. De ez így nincs rendjén, államtitkár úr. Azért gondolom, hogy nincs rendjén, mert hiszek abban, hogy a parlamenti patkó minden oldalán vannak kellő értelemmel megáldott emberek, akik veszik a fáradságot arra, hogy ezeket a törvénytervezeteket átolvassák, a saját és a frakciójuk álláspontját összegzik, és azokat mondják el. Akkor azt gondolom, hogy az a minimális tisztelet megilleti őket egyenként is, meg a frakciókat is, hogy erre egyrészt odafigyelnek, mint szakmai gazdái a témának, másrészt pedig a lehetőséghez illesztesen tisztes módon válaszolnak. Azt mondják, a remény hal meg utoljára. Én még mindig reménykedem és bízom benne, hogy egyszer bekövetkezik ez az időszak, csak eddig még nem ezt tapasztaltuk.

Menjünk egy kicsit beljebb a nemzeti akkreditációs kérdésköréhez illesztesen. Nézze, államtitkár úr, nyáron elég intenzíven többen a Parlament falai között és nemcsak egy-egy frakció, hanem több frakció képviselői kértük, figyelmeztettük önöket, de a kérés is ugyanúgy megjelent, mint a figyelmeztetés, hogy vissza kellene vonni ezt a törvénytervezetet. Vissza kellene vonni ezt; Szatmáry képviselőtársam itt volt, tapasztalta, Cseresnyés képviselőtársam is, és még néhány, nem túl sok fideszes és KDNP-s képviselő.

Azért tettük meg ezeket a figyelmeztetéseket, mert láttuk, hogy hogyan és miképpen haladnak előre olyan úton, ami nem igazán hasznot termelő, hozamot termelő út, hiszen a hazai akkreditációs rendszer lebontása, lerombolása zajlik azon keresztül, amit csinálnak. És ez a folyamat, amely az akkreditációs rendszer lebontásával és lerombolásával párosul, nyilván a nemzetközi jogosítványok veszélybe kerülésével párosult - akkor még inkább a veszélybe kerüléséről beszéltünk -, de most már nem a veszélybe kerüléséről kell beszélnünk, hanem ezeknek a nemzetközi akkreditációs jogosítványoknak a megszűnéséről kell számot adni. Igen, a megszűnéséről, mert bármennyire is mondják, hogy nem, nem, nincs ilyen probléma, itt a jogutódlás tekintetében is felvethetők a problémák. És csak gondoljon bele azoknak a cégeknek a sokaságába, amelyek exporttevékenységet folytatnak, és az exportált termékekhez illesztesen különféle laboratóriumi vizsgálatok meglétének a szükségessége kell hogy a háttérben meghúzódjon. De ha ezek akkreditáció hiányában a nemzetközi jogosítványok sérülése és megszűnése tekintetében nem produkálhatók, akkor ezeket a vállalkozásokat milyen gazdasági hátrány fogja érni majd az elkövetkezendő időszakban.

Arról beszélnek, hogy gyorsítják a folyamatokat. Ez éppen hogy nem pozitív példa, mert ha valami rossz és annak a rossznak a gyorsítását teszik meg, vagy a megtöbbszörözését teszik meg, a duplikálását vagy a triplikálását teszik meg, akkor az nem hasznot termel, hanem a kár halmozott életre hívásával párosul. Egy szó mint száz, ehhez a dologhoz illetően úgy gondolom, hogy elég erős csúsztatás, hogy egy új egységes nemzeti akkreditációs rendszer kiépítése zajlik. S nyugodtan mondhatom, az is szégyenletes - ma már itt elhangzott a Ház falai között -, hogy még hatályba sem lépett a törvény, máris jelentős átalakítására kell sort keríteni.

Ez jellemző az önök munkásságára. A közbeszerzés és egyéb más ügyek tekintetében tapasztaltuk a héten, a múlt héten és az azt megelőző héten is, hogy a jogalkotási újratervezési folyamatban milyen szintű konstruktivitással bírnak. Nyilván az elkövetett hibák sokaságának az újbóli visszahozatala, kijavítása zajlik az önök részéről.

De az a bajom, mint ahogy szó esett róla, hogy egyszer kellene komolyan végiggondolni azt, amikor egy törvénytervezetet az asztalra pakolnak, és sokkal inkább megfontoltan, megalapozottan kellene cselekedni, nem először felrúgni, szétzúzni bármit is. A Nemzeti Akkreditáló Testületről beszélek, amely vonatkozásában Szatmáry képviselőtársam azt mondja, hogy a tagok nem voltak érdekeltek, ezért nem jelentek meg; a bevezető felszólalásában hangzott ez el.

Én azt gondolom, hogy a Nemzeti Akkreditáló Testület esetében az, hogy a tagok nem voltak érdekeltek, egy olyan furcsa összetételű mondat, amit nem is akarok érteni. Hogyan gondolja képviselőtársam az érdekeltséget? Min keresztül kell a Nemzeti Akkreditáló Testület tagjainak megteremteni az érdekeltségét ahhoz illetően, hogy a köztestületben lévő feladatainak az ellátását megtegyék? Ja, ma már nem köztestületről beszélünk, igen, ezt tudjuk, hiszen a kormányzat által irányított, felügyelt szervezetről esik szó.

Szóval, az a lényege a történetnek, hogy nem szétrúgni, nem szétrombolni kell, hanem építeni kell. Az a baj, hogy ez a folyamat, ami a szétrúgás, szétrombolás, megszüntetés, majd utána adott esetben nemzeti jelzők sokaságainak a kerete között történő életre hívás folyamatával párosul, az sajnos sok esetben látszik, hogy nem jobbra teszi a folyamatokat, hanem nehezebbé teszi a folyamatokat. Akik ezeknek a folyamatoknak az igénybevevői, mármint a szolgáltatások igénybevevői, azok kiszolgáltatottabb helyzetbe kerülnek. Szóval, azt gondolom, hogy nagyon sok tekintetben van kétely a vonatkozásban, hogy az, amit e tekintetben csinálnak, az egyrészt jó-e, helyénvaló-e, másrészt nem okoz-e kárt valakinek.

Ha már idáig jutunk, hogy nem okoz-e kárt valakinek, akkor azért azt nem feltételezem, hogy önök direkt kárt akarnának okozni bárkinek is, mondjuk azért, hogy másoknak jó legyen. Nem akarok ilyet feltételezni, mert azt gondolom, hogy ennél komolyabb szándékok kell hogy vezéreljék önöket, amikor bármilyen változtatási szándéokra szánják el magu-

kat. De azért mindig felmerül a kétség utána, hogy bár nem akarom ezt feltételezni, de hát akkor mi a valós indoka, oka annak, hogy az a folyamat zajlik, mint amit tapasztalunk ennek az ügynek a kapcsán is az Akkreditáló Testületet érintően az elmúlt fél esztendőben. Ha nem akarnak ártani, akkor kiknek a javát szolgálja ez a történet?

Itt megint felmerül a kétely, hogy szolgálja-e egyáltalán valakiknek a javát az, ha valami működésképtelenné válik, ha csak átmenetileg is problémákkal felruházottan. Akkor mi vezérli önöket e vonatkozásban? Vagy ha valami mégis van, ami vezérli önöket, akkor miért nem akképpen zajlik a folyamat, hogy az látható módon a gazdálkodó szervezetek, a vállalkozások sokaságának az érdekeit szolgálja.

Szatmáry képviselőtársam azt is említette, hogy a vállalkozói szemlélet növelése, erősítése egy fontos dolog. Én nem vitatkozom önnel a tekintetben, hogy minden olyan ügy, ami a létező, élő, működő vállalkozások érdekeit, azok erősítését szolgálja, a helyzetbe hozását teszi meg vagy azt erősíti, a helyzetbe hozott vállalkozások létét erősíti, az fontos. Az fontos, hiszen az adótermelő forintok ezeken a felületeken keresztül köszönnek vissza.

(15.30)

Csak hát, tudja, megint itt a kétely, amikor azt látja az ember az elmúlt, most már közel hat esztendő leforgása alatt, hogy a vállalkozások sokasága, adott hónapok időszakában több ezernyi vállalkozás tönkremenetele az, amivel szembesülünk, akkor azt kell mondjuk, hogy minden bizonnyal ennek és az ilyen típusú intézkedéseknek is van hatása, no nem pozitív, hanem sokkal inkább negatív hatása ezeknek a folyamatoknak a kialakulására.

Szóval, összegezve a történetet, ha nem csak a nemzeti akkreditáció kérdésköréhez, hanem úgy en bloc, a vállalkozások működési köréhez illetően egyéb kiszolgálói tevékenységre gondolunk, akkor azt kellene valahol organizálni, azt kellene valahol végiggondolni és a végiggondolás után a cselekvés színterére, színpadára helyezni, hogy hogyan és miképpen lehet segítő szándékú tevékenységet folytatni. Mert az, amit ennek a konkrét ügynek, a nemzeti akkreditációs kérdéskörnek, testületnek a működésével, jogosítványrendszerének létevel, annak elbizonytalanításával vagy épp a megszüntetésével kapcsolatosan tesznek-tettek, nem építi, és nem erősíti a magyar gazdaság szerepvállalóit.

Ha komolyan gondolják azt, Szatmáry képviselőtársam, hogy akár ennek a Nemzeti Akkreditációs Testületnek is akképpen kell tudni működni, hogy a vállalkozások megerősítését, a vállalkozások pozitív értelmű kiszolgálását tegyék meg, hogy azt a háttérfelületet biztosítsák, ami az ő mindennapjaik vonatkozásában tényleg az adóforintok megtermelésének növekedésével párosul, akkor nem ilyen utat kell bejárni. Nem olyan utat kell bejárni, ahol gyakorlatilag szétrombolnak, ahol a létező, meglévő jogosít-

ványrendszereket veszélybe helyezik vagy éppen megszüntetik, és helyettük új jogosítványrendszereket pedig nem biztosítanak.

Szóval, azt kell mondjam így végezetül, hogy a törvényalkotás kapcsán nem tudom másra felhívni a figyelmüket, csak arra, hogy érdemes lenne úgy lépegetni előre, inkább lassú lépésekkel, inkább tyúk-lépésekkel, de eredményesen, megalapozottan, ami nem az érdekeket, mármint a vállalkozások sokaságának érdekeit sérti, hanem annak segítségére szolgál, mint ahogy mondtam, hogy minél több, minél erőteljesebben működő és minél inkább, mondjuk, exportképességgel bíró vállalkozások sokasága szülessen Magyarországon; nem úgy, mint ahogy az elmúlt esztendőben, ahol több tízezernyi vállalkozás megszűnéséről lehet számot adni.

Nyilván nem kívánja senki, hogy a vállalkozások színpadán olyan vállalkozások legyenek nagy számban jelen, amelyek nem tudnak és nem is akarnak adott esetben új források termelésével szerepet vállalni, de azok, akik erre törekszenek, ebbe az irányba haladnak, azokat meg nem gátolni kellene, hanem tényleg kézzelfogható módon segíteni kellene.

Nem akarok mást mondani, csak azt, hogy azt látom, önök nem hajlandóak, nem akarják tudomásul venni, befogadni sem azt, amiről az ellenzéki oldalon a képviselőtársaim beszélnek. Ha konkrét javaslatok megfogalmazását teszik, azt sem hajlandóak befogadni. Ha általánosságban közelítenek a dologhoz, nem érdekli önöket. Visszatérve az első gondolatokhoz, azt gondolom, hogy sokkal eredményesebb lenne, ha a parlament patkóján belül a kormányzati oldal némi hajlandóságot is tudna mutatni arra vonatkozóan, hogy az ellenzéki oldal képviselőit nemcsak meghallgatná, kényszeredett módon, hanem meg is hallaná meg a javaslataikat is számításba venné. Talán eredményesebb lenne a munkánk. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Szilágyi György képviselő úr, Jobbik. Tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Két rövid kérdést szeretnék feltenni, és ha megengedik, Szatmáry Kristófhoz. Azért tenném fel Szatmáry Kristófhoz ezt a kérdést, mert tapasztalatom szerint ő nem ül azon a magas lovon, amin mások rajta ülnek, és erősen kapaszkodnak is. Éppen ezért, ebből kifolyólag, mivel ő nem ül azon a magas lovon, amiről egyébként jó nagyot lehet esni, konstruktív vitát tudtunk folytatni egymással a nyáron is.

Tehát, a két rövid kérdés közül az egyik az lenne, hogy azt mondta a felszólalásában, hogy ennek a szervezetnek a függetlenség megőrzése és erősítése lenne az egyik fő feladat. Tehát, ugye, nem arra gondolt, hogy a kormánytól független, hanem azoktól a szervezetektől majd, amelyek hozzá fordulnak. Mert azért azt nem gondolhatja, hogy a kormánytól független lesz.

A másik kérdés, és ez abszolút lényeges lenne, azért mondanám el még egyszer, mert az előbb láttam, hogy államtitkár úrral volt kénytelen beszélgetni, és esetleg nem tudott odafigyelni arra, hogy azt javasolja a Jobbik, hogy vegyük ki a 8. § (10) bekezdését. Hiszen ebben a (10) bekezdésben arról van szó, hogy a törvényjavaslat által előírt tervezett adatszolgáltatás olyan adatokra vonatkozik, amelyekről az adatszolgáltatásra egyébként is kötelezett szerv közhiteles nyilvántartást vezet, ami nyilvánosan bárki számára térítésmentesen, elektronikus formában hozzáférhető az adatszolgáltatásra kötelezett honlapján.

Tehát a bürokráciacsökkentés, valamint az intézményi erőforrásokkal való hatékony gazdálkodás szem előtt tartását figyelembe véve nem jó ez a párhuzamosság. Ezt a (10) bekezdést szeretnénk ezért törölni, hiszen feleslegesnek tartjuk. Szeretném megkérdezni Szatmáry Kristóftól, aki szerintem átlátja ennek az egész rendszernek a működését, vajon ő támogatja-e azt, hogy legalább egy ilyen módosító javaslattal jobbá tegyük ezt az egyébként nem jó törvényt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Na kérem, tisztelt Országgyűlés, megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom. Államtitkár úr jelzi, hogy kíván reagálni. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Néhány, a képviselők által felvetett kérdésre szeretnék reagálni. Először is nem tartom valós kritikának azt, hogy a kormány az európai akkreditálási együttműködéssel nem tart kapcsolatot. Hiszen éppen ez az előterjesztés igazolja és jelzi azt, hogy azzal a szervezettel, amely minősíti a nemzeti akkreditáló szervezeteket, igenis folyamatos párbeszédben van. És annak eredménye például ez a törvényjavaslat, ez az előterjesztés is.

Aztán azt sem valós megállapítás és kritika, hogy megszűnik lényegében az akkreditálási tevékenység Magyarországon 2015. december 31-től, mert csak a köztestület szűnik meg. Tehát a Nemzeti Akkreditáló Testület szűnik meg, annak a helyét egy hivatal, egy költségvetési szerv fogja átvenni. Lényegében minden megkötött szerződést, minden vállalt kötelezettséget tovább fog vinni ez a szervezet, ez a költségvetési szerv. Egy dolog azonban igaz, hogy szervezeti jogi kérdés tekintetében nem jogutódja, egyszerűen azért, mert köztestület nem alakulhat át költségvetési szervvé.

Nem nagyon értelmezhető az a kritika sem, hogy a költségvetési szervvé válással megszűnik a függetlensége ennek a testületnek. Hiszen külső szakértők bevonásával, azok véleményének figyelembevételével kerül meghozatalra a hatóság döntése. A kormány

határozatával létrehozta az Akkreditálási Tanácsot, ahol civil szervezetek is részt fognak venni ennek tevékenységében. Ezzel biztosítani fogják a magas színvonalú kontrollt. Úgy érzem, hogy ezek a kritikák joggal merülnek fel, amiket itt néhány képviselő elmondott.

Azon túl valószínűleg félreértelmezésből ered az a véleménynyilvánítás, hogy a határidők hosszabbodnak, holott valójában 30-40 százalékkal csökkennek. Hiszen az előterjesztés éppen azt tartalmazza, hogy nincs lehetőség például az eljárási határidők meghosszabbítására, illetve eleve rövidebb határidők kerülnek megállapításra.

(15.40)

A díjcsökkentést sem értette meg néhány képviselő, hiszen a jelen előterjesztésben és a jövőben is mintegy 10-15 százalékos díjcsökkentési tervezete van a kormányzatnak, illetve szeretné elérni, hogy tovább csökkenjenek ezek az akkreditálási költségek.

Szeretném még elmondani, hogy nem jogos az a kritika, hogy a végrehajtási rendelet megalkotása nem készült el, hiszen ezt a kormány már elfogadta, és mindezt úgy, hogy jelentős társadalmi vitát, illetve társadalmi párbeszédet folytatott az előterjesztésről. Tehát igenis, a szakmabeliek ezt ismerik, és lényegében a végső változatát el is fogadták.

Szerintem nem valós az a kritika sem, hogy nem biztosított a kétszintű jogorvoslati eljárás. Igaz, hogy ez kvázi hivatalon belül biztosított, hiszen a főigazgató mellett egy jogorvoslati iroda fog működni, ahol a másodfokú kérelmeket fogják elbírálni, míg az elsőfokú határozatokért a főigazgató-helyettes fog majd felelni és felelősséget vállalni.

Végezetül néhány személyes megjegyzésre: Szilágyi Györgynek mondom, hogy érthetetlen a személyeskedő, fölényeskedő, sértegető stílusa. Én a parlamentben soha nem beszéltem az ön személyéről így, mindig azzal foglalkoztam, hogy mit mondott, és arra próbáltam reagálni.

Ez már csak azért is érthetetlen, mert engem ötször megválasztottak már egyéni képviselőnek a választópolgárok ezzel a stílussal és ezzel a kinézettel, amilyen vagyok. Téged még nem választottak meg egyszer sem. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Téged soha nem is fognak.)* Tehát úgy gondolom, hogy érthetetlen ez a cinikus, gúnyolódó stílus. Én tizenhét és fél év alatt a parlamentben egyszer sem engedtem meg ezt magamnak *(Taps a Fidesz soraiban.)*, pedig a választópolgárok, azt gondolom, hogy sok mindenre följogosítottak.

Én köszönöm szépen a vitában való részvételt, és nagyon bízom benne, hogy ennek ellenére a frakciók támogatni fogják, és a parlamentben a többséget megkapja.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7396. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót ismét Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkáranak, előterjesztőnek. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogyan a törvényjavaslat címéből is kiderül, a bemutatni kívánt törvényjavaslat elsősorban európai uniós jogszabályok hazai jogba történő átültetését célozza. Szeretném ugyanakkor mindjárt az elején kiemelni, hogy az uniós előírásoknak történő megfeleltetést a hazai pénzügyi szektor sajátosságainak figyelembevételével kívánjuk biztosítani. Az önkéntes előterjesztés törvényjavaslat a nyugdíjbiztosítási, a tőkepiaci, valamint a hitelintézeti szektort szabályozó egyes törvények módosítását kezdeményezi.

Tisztelt Országgyűlés! A demográfiai kihívások komoly terhet rónak a nyugdíjrendszerekre egész Európában, ezért az állami nyugdíjak mellett kiemelt szerepe van az öngondoskodásnak. A kiegészítő nyugdíjcélú megtakarítások közül a foglalkoztatói kötelezettségvállalásra épített foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltató intézmények hosszú ideje meghatározó szerepet töltenek be az Unió számos tagállamában. Ezen intézmények uniós harmonizációja is már több mint egy évtizede zajlik.

A most benyújtott törvényjavaslatban a jogharmonizáció legújabb lépése kerül átültetésre. A foglalkoztatói intézmények mellett a személyhez kötődő egyéni nyugdíjcélú megtakarítások szerepe is nő Európa valamennyi tagállamában, hiszen rugalmasságuk miatt egyre népszerűbb öngondoskodási formákról van szó.

Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárak a hazai egyéni megtakarítások piacának meghatározó szereplői. A javaslatok a piaci tapasztalatokat figyelembe véve a pénztártagok megtakarításainak biztonságát, a pénztári szolgáltatások rugalmasságát, a pénztári működés hatékonyságának elősegítését célozzák.

Tisztelt Országgyűlés! A tőkepiac részét képező kollektív befektetések szabályozása területén is közelmúltbeli uniós irányelvi módosulások indokolják a változtatásokat. A befektetési alapok és alapkezelők egyik meghatározó csoportjára vonatkozó irányelv átültetése miatt módosítani kell a kollektív befektetési formákról és kezelőikről szóló törvényt, valamint az e körben szigorodó szankciós szabályok miatt a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvényt is.

A piaci és felügyeleti tapasztalatok következtében a befektetési alapok befektetéseinek általános felügyeletét biztosító letétkezelők szerepének és felelősségi szabályainak erősítésére kerül sor, ezáltal

tovább erősödhet a befektetők védelme is. Áttételesen ugyan, de ugyanazt a célt szolgálja az immár a befektetési alap-kezelők teljes körére vonatkozó javadalmazási politika meghatározásának a követelménye is.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat egyik legfontosabb célja a jelzáloghitelekre vonatkozó uniós irányelv harmonizálása. Az Európai Unió 2014 februárjában fogadta el a jelzáloghitel irányelvet annak érdekében, hogy elősegítse egy átláthatóbb és hatékonyabb hitelpiac kialakulását. A válság hatására szinte mindenhol növekedett a nem fizető adósok aránya és a kényszerértékesítések száma, tekintettel arra, hogy a tartozások nagy része a lakóingatlanokhoz kapcsolódik.

Az uniós szabályozás elsődleges célja ezért a háztartások túlzott eladósodottságának megelőzése, a piacok felelősségteljes, megbízható működésének megteremtése, a fogyasztói érdekek védelme. A jelzáloghitel irányelv magas szintű fogyasztóvédelmet biztosít a hitelfelvevők részére, ennek érdekében követelményeket állít a hitelezők és a hitelközvetítők számára egyaránt. Az irányelv általános elveket és szabályokat vezet be a marketing- és reklámközlményekre, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra, a teljes hiteldíjmutató meghatározására, a fogyasztó hitelképességének vizsgálatára, az árukapszolásra és az előtörlesztésre is.

Magyarországon a legfontosabb fogyasztóvédelmi rendelkezések már jelenleg is vonatkoznak a jelzáloghitelekre. A törvényjavaslat ezért leginkább a már hatályos szabályok módosítását, illetve kiegészítését tartalmazza a 2010-től hatályos, a fogyasztónak nyújtott hitelről szóló törvény, valamint a hitelintézeti törvény módosításával. Egyes szabályok, például a hitelképesség vizsgálatával és a teljes hiteldíjmutató meghatározásával kapcsolatos előírások a már meglévő kormányrendeletek módosítását teszik szükségessé.

A hiteltanácsadásra, továbbá a hitelezők és a hitelközvetítők alkalmazottainak szakmai ismereteire vonatkozó szabályok új kormányrendeletben kerülnek rögzítésre. A jelzáloghitelek sajátosságaira tekintettel a reklámnak és a szerződéskötést megelőző tájékoztatásnak is külön kockázati figyelmeztetéseket kell tartalmaznia, például a jelzálogfedezet kikötésének következményeire.

A törvényjavaslat alapján a reklámban minden esetben fel kell tüntetni a teljes hiteldíjmutató értékét, ami biztosítja az összehasonlítás lehetőségét más hitelező termékeivel. Annak érdekében, hogy a fogyasztó átgondolja és mérlegelje a jelzáloghitel felvételét, akár jogi, pénzügyi tanácsot is kérhessen, a törvényjavaslat előírja, hogy a szerződés tervezetét legalább három nappal a szerződéskötést megelőzően át kell adni. A hitelezőnek az ajánlatát 15 napig fenn kell tartania, de a fogyasztó korábban is elfogadhatja azt.

A téma zárásaként ki szeretném emelni, hogy az ismertetett javaslatok hozzájárulnak mind a hitelezők, mind a hitelfelvevők felelős, tájékozott magatartásának erősödéséhez.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat szükségszerűen a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény rendelkezéseit is módosítja. A módosulások egyrészt a már említett irányelvi implementációs kötelezettséggel kapcsolatban váltak szükségessé, másrészt a felügyeleti tapasztalatok alapján több, a szabályozás alkalmazását és a pénzügyi felügyelőt segítő rendelkezés került a módosító törvény rendelkezései közé.

Erre tekintettel az MNB feladatai között szükséges felsorolni a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékairól szóló uniós rendelet végrehajtásának kötelezettségét. Ezenfelül a javaslat, mint már az exozéban korábban utaltam rá, az egyes speciális befektetési alapokra és alapkezelőkre vonatkozó irányelvi megfelelést biztosítandó, ezen alapok alapkezelőire és letétkezelőire, valamint vezetői állású személyeire és munkavállalóira alkalmazható bírság összegszerű meghatározását is átülteti.

(15.50)

Az MNB-törvény módosítására irányuló javaslat egyik legfontosabb újítása, hogy a felügyeletként eljáró MNB számára ismét lehetővé teszi a közérdekű keresetindítás lehetőségét a fogyasztó és a pénzügyi intézmény közötti szerződés részévé váló, tisztességtelen általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránt. Úgy gondolom, hogy ez a fogyasztók érdekeinek védelmét jelentős mértékben előmozdító intézkedés.

A fentiekén túl az MNB-törvény módosítása főként eljárásjogi kérdéseket és az eljárás során alkalmazható intézkedési jogszabályokat rendez.

Tisztelt Országgyűlés! Tovább folytatva a módosító rendelkezések ismertetését, a pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló törvény módosításának két fő indokát említem meg. A módosítás indokául szolgál egyrészt az, hogy egyetemes szolgáltató váltása esetén ne kelljen az egyre népszerűbb csoportos beszedési megbízásokra új felhatalmazást adni, másrészt az, hogy a kártyaalapú fizetési műveletek bankközi jutalékát a továbbiakban egy közvetlenül hatályosuló uniós rendelet szabályozza.

Az elmúlt év nyarán került elfogadásra a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőinek biztonságát erősítő intézményrendszer továbbfejlesztéséről szóló törvény, közkeletű nevén a szanalási törvény. Mindezzel Magyarország a bankrendszer biztonságának megerősítése érdekében elsőként teljesítette a vonatkozó jogharmonizációs kötelezettségét. Az időközben szerzett tapasztalatok, a másodszintű uniós jogszabályok hatálybalépése, valamint az európai bankhatóság iránymutatása ugyanakkor több részletkérdés pontosítását, finomhangolását tette, illetve teszi szükségessé.

Tisztelt Országgyűlés! Zárásként még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy a benyújtott törvényjavaslat fő célja az implementációs kötelezettség révén szükségessé vált, a pénzügyi közvetítőrendszer érintő, sokszor erősen a fogyasztó vagy a befektető védelmét erősítő módosítások átvezetése. Meg-

győződése, hogy mindezek egyúttal a szektor iránti bizalom erősítését is szolgálják.

Kérem önöket, hogy szíveskedjenek a beterveztett törvényjavaslatot támogatni, illetve megszavazni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Szatmáry Kristóf képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka. Parancsoljon!

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Mindannyiunk számára, mondhatni, sajnos, közismert tény, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer, vagyis a bankok gazdasági rendszerünknek egy olyan részét képezik, ahol ha nem kellően és szigorúan szabályozunk, akkor, bár a bankok és a hitelközvetítő rendszer fontossága mellett nagyon nagy károkat tudnak okozni az egész nemzetgazdaság és nagyon sok magyar állampolgár számára.

Az elmúlt évek pénzügyi válsága jól rámutatott arra, milyen fontos ezt a piaci részt szabályozni, ugyanis a túlzott hitelkihelyezés, a magas kockázatvállalási hajlandóság, sajnos néha párosulva a pénzügyi tájékoztatatlansággal, nagyon komoly negatív folyamatokat tud egy nemzetgazdaságban elindítani, ahogy ez a korábbi években sajnos a korábbi kormányok nem kellő szabályozási hajlandóságát figyelembe véve, nagyon nagy gondokat okozott. Sajnos valóban, a pénzügyi világban jelentkező hitelezési, likviditási nehézségek ugyanis nemcsak egy ágazatban okoznak problémát, hanem jellemzően továbbterjednek a gazdaság más szektoraira is. Annak érdekében, hogy a mai globalizált világunkban a pénzügyi válság kialakulásának esélyét megpróbáljuk csökkenteni, érdemes bizonyos időszakonként a pénzügyi szabályozó környezetet újraszabályozni.

Nem teszik ezt másként az Európai Unióban sem. Pontosan ennek érdekében fogalmazznak meg olyan irányelveket, amit a többi tagország számára átvételre ajánlanak. Ennek egy példáját látjuk itt, ezeknek az uniós irányelveknek a magyar jogba kívánatos és időszerű átültetéséről szól az előttünk fekvő T/7396. számú törvényjavaslat.

Az egyik ilyen fontos irányelv a 2014/17. tanácsi irányelv, a továbbiakban talán egyszerűbben jelzáloghitel-irányelv, amely fő célja a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása és ezáltal a fogyasztói bizalom növelése; a hitelajánlatok határon átnyúló szabad mozgásának lehetővé tétele mellett a fogyasztói hitelekre vonatkozó nemzeti szabályokból adódó eltérések versenytorzulási kiigazítása, vagyis a kettő összehangolása.

Ugyanakkor mindenképpen szeretnénk arra felhívni a figyelmet, hogy az irányelv célja nem elsősorban az, hogy a fogyasztók minél több hitelt vegyenek fel vagy erre ösztönözze őket, sokkal inkább az, hogy a hitelfelvételt megelőzően, alapos mérlegelés céljából, valamennyi szükséges információt megkapja-

nak, a jogaik ezáltal biztosítva legyenek. Fontos tudni, hogy az irányelv hatálya eredetileg nem vonatkozott a jelzáloghitelekre, de ma már ez a szabályozás erre a területre is kiterjed.

A hiteltípusok sajátosságait figyelembe véve indokoltá vált a fogyasztóknak nyújtott hitelről szóló 2009. évi törvény módosítása is. A benyújtott törvényjavaslat, ahogy az államtitkár úr itt említette, jó néhány területen hoz változásokat: a kereskedelmi kommunikáció, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályok; kiegészíti továbbá a hitelképesség vizsgálatára vonatkozó előírásokat, illetve új rendelkezéseket vezet be az árukapcsolásra és a devizahitelekre vonatkozóan.

A javaslat egy jelentős részt szentel a hitelközvetítő tevékenységet érintő részekre is, így új kiegészítő pénzügyi szolgáltatásként nevesíti a hiteltanácsadási tevékenységet, továbbá az EU-s jelzáloghitel-irányelv átültetéséhez kapcsolódó fogalmakat is meghatároz, illetve módosít. Bővíti a pénzügyi intézmények által végezhető kiegészítő pénzügyi szolgáltatást a hiteltanácsadással; a függő ügynökként eljáró jelzáloghitel-közvetítő tevékenység is felügyeleti engedélyhez lesz kötve; általános szabályokat határoz meg a közvetítői tevékenység engedélyezésének visszavonására; a hiteltanácsadási tevékenységért ellenértékre a független és függő közvetítő is kizárólag akkor lesz jogosult, ha az általa ajánlott hitel után az érintett pénzügyi intézménytől nem kap közvetítői díjat. Új szabályozást állapít meg a közvetítői alvállalkozók tájékoztatási kötelezettségére; meghatározza azoknak a szolgáltatásoknak a körét, amelyek engedéllyel, csak a hiteltanácsadási tevékenység keretében végezhetők el.

A törvényjavaslat egy másik része egy másik irányelv átvételére vonatkozik: ez az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra vonatkozó tanácsi irányelv, amely a letétkezelői funkciók, a javadalmazási politikák és a szankciók tekintetében tartalmaz módosításokat.

Tekintettel arra, hogy az új rendelkezések 2016. március 18-ától lépnek majd hatályba, ezért a mostani tárgyalás a határidők miatt is indokolt.

Az irányelv átvétele érdekében szükségessé vált egyébként a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény, továbbá a Kbf.-törvény módosítása is. Az uniós kereteknek megfelelően szigorodnak a szankciós szabályok, szélesednek a felügyeletnek adott jogkörök, és a törvénymódosítás keretében tisztázódnak a letétkezelők felelősségére vonatkozó szabályok is.

További módosítás, talán érdemes itt megemlíteni, hogy az alternatív befektetésialap-kezelőhöz hasonlóan az ÁÉKBV-alapkezelőkre is kiterjesztésre kerül a javadalmazási politika meghatározásának követelménye.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy az elmúlt évek politikája jól mutatja azt, hogy a pénzügyi közvetítők rendszerében, a bankok rendszerében nagyon is indokolt az állam folyamatos monitoringja, a különböző szolgáltatási tevékenységek szabályozása és koordinálása, elsősorban a fogyasztók és a nemzetgazdaság érdekében, a Fidesz-

frakció részéről a benyújtott javaslatot ezért is támogatni fogjuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az MSZP vezérszónoka következik, Mesterházy Attila képviselő úr. Parancsoljon!

(16.00)

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat, ami a pénzügyi közvetítőrendszer egyes szereplőit érintő törvények jogharmonizációs célú módosításáról szól, ez a javaslat - ahogy az előttem szóló képviselők is részletesen ismertették és az előterjesztő is - több pénzügyi tárgyú törvényt módosít. Néhányat kiemelnék, csak azért, hogy jelezzem azt, hogy nagyon sok fontos kérdés kerül szabályozásra ennek a törvénynek a kapcsán. Ilyen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, ilyen a fogyasztóknak nyújtott hitelekéről szóló törvény, ahol az irányelv talán egyik legfontosabb eleme, az ügyfelek tájékoztatására vonatkozó előírások változnak. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos kérdés, hiszen az elmúlt éveknek az egyik fontos tapasztalata az volt, hogy sok esetben a hitelt felvevő nem rendelkezett azokkal az információkkal, amelyek adott esetben a hiteltörlesztéssel kapcsolatos kérdések szempontjából kardinálisak lettek volna számára. Tehát fontos, hogy a hitelre vonatkozó kereskedelmi kommunikáció pontosabb legyen, és így ezáltal a fogyasztóknak az érdekét jobban szolgálja.

Aztán ugyanúgy ide sorolnám a Magyar Nemzeti Bankról szóló törvény változását, amit itt államtitkár úr említett. A közérdekű kereset indításának a lehetősége, ha már az előbb fogyasztóvédelemről beszéltem, ez egy régi követelés volt a fogyasztóvédelmi szervezetek részéről, hogy a Nemzeti Banknak legyen ilyen lehetősége, ha már a felügyeletet is ő látja el.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ugyanígy a hitelközvetítőkre vonatkozó javaslatok is fontosak, még akkor is, hogyha látható módon különböző lobbierdekek ütköztek ebben. Hiszen ha jól emlékszem, akkor a Bankszövetség üdvözölte az ezzel kapcsolatos változásokat, de a hitelközvetítők természetesen, pontosan a közvetítői díjnak a limitálása okán, ami 2 százalékban került meghatározásra, hogyha jól emlékszem, akkor több hitelközvetítő vezetője aggályának adott hangot, hogy vajon ez a jutaléklafon nem fogja-e azt eredményezni, hogy a bankok csak jelentős marketingköltségek okán tudják ellátni majd ezt a tevékenységet és ez akár drágíthatja a hiteleket. Itt nehéz igazságot tenni, azt gondolom képviselőként, hiszen érezhetően különböző lobbierdekek is ütközhetnek ebben a javaslatban is.

Aztán ugyanilyen fontosak az Országos Betétbiztosítási Alapra vonatkozó módosítások, amelyek szintén ennek a javaslatnak a részét képezik.

Épp ezeknek a figyelembevételével az észrevételeinket úgy tudnám megfogalmazni, hogy a javaslat túlnyomó többsége az EU-s irányelvek átültetésével összhangban valóban javítja a pénzpiac működését, segíti a fogyasztók tájékoztatásának elősegítését és a korábban a gyakorlatban észlelt problémák, anomáliák korrigálását és kiküszöbölését.

Azonban a módosítás - ahogy az imént is utaltam rá - sok helyütt nehezen megítélhető lobbikat is rejthet. Ezt így egy egyszerű törvényelemzés alapján nehéz volt detektálni, meghatározni, és ami egy fő probléma, és ezzel zárnam a gondolatomat, hogy a Magyar Nemzeti Bank tovább erősödik, immáron a Matolcsy úr által vezetett bank az OBA-tagok pénzügyeire is komoly hatással lesz. Talán ez nem újdonság, hogy mi nagyon nagy aggodalommal és erős kritikával szemléljük Matolcsy György tevékenységét, éppen ezért minden olyan változtatás, ami újabb és újabb eszközöket ad Matolcsy György kezébe, az számunkra ugyanolyan aggályos, mint az ő tevékenysége.

Éppen ezért, figyelemmel arra, hogy nagyon sok pozitívum van ebben a javaslatban, az MSZP-frakció tartózkodni fog a szavazáskor. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A lakóingatlanokhoz kapcsolódó fogyasztói hitelmegállapodásokról, valamint a 2008/48/EK és a 2013/36/EU irányelv, továbbá az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló 2014/17/EU irányelv 42. cikkelye értelmében a tagállamoknak 2016. március 21-ig hatályba kell léptetniük azokat a törvényi és rendeleti szabályokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy azok megfeleljenek az irányelveknek. Ennek érdekében a törvényjavaslat számos törvény, így többek között a fogyasztóknak nyújtott hitelekéről szóló 2009. évi CLXII. törvény módosítására, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítására, a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény módosítására, valamint a tőkepiacokról szóló 2001. évi CXX. törvény módosítására vonatkozó javaslatokat tartalmazza.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fogyasztói hitelmegállapodásokról szóló 2008/48/EK irányelv átültetését biztosító Fhtv. szabályainak jelentős része hatálybalépése óta már kiterjed a jelzáloghitelekre is, ezáltal a szabályozás alapjai már adottak. Az Fhtv. előírja, hogy a hitelszerződés megkötése előtt a fogyasztó részére megfelelő magyarázatot kell nyújtani annak érdekében, hogy felmérhesse a hitelfelvétel következményeit. A módosítás kiegészíti a felvilágosítás tartalmi elemeit meghatározó rendelkezést.

Amennyiben kapcsolódó szolgáltatás nyújtására is sor kerül, úgy akkor a felvilágosításnak a kapcsolódó szolgáltatásra is ki kell terjednie, továbbá az erre vonatkozó szerződés felmondásának a körülményei-re is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat módosítja többek között a kereskedelmi kommunikációra, a szerződéskötést megelőző tájékoztatásra vonatkozó szabályokat, kiegészíti a hitelképesség vizsgálatára vonatkozó előírásokat, új rendelkezéseket vezet be az árukapcsolásra és a devizahitelekre.

A betétbiztosítási rendszerről szóló 2014/49/EU irányelv szabályozásának megfelelően a kártalanítás teljesítésére vonatkozó kifizetési határidő a Hpt. hatályos rendelkezései szerint fokozatosan fog csökkenni a jelenlegi 20 munkanapról 7 munkanapra. A 2023-ig tartó átmeneti időszakban, illetve később, amennyiben a 7 munkanap nem tartható, az OBA-nak a betétes részére a megélhetési költségei fedezésére részletfizetést kell biztosítani.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tőkepiacokra vonatkozó szabályozás módosításának célja az egyes európai uniós jogszabályok, illetve sztenderdek implementálása. Az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárról szóló 1993. évi XCVI. törvény módosítását tartalmazó javaslatok a pénztártagok megtakarításának biztonságát, a pénztári szolgáltatások rugalmasságát, a pénztári működés hatékonyságának elősegítését szolgálják.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egykét évvel ezelőtt hatalmas és kitörő örömmel fogadtuk volna ennek a csomagnak bizonyos részeit, ezért is szerencsétlen egy kicsit, hogy salátába lett csomagolva ez az egész, hiszen az úgynevezett hitelközvetítők teljesítménye nagyon nagyban csatolható a devizahitelesek, hitelkárosultak kismémmizéséhez. Hiszen emlékezhetünk, hogy egy nagyon rossz emlékű kormányzás idején, 2005-2008 között ezek az úgynevezett hitelközvetítők meghatározó szerepet töltek be a magyarországi úgynevezett devizahitelek kihelezésében. Egy 2005-ös adat van előttem, akkor a jelzáloghiteleknek még csak mintegy 30 százalékát, 2007-re már 55 százalékát ők közvetítették.

Tehát egy olyan, túlzás nélkül százmilliárdos piacról beszélünk, amelynek tagjai az akkori joghézagokat kihasználva, de sokszor még azokon is túllépve és minősített bűneseteket követve el - mindig mondjuk el, hogy tisztelet a kivételnek, de rendszerszinten ez mégis igaz - kifosztottak magyar embereket, vagy hozzájárultak magyar emberek kifosztásához. Az ebből következő úgynevezett kormányzati rendezést pedig ismerjük, ez lényegében egy, a károkat csökkenteni, mérsékelni kívánó rendszerben öltött testet,

amely esetében ugyanakkor a károsultak kártalanítása fel sem merült, a teljes kártalanítása sem.

(16.10)

Tehát tulajdonképpen egy ilyen kozmetikai lépéssorozatra szánta el magát a kormányzat, és látnunk kell, hogy a devizahitelesek helyzetének rendezetlen mivolta a mai napig kiszárítja a gazdaságot, a mai napig ott tartja nyomait az ingatlanpiacon, az építőiparon, tehát számos olyan kivetülő hatást látunk, amelyek elkerülhetőek lettek volna a helyzet rendezése értelmében.

Ha ennek a salátának tehát a hitelközvetítőkre vonatkozó csomagrésze, mondjuk, egy kicsit korábban megjelent volna, a 2010-es kormányváltáskor, teszem azt, vagy akár 2011-ben egy átállási időszakot követően, akkor a Jobbik frakciója nagyon-nagyon hangosan tapsolt volna mindennek. Ha mindezt kiegészítették volna egy olyan fogyasztóvédelmi razzáliával, amely szerződéstípusonként, pénzintézetenként megvizsgálta volna az úgynevezett hitelezés teljes folyamatábráját és azt a rendszert, amelyben ez megvalósult, akkor a Jobbik-frakció azt a Fidesz-KDNP-s indítványt a legnagyobb mellszélességgel támogatta volna. Sajnálatos módon ez nem történt meg.

És ha már ez a törvényjavaslat érinti a Magyar Nemzeti Bankot, akkor jegyezzük meg azt is, hogy a Magyar Nemzeti Bank esetében is felmerül az a kérdés, hogy az úgynevezett devizahiteles rendezés kapcsán nyert 100 milliárdos nagyságrendű nyereségét miért nem fordították legalább részben arra eseti jelleggel, hogy egy kártérítési alap létrehozása mentén megpróbálják kártalanítani azokat a magyar polgárokat, akiket vagy kilakoltattak, vagy szétverték a családjukat, vagy olyan helyzetbe hoztak, amiből nem fordította vissza őket egyetlen megoldásnak szánt csomag sem, hiszen tízezzel élnek Magyarországon olyan emberek, akiket bankok, pénzintézetek, hitelközvetítők, strómanok, végzettség nélküli emberek és minősített bűnözők tönkretettek, ráment a lakásuk, a családjuk, a munkájuk, az egzisztenciájuk, az életük, és aztán egyetlen itt, a parlamentben elfogadott, megoldásnak szánt csomag sem segített azon, hogy vissza tudjanak rendezni legalább valamit az életükből, hiszen az itt elfogadott csomagok ha segítettek valakinek, akkor jelesül a szerencsésebbeknek segítettek.

Éppen ezért mondhatjuk el azt, hogy ez a 2005 és 2008 közötti felfutás, amit a hitelközvetítők tevékenysége mentén tapasztalunk, felvetette volna a most az asztalra letett csomag szükségességét 2010-ben, 2011-ben; de azért ne vessük el ezt most, tehát ne mondjuk azt, hogy ez eredendően rossz, mert egyáltalán nem rossz, de az a pénzügyi salátatörvény-tervezet felelősséggel úgy lenne tárgyalható, hogyha ennek részeit és ennek szeleteit külön-külön tudnánk megtárgyalni. És nyilvánvaló módon én üdvözlöm azt, hogy az ügyfél kérésére tájékoztatást kell adott esetben nyújtani arról, hogy mennyiben tér el egymástól a nekik kínált hiteleket nyújtó pénz-

ügyi intézetek által kiszabott díjazásnak a mértéke; az is üdvözlendő, hogy a közvetítói díjnak végre lesz egy plafonja, hiszen tudjuk, hogy különböző jogcímenek nagyon-nagyon sokat húztak le magyar emberekről indokolatlanul. Az is jó, hogy a közvetítói díjat a futamidő során arányosan kell adott esetben fizetni, bár nyilván ezt kiegészíthetné egy olyan monitoringrendszer, amely egyéb piaci folyamatok vizsgálatával azt is szemlézi, hogy máshova nem kerülnek-e beépítésre váratlan díjtételek.

De érdemes azt is megvizsgálnunk, hogy mekkora volument érint mindez. Megint csak az elmúlt egy évről állnak rendelkezésünkre adatok, amikor 349 milliárd forintnyi lakáshitelt helyeztek ki a bankok, és piaci szakértői becslések szerint ezek 40-60 százalékát közvetítik függő vagy független ügynökök, az átlagos piaci jutalékot pedig a piac és a szakma 2,5-3,5 százalék közé tette. Ha ebből indulunk ki, és azt mondjuk, hogy 2 százalékos plafon kerül erre a rendszerre, ez nyilvánvaló módon nem fogja hazavágni az ebben az iparágban érdekelt cégeket, esetleg önmérsékletre bírni, mások esetében, mondjuk, a tőzsdei bevezetés csúszik egy évvel, ettől a magyar választópolgár álláspontom szerint még nyugodtan alszik, teljesen indokolt tehát valamifajta plafon szabása ebben az esetben.

Ugyanakkor érdemes megvizsgálni, hogy ezek a horrorisztikusnak tekinthető hitelkihelyezési összegek, amelyek még egyáltalán nem akkorák, mint amelyeket a normális piacgazdaságban a normális piaci folyamatok indokolnának, honnan erednek, melyek azok az eredők, amelyek magyar embereket rávisznek arra, és rávitték az úgynevezett devizahitelezés éveiben is, hogy bemenjenek egy pénzügyi intézetbe, és sok esetben - tisztelet a kivételnek, de - a legalálább feltételek mellett is felvegyék ezeket a hiteleket. Nagyon egyszerű a válasz: ezeket az embereket sokszor belekényszerítették más megoldás híján olyan konstrukciókba, amelyek zavaros háttérűek voltak, amelyeknek nem volt piaci alternatívájuk, és egy viszonylag rendezetlen fogyasztóvédelmi háttér mellett ezeket a magyar embereket, az érintetteket nagyon keményen meg lehetett károsítani.

Éppen ezért hogy a hitelközvetítói rendszerhez hozzányúl az előterjesztés, az abszolút üdvözlendő. Hogy hogyan nyúl hozzá, az egy másik kérdés, és hogy ki tudja-e húzni a probléma méregfogát, az a valódi kérdés, az, hogy kell-e egyáltalán, hogy ezek az emberek hitelközvetítővel találkozzanak olyan konstrukciókba ugorjanak bele, sokszor önhibájukon kívül, mint amilyen az úgynevezett devizahitelezés volt. Itt adódik egy válasz, hogy ha megvizsgáljuk az építőipari statisztikákat, mondjuk azt, hogy Magyarországon mekkora szűkösség található a kínálati oldalon otthonok tekintetében, mennyire nehezen férhető hozzá egy fiatal, az életét elkezdő pár számára egy átlagos méretű lakás, ahol aztán gyermeket lehet vállalni, ahol, ha van egy otthon, akkor talán a kivándorlás sem következik be, vagy pedig visszatér ide az az ember, aki pár évet külföldön dolgozik. De azt látjuk, hogy a mostani statisztikai adatok mentén elképesztően kevés lakás épül, tehát durván az egy-

ötöde-egyhatoda annak, ami az ingatlanállomány százévenkénti cseréjét tenné lehetővé, mindemellett bérlakásállomány gyakorlatilag nincsen, az előző pénzügyi évben 300 alatti számú bérlakás épült Magyarországon. Ez egy kormányzat valódi kritikája, mint ahogy az újonnan épült lakások száma is fokmérője egy kormányzat gazdasági tevékenységének. Bizonyítják ezt a kínálati szűkösséget a budapesti albérletárak, ahol a 150-160 ezer forintos átlagfizetéshez - és hangsúlyozom, ez egy átlag - mérve 110 és 150 ezer forint között ingadoznak a budapesti, átlagos méretű, adott esetben belső kerületi lakások albérleti díjai, plusz rezsi. Látható tehát, hogy egy olyan kínálati szűkösség lép fel, amelyet mindenképpen szabályozni kell a kínálati oldal szélesítésével, ki kell húzni a problémakör méregfogát úgy, hogy magyar emberek hozzá tudjanak férni egy államilag támogatott otthonteremtési és bérlakásépítési program keretein belül olyan bérlémenyekhez, amelyek később a tulajdonukká válhatnak, a piaci bérleti díjak töredékéért kell mindezt megoldani, minősített magyar beszállítókkal, minősített magyar kivitelezőkkel, hogy ezt az elképesztő, a kínálati oldalon tapasztalható hiányt fel tudjuk oldani.

Mi lenne ennek az eredménye? Két nagyon fontos dolog: egyrészt az albérleti díjak csökkenése az érintett válságövezetekben, hiszen lakhatási válság dül ma Magyarországon, másrészt az, hogy a hitelközvetítói tevékenységre minél kevesebb ember szorulna rá Magyarországon, és ez lenne talán az az elérendő cél, amelynek értelmében nem biztos, hogy kockázatos hitelekbe kellene annyi embernek beleugrania, hanem adott esetben egy bérlémenynél a bérleti díjat önkéntes törlesztőrészlétté alakítva, hosszú távon elérhető lenne, hogy a tulajdonává váljon az a lakás. És nem azt mondjuk, hogy akinek nincs lakása, mindenáron tulajdont kell hogy szerezzen, hiszen szabadon hagyná a Jobbik azt a választást, hogy aki bérlémenyben szeretne élni évtizedeken keresztül, az tehesse ezt meg, de a választás lehetőségét biztosítani kell az emberek számára, és az nem választás, hogy egy szabályozatlan hitelközvetítói rendszer, részben szabályozott vagy hiányosan szabályozott módszerekkel, fogyasztóvédelmi felügyelet nélkül, gyakorlatilag rendszerszinten foszthasson ki embereket évtizedes távlatban.

Itt a problémakör felszámolásának csak egy része azon közvetítói díj esetében egy 2 százalékos kalap szabása, amely korábban azért jó egy-másfél százalékkal magasabb volt a piaci átlag szerint, de az egész fogyasztóvédelmi rendszer kikerekítése nélkül nem oldható fel ez a problémakör, nem oldható meg az, hogy magyar emberek a saját hazájukban úgy tudjanak önálló otthonhoz jutni, hogy garantáltan és biztosítottan ne foszthassa ki őket egyetlen bank, egyetlen pénzügyi intézet sem, és nyilvánvaló módon legyen ez ugyanúgy igaz a rájuk épülő közvetítőrendszerre is. Tehát meg kell védeni ezen rendszer vadhajtasaitól, túlkapasaitól a magyar polgárokat, és egy valamirevaló kormányzatnak kutya kötelessége lenne az ehhez szükséges fogyasztóvédelmi rendszert kiépíteni.

Ez egy gyenge lépés ennek irányában, éppen ezért én látom támogatható elemeit ennek a csomagnak. A saláta mivolta nyilvánvaló módon nehezíti a támogatásáról szóló döntés kialakítását, de arra biztatjuk a kormányzó pártokat, hogy ha már öt év lassú lépés, töymörgés gyakorlatilag csak ide vezetett, akkor gyorsítsák fel a tempót, építsék ki azt a fogyasztóvédelmi rendszert, és érjék el, hogy végre Magyarországon a magyar polgárok valódi pénzügyi biztonságban tervezhessék a jövőt, hiszen közös célunk csak az lehet, hogy Magyarországon tervezzék ezt a jövőt. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP nincs jelen, így a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki szót kérni még. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megkérdezem Tállai államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Tállai András nemet int.)* Nem kíván hozzászólni. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/7392. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

(16.20)

Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényjavaslat négy fő részre osztható fel: az elektronikus ügyintézését biztosító szervek és az ügyfél közötti kapcsolat, az elektronikus ügyintézését biztosító szervek egymás közötti kapcsolata, az elektronikus aláírás megújulásáról szóló uniós rendelet átültetése, a bizalmi szolgáltatások általános szabályai és a fentiekben túl háttérzabályok létrehozása, valamint a fentiek érvényesítéséhez szükséges rövid időn belül módosítandó jogszabályok módosítása.

A 2015. évi tavaszi ülészakán az Országgyűlés elfogadta az új típusú személyazonosító igazolvány, az elektronikus ügyintézéshez is használható, úgynevezett e-kártyához szükséges törvénymódosításokat. Az új személyazonosító igazolvány mint elektronikus ügyintézési eszköz, január 1-jétől valamennyi polgár rendelkezésére állhat, elengedhetetlen, hogy az új eszköz mellett az egyes folyamatok is megújuljanak. A törvénytervezet elektronikus ügyintézésről szóló részei lépcsőzetesen lépnek hatályba. A megfelelő

felkészülési időszak biztosítása érdekében 2017-től lesznek alkalmazhatók, de 2018-tól már kötelező lesz, hogy a szervek teljes mértékben alkalmazkodjanak az új szabályozáshoz.

A hatályos szabályozás elsősorban a közigazgatási hatósági eljárások szabályaihoz igazítja az elektronikus ügyintézés szabályait, azok csak kiegészítő jelleggel alkalmazhatók a többi eljárásban. Ehhez képest a jelen szabályozás úttörő jelleggel az elektronikus ügyintézés szabályait valamennyi eljárástípushoz - peres eljárások, büntetőeljárások, hatósági ügyek, pályázatok, s a többi -, sőt a közszolgáltatók számára is elérhetővé teszi.

A törvény olyan keretszabályokat alkot, amelyek minden eljárásban az eljárás sajátosságainak figyelembevétel is alkalmazhatók. Így egységesen rendezésre kerülnek az elektronikus kapcsolattartás szabályai, az azonosítási lehetőségek, a rendelkezések nyilvántartása, a szóbeliséget kiváltó elektronikus ügyintézés szabályai vagy éppen az automatikus döntéshozatali eljárások alapvető rendelkezései. A törvényjavaslat alapján megújulnak az elektronikus ügyintézési szolgáltatások is, az állam által biztosítandó szolgáltatások köre átalakul, és biztonságosabb lesz az ügyfélkapu, tág lehetőségek nyílnak az e-kártyával és a telefonnal történő ügyintézek előtt is.

Tisztelt Ház! Fontos kiemelni, hogy a gazdálkodó szervezetek számára 2016-tól a peres eljárások során kötelező lesz az elektronikus ügyintézés. Az előttünk lévő törvényjavaslat ezt a kötelezettséget fejleszti tovább, kötelezővé teszi, hogy 2018-tól valamennyi, a törvény hatálya alá tartozó ügyben - azaz gyakorlatilag a gazdálkodó szervezet összes nem magánjogi jellegű ügyében - elektronikus legyen a kapcsolattartás. Mindez nem jelent újdonságot ezen szervek felé, már ma is az ügyeik jelentős hányadát - például az adózási ügyeket - elektronikusan kell hogy intézzék, de a törvény megteremti az alapját egy új, biztonságos és a hatósági ügyek elintézésére alkalmas elektronikus eszköz, egyfajta cégkapu létrehozására, amelynek révén a cégek mind a hatóságok felé, mind, amennyiben akarják, egymás felé is könnyebben tudnak kommunikálni, felgyorsítva az ügymenetet, elkerülve a kézbesítéssel kapcsolatos vitákat.

Az elektronikus ügyintézés akkor célszerű, ha nemcsak a fogadás és küldés történik elektronikusan, hanem a belső ügymenetek elektronizálása is megtörténik. Elengedhetetlen, hogy az elektronikus ügyintézését biztosító szervek egymás közötti kapcsolata is gördülékenyebb legyen. Az új szabályozás már nem az egyes nyilvántartások közötti kapcsolatról, hanem az egyes szervek közötti kapcsolatról szól, nem adatcseréről, hanem az annál bővebb információcseréről szól.

Természetesen az információcsere szabályai során is lehetőséget kell biztosítani az automatikus információátvitelre, de rendelkezni kell az elsődleges és másodlagos információforrásokkal való kapcsolattartásra is. A szabályozás figyelemmel van arra is, hogy ha több szerv előtt hasonló kérdések vizsgálá-

lata szükséges, azoknál az együttdöntési eljárás feltételei és ezek szabályai is rendezésre kerüljenek.

Tisztelt Ház! A hatékony ügyintézés csak akkor valósítható meg, ha az egyes fejlesztések nem egymástól távolodó irányba hatnak, hanem egymás irányába. Ha az informatikai rendszerek kompatibilitása nem biztosított, az egész ügyintézésre ez kihat, és annak előnyeit leronthatja, éppen ezért szükséges az elektronikus ügyintézési felügyelet feladatainak újragondolása, hatáskörének bővítése. Az új felügyelet az elektronikus ügyintézés legfőbb öre, koordinátora lesz, segítséget nyújt az informatikai rendszerek kialakításában, irányelveket bocsát ki, de ugyanakkor ellenőrzi is majd az elektronikus ügyintézését biztosító szerveket. Ellenőrzési jogosultságai révén kötelezheti a szervet a törvény szabályainak betartására, ennek keretében intézkedési terv létrehozására kötelezheti, bírságot szabhat, valamint akár a nyilvánosságához is fordulhat.

Tisztelt Ház! Az e-aláírásokról az 1999/93-as európai irányelv rendelkezett. A legtöbb tagállamban ennek alapján született meg a törvényi szabályozás az e-aláírásokra, így Magyarországon is. Az irányelvet 2014-ben rendelet váltotta fel, a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásról szóló rendelet. Ennek fokozatos hatálybalépése által folyamatosan történik a rendeleti szintű részletszabályok elfogadása és a jogharmonizáció. Gyakorlatilag a tagállamoknak hatályon kívül kell helyezniük az e-aláírás-szabályozásuk nagy részét, mivel a rendelet szövege és a végrehajtási szabályok közvetlenül és kötelezően alkalmazhatóak. Ez az említett eIDAS rendelet 2016. július 1-jével hatályon kívül helyezi az EU irányelvet, és ugyanezen naptól már ennek az új rendeletnek az előírásait kell alkalmazni. Ennek az új rendeletnek a célja, hogy átfogó uniós keretet biztosítson az elektronikus tranzakciók biztonságának és megbízhatóságának érdekében. Ez lefedi az e-kormányzati megoldásokat és a piaci szereplők által használt elektronikus biztonsági megoldásokat is.

A fenti célt az eIDAS rendelet két eltérő eszközzel kívánja megvalósítani. Egyrészt az online szolgáltatásoknál használt elektronikus azonosítás körében a tagállami önkéntesség és a kölcsönösség elismerés elvére épít, azaz egy tagállam szabadon eldöntheti, hogy a tagállamban használt valamennyi elektronikus azonosítási rendszerét bejelenti-e a Bizottságnak, de abban az esetben, amennyiben bejelenti, akkor ezt a rendszerét már minden más tagállam is köteles elismerni, azok, akik hasonló bejelentést tettek. Pontosabban ez az elismerés az online közgazgatási szervek által nyújtott szolgáltatások online elérésére terjed ki, amelyek a tagállamon belül a bejelentett rendszert használják. E körben tehát a tagállami szabályozási szabadság a rendeleti szabályozási szint ellenére is alapvetően érintetlen marad.

A rendelet másik eszköze a bizalmi szolgáltatások uniós kerete. Itt az elektronikus aláírások kapcsán már kialakult egyes szolgáltatástípusok alapján határozzák meg az általánosabb, bizalmi szolgáltatás fogalmkörét és az ilyen szolgáltatások felügyeleté-

nek uniós rendjét, beleértve a minősített és nem minősített szolgáltatások közötti különbséget is. Az eIDAS rendelet tételesen nevesít néhány bizalmi szolgáltatást is, és az egyes bizalmi szolgáltatásokhoz uniós szinten joghatásokat is rendel. Az azonosítástól eltérően azonban a bizalmi szolgáltatások uniós kerete jelentősen meghatározza a hazai szabályozás mozgásterét is. A rendeleti formából és a kiterjedt hatályos magyar elektronikus aláírási szabályozásból következően az átültetést meghatározó feladat a deregulációs kötelezettség, másrésztől azonban be kell azonosítani azokat a rendelkezéseket is, amelyekre az eIDAS rendelet végrehajtása miatt van szükség.

A fentiekre tekintettel jelen törvényjavaslat a hatályos elektronikus aláírásról szóló törvény rendelkezéseit és a meglévő hatósági gyakorlatot igyekszik megőrizni úgy, hogy hozzáilleszkedjen ez a rendszer az EU új rendeletének szerkezetéhez és fogalmihoz is. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Vitányi Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

(16.30)

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvény XXVI. cikke kimondja: az állam - a működésének hatékonysága, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatósága és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében - törekszik az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek alkalmazására.

Az alkotmány imént idézett mondatával tulajdonképpen kötelezettséget vállaltunk, hogy a technológiai fejlődés eredményeit felhasználjuk a közigazgatás korszerűsítésére, a bürokrácia csökkentésére az állampolgárok életének megkönnyítése érdekében.

Az előttünk fekvő, T/7392. számon benyújtott törvényjavaslat célja tehát a XXI. század technikai fejlődéséhez igazodva az elektronikus úton történő ügyintézés kiterjesztése, az ehhez szükséges jogi feltételek és a technikai fejlesztések jogalapjának megteremtése, valamint az ügyfelek széles körének ügyintézési szolgáltatásokat nyújtó, állami és nem állami szervezetek egységes elvek mentén történő elektronikus ügyintézésre szorítása.

Az Európa 2002 akciótervben az Európai Bizottság az elektronikus közszolgáltatások elterjedésének mérésére meghatározta a húsz leggyakrabban igénybe vett elektronizálható szolgáltatást, és definiálta az ezek fejlettségi szintjének jellemzőit. Ahhoz, hogy Európa országaival ne csak a fociban tudjuk a lépést tartani, a törvényjavaslat meghatározza az elektronikus ügyintézését biztosító szerv kötelezettségeit, annak érdekében, hogy a fejlettségi szintek közül a lehető legmagasabbat érjük el.

A normaszöveg alapján az elektronikus ügyinté- zést biztosító szerv köteles olyan, elektronikus ügyin- tézést biztosító információs rendszer működtetésére, amely biztosítja legalább az ügyfél ügyintézési ren- delkezésének lekérdezését, a személyre szabott ügy- intézési felületen keresztül történő ügyintézés lehe- tőségét, a törvényben szabályozott elektronikus azo- nosítási megoldások ügyfél általi használatát, a kor- mány rendeletében meghatározott biztonságos kéz- besítési szolgáltatáson keresztül történő kézbesítést, a neki címzett üzenetek fogadását, az ügyfél által elektronikus úton tett jognyilatkozatok, elküldött iratok kézhezvételének jogszabályban meghatározott módon történő haladéktalan igazolását, a legalább fokozott biztonságú és közigazgatási követelmények- nek megfelelő elektronikus aláírással ellátott, illetve elektronikus bélyegzővel ellátott elektronikus doku- mentumok feldolgozását, e törvény szerint hitelesi- tett dokumentumok előállítását, az ügyfél részére kézbesítendő iratok kézbesítését és fő szabályként az eljárásért fizetendő terhek elektronikus fizetését.

Ezen a ponton szeretném felhívni a tisztelt kép- viselőtársaim figyelmét, hogy a törvényjavaslat a törvényben biztosított ügyféli jogok anyajogként nevesíti az elektronikus ügyintézéshez való jogot. Ez a jog kiterjed arra, hogy a törvény hatálya alá tartozó szervek előtt az ügyfél bármely nyilatkozatot elekt- ronikus úton is megtehesse, illetve az erre alkalmas eljárási cselekményt elektronikus úton is elvégezhes- se. Felmentés ez alól csak akkor adható törvénnyel vagy kormányrendelettel, ha az ügyfél személyes jelenléte vagy valamely okirat eredetisége másként nem pótolható.

Nagyon jó megoldásnak tartom, hogy a törvény- javaslat a különböző eljárási törvényekben rögzített elektronikus ügyintézési szabályokat a lehető legszé- lesebb körben kiváltsa. Ennek megfelelően a tör- vényjavaslat az egyes eljárásrendekben található jó megoldásokat - mint például a polgári perrendtar- tásnak a jegyzőkönyv elektronikus megküldésére vonatkozó szabályait - kiemeli és általános jelleggel valamennyi eljárásban és elektronikus ügyintézés során igénybe vehető megoldásként szabályozza. A kvázi alapelvek közül ki szeretném emelni az elekt- ronikus ügyintézésre való jognak a technológiai sem- legességre vonatkozó követelményét. Egy szerv vagy jogszabály sem írhat elő elektronikus ügyintézéshez olyan technikai követelményt, amely az általában az ügyfelek rendelkezésére álló technikai feltételek megteremtésén, illetve a minden körülmények kö- zött szükséges eszközök megszerzésén túl többletkö- telezettséget eredményezne.

A törvényjavaslat garanciális jelleggel mentesíti az ügyfelet a hátrányos jogkövetkezmények alól, ha önhibáján kívül, az elektronikus ügyintézés biztosító szerv hibájából vagy üzemzavar miatt nem képes az adott ügyben elektronikus ügyintézésre, ideértve azt az esetet is, ha papír alapú formanyomtatvány elő- írása esetén nem érhető el annak elektronikus letölthető és kitölthető változata.

A törvényjavaslat azt is rögzíti, hogy az elektro- nikus ügyintézés biztosító szervezeteknek nem ele-

gendő csupán mechanikusan, az ügyintézés belső összefüggéseinek tisztázása nélkül elektronizálnia eljárásait, hanem azt végig is kell gondolnia, optima- lizálnia kell, és a teljes ügyintézési folyamatot támo- gató, ügyfélbarát megoldást kell választania. E kör- ben kiemelendő, hogy a törvényjavaslat kifejezetten támogatja és formanyomtatványt elérő jogszabályi rendelkezés esetén is lehetővé teszi interaktív, az ügyfelet lépésről lépésre vezető alkalmazás segítsé- gével az ügyintézéshez szükséges adatok felvételét, de úgy, hogy az ügyfél maga is megfelelő bizonyíték- kal rendelkezzen a szolgáltatott adatokról.

Hasonlóképpen biztosítja a törvényjavaslat az automatizált döntéshozatali eljárás lehetőségét, ha az elektronikus ügyintézés során az ügyfél kezdemé- nyezésére olyan ügy intézésére kerül sor, amely mér- legelést nem igényel, és amely esetében a döntéshez szükséges információk már az ügy indításakor ren- delkezésre állnak.

A törvényjavaslat biztosítja a hivatalbóli eljárá- sok során is az automatikus döntéshozatal lehetősé- gét, kizárva ezáltal ezen ügyekben a humán tényezőt.

Az elhangzott célok elérése érdekében a törvény- javaslat tartalmazza a polgári és az elektronikus ügy- intézést biztosító szerv, valamint az elektronikus ügyintézés felügyeletét ellátó szerv viszonyait, továb- bá az elektronikus ügyintézés biztosító szervek egymás közötti kapcsolattartását, az interopera- bilitás megújításának szabályait, az eIDAS Rendelet átültetéséhez szükséges törvényi rendelkezéseket, továbbá az elektronikus és papír alapú okiratok sza- bályait is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, amennyiben elkötelezték a XXI. századi modern magyar köz- igazgatás mellett, támogassák az előttünk fekvő tör- vényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Velez Árpádnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

VELEZ ÁRPÁD, az MSZP képviselőcsoportja ré- széről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényjavaslat egy fon- tos és jelenleg elégtelenül és széttartóan szabályozott terület jogszabályi kereteit kívánja megadni. Ilyen szempontból hasznosnak és a további fejlődés szem- pontjából előremutatónak tartjuk.

Emlékeztetni kívánom azonban a tisztelt Or- szágyűlést arra, hogy a Magyar Szocialista Párt a kormányzásának időszakában nagy hangsúlyt fekte- tet az elektronikus ügyintézés, illetve a kapcsolattar- tás elterjesztésére, a biztonságos azonosítás techni- kai megoldásainak kialakítására. Ennek keretében hozta létre a központi elektronikus szolgáltató rend- szert, amelynek része volt több mint 1700 közigazga- tási intézményi telephelyet összekötő elektronikus kormányzati gerinchálózat, az állampolgárok azono- sítását biztosító ügyfélkapu, az állampolgárok infor- mációkkal történő ellátására szolgáló kormányzati portál.

Mindezek működéséhez a jogszabályi kereteket a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alakította ki, majd az elektronikus közszolgáltatásról szóló 2009. évi LX. törvény terjesztette ki az elektronikus ügyintézés hatályát a közigazgatáson túli területekre. Mindez azt a célt szolgálta, hogy el lehessen érni azt az igénybevételi szintet, amiért az állampolgároknak és a vállalkozásoknak már érdemes megtanulniuk annak használatát.

A 2010. évi kormányváltás idején az ügyfélkaput használók száma mintegy egymillió volt, és fennállása idején több mint 32 millió alkalommal vették igénybe valamely szakhatóság elektronikus szolgáltatását. 220 államigazgatási hivatal, valamennyi hatósági jogkört gyakorló jegyzői hivatal és ezen keresztül önkormányzat hivatali kapuval csatlakozott a központi rendszerhez. A központi államigazgatási szervek 80 százaléka rendelkezett már akkor úgynevezett hivatali kapuval, amely biztosította az egymás közti elektronikus adatcserét, levéve az ezzel kapcsolatos utánajárás terheit az állampolgárok válláról. 2009-ben megkezdődött a közszolgáltatók elektronikus ügyintézésének bekapcsolása a rendszerbe.

Mindezt azért tartottam szükségesnek előljáróban megemlíteni, hogy világossá tegyem, az elektronikus ügyintézés tekintetében a 2010-ben leköszönő MSZP-kormány olyan elektronikus szolgáltatási hálózatot adott át, amely rendezett jogszabályi keretek között jól működött és továbbfejlesztésre érdemes volt.

A Fidesz-kormány azonban kidobta a működőképességet és elterjedést elősegítő szabályokat, és a kukába dobta a fejlesztések jelentős részét is, mindenfajta elvi alap vagy gyakorlati szükségszerűség nélkül.

(16.40)

Évekig visszaszorult és visszafejlődött ez a terület. Belvillongásokra, területfoglalásra ment el az energia, és az EU-s támogatásból lényegében ismét csak szigetszerű, egymással megfelelő koordináció hiányában beszélni nem képes rendszerek jöttek létre. A Fidesz éveket és milliárdokat pazarolt így el, míg az utóbbi egy évben előállt újabb rendszerek kidolgozásával és bevezetésével, de továbbra is a rendszerszerűség, a koordináció tényleges megvalósulása nélkül.

Éppen most tárgyalja az Országgyűlés a polgári jogi ügyekben a bíróság előtti elektronikus eljárás szabályait. Ez az itt tárgyalt javaslattól eltérő megoldást valósít meg, éppen most áll tárgyalás alatt a T/6410. számú törvényjavaslat, amelynek 107. §-a még a Ket. szabályait tervezi módosítani anélkül, hogy tekintettel lenne erre a tervezetre. Nemrégiben fogadta el az Országgyűlés az e-kártya megvalósításával kapcsolatos szabályokat, amelyeket már megint módosítani kell ebben a tervezetben. Nyoma sincs tehát a rendszerszerű építkezésnek, tervszerűségnek, és ez a rengeteg tudás és erőforrás elpazarlását jelenti mind szellemi, mind anyagi értelemben.

Az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás területén egyáltalán nem segítik az intenzívebb, az életminőséget javító használatot az eddig elfogadott, hatályba lépett vagy még nem is hatályos szabályok. A javaslat egyes megfelelően kidolgozott részeiben érzékelhető ugyan az a szándék, hogy a korábban kérélt szabályozás egyes elemeit meg akarják tartani, arra kívánnak építkezni, de a rendelkezések közötti koherencia, az építkezés rendszerszerűsége hiányzik.

A javaslat egyes fejezetei kifejezetten jól, az eljárási folyamatokat követhetően, illetve az informatikai, technikai követelményeket érthetően tartalmazzák. Ezek között a részek között azonban a közös cél, a szolgáltatás minőségének javítása, hatékonyságának emelése elvész a szerkesztési és megfogalmazásbeli hibák miatt. Úgy tűnik, mintha az előterjesztő három önálló törvényt pusztán egymás mellé helyezett volna, és az egész elé csak semmitmondó alapvető csokrot, valamint egy nagyobb részében felesleges, sőt több vonatkozásában kifejezetten káros értelmező rendelkezéscsomagot rakott, az összhangot azonban nem teremtetette meg.

Alapvetően kérdéses, hogy miért is szükséges három, egyébként önállóan sokkal értelmesebben, hatékonyabban szabályozható területet egy ilyen szerencsétlen salátába összevonni. Ha lenne egy értelmes szabályozás az ügyfelek jogaira és kötelezettségeire az elektronikus ügyintézés körében, egy a különböző állami és közszolgáltató szervek között együttműködés szabályairól és egy az úgynevezett bizalmi szolgáltatásokról, sokkal tisztább és kezelhetőbb szabályozás születhetett volna, több lenne a haszna.

Tartalmát tekintve felmerül a kérdés, hogy technikailag működőképes lesz-e a rendszer. A javaslathoz készült - ha készült egyáltalán - hatásvizsgálat eredményét ugyanis a kormányzati honlapon nem tették közzé. Pedig a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény 8. § (3) bekezdése a hatásvizsgálati összefoglaló közzétételét kötelezővé teszi.

A törvényjavaslat másik jelentős hiányossága, hogy a 90. § (1) bekezdésében a sarkalatos rendelkezést csupán a feladatkör megnevezésére terjeszti ki. Az Alaptörvény sarkalatosági követelménye alapján nem pusztán a feladatkör megnevezését, hanem a feladatkör lényeges tartalmát is sarkalatos szabályba kell foglalni. Ilyenformán e javaslatnak a megjelöltnél jóval több kérdést kellene sarkalatos módon rendeznie. Csak példálózva: a 80. § (4) bekezdése a bizalmi szolgáltatók nyilvántartásba vétele, a 91. § (1) bekezdés c) pontja alapján a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóság feladatainak ellátása és így tovább. Ha ezt az előterjesztő nem korrigálja, véleményünk szerint a javaslat az Alaptörvénybe ütközik.

A jelen törvényjavaslat nem halad a korrallal. A javaslat alapján megvalósuló szolgáltatások révén a 2011. évi, a rombolás előtti állapotot sikerül a jelenlegi kormánynak ismét elérnie. Korábban már mű-

ködő rendszerek továbbfejlesztése révén azonban jelentősebb kisebb költségvetési ráfordításokkal jóval nagyobb eredmények elérése vált volna lehetségessé.

Az infokommunikációs szolgáltatások fejlődése az utóbbi öt évben olyan mértékű változást hozott, amelyeket a törvényjavaslat egyáltalán nem vesz figyelembe. Fel kell ismerni, hogy az internet ugyanolyan közmű, mint az áram, a gáz, a vízszolgáltatás, valamint a közlekedési infrastruktúrák, a vasutak és az autótutak. Ennek figyelembevételével szükséges erősíteni az állam szolgáltató jellegét, figyelembe véve az új platformokat és felhasználói szokásokat. A törvényjavaslat megreked az évezred első évtizedének technikai fejlettségi szintjén, és nem veszi figyelembe a legújabb technikai eszközök, elsősorban az okostelefonok rugalmas elterjedése következtében megváltozott felhasználói szokásokat. Alapelv kell hogy legyen, hogy legfeljebb egyszer, de sok ügy esetében be se kelljen menni az ügyfélszolgálatra vagy kormányablakhoz. Az ügy indításától kezdve a fizetésig és a hivatal által készített határozat kézhezvételéig otthonról, sőt ne csak otthonról, hanem bárhol, akár mozgás közben lehessen intézni az ügyet.

A közigazgatási ügyek intézésének egyszerűen kezelhető, valós idejű mobilos applikációkat kell fejleszteni. A mobilos applikációk az ügysegédek munkáját is hatékonyabbá, közvetlenebbé teszik, különösen elmaradott térségekben, valamint az interneteléréssel nem rendelkezők helyszíni segítése során. Az elindított ügyek projektszerű kezeléséhez, különösen a több közigazgatási szervezetet érintő ügyek esetében csoportmunka-alkalmazással vagy Facebook-szerű csoport létrehozásával kell a közigazgatási munkát elvégezni, ahol a csoporthoz a hozzáférést az érintettek, az ügyintézők, valamint az ügyet indító és más érintett résztvevők kapják meg.

Mindezek mellett meg kell tartani a PC-kről történő ügyintézés lehetőségét, akár a mobilapplikációk PC-n is lehetséges futtatásával, különösen azoknak az ügyeknek az esetében, amely mellékletek, például a szkennelt dokumentumok, fényképek, térképek csatolását igénylik.

Összegzésként tudom elmondani, a törvényjavaslat kidolgozottsága elfogadhatatlanul alacsony színvonalú, önkényesen összedobált, egyébként talán hasznos elemekből áll. A gondatlan jogalkotás miatt egyes elemei az Alaptörvénybe ütköznek véleményünk szerint, a tegnapira épít, pedig a máj és a holnapot kellene segítenie. Ezért annak ellenére, hogy előremutató szabályokat is tartalmaz és a terület szabályozása elengedhetetlen, jelen formájában a Magyar Szocialista Párt számára elfogadhatatlan. Csak jelentős továbbfejlesztés és módosítások után képezheti tényleges vita tárgyát, amelyre természetesen nyitottak vagyunk, és javasoljuk a törvénytervezet visszavonását és kellő átdolgozás után három értelmes törvényjavaslatként történő beterjesztését. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló T/7392. számú törvényjavaslat célja a XXI. század technikai fejlődéséhez igazodva az elektronikus úton történő ügyintézés kiterjesztése, az ehhez szükséges jogi feltételek és technikai fejlesztések jogalapjának megteremtése, valamint az ügyfelek széles körének ügyintézési szolgáltatásokat nyújtó állami és nem állami szervezetek egységes elvek mentén történő elektronikus ügykezelésre szorítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az eEurope 2002 akciótervben az Európai Bizottság az elektronikus közszolgáltatások elterjedésének mérésére meghatározza a hús leggyakrabban igénybe vett elektronizálható szolgáltatást, és definiálta ezek fejlettségi szintjeinek jellemzőit. Ennek alapján az e-ügyintézés szintjei az alábbiakban foglalhatók össze. Első szint: az információnyújtás elektronikus módja, így például, ha valamely minisztérium honlapján lehet tájékozódni a nyilvántartási időről és az ügyintézési módokról. A második szint: az ez irányú kapcsolat, vagyis amikor elektronikusan letölthető az ügyintézéshez szükséges nyomtatványok. Harmadik szinten megjelenik az interaktivitás, vagyis online módon tölthető le az űrlapok, beleértve a hitelesítést.

(16.50)

De az illetékek befizetését ez a szint nem teszi lehetővé, az ügyfél egyszeri megjelenése a továbbiakban is szükséges.

A negyedik szint, amelyet tranzakció névvel jeleznek, a teljes ügymenet elektronizált, beleértve az illetékek lerovását is.

Az utóbbi időben pedig bizonyos szolgáltatások esetében megjelent az ötödik szint, a perszonalizáció, ami lehetővé tesz bizonyos automatizálást, így például ha az adott kormány szervnek rendelkezésre állnak más adminisztratív forrásból az állampolgár meghatározott adatai, azokat már eleve feltüntetik a személyre szabott űrlapban, és az állampolgároknak ezeket nem kell újra benyújtaniuk.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kiemelten fontosnak tartjuk, hogy az informatikai fejlesztések megfelelő színvonalon és egységes rendszer keretében történjenek meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, támogassák a törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hogyan is történt az ügyintézés a közigazgatásban, mondjuk, 20-25-30 évvel ezelőtt? Ha egy faluból egy bácsi vagy egy néni úgy gondolja, hogy el kell intézni az ügyét,

bemegy a megyei hivatalba, hogy ott ügyintézzem. Felül a vonatra, megveszi a vonatjegyét, egy órát utazik, majd ott a helyi járással, aztán odaérkezik, és meglátja, hogy éppen nincs ügyfelfogadás, majd jöjjön vissza a következő napon. Ha volt ideje és szabadsága, akkor a következő napon újra bevonatozott, újra betömegközlekedett, és akkor már meg is tudta, hogy mit kellett volna még magával vinnie, milyen adatokat és milyen iratokat ahhoz, hogy az ügyét el tudják intézni. Ismételten hazament, és a következő héten már felírva, hogy mikor is van ügyfelfogadás, hogyan alakul annak a rendje, újra visszament a hivatalba, és akkor már lehet, hogy be is tudta adni a beadványát, lehet, hogy el is tudta kezdeni azt az ügyintézt, ami neki éppen az adott pillanatban az érdekében állt. Majd a hivatal 30 napos határidőn belül felhívta egy hiánypótlásra - jó esetben 30 napon belül -, majd azt követően, hogyha azt is beküldte, akkor talán 60 vagy 90 napon belül kezében is volt az a határozat, illetve az az igazolvány, az a hatósági bizonyítvány s a többi, amit éppen el akart intézni. Hát, így nézett ki az ügyintézés még 20-25-30 évvel ezelőtt is.

Azóta bizony nagy változások történtek. Majdnem akkora változásról beszélhetünk, mint akkor, amikor áttértünk a papír alapú ügyintézésre. Valaha még szóban történt a bírónak is az ítélet hirdetése, és akkor úgy kellett cselekedni, ahogy az megtörtént. Aztán szépen lassan át kellett állni arra is, hogy mindezt papírra vessék, hogy ezt később lehessen bizonyítani, akár évtizedek múlva is. Meg kellett oldani nagyon sok mindent, hiszen le kellett ezt írni, írásba kellett foglalni, ki kellett hirdetni, ugyanezt le kellett irattározni, meg kellett őrizni az utókornak, hogy később is bizonyítható legyen.

Az elmúlt egy-másfél évtizedben hasonlóan nagy változások előtt állunk, és hasonlóan nagyok a változások, mint akkoriban voltak. Néhol ez már több ezer éve jelent meg, néhol meg csak 100-200 éves az írásbeli ügyintézés. Nálunk, Magyarországon gyakorlatilag szinte az államalapítással egyidős az írásbeli ügyintézés. Most ezt cseréljük le az elektronikus ügyintézésre. Nyilván voltak problémák annak idején is, ezer és sok száz évvel ezelőtt is, amikor áttértek a szóbeliségről az írásbeliségre, és ugyanígy vannak most is problémák. De ezzel majd inkább később foglalkozom.

Megjelent az elektronikus ügyintézés, és ahogy az elektronikus ügyintézés Magyarországon fejlődött, illetve bárhol a nagyvilágban, ez különböző lépéseket tett meg, és folyamatosan jelent meg. Mit tudtak tenni az elején? Amikor már volt honlapja egy hatósági szervnek, akkor ki tudta írni, hogy mikor van nyitvatartási idő, mi az ügyfelfogadás ideje, mi az ügyfelfogadás rendje, már azt is ki lehetett írni, hogy ki az ügyintéző, adott esetben kihez lehet fordulni, illetve olyan információkat is ki tudtak írni, hogy mit hozzon magával az illető az ügyintézéshez. Tehát ez volt az első lépés.

A második lépésben már megjelentek a letölthető nyomtatványok, amikor már nem kellett a hivatalba bemenni egy-egy nyomtatványért, hanem ezt

már otthon szépen letöltötte az ember, kinyomtatta, és már a kész űrlapot vitte be. Majd a későbbiek során, ahogy ez fejlődött, akkor már kitölthetőkké váltak ezek az űrlapok, és nemcsak letölteni lehetett, hanem be lehetett írogatni a válaszokat is, és egy kattintással tovább is lehetett küldeni a hatóság irányába. Majd ezt követte az, amikor már teljes ügymenetet lehetett bonyolítani elektronikusan. Ennek egy fontos állomása volt az is - az elején elfelejtettem mondani, hogy azt a paraszt bácsit, aki felutazott faluról ügyintézni, akkor még elküldték a postára is, hogy vegyen 100 forintos vagy 1000 forintos illetékbélyeget -, hogy az illetékbélyeg vásárlását is meg lehet már spórolni, hiszen a teljes körű ügyintézésnek az is része, hogy az illetéket is be tudjuk fizetni. Tehát a teljes ügymenet elektronizálódott.

Ötödik lépésként pedig megjelent a perszonalizáció az elektronikus eljárásban, aminek az a lényege, hogy miután regisztrált valaki az ügyfélkapun keresztül, onnantól kezdve amikor egy kérelmet beterjeszt és egy űrlapot ki akar tölteni, akkor a rendszer ezt már automatikusan saját magától meg fogja tenni, hiszen felismeri, hogy ki az, aki kommunikál a szerverrel, ki az, aki bejelentkezett az ügyfélkapun, és minden ismert adatot beír, ezért már ezt sem kell megtenni.

Nyilván mind az Európai Uniónak, mind Magyarországnak, de minden más országnak is az az érdeke, hogy ez a rendszer minél hamarabb valósuljon meg. És ennek az új jogszabálynak, ennek a törvényjavaslatnak, amely előttünk fekszik, egy része azzal foglalkozik, hogy rászorítsa az embereket, mind a természetes személyeket, mind a gazdálkodó szervezeteket, mind pedig a hatósági szerveket arra, hogy minél gyakrabban és minél nagyobb tekintetben használják az elektronikus ügyintézt.

A természetes személyek esetében megfogalmazza a törvény, hogy kizárólagosan a törvény kötelezheti a természetes személyeket arra, hogy elektronikus eljárás keretében tudjanak fellépni. Hogyan is történik ez ma? Az a paraszt bácsi, aki korábban bement vonattal a megyeszékhelyre ügyet intézni, most ez a bácsi, aki időközben 15 évvel idősebb lett, szól a kis unokájának, hogy ugyan már vegye elő a laptopját és nyissa ki, vagy az okostelefonját, és segítsen neki az ügyintézésben. Ezek az emberek ma már az unokát, akár még az általános iskolás unokát is megkérhetik, hiszen ők sokkal jobban értenek ehhez, és fognak segíteni. Ha már bejelentkezett az ügyfélkapun az illető személy, onnantól kezdve már akár az unoka is segíthet az ügyintézésben.

De, mint mondtam, nagyon fontos, hogy csak jogszabály kényszerítheti a magánszemélyeket, a természetes személyeket arra, hogy az elektronikus ügyintézt igénybe kelljen venniük. S a törvény ír arról is, hogy a meghatalmazást is fel kell ismernie a rendszernek, illetve bizonyos esetekben, sok esetben kötelező ügyvédi képviselőt is van, és ezt is igénybe kell venni.

A gazdálkodó szervezetek kérdése a következő szempont. Nagyon érdekes, hogy bizonyos szakértők, akik ezzel foglalkoztak, összefüggést látnak akár a

GDP-növekedés és az elektronikus ügyintézésre való áttérés, az elektronikai fejlődés között. Ez nagyon érdekes, és ők állítják, hogy az infokommunikációs eszközök és szolgáltatások elterjedése egyértelműen gazdasági növekedést okoz az adott országban, illetve még a foglalkoztatottságot is növeli. Tehát ebből a szempontból is jó, hiszen nagyon hatékony a rendszer, átláthatók a szolgáltatások, és minden szempontból előnyösebb helyzetet teremt, hiszen az ügyfélnek kényelmesebb, egyszerűbb, az államnak olcsóbb és hatékonyabb, a vállalkozásnak takarékosabb és átláthatóbb lesz az egész rendszer.

Mindezek által a gazdálkodó szervezet versenyképessége is növekedni fog, hiszen a hatósági ügyintézésre fordított idő jóval kevesebb lesz, az ügyintézésre fordított időt teljesen más feladatokra fogja átcsoportosítani, ezen túlmenően csökkenti a papír alapú ügyintézésrel járó terheket, a környezettervelést, nem beszélve az irattározásról, hiszen tudjuk, hogy bizonyos szerveknél adott esetben mekkora irathalmazról is kell beszélni. Az ügyintézés nem lesz helyhez kötött, nem lesz időhöz kötött; mindezek mindenféleképpen pozitívumok. Egyszerűbb és gyorsabb lesz az ügyintézés. Az e-közigazgatás használata gyakorlatilag közvetve a szolgáltatásokat erősíti az informatikai felkészültségben, hiszen folyamatosan követni kell a gépeknél is a fejlettséget, amely az egész országban megvan, a fejlődést, hiszen csak akkor fog tudni az e-közigazgatási rendszerre rácsatlakozni. Tehát ebből a szempontból is mindenféleképpen fejlesztő hatása van.

(17.00)

A hatósági szerveknél már sokkal egyszerűbb a helyzet, hiszen, ha ott hozunk egy törvényt, és ebben a törvényben elő fogjuk azt írni, hogy neki az elektronikus rendszert használnia kell, akkor nyilván, ha az Országgyűlés meghozza a törvényt, nem tudnak mást tenni, ezt használni kell. A jogszabály előírja, hogy kiknek kell ezt használni a jövőben. Egyértelmű, az államigazgatási szervek, a helyi önkormányzatok, a bíróságok, az alapvető jogok biztosa, az ügyészségek, a közjegyzők, a bírósági végrehajtók, a köztisztviselők és még a közüzemi szolgáltatók is abban az esetben, ha legalább 150 ezer fogyasztó vonatkozásában bocsátanak ki számlákat, illetve minden más szerv, amely ezt önként vállalja. Ebből is láthatjuk, hogy gyakorlatilag a hatósági ügyintézés szinte minden területén találkozunk a jövőben az elektronikus ügyintézés lehetőségével.

Az, hogy mindez javul országszerte, és ez a jogszabály is, bízunk benne, ennek a fejlődését fogja magával hozni, nem jelenti azt, hogy ez az áttérés teljes egészében zökkenőmentes lenne. Hiszen ez az áttérés mindenféleképpen problémákkal jár. Az interneten találni olyan fórumokat, amelyek az e-közigazgatással kapcsolatosan jelenítenek meg kritikákat. Ebből szemezgetnék egy-két hozzászólást. Amikor a fórumozó például azt mondja, hogy „Már három napja nem tudok belépni az ügyfélkapun keresztül. Nektek működik?” - kérdezi. Vagy valaki azt

írja róla: „Az okmányirodai sorban állás, a hivatali bürokrácia évtizedek, sőt évszázadok óta megkeseríti az életünket. A technikai fejlődés áttörésétől azt vártuk, hogy elektronikus úton, a kényelmes nappalinkból intézhessük ügyeinket, megtakarítva így sok időt és energiát. A feltételek adottak is ehhez, azonban Magyarországon ez a történet nem ilyen egyszerű.”

Másik hozzászóló: „Nekem adott olyan napra is időpontot, amikor nem is volt nyitva az okmányiroda.” Ezek is ilyen hibák. Másik hozzászóló: „Az a bajom vele, hogy érdemileg semmit nem tudok elintézni rajta.” A következő: „az ügyfélkapu az állampolgár számára úgy, ahogy van, használhatatlan. Nagyon lelkes, mindenre elszánt webelit képes csak eligazodni a végtelenül túlbonyolított felületein.” Következő hozzászóló: „Képtelen vagyok eligazodni egy sok milliárdból fejlesztett webes ügyintéző rendszerben. Akkor valószínűleg a potenciális felhasználók többsége sem lesz képes eligazodni azon.” „Bejelentkezés után linközön, kb. 200 féle klikkelési lehetőség, továbblépési lehetőség teljes mértékben áttekinthetetlen, kb. fél órát kellett bogarásznom, hogy végül rájőjjenek, hogy hová kell továbblépni.” Ez is egy kritika ezzel szemben.

A kritikák hatására az adatvédelmi biztos is vizsgálódott ezen a területen, hogy valóban, az adatok nem juthatnak-e illetéktelen kezekbe, hiszen az ügyfélkapuval többször üzemzavar fordult elő. Megállapította a jelentésében, hogy az informatikai rendszer hibája okozta ezt. Mégpedig mit is okozott? A hiba a visszaigazolásokkal volt elsősorban kapcsolatos. Akik igénybe vették ezt a szolgáltatást, azok egytizedénél nem jelent meg a visszaigazolás, 2 százalékuk pedig másnak szóló visszaigazolást kapott. Ez a jelenség többször is megismétlődött. Jó, természetes, minden rendszerrel vannak hibák, reméljük, hogy ezeket előbb-utóbb teljes mértékben sikerül kiküszöbölni.

Még egyetlenegy dologról szeretnék beszélni. Amikor meghallgattuk itt az Országos Bírósági Hivatal elnökét, Handó Tünde elnök asszonyt, akkor is jeleztem azt, ami még problémaként jelentkezhet akkor, amikor egy hatósági ügyet próbálunk intézni elektronikusan. Akkor bizony nagyon sokszor azzal a problémával találjuk magunkat szembe, hogy bizonyos programok nem viszik azt a rendszert, ami nekünk a számítógépen van, mint amit megkövetel maga a rendszer.

Sajnos itt az a probléma, hogy különböző programok vannak, különböző ügyintézési felületeken különböző programokat kell használni. Ennek az egységesítése is egy helyes dolog lenne. Hiszen abban az esetben sokkal könnyebbé válna az elektronikus ügyintézés, akkor nem bosszúságot és több órás programletöltéseket jelentene, adott esetben programozót kell hívni, illetve szakember segítségét kell igénybe venni, mert azt a programot nem ismerjük még. Adott esetben egy szervezeten belül, mint például a bíróság, a cégbíróság, az egyesületi bejegyzés, az egyesületi módosító bejegyzés, ezek mind-mind egymástól különböző programok meglétét követelik meg.

Ez bizony nagyon-nagyon sok bosszúságot okoz. Abban az esetben, ha az e-közigazgatásban erre odafigyelnénk, hogy ugyanazokkal a programokkal mindent lehetne futtatni, az bizony nagyon megkönnyítené az igénybevevők dolgát.

Azt gondolom, mindenképpen ebbe az irányba haladunk. Az elektronikus ügyintézés évtizedeken belül, nem évtizedeken belül, egy évtizeden belül Magyarországon szinte kizárólagossá fog válni, úgy-hogy mindenképpen ebben van a jövő. Bízunk benne, hogy ez a törvény is előre fogja vinni azt a lehetőséget, amit az elektronikus nyilvántartás megad nekünk.

Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Az LMP frakciója nincs jelen, így a ve-zérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem, további felszólalási szándék van-e. *(Nincs jelentke-ző.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Pogácsás Tibor államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Nem kíván. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Varga József, Budai Gyula, Vas Imre, Répássy Róbert, B. Nagy László, Csöbör Katalin, Pócs János, valamint Vigh László és Gyopáros Alpár képviselők által benyújtott előterjesztés T/7408. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vigh László úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájában, azt gondolom, egy nagyon fontos dolgot teszünk helyre. 2014 őszén volt egy módosításunk, amellyel módosítottuk a polgármesterek illetményét, tiszteltéjét. Azt gondoljuk, hogy az elmúlt időszak történe- nései, jelzései, a beszélgetések polgármesterekkel arra indítottak bennünket, hogy tisztességesen rendezzük az ő bérüket. Azt gondolom, hogy most egy olyan javaslat van előttünk, amely a patkó minden oldalán lévő pártot arra invitál, hogy támogassa ezt a javaslatot.

El is mondom, hogy miért. Több javaslat is jött már korábban az ellenzék részéről, de azok a javaslatok, azt gondolom, nem biztos, hogy úgy tükrözték azt a munkát, amit a polgármesterek letettek az asztalra. Ha az önkormányzatiságról beszélünk, azt gondolom, az egy sikerágazat. Hihetetlen, hogy településeken élő polgármesterek, képviselők, ottani civil szervezetek mi mindent meg nem tesznek az ott lévő emberek boldogulásáért. És ez nagyon helyes. A 3155 önkormányzathoz mintegy 2809 falu van, és

akiket most érint ez a törvényjavaslat, az 1500 lélekszám alatti település, abból 2139 van.

A polgármesterek feladata a településüzemeltetés és településfejlesztés. Ebben azt látom, hogy több polgármester nagyon kiváló eredményeket ért el, ha csak szűkebb hazámat, Zala megyét vesszük alapul. Nagyot változott az önkormányzati rendszer, hiszen az elmúlt időszakban óriási hiányt halmoztak fel, és az állam úgy döntött, hogy mintegy 1200 milliárdot elvisz az önkormányzatoktól, ami a polgármesterek munkáját, be kell ismernünk, nagyon nehezítette. Illetve azok az önkormányzatok, amelyek nem adó-sodtak el, kaptak egy kis jutalompénzt az elmúlt időszakban.

Függetlenül attól, hogy a polgármesterekhez nem tartozik az iskola, mert a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ-hoz soroltuk, úgy látom, a polgármesterek most is odafigyelnek a településükön üzemelő iskolákra.

(17.10)

Nagyon fontosnak tekintik az óvodák üzemelését. Nagyon nagy vita volt, amikor a körjegyzőségből átalakítottuk közös hivatalokká az intézményeket, nagyon nagy vita volt, és azt gondolom, hogy helyesen jártunk el, amikor átalakítottuk - ezek a viták lezajlottak.

Óriási különbségek vannak települések között, még azonos lélekszámban is. Amikor jött az ellenzék részéről egy javaslat, hogy száz fő alatt ennyi pénzt adjunk, száz és ötszáz fő között ennyit, mi azt mondtuk, hogy nem biztos, hogy helyes, mert egy 800 fős településen lehet, hogy nincs iskola, óvoda, házi-orvos, védőnői szolgálat, de van olyan ilyen kistérsze- lésen, hogy üzemeltetnek ezekből az intézményekből mindegyikből legalább egyet, és ez azt jelenti, hogy a munkája a polgármestereknek így sokkal nagyobb.

Arra teszünk javaslatot ebben a törvényben, hogy mintegy 30 százalékkal emelkedjék a polgármesterek fizetése, díjazása, illetve a javaslatban eltö- rölnénk az összeférhetetlenséget. Ez azt jelentené, hogy ha a polgármester pluszmunkát csinál, plusz- feladatot, gondolok itt a közfoglalkoztatásra és so- rolhatnám, nagyon sok polgármester sportegyesüle- tet vezet, civil szervezetet szervez, LEADER-ben közreműködik és sok minden másban, ehhez lehetne pluszjuttatást adni. Tehát ha a törvényjavaslatot nézzük, akkor nemcsak a 30 százalékos bérnöve- kmény lenne, hanem tulajdonképpen amellet még egy plusz megbízásból is kaphatna illetményt.

Azért jó ez a javaslat énszerintem, mert itt a tes- tület differenciálhat. Tehát a testület látja, a képvise- lő-testület, hogy a polgármestere mindent megtesz- ez az adott településért, jól dolgozik-e, és tulajdonké- pen pozitívként hathat az, ha azt mondják neki, hogy most adunk 10 százalékos fizetéskiegészítést, és hogyha jól dolgozol, akkor hozzáteszünk még tízet. Vagy netalán azt mondják egy most dolgozó polgár- mesternek, hogy te már letettél annyit az asztalra, hogy kapásból azt mondjuk, hogy 30 százalékkal több illetmény illet meg.

Én úgy gondolom, hogy ez a javaslat azért született meg, mert nagyon sok jelzés érkezett irányunkba, nagyon sok polgármester megkeresett engem is és a képviselőtársaimat is. Úgy éreztük, hogy eljött az ideje, hogy tisztességgel, méltóképpen megemeljük ezeket a béreket, amelyek most egy picit az 1500 lélekszám alatti településeknél alacsonyok.

Ismételten mondom, hogy ha a 30 százalékos bérnövekmény mellé hozzájön még egy-egy megbízás, akkor azt gondolom, hogy tisztességesen lehet rendezni a kistélepülések polgármestereinek a bérét. Ez azt jelenti, hogy a következő időszaktól már egy méltó fizetést kaphatnak a települések első emberei.

Ennyit szerettem volna előljáróban elmondani, és várom az ellenzéki, illetve vezérszónoki hozzászólásokat, és természetesen utána kívánok válaszolni a felvetett kérdésekre. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen, jelzi. Pogácsás Tibor államtitkár úré a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy az előterjesztő elmondta, több mint 2100 polgármester vagy önkormányzat esetében jelent vagy jelenthet változást a betervezett törvényjavaslat.

Sorban a törvényjavaslatnak alapvetően két lényegi vonulata van, ebből az egyik az a polgármesteri illetmény, a főállású, illetve a társadalmi megbízatású polgármesterek illetménye, tiszteletdíjának a lehetséges 30 százalékos megemelése, illetve a polgármestereket illető összeférhetlenségi szabályok változtatása.

Az összeférhetlenségi szabályok is két vonulaton láthatóak, hiszen az összeférhetlenségi szabályok egyfelől biztosítják azt, hogy a kistélepülési polgármesterek adott esetben akár a közfoglalkoztatás keretén belül valóban többletjövedelemhez jussanak, és abban az esetben, hogyha a költségvetésük egyébként más módon a jövedelem emelését nem teszi lehetővé, ez lehet egyfajta megoldás.

Másfelől pedig a 3000 lakos alatti települések polgármestereinél gyakorlatilag a képviselői összeférhetlenségekhez hasonló összeférhetlenségi szabályokat vagy annak megfelelő, azzal szinonim szabályokat állapít meg a törvényjavaslat, így lehetőséget biztosítva arra, hogy egyébként azon települések polgármesterei, akik a főállású vagy társadalmi megbízatású feladatuk ellátása mellett egyéb gazdasági tevékenységet folytatnak, ott az eredeti hivatásukat is folytatni képesek legyenek. A kormány támogatja az előterjesztést.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Vitányi Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény vitája során a kormány és az Országgyűlés is többször tárgyalta a polgármesterek illetményének kérdéskörét, amelynek, ha úgy tetszik, eredményeképpen a kistélepülési polgármesterek javadalmazása csökkent. Az Országgyűlés döntése értelmében a polgármesterek illetményét az Möt. tartalmazza, és egyben a korábbi szabályhoz képest más koncepcionális keretek közé helyezte.

Korábban a lakosságszám alapján differenciált és részben a testületeknek mérlegelési jogkört biztosító illetménymegállapítás helyett az Möt. már konkrétan, pontosan, összegszerűen határozza meg lakosságszámtól függően a települések esetében a polgármesteri illetményt. A hatályos szabályozás tehát a törvényalkotó koncepcionális elképzelésén alapul.

A 2014-es önkormányzati választásokat követően az 1500 fő és az alatti lakosságszámú településeken az illetmények csökkentek, és ma már talán mindannyian belátjuk, hogy ez nem helyénvaló, méltánytalan azokkal szemben, akik gyakran emberfeletti munkát végeznek.

A javasolt módosítás éppen ezért lehetőséget biztosít arra, hogy a jelzett településkategóriákban a képviselő-testület a törvényben konkrétan meghatározott illetménytől a módosításban szereplő mértékben a főállású polgármester illetményét legfeljebb 30 százalékkal az önkormányzat saját bevételei terhére megemelje. A módosítás a társadalmi megbízatású polgármesterek esetében is lehetővé tenné az 1500 fő vagy az alatti lélekszámú települések társadalmi megbízatású polgármesterei tiszteletdíjának megemelését.

Ezen a ponton, engedjék meg, tisztelt képviselőtársaim, hogy megfontolás tárgyává tegyem, hogy ezt a fajta 30 százalékos emelést az állam akár a központi költségvetés terhére is biztosíthatná. Az erre vonatkozó módosító javaslatomat be fogom nyújtani.

A leghátrányosabb térségekben, ilyen az én körzetem is, egyes településeken ugyanis az önkormányzatoknak gyakorlatilag nincs vagy nagyon csekély a bevételük. Ez azonban nem jelenti azt, hogy kevesebb lenne ott a feladat - sőt. Ennek ellenére, hogy megfelelő feladattal vannak ellátva, illetőleg sokat kell dolgozniuk, nem tudják kitermelni a bérnövekményt.

Ugyanakkor el kell ismernünk, hogy a kistélepülési polgármesterek számára rendszeres feladatot jelent, mint ahogy képviselőtársam is említette, a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatok ellátása. Ennek érdekében, hogy ezen feladatok sikeresen menjenek végbe, szükséges bevonni a polgármestereket is a közfoglalkoztatással összefüggő feladatok végrehajtásába.

A törvénymódosító javaslat további célja, hogy az erkölcsi elismerés mellett anyagi elismerésben is részesüljenek a kisebb települések polgármesterei, a közfoglalkoztatással végzett munkájuk arányában.

Mindamellet elengedhetetlen, mint ahogy az államtitkár úr is említette, az összeférhetetlenségi szabályok vizsgálata is. Az Országgyűlés a közelmúltban több olyan javaslatot fogadott el, amelyek módosították az önkormányzati képviselőkre, polgármesterekre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat, így az Möt. 72. § (1) és (2) bekezdése között olyan ellentmondás keletkezett, amely megoldásra, illetőleg feloldásra vár. Következésképpen a korábbi szabályozás visszaállítása a cél, nevezetesen az egyéb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésére vonatkozó tilalmat a 3000 fő feletti lakosságú település főállású polgármestereivel szemben fogalmazza meg.

A javaslat továbbá kiterjeszti a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárását két esetben: egyrészt a mérlegelési jogkörben hozott döntés esetében is a döntéshozatali eljárás jogszerűségének vizsgálata körében, másrészt ha a döntés a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz. Ezzel a módosítással lehetőséget teremtünk a kormányhivatal számára, hogy fellépjen olyan önkormányzati döntésekkel szemben, amely döntés a munkavállaló javára történő törvényt sértést tartalmaz.

(17.20)

A szóban forgó törvényjavaslat közvetlenül a polgármesteri összeférhetlenség esetköreinek enyhítésére irányul, ugyanakkor elfogadása esetén éppen a kistéleplülések polgármestereinek biztosít lehetőséget arra, hogy megbízásuk ellátása mellett más jövedelemmel járó tevékenységet is folytathassanak.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Meg kell mondanom, hogy a választott tisztség elismerését az illetmények méltó növelésében is látom. Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Most Megadom a szót Szabó Sándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kicsit kezd bohózatba átmenni, amikor a helyi önkormányzati törvényről tárgyalunk, hiszen már nincs olyan hónap, amikor erről valamilyen úton-módon ne kelljen a parlamentben szót váltanunk, sőt most már kéthetente, mert két héttel ez előtt éppen az önkormányzati hivatalok kapcsán került szóba a helyi önkormányzati törvény.

Mindig van valami, hol az összeférhetlenségi szabályokat kell módosítani, hol a határidőket kell tolni, mert az eredeti törvény szerinti határidők nem voltak tarthatók, hol az Alkotmánybíróságnak kell megfelelni, mint ahogy az előbb mondtam, hiszen ki kellett volna kérni az önkormányzatok véleményét elsősorban az őket érintő ügyekben. Legutóbb ezt pont az önkormányzati hivatalok létrehozása kapcsán tapasztalhattuk. Tehát mindig van valami, ami miatt az önkormányzati törvény a parlament elé

kerül és az önkormányzatokkal foglalkozni kell. Ez egyet biztosan elárul, képviselőtársaim: talán túlságosan elkapkodott volt, és olyan törvényt tetszetek megalkotni, amelyben nem volt konszenzus a polgármesterek, illetve az önkormányzatok szervei tekintetében. Folyamatosan kozmetikázni kell ezt a törvényt, ami nyilvánvalóan - ezt önök is beláthatják - nem túlságosan szerencsés.

Valóban itt van megint előttünk az önkormányzati törvény módosítása. Három részben látjuk a módosítás lényegét. Egyrészt egy törvényességi felügyeleti eljárásra vonatkozó módosítás van. A kormányhivatalok törvényességi felügyeleti eljárása kiterjed arra az esetre is, ahol a munkaügyi vagy közszolgálati jogvitának helye van, feltéve, hogy a törvényt sértés a munkavállaló javára történik. Ez, azt gondolom, mindannyiunk számára támogatható.

A másik módosítás az összeférhetlenségi szabályokra vonatkozik. Valóban azt látjuk, hogy a törvényjavaslat a polgármesterekre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat megtartja, de a kivételeket bővíti. Így innentől kezdve közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatokat a polgármesterek elláthatnak. Ezzel két problémánk van. Az egyik az, hogy tulajdonképpen eddig is ellátta a polgármester ezeket a feladatokat, csak kényszerűségből látták el, azt kell mondanunk, mert ahogy ezt mindegyik képviselőtársunk megfogalmazta, a polgármesterek valóban nagy munkát végeznek, polgárőrök, településüzemeltetők, tűzoltók, pályázatiírók, és emellett egyébként valóban a közfoglalkoztatás ellátását is nekik kellett megoldaniuk. Eddig is megoldották.

A problémánk nyilván abból adódik, hogy ismerve a kormány pénzügyi politikáját, a legtöbb település, különösen a kistéleplülések a működésük megőrzése érdekében sajnos pluszforráshoz kell hogy folyamodjanak a kormányhoz. Nem is tudom, ki, talán Vigh képviselőtársam mondta, hogy milyen jól működnek most az önkormányzatok. Ha ez ilyen jól működne, valóban nem azt tapasztalnánk, hogy ezeknek a településeknek folyamatos plusztámogatásért kell fordulniuk... *(Vigh László közbeszólása.)* Nézzük meg! A 2300 település jelentős része, képviselő úr! *(Vigh László: Nem, nem!)* De, de! Nézze csak meg!

Tehát ha a kormány pénzügyi politikáját nézem, azt látjuk, hogy itt is azon települések polgármesterei járnak jól, akik nyilvánvalóan kötődnek a Fideszhez valamilyen úton-módon. Úgyhogy engedjék meg, nem túlságosan tartjuk szerencsésnek azt, ha a kormányzati szervektől kaphatnak megbízást a közfoglalkoztatással kapcsolatos feladatok ellátására a polgármesterek, mert így aztán majd megint lesznek jó polgármesterek, meg rossz polgármesterek, és lesznek olyan polgármesterek, akik teljesítik a kormány feladatát, akkor azok kapni fognak ilyen megbízást, akik meg nem teljesítik a kormány elvárásait, szándékát, azok meg nem fognak kapni ilyen fajta megbízásokat. Holott, még egyszer mondom, egyébként sajnos most is el kell hogy lássák ezeket a feladatokat a polgármesterek. Tehát álságos dolog, amit tetszenek mondani, hogy ilyen megbízásokat

kaphatnak a polgármesterek, hiszen még egyszer mondom, ezt a feladatot ellátják, és nem látom azt biztosítva, hogy egyébként valóban mindegyik polgármester pártpolitikától függetlenül ilyen megbízást kaphatna.

Itt van, hogy az összeférhetlenség enyhítését akkor is alkalmazni kell, ha a korábbi szabályok alapján a polgármesternek már van kizárt megbízása, azaz a mostani szabályok szerint összeférhetetlen lenne. Felmerül a kérdés: vajon kik lehetnek azok a polgármesterek, akiknek már van ilyen megbízása. De talán ebben nem is az a kérdés, hogy kik lehetnek ilyen polgármesterek, sokkal inkább az az elv érdekes, hogy ezek szerint ez már működik. Hogyan lehetséges ez, amikor még nem is fogadtunk el erre vonatkozóan semmiféle javaslatot, módosítást? Vannak ezek szerint olyan polgármesterek, akiknek ilyenfajta megbízása létezik, hiszen erre kér feloldozást a törvényjavaslat.

A harmadik módosítás a polgármesterek fizetésére vonatkozik. Azt gondolom, abban mindannyian egységesek vagyunk, többször az ellenzéki pártok közül szerintem mindannyian éltünk már módosítással, hogy a kistéleplési polgármesterek jövedelmét emeljük meg, hiszen komoly feladatot látnak el. Most a javaslat az, hogy az 1500 fő alatti települések polgármestereinek illetményét a képviselő-testület 30 százalékkal megemelheti. Csak most jön a bökkendő: a saját forrásának terhére. Örömmel hallottuk Vitézyi képviselő úrnak azt a leendő módosító javaslatát, amely megfontolandónak tartaná azt, hogy ne a saját terhére kelljen már a kistélepléseknek ezt a pénzt kigazdálkodniuk, hanem biztosítsa az állam ezt a forrást. Önök is tudják, most én csak Tab fideszes polgármesterét szeretném idézni, aki egyébként a TÖOSZ fórumán elmondta ezt, hogy egész egyszerűen az 1500 főnél kisebb települések nagyon nehezen tudják kigazdálkodni ezt a pénzt.

Ez olyan, mint amikor megadják nekem a lehetőséget, hogy hadd legyek én a Chelsea vagy a Juventus fociklub tulajdonosa, csak éppen pénzt nem adnak ahhoz, hogy egyébként meg tudjam venni. Kicsit álságos, hogy azok a települések, akik egyébként tényleg nehéz helyzetben vannak, majd kigazdálkodják. Önök azt mondják, hogy az önkormányzatok milyen klassz helyzetbe kerültek, hiszen elvitték az adósságukat, elvitték a feladatukat. De elvitték a forrásukat is, képviselőtársaim! Elvitték a forrásukat, ráadásul pluszfeladatokat rónak rájuk. Pluszfeladatokat, mert meg kell oldaniuk a pénzügyi szociális ellátások finanszírozását. Erre sem adtak elegendő pénzt. Tehát azért ne tessék azt mondani, hogy minden olyan szép és minden olyan jó, mert akkor valószínűleg a kisebb települések nem folyamodnának önökhöz plusztámogatásért, hanem, gondolom, megoldanák a saját bevételeikből a napi működésüket.

Abban, azt gondolom, mindannyian egyetértünk, hogy a polgármesterek, legyen szó nagyvárosról, kisvárosról, közepes városról, kistéleplésről, mindenhol nagyon fontos szerepet töltenek be egy település életében és magában az önkormányzati rendszerben is. Mégiscsak a polgármesterek a tele-

pülések első számú vezetői, vagy nyilván a nagyobb településeken vezető politikusai, és magas közbizalmat élveznek, hiszen legitim módon őket közvetlen módon választja meg a település. Tehát azt gondolom, hogy a munkájuk elismerése az a bizalom, amelyet a település a legitim választáson számukra nyújt.

A polgármesterek túlnyomó többsége, hasonlóan a képviselő-testületek többségéhez, különösen a kistélepléseken nem párthoz kötődik, sokkal inkább független településpolitikusi. Szerintem itt lehet a baj. Amikor a korábbi szabályozást 2014-ben megtszettek hozni, nem tudták volna őket valamilyen módon ösztönözni arra, hogy önöket támogassák, ezért inkább azt a módszert választották, hogy csökkentették a fizetésüket. Pedig a közéleti munka és a helyi politizálás szerepének elismertségéhez fűződő társadalmi érdek indokolja a polgármesteri tisztség rangját és annak megerősítését.

Az új ötéves önkormányzati választási ciklusnál bevezetésre kerül az, hogy mennyi lehet a polgármesterek illetménye. Ezt többször is el tetszettek mondani. A helyettes államtitkár alapilletményéhez igazodik most jelenleg a polgármesterek fizetése, illetménye. Nem én mondom, a TÖOSZ is ezt mondja, hogy tulajdonképpen ez egy elfogadhatatlanul alacsony és megalázóan rossz helyzetet teremtett a polgármesterek körében, hiszen ezek a polgármesterek, mint már elmondtuk, önök is és jómagam is, tényleg a nap 24 órájában dolgoznak.

(17.30)

A TÖOSZ-nak volt is egy javaslata arra vonatkozóan, azt el is juttatta önökhöz (*Boldog István: Az enyém is eljutott a TÖOSZ-hoz.*), mindjárt mondom az ön javaslatát is, képviselő úr, mert önnek is itt van a javaslata, de az ön javaslata messze nem ugyanaz, ami egyébként a TÖOSZ javaslata volt.

Igen, Boldog István képviselő úr is felismerte azt, hogy egyébként probléma van a polgármesterek fizetésével, ő javaslatot terjesztett be, valóban a korábbi illetményeknek, a helyettes államtitkári illetményeknek a 10-10 százalékos emelését szorgalmazta, de ez még mindig nem érte el azt a szintet, képviselő úr - és ebben erősítsen meg, még az ön javaslata sem érte el azt a szintet -, ami 2014 előtt a polgármesterek fizetése volt. Az ön javaslata sem érte el. (*Boldog István: Melyik javaslatom? Mert nyolc van.*)

Az, amikor javaslatot tett a 10 százalékos emelésre, az alapilletmény 10-10 százalékos emelésére. Tehát 20-ról 30 százalékra emelte volna az 500 fő alatti településeknél a polgármesterek jövedelmét, 40-ről 50 százalékra az 500-1500 fő közötti települések polgármestereinek esetében, és nem mondom tovább. De ez még mindig nem érte el, bár egyébként az ön javaslatát azért, képviselő úr, az Igazságügyi bizottság még tárgysorozatba se vette. Azért annak örülök, hogy ön még ezt nem mondta vissza, tehát ez még létezik valahol, csak még mindig nem tudjuk, hogy hol van.

Aztán volt egy másik fideszes javaslat, ezt 2015. július 9-én nyújtották be, szintén hasonlóan öt-hat fideszes képviselő. Ez nem kifejezetten a polgármesterek fizetésére vonatkozott, hanem az összeférhetlenségi szabályokhoz nyúlt hozzá. Ekkor egyébként Boldog István módosító javaslatát az Igazságügyi bizottság a részletes vitát lezáró módosító javaslatába foglalta, de a parlamenti tárgyalás itt is valamiért megakadt.

És akkor most jött ez a nagyszerű javaslat, ami most már nem tudom, hogy mindenféle javaslatot akar-e ötvözni a Fidesz padsoraiból, a Boldog képviselőét és a korábbi öt fideszes képviselő javaslatát is, de akkor most már én belevenném Vitányi István képviselő javaslatát is, aki egyébként már azt szorgalmazná, hogy az állam biztosítson forrást a kistételek polgármestereinek a fizetésére.

Szóval, azért elég nevetséges, azért azt ugye, önök is végig tudják nézni, hiszen egy éve, másfél éve történik ez az ügy a parlamentben, és ebben még mindig nincs tökéletes megoldás. Még mindig nincs tökéletes megoldás!

Eppen ezért összességében, ha ez a törvényjavaslat így marad, akkor azt kell mondanom önöknek, hogy mi nem tudjuk ezt támogatni. Kósa Lajos egyik sajtótájékoztatóján elmondta, hogy ez egy vitaanyag itt a parlament előtt. Ő tudja nagyon jól, hogy kétharmados törvény, tehát nyilvánvalóan szükséges az ellenzéki pártok támogatása ehhez. Majd meglátjuk Vitányi képviselő úr módosítóját, nyilvánvalóan mi is módosító javaslattal fogunk élni, és akkor meglátjuk, hogy tudunk-e valamilyen konszenzust találni.

Azt ugyanis elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a kistélepi polgármesterek tiszteletdíjának a feladatak ellátásához igazodó méltányos emelése helyett tulajdonképpen a Fidesz-választópolgárok által közvetlenül választott polgármestereket egyfajta kormányzati irányítás alá vonja, mert ezek az összeférhetlenségi szabályok egyébként azért némiképp erre irányulnak. Azt pedig egy nyílt hálapénz bevezetésének gondoljuk, ami egyébként kormányzati megbízásokat adna a polgármesterek számára, hogy egyébként ezáltal nagyobb fizetésük legyen, ami a közfeladatok ellátására vonatkozhat.

Összességében ennyi, képviselőtársaim, de azért azt jó lenne már látni, hogy az önkormányzati rendszer kapcsán mit is akarnak önök, mert azt látjuk, hogy egyébként mindig valamibe belenyúlnak, határ-időbe, összeférhetlenségbe, a fizetésbe, valamibe mindig, de hogy úgy egységesen, tehát akkor tessék azt mondani, hogy számoljuk fel az önkormányzati rendszert, mindent tessenek besöpörni az állam alá. Képviselő úr tetszett mondani itt az iskolákat, én nem akarok belemenni.

Most mi történik? Számos település kéri vissza az iskoláit. És miért? Mert még így is jobban megéri működtetni, mint ahogy az állam azt teszi. És még így is legalább azt látja és biztosítottan tartja, hogy az az iskola valóban működni fog.

Tehát azért ne tessenek már ilyen szépen lefesteríteni az önkormányzati rendszert, ahogy az van, mert nem én mondom, tessék megkérdezni a Települési

Önkormányzatok Szövetségét, hogy bizony, van elég gond. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. év decemberében elfogadott törvénynek a jelen T/7408. számú törvényjavaslatba foglalt módosításait azok a tapasztalatok teszik indokolttá, amelyek a törvény hatálybalépése és alkalmazása során a gyakorlatban, a hatálybalépése után ez idáig felmerültek.

A korábbi szabályozással ellentétben, ahol a képviselő-testületnek bizonyos mértékű mérlegelési joga volt a polgármester illetményének megállapítása során, az Möt. konkrétan rögzítette a polgármester illetményének mértékét. Az 1500 fős és az alatti lakosságszámú településeken a polgármester illetményének radikális csökkenését jelentette az új törvény.

Jelen törvényjavaslat lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy az 1500 fő és az alatti lakosságszámú településkategóriában a képviselő-testület a törvényben konkrétan meghatározott illetménytől a törvényjavaslatban szereplő mértékben a főállású polgármester illetményét legfeljebb 30 százalékkal az adott önkormányzat bevételei terhére megemelhesse.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a társadalmi megbízatású polgármesterek esetében is lehetővé tenné az 1500 fő vagy az alatti lakosságszámú települések társadalmi megbízatású polgármesterei tiszteletdíjának a megemelését. Az 1500 vagy annál alacsonyabb lélekszámú települések jelentős részén a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatok ellátása rendszeres feladatot jelent a polgármesterek számára is. E jogintézmény hatékony működtetése érdekében indokolt a polgármesterek bevonása a közfoglalkoztatással kapcsolatos szervezési feladatokba, amelyet anyagilag is szükséges elismerni. Ehhez azonban nélkülözhetetlen az összeférhetlenségi szabályok módosítása, hogy a közfoglalkoztatással kapcsolatos megbízatás a jelzett települések polgármesterénél ne eredményezzen összeférhetlenséget.

A 2014. évi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásakor hatályban lévő összeférhetlenségi szabályok az elmúlt időszakban több alkalommal módosultak. 2012. október 12-ét követően az Országgyűlés több olyan törvényjavaslatot fogadott el, amelyek módosították az önkormányzati képviselőkre, polgármesterekre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat, amelynek eredményeként a törvény 72. § (1) és (2) bekezdése között ellentmondás keletkezett, amelynek feloldása szükségessé vált.

Tekintettel arra, hogy nem volt cél a polgármesterekre vonatkozó összeférhetlenségi szabályok szigorítása, ezért szükség van a korábbi szabályozás visszaállítására, amely az egyéb munkavégzésre irányuló jogviszony létesítésére vonatkozó tilalmat a 3

ezer fő feletti lakosságú település főfoglalkozású polgármesterével szemben fogalmazta meg.

A helyi önkormányzatok döntéseinek törvényességi felügyeleti szabályait úgy alakította ki a jogalkotó, hogy ne keletkezzenek párhuzamos eljárások. Ezért a törvényességi felügyelet többek között nem terjed ki azon önkormányzati döntésekre, amelyek esetén munkaügyi vagy közszolgálati vitának van helye. Így azonban a törvényességi felügyelet jelenlegi eszközrendszere nem biztosít lehetőséget a kormányhivatal számára, hogy fellépjen azon önkormányzati döntésekkel szemben, amikor a döntés a munkavállaló javára történő törvénysértést tartalmaz. A tervezett szabályozás ezt a lehetőséget kívánja most megteremteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján kérem, támogassák a T/7408. számú törvényjavaslatot, a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

(17.40)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy rendkívül sajtós törvényjavaslat van itt most előttünk, már csak azért is, mert egy javarészt ez a Ház, önök, képviselőtársaim, már tárgyaltuk, ezekről már beszéltünk, ezeket a vitákat már lefolytattuk, csak egy része az, amivel most ki lett egészítve, össze lett ollózva egy régi egy kis újjal, és most ezt kell nekünk itt újra átrágnunk.

Az egyik része a törvényjavaslatnak, ami az új, az, ami a polgármesterek illetményére vonatkozik, minden más, így az összeférhetlenségi szabályok kérdése meg a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásának a kibővítése már megtárgyalt dolog. Úgyhogy én most erre a kettőre, tehát az összeférhetlenségre meg a kormányhivatalra nem is szeretnék kitérni, tekintettel arra, hogy az ezzel kapcsolatos véleményemet már elmondtam önöknek, tessék megnézni, a jegyzőkönyvből kikereshető, ez megtárgyalt dolog a részünkről, tulajdonképpen pontosan a Vejkey Imre képviselőtársam által felhozott és felolvasott indokolást már betűre, szó szerint hallhattuk pár hónappal ezelőtt. Aztán ennek a résznek az lett a sorsa annak idején, hogy mivel más egyéb dolgokkal, más egyéb javaslatokkal még ki volt egészítve, történetesen a közfoglalkoztatás kapcsán, hogy mennyi pluszjuttatást kaphatnának a polgármesterek, mivel azt önök sem támogatták - nagy vita volt itt a Házban erről az egész gondolatról -, ezért ezt elvetették, és vele együtt az összes többi MötV.-s módosítást is. Most ezt a közfoglalkoztatással kapcsolatos illetménykiegészítést kivették, és a helyére tették be ezt az újdonságnak számító 30 százalékos emelési lehetőséget.

Jómagam háromszor, LMP-s képviselőtársaim talán kétszer, szocialista képviselőtársaim is talán egyszer benyújtottunk már a polgármesteri illetmény növelésére javaslatot. Mi a magunk részéről, megmondom őszintén, sokkal nagyvonalúbbak voltunk, mint önök - egy kis matekóra következik -, tekintettel arra, hogy az eredeti törvényben az van, hogy mondjuk, egy 500 fő alatti településnél a 750 ezres államtitkári illetménynek a 20 százalékát kaphatja csak meg a polgármester, ezt mi 30 százalékra kívántuk felnövelni, tehát mi az eredetihez képest mintegy 50 százalékos emelést szerettünk volna előírni, előírni a polgármesterek számára. Ehhez képest önök csak az eredeti alapbérnek a mintegy 30 százalékos növelésére tesznek most javaslatot, tehát rendkívül - mondjuk így - szűkmarkúan mérik ezt a dolgot. És hogy a matekórát egy kicsit tovább bővítsen, ez azt jelenti, hogy a 750 ezresnek a 20 százaléka, ami jelenleg benne van a törvényben, az egy 150 ezer forintos bruttó összeg.

Tudjuk, hogy sajnos nagyon sok településen, pláne kistelepülésen, pláne 500 fő alatt nem tudják kigazdálkodni a főállású polgármesteri illetményt az egyes települések, és ezért csak társadalmi megbízatásban tudják vállalni ezt a megbízatást a polgármesterek, ezért ez csak az 50 százaléka lehet, tehát a 150 ezresnek csak az 50 százaléka, azaz csak 75 ezer forint lehet bruttó. Na most, mire ez a kezébe kerül, mire nettó lesz ebből a bruttóból, az olyan 50 ezer forintos nagyságrend. Ezért mondtuk azt, hogy sok polgármester a közfoglalkoztatottjánál alig keres többet egy-egy hónapban, és nehéz úgy megőriznie az embernek a méltóságát, hogyha a beosztottja is gyakorlatilag annyit keres, néha még többet, mint ő maga. Ezért is mondtuk, hogy ezt a méltatlan helyzetet most már jó lenne rendezni.

Most ezt a nettó 50 ezer forintot önök 30 százalékkal gondolják esetlegesen megnövelni. De gondolják önök, hogy azok a kistelepülések, amelyek azért csak társadalmi megbízatású polgármestert „foglalkoztatnak”, mert nem tudják kigazdálkodni saját forrásból a főállású illetményt, azok majd ezt a plusz 30 százalékot hozzá fogják tudni tenni?

Én azt gondolom, hogy egészen biztosan nem így van, hiszen igen, amint hallhattuk, ez így van, sajnos két évvel ezelőttől kezdődően, ha visszanezünk a költségvetési törvényekre, azt láthatjuk, hogy jelentősen kurtították a településeknek azokat a bevételi forrásait, amelyeket szabadon elkölthetnek, ugyanakkor a feladatfinanszírozás rendszere rendkívül szűkre szabja az egyes feladatokhoz jutó állami támogatást, ezen felül pedig az egyes településeknek a mozgástere gyakorlatilag kizárólag az általuk beszedett adóra vonatkozik vagy korlátozódik, ami meg azért is kevés, mert a kistelepüléseken jellemzően olyan emberek élnek, akiktől már sokkal több pénzt nem lehet elvárni építményadóként, telekadóként, nincs, miből fizessék ki. A közműszámláikat nem tudják kifizetni, akkor még ezek után fizessenek ilyen helyi adókat? Nyilvánvalóan lehetetlenség. Alig van helyi adójuk, tehát ebből következően alig van valódi saját bevételük, nincs miből kifizetni - ahogy

hallhattuk - a képviselői tiszteletdíjakat is, de azt egy kisebb problémának érzem én, hiszen itt jellemzően a polgármesterek azok, akik tényleg 0-24 órás szolgálatot végeznek.

Úgyhogy én most javaslatot teszek arra, amit Vitányi képviselőtársunk is mondott, és hadd mondjam el, hogy mi magunk is adtunk be egy ilyen értelmű módosító indítványt. Ha ezt a javaslatot, amely itt előttünk fekszik, ezzel a módosítóval elfogadnánk, nem kerülne egymilliárd forintjába sem a magyar államnak az, hogy ezt a díjazást egyszer s mindenkorra úgy, hogy a költségvetési törvény II. mellékletének 1. pontjába, tehát az általános működési keretbe beillesztjük azt a fél szót, hogy nemcsak a hivatallal meg nem tudom micsodával kapcsolatos költségeket lehet ott elszámolni, mint bizonyos településüzemeltetési kérdéseket, hanem a polgármesterek az illetményét is.

Sok esetben a polgármester - itt másról nem beszélhetünk, mert közös önkormányzati hivatalok lévén itt hivatalok nincsenek - maga a hivatal, és mivel nincsen hivatali idő rendesen, hogy mikor van ügyfélfogadás, hétfőn, szerdán, pénteken, vasárnap este is ott ülnek, ha kell, a polgármesternél, ő az, aki nagyon sokszor segít az egyes lakosoknak a különböző ügyes-bajos dolgaik intézésében a közös önkormányzati hivatal felé is, tehát valójában megérdemelnék ők ezt a pénzt, én azt gondolom. Úgyhogy igen, nem tartom ördögtől valónak azt, hogy szánja rá ezt a pluszpénzt a kormányzat. Én azt gondolom, hogy akár olyan tartalékkeretből is, amelyek egyébként is benne vannak a költségvetésben, megoldható lenne átcsoportosítással, de hadd ne mondjak már olyan, a közelmúltban is megszavazott pluszkereteket, mint például a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szánt plusz 60 milliárd forint - tudom persze, annak más lenne a dolga meg a feladata a költségvetésben, de talán erre is juthatna egy kis pénz -, vagy nemrégiben vállalta át a kormányzat a köztvének az adósságát, rendkívül nagyvonalú gesztusként közel 50 milliárdot, ha az csak egymilliárddal lett volna több, már megoldanánk megint ezt a helyzetet, és így tovább. Én tehát azt gondolom, hogy ahhoz képest, hogy mekkora lenne a társadalmi hatása, ez rendkívül csekély, elenyésző összeg. Most további példákat nem szeretnék sorolni, hiszen a 16 000 milliárdos főösszezből, gondolom, el tudja képzelni az államtitkár úr, hogy volna még egy-két milliárd, amit ide-oda le lehetne erre csippenteni, tehát oldjuk meg, én azt javaslom.

Összességében pedig azt tudom mondani: ez egy sarkalatos törvény, általunk akkor lesz ez támogatva, hogyha azt látjuk, hogy ez nem egy olyan törvény, amely arról szól, hogy maszatoljunk, hogy megint benyújtottunk valamit, úgy csináltunk, mintha csináltunk volna valamit, közben már megint nem csináltunk semmit, mert egy elfogadhatatlan javaslatot tettünk le a Ház elé, aztán majd megy az idő, csak eltelik ez az öt év, ami a polgármestereknek ez a ciklusa, és aztán majd a következő ciklusra, majd 2019-ben vagy megoldjuk vagy nem ezt a kérdést, ha addig egyáltalán maradnak működőképes kistételepülések.

Hanem csináljunk olyat, mintha ténylegesen törvényalkotást játszanánk itt mi a Házon belül, ténylegesen komolyan vennénk ezeket a problémákat, és ezzel a módosító indítvánnyal, akár azt, amit Vitányi képviselőtársam benyújtott, akár azt, amit mi nyújtottunk be, ezzel felgazdagítva ezt a javaslatot meg tudjuk szavazni már ezt a sarkalatos részét a törvénynek, a többit meg egyébként is megszavazzuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja nincs jelen, így a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Most az előre be nem jelentett felszólalók következnek, ennek keretében megadom a szót Boldog István képviselő úrnak.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagy öröm számomra, hogy régi küzdelmem a polgármesterek, főleg a kistéleplési polgármesterek béreinek a visszaadása, hogy úgy mondjam, napirendre került ismételt az Országgyűlésben, és most már reménykedem benne, hogy elfogadásra is kerül.

(17.50)

Nem számoltam meg pontosan, de körülbelül 8 indítványt tettem már eddig a Ház elé. Most is 4 módosító javaslatom van, és bár a frakcióm fölkért rá, hogy legyek előterjesztője ennek a törvénynek, azért nem vállaltam, mert tudtam már akkor is, hogy módosítókat kívánok benyújtani. Van néhány dolog, amiről azt gondolom, hogy nem teljesen úgy van ebben a javaslatban, mint ahogy ennek lenni kellene.

Az eredeti törvény szerint sajnos csökkentettük a kistéleplési polgármesterek bérezését, és több mint egy év óta lényegesen kevesebbet keresnek a kistéleplési polgármesterek, mint az azt megelőző ciklusban kerestek. És most nem azokról van szó főleg, akik most lettek megválasztva, lényegesen kevesebben vannak, akik most először lettek megválasztva, mint akik hosszú évek óta, ciklusok óta mindig vissza-vissza lettek választva.

Mert akit most megválasztottak, mondjuk meg őszintén, az tudta, hogy miért indul. Valószínűleg örült neki, hogy kap egy ilyen fizetést. Azok viszont, akik több ciklus óta, akár 25 éve betöltik ezt a pozíciót, bizony-bizony szomorúan döbbsentek rá, hogy egyik hónapról a másikra, egy választás miatt, a törvény módosítás miatt nekik több tízezer forinttal csökkent a fizetésük. És ezt az elmúlt egy esztendőben sem tudtuk megoldani. Én már a törvény elfogadása óta próbálkozom azon, hogy ezen módosítsunk. Hát, most remélem, végre eljutunk odáig, hogy módosítsunk is.

Az 500 fő alatti településeken ez a módosítás nem fogja visszaadni azt a veszteséget, ami a polgármestereket érte, de azzal, hogy az összeférhetlenségi szabályokat csökkentjük, sőt akár még meg-

bízást is kaphatnak az önkormányzattól például közmunkával kapcsolatos feladatok ellátására vagy vezetésére, azt gondolom, hogy visszakerülhet az a bérezés, ami eredetileg volt nekik.

És hogy mik azok a javaslatok, amikkel, úgy gondolom, ki kell egészíteni ezt a törvényjavaslatot? Az első rögtön az, hogy - és ezt már régóta mondom - nem csak 1500 fő alatti településeken csökkent a bér. És az 1500 fő fölötti településeken is nagyon sok munkát kell ellásson a polgármester, mert mondjuk, egy 1501 fős vagy 1502 fős településen ne mondjuk már, hogy kevesebb munka van, mint az 1499 fős településen. Semmivel nincs kevesebb munka, semmivel nincs nagyobb apparátusa, semmivel nincs nagyobb lehetősége annak a településnek, azt gondolom. Úgyhogy az én egyik javaslatom az, hogy miután a településeknek ezt a 30 százalékot így is, úgy is a saját költségvetésükből kell kigazdálkodni, tehát nem kapják meg az államtól, így az a javaslatom, hogy ne tegyünk korlátot. A költségvetés végrehajtásáért a képviselő-testület és a polgármester a felelős. Az ő felelőségük az, hogy ki tudják-e gazdálkodni és ki akarják-e gazdálkodni ezt a 30 százalékot egy-egy béremeléshez.

Ezzel szemben viszont tettem egy másik javaslatot, ami azt gondolom, sokkal többet segítene a kistételek vezetőinek, az pedig az, hogy az Országgyűlés és a kormány a törvényben eddig előírt béremelést, amit felsorol - most éppen nem akarom a paragrafusokat sorolni, hogy mely paragrafusokban írja elő -, ezt garantálja a költségvetési törvényben. Azt gondolom, hogy ez sokkal fontosabb, hiszen óriási terhet ró a településekre az, ezt jól mondták ellenzéki képviselőtársaim, hogy a polgármesterek bérét gyakorlatilag semmilyen normatívával nem tudják megkapni a települések, és mégis törvény garantálja, tehát ezt ki kell fizetni. Bármennyire is kevés, ki kell fizetni.

Sőt ennél is van súlyosabb teher az önkormányzatokon, ez pedig az alpolgármesterek fizetése; kistételekben az alpolgármesterek bérezése óriási terhet jelent. Az a helyzet, hogy például az én volt településemen, ahol 20 évig voltam polgármester, az, aki most polgármester, három cikluson keresztül volt az alpolgármesterem: havi 10 ezer forint bérezése volt. Most az alpolgármesternek, miután a törvény értelmében kötelező odaadni a polgármester bérének 70 százalékat, több mint 100 ezer forint a bére. Na, ezt nehéz kigazdálkodni egy településnek, azt gondolom, ráadásul egy kistételekben - nem bántva, mert biztos, hogy vannak kivételek, és biztos, hogy vannak olyan települések, ahol nagyon-nagyon sokat dolgozik az alpolgármester, de azt gondolom, hogy az alpolgármestereknél a polgármesterek lényegesen többet dolgoznak, és bizony, szerényebb tiszteletdíjért is el tudják látni ezt a feladatot.

Ezért a másik javaslatom az, hogy a törvényben kötelezően előírt 70 százalékos alsó határt vegyük ki, és hadd döntsék el a települések azt, hogy egyébként nullától 90 százalékgig mennyi bérezést akarnak adni az alpolgármesternek a polgármester fizetéséhez képest. Azt gondolom, ezek fontos dolgok.

Természetesen tudom azt, hogy annak idején a törvénybe ez azért került be, mert nagy településeken, ahol sok, sokkal több feladatot lát el egy alpolgármester, ott bizony problémák voltak a képviselő-testületnél abból, hogy nem akarták úgymond megadni az alpolgármesternek azt a fizetést, amit gondolt a polgármester. De én azt gondolom, hogy ebből a példából nem indulhatunk ki. Abból a példából kell kiindulni, hogy a kistételekben bizony nem tudják kigazdálkodni ezt az összeget, és az sem várható el egyébként - bármennyire is mondják egyesek, hogy akkor mondjon le róla az alpolgármester -, mondjuk, egy nyugdíjas alpolgármester, akinek a nyugdíja 80 ezer forint, és alpolgármesterként kaphat 250 ezer forintot, nem hiszem, hogy le fog mondani a 250 ezer forintról, illetve tudok példát, hogy nem mond le róla, miért is mondana le? Ő is a pénzből él. Azt gondolom, hogy ezt a lehetőséget vissza kell adni a településeknek, döntsék el a települések, az önkormányzatok, hogy mennyi tiszteletdíjat adnak az alpolgármestereiknek.

Nagyon fontos még, hogy - bocsánat, nézem a jegyzetemet -, hogy a 3200 önkormányzati vezetőnek a nagy része többszörösen megválasztott. Ezért fontos az, hogy ne engedjük ezt a dolgot el magunk mellett, és mindenképpen meglegyen az emelés.

Ami a polgármester fizetését illeti, azt gondolom, hogy a 30 százalékos béremelés 1500 főig - még egyszer mondom, szerintem nem elégséges, nyugodtan el lehet törölni -, ha a törvényben előírt bért garantáljuk, akkor a 30 százalékot simán ki tudják gazdálkodni az önkormányzatok. Ha eddig ki tudták gazdálkodni egyébként a polgármester bérét. Tehát az már, úgy kell mondjam, hogy az egy olyan dolog, akár a település elismerése lehet ez a 30 százalék, ha az eredeti bért garantáljuk, a település elismerése lehet a munkájának egy polgármester felé.

Fontosnak tartom még, hogy a helyre tett bérezésnél, még egyszer mondom, minden település beleeshessen ebbe, és rendben legyen. Azért azt ne felejtsek el ellenzéki képviselőtársaim, hogy tavaly októberben miket nyilatkoztak a választások után! A lehangosabb az LMP volt, még a miniszterelnök úrhoz is interpelláltak, mert mi szerettük volna már többször rendezni ezt a polgármesteri bért, és a választások után hirtelen mindenki, amikor fömlítettük, hogy esetlegesen rendezni kell ezt az elhibázott lépést, hogy lecsökkentettük a polgármesterek bérét, akkor az összes ellenzéki párt emberei nyilatkoztak egyébként, de a lehangosabb az LMP volt ebben, hogy azért akarjuk emelni a béreket, mert fideszes lett a polgármesterek többsége.

Most örömmel hallom, hogy rájöttek, hogy a polgármesterek többsége független. Ez egy nagyon jó dolog. Ez eredetileg is így volt. Az a helyzet, hogy mi szerettük volna már akkor is rendbe tenni - én magam, még egyszer mondom, többször - azt, hogy a törvényben annak idején hibát vétettünk. Azt gondolom, hogy ezzel a lépéssel, ha az én módosítóimat elfogadják, akkor helyre tudjuk tenni azt, amit elrontottunk annak idején, és helyre tudjuk tenni azt, hogy a településeken a polgármesterek bérezésével

járó összeg biztosítva legyen, és azt az összeget pedig, amit most a polgármesterek bérezésére fordítanak úgymond a települések a saját bevételeikből, abból a kevésből is, ami egy-egy kistélepülésen van, azt az összeget fordíthatják a települések fejlesztésére. Úgyhogy ehhez kérem az önök támogatását.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak.

(18.00)

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Figyeltem Boldog képviselőtársam érvelését. Szerintem van benne több lyuk is, ahogy szokták fogalmazni. Kezdeném azzal, hogy ön azt mondja, hogy a 130 százalékos bért ki tudják gazdálkodni az önkormányzatok a saját költségvetésükből, de a 70 százalékos alpolgármesteri bért meg nem, tehát azt meg érdemes lenne fölszabadítani. Szerintem nagyjából ez ugyanaz most matematikailag, hogyha számokkal levezetjük. Én azt mondanám, hogy egyiket se tudják olyan könnyen kigazdálkodni.

Tehát mi a magunk részéről minden olyan javaslatot tudunk támogatni, amikor a kormány azt mondja, hogy egyszerűen rendezzi ezeket a béreket, pont azért, amiről ön is beszélt, hogy ez el lett rontva - bocsánat, hogy ilyen csúnyán fogalmazok -, akkor korrigálni kell ezt a hibát, hiszen a polgármesterek, főleg ilyen kisebb településen egyszerűen közösségvezető erőként vagy közösségmegtartó erőként is működnek, és ez ilyen szempontból független attól, hogy valaki független polgármester vagy valamilyen párt színében lett polgármester.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezért mi azt mondjuk, hogy kell a béreket rendezni természetesen a kistélepüléseken is, hiszen ez a Fidesz hibája volt, a Fidesz hozott egy olyan törvényt, egy olyan jogszabályi módosítást, ami előidézte ezt a tragikus helyzetet, és messze ezek a polgármesterek nincsenek megbecsülve ahhoz képest, amennyi munkát végeznek.

De az a megoldás, amit önök javasolnak, számunkra nem elfogadható. Még egyszer mondom, egyrészt azért, mert a 30 százalékot a saját költségvetésükből nem tudják kigazdálkodni, erre mondjuk azt, hogy ezt adja oda az állam az állami költségvetésből. A másik pedig, hogy az összeférhetlenségi szabály megváltoztatása azzal a szándékkal, hogy majd a belügyminiszter vagy a kormány ad megbízást közfoglalkoztatás szervezésére a polgármestereknek, ez pedig álságos. Beszéljünk már őszintén! Önök arra akarják ezt fölhasználni, hogy ha majd jön egy következő választási időszak, akkor tudják revolvertelni a polgármestereket, és azt tudják mondani, hogy azt kell csinálnod, amit mi mondunk.

Most miért kell egy összeférhetlenségi szabályt hozni, amikor ezt a munkát elvégzik egyébként a polgármesterek így is, úgy is, a mai nap is, hiszen ki más csinálná egy kistélepülésen.

Ennél sokkal őszintébb meg tisztességesebb lenne, ha nem ilyen-olyan módon, trükkösen, álságosan akarnák ezt a kérdést megoldani, hanem azt mondanák, hogy emelni kell ezeknek a polgármestereknek a fizetését, hiszen nagyon sok olyan munkát végeznek, ami hasznos a helyi közösség, hasznos a nemzet számára.

Tehát ha a módosító indítványokkal önök ezt olyan irányba alakítják át, hogy az állami költségvetésből finanszírozzák a polgármesterek fizetésemelését, akkor azt mindenféleképpen támogatni tudjuk. Ha bármilyen olyan módon akarják ezt megtenni, ahogy ön is utalt rá, hogy egyrészt a 70 százalékot föloldják, másik részről ez azt is jelenti, hogy ha legalább 70 kikerül, akkor az 0-tól 90-ig bármi lehet, és ez adott esetben eredményezheti azt, hogy sok polgármester még kevesebbet fog keresni, illetőleg... *(Boldog István: Alpolgármester.)*

Alpolgármester, köszönöm szépen a kiegészítést. Illetőleg az is egy álságos érvelés, hogy majd kigazdálkodja a saját költségvetéséből, hiszen ezek a települések tipikusan vagy nagy többségük jelenleg is nagyon sok anyagi problémával és gonddal küzd. Tehát én megnézném azt a polgármestert, amelyik odaáll a saját települése elé, és azt mondja, hogy én azt kérném, hogy az én fizetésemet emeljétek meg 30 százalékkal, úgy, hogy ezt a mi költségvetésünkből kell kigazdálkodni. Szerintem ez nem elvárható.

Önök annyi pénzt vettek el az önkormányzatoktól, hogy effektíve ezek a kisebb települések szinte vegetálnak, és bárhová megy az ember vidékre, akkor mást sem hall a polgármesterektől, hogy hol milyen problémákkal szembesülnek, miközben egyébként az önök választási ígérete az volt, hogy majd jön a Fidesz-kormány, és akkor a falu megtartó erejét hogy meg fogják erősíteni, vagy mennyivel könnyebb lesz a falun a lét, az élet, és hogy a polgármestereknek is és az önkormányzatoknak is mennyivel könnyebb dolga lesz. Ha most önök azt mondják, hogy ezt megcsinálták, akkor szóljanak a polgármestereknek is, mert nem így érzik ezt helyben, akármerre is megyünk Zalától Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéig az országban.

Tehát összegezve, szerintem azt a hibát, amit önök követtek el, azt kellene korrigálni úgy, hogy rendbe tenni a fizetéseket a települési polgármesterek számára, és nem sumák módon, hogy lehessen őket politikailag revolvertelni, mert trükkös megoldás, hanem úgy, hogy ez mindentől függetlenül járjon nekik, és ne nekik kelljen a saját költségvetésükből kigazdálkodni, mert ez szerintem nem elvárható a mai viszonyok között ezeken a településeken.

Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megadom a szót kettő percre Simon Miklós képviselő úrnak, Fidesz.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Arról, hogy ki és mennyi pénzt vett el az önkormányzatoktól, tudnék sokat mesélni, mert hogy 2002-2014 között volt szerencsém egy kistelepülésen, Nyírbogáton polgármester lenni. Amikor önök, kedves szocialisták megadták az 50 százalékos béremelést 2003-ban (*Közbeszólások az MSZP padsoraiból. - Az elnök csenget.*), és utána az önkormányzatokra nyomták rá, akkor mi nyögtük a terheit ennek. Tehát a lényeg az, hogy közös felelősségünk az, hogy a kistelepülésen élő polgármesterek fizetése alacsony. A Fidesz többször megpróbálta ezt a hibát rendbe tenni. Sajnálatos módon önök nem voltak ebben partnerek.

Én szeretném megköszönni a kistelepülések polgármestereinek azt a türelmet és bizalmat, hogy ugyanúgy végezték a munkájukat fele meg kétharmad fizetésért, mint korábban, és azt kérem önöktől, tisztelt képviselőtársaim, hogy segítsenek ezt a problémát megoldani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Simon Miklós képviselőtársam biztos tudna néhány jó tanácsot adni kistelepülési polgármestertársainak, de ha jó tanácsot nem, akkor figyelmeztetni őket arra, hogy mondjuk, jogtalanul hogy ne vegyenek fel különféle forrásokat (*Szabó Sándor: Így van!*), merthogy az nem illik, az nem jó, az nem célszerű. (*Dr. Völner Pál: Simon Gábor!*) Én azt gondolom, hogy ebben a kérdéskörben lehet, hogy az első mondatomat meg kell fordítani, és talán más kistelepülési polgármestereknek kell az ön számára tanácsot adni vagy kellett volna a megfelelő időben. De hát az élet már csak ilyen, így alakultak a dolgok.

Nem kívánok különösképpen személyeskedni önnel, de azért azt hozzáteszem, hogy az én ismereteim szerint elég zavaros az a történet, ami polgármesteri létéhez kapcsolódik vagy kapcsolódott. Érdekes módon a Mentelmi bizottság, ha emlékképeim nem csalnak meg, akkor nem adta ki a mentelmi jogát, így egy bírósági tárgyalásnak sem vált alanyává. Gondolom, megköszönte a Fidesznek, rendben is van ez. (*Dr. Simon Miklós: Hogy jön ez ide?*) Nyilván ez alapot teremt ahhoz, hogy ilyen megszólalásokat eszközöljön.

Nézzük magát a törvénytervezetet, és nézzük azt, amit Boldog István képviselőtársam törvény módosítási javaslatként benyújtott már korábban is megázoa is kezdeményez jelen időszakban.

Azt gondolom, hogy alapvetően az 1500 fő alatti településekről beszélve két dolgot nem lehet és nem szabad megkerülni. Az egyik az, ami magához a közfoglalkoztatás dolgához kapcsolódik, annak a szervezéséhez, a feladat kiadásához a kormány vagy a kormány valamelyik tagjának a részéről és ezen feladat ellátásával kapcsolatos tevékenységért való díjazásban részesülés kérdésköréről. Ez az összeférhetetlen ség dolga.

Magyarul, arról szól a történet, hogy a polgármesterek, akik nyilván a közfoglalkoztatással kapcsolatosan eddig is tettek sok mindent, ezek most ezt díjazás fejében tegyék meg, így akarják helyére tenni önök azt a bűnt, nem hibát, bűnt, amit elkövettek velük szemben az illetményeik csökkentését érintően, és ezzel még profitot is akarnak termelni a saját maguk számára, politikai profitot, hogy ezeket az embereket, ha már a belügyminiszter, a Belügyminisztérium égisze alá tartozik a közfoglalkoztatás, akkor - jelképesen mondom - vezetősárra tegyék, és a politikai identitástudatukat formálják. Nem gondolom, hogy nagyon jó ez a gondolkodás, merthogy a polgármesterek függetlenségét - márpedig a legtöbb polgármester főleg a kistelepüléseken független, nem fideszes, nem szocialista, nem ilyen és nem olyan - és a településért való munkálkodásukat nem kellene ilyen értelemben politikailag béklyók közé kötni. Ez az egyik része a dolognak.

A másik része, hogy nyilván ezzel a jelképesen említett vezetősárral a függetlenség elvesztése irányába próbálják meg terelni őket, és mint mondtam, politikai hasznot akarnak termelni, nem másról szól a kormányzati irány alá vonás.

(18.10)

A másik része a dolognak az, ami a polgármesterek javadalmazását illetően az illetmény vonatkozásában az önkormányzati bevételek terhére történő 30 százalékos növelést irányoz elő a tervezet kapcsán. Tudom, Vitányi képviselőtársam már másfajta gondolkodást is képvisel ebben a dologban, hogy nem feltétlenül az önkormányzatok bevételi terhére kellene ezt elszámolni, én is, mi is úgy gondoljuk, hogy semmiképpen nem, mert az önkormányzatoktól önök leginkább elvettek és nem adtak nekik. Ilyen értelemben a teherbíró képességük nyilván ennek a 30 százaléknak a megfinanszírozása tekintetében nem igazán áll. Vannak önkormányzati szövetségek is, amelyek erről a törvénytervezetről álláspontokat rögzítettek, és nem igazán tetszik nekik az, hogy az önkormányzatok bevételi terhére kívánják ezt a 30 százalékos kegyet gyakorolni önök.

Önök mindig szívesen cselekszenek úgy, mintha adnának, majd azt a mintha adnának címszóval megáldott történetet mások teremtsék elő; teremtsék elő az önkormányzat, vessen ki adót, tegyen ezt, tegyen azt, majd ebből finanszírozhatja a plusz 30 százalékot, ahelyett, hogy arról gondoskodnának, hogy amit elvettek ezektől az emberektől, legalább azt visszaadnák nekik.

A polgármesterek fizetése, ha jól emlékszem, akkor a helyettes államtitkárok illetményéhez van hozzárendelve alapilletmény, illetménykiegészítés, valamint a vezetői illetménypótlék bizonyos százaléka tekintetében. Ez az az 500 fő alatt 20 százalék, aztán 500 és 1500 fő között 40 százalék, és növekszik ettől felfelé. Talán 1500 és 10 ezer között 60, és még feljebb pedig még nagyobb mértékekben.

Ez volt az, amihez hozzáillesztetten volt polgármester úr, képviselőtársam, Boldog István benyújt-

totta azt a törvénytervezeti javaslatát, ami gyakorlatilag 20-ról, 30-ra - ugye? -, 40-ről 50-re, és a másik kategóriában meg a 1500 fő és 5 ezer fő között meghagyta a 60-at, és utána 5 és 10 ezer fő között pedig 65-re emelte volna, de ezt a Fidesz többsége nem támogatta, mert ezzel végül is a polgármesterek viszonylag jól jártak volna, legalábbis a számításaim ezt támasztják alá, tehát egy elfogadhatónak mondható változás következett volna be. Ezt a Fidesz többsége nem támogatta.

Most ott tartunk, hogy újabb próbálkozások vannak. Mondom még egyszer, a legnagyobb baj ott van, legalábbis nekünk ezzel az egész történettel, hogy az önkormányzati bevételek terhére történő 30 százalékos növekedéssel párosítva és az összeférhetlenség tekintetében a politikai vezetősárra való rákapcsolás mellett... - a közfoglalkoztatásról beszélek. A legnagyobb baj tehát ott van, hogy megint nem saját maguk akarnak gondoskodni erről a - nem tudom pontosan, de - néhány milliárd forintos nagyságrendű pénzről. Nem számoltam ki, de hogy érzésre másfél-kétmilliárd forintos nagyságrend lehet, aztán lehet, hogy lehet ennél pontosabb számot is mondani, de még ezt sem kívánják megteremteni vagy ezt sem kívánják biztosítani az 1500 fő alatti települések polgármestereinek.

Konkrétan még ehhez a dologhoz illetően, az alpolgármesteri 70 százalékos mértékű 0-90 közé való terelés tekintetében vélem érteni, amit mond Boldog István képviselőtársam, de szeretném mondani, hogy nem szívesen támogatunk olyan folyamatot, amely embereknek nem jövedelmet ad, nem pénzt, fizetést ad, hanem azt vesz el tőlük. Azt gondolom, hogy a 0-90 százalék közé való terelés ilyen értelemben ennek a lehetőségét is biztosítaná.

Konzekvensen nem tudok és nem is akarok mást mondani, csak azt, hogy ha a kormány, a Fidesz és a kereszténydemokrata párt úgy gondolja, hogy az a pénz, amit önök elvettek az emberektől, annak egy jelentős hányadát legalább vissza kellene juttatni, akkor arra közvetlen finanszírozási háttérrel biztosítanak, és ne a településtől várják el, hogy önkormányzati saját bevételből finanszírozzák meg mindezt.

Tehát ha Vitányi képviselőtársam gondolkodását veszem alapul, hogyha a kormányzat ennek a finanszírozási háttérét megteremti, akkor ez szerintem rendben van. Azt kell megnézni, hogy akkor kedvezőbb vagy kedvezőtlenebb pozícióba kerülnek, mint azt megelőzően, amikor csökkentették az illetményüket, a jövedelmük nőtt ahhoz képest vagy csökkent.

S még egy dolog, ami nem feltétlenül csak a polgármesterek és alpolgármesterek illetményének, fizetésének a finanszírozási háttérét érinti, az maguknak az önkormányzatoknak a finanszírozása. Az önkormányzatok finanszírozása tekintetében hat év az, ami a hátuk mögött van. Hat év után - most már lassan, néhány hónap elteltével - ne másról beszéljenek, arról beszéljenek, hogy mit tettek. Arról beszéljenek, hogy hogyan érvényesül Magyarországon az önkormányzatok feladatfinanszírozása, a kötelező feladatok ellátásának a finanszírozási háttere hogyan

van megteremtve, mind akár a személyi, mind akár a dologi költségek finanszírozása tekintetében van-e feladatfinanszírozás. Ha azt mondják önök, hogy van, akkor majd elmondom, hogy miért nincs és hogyan nincs. Csak azért, mert nap nap után szembesülök azzal, főleg a kisebb települések viszonylatában, ahol nagy adóbevételekre nem tudnak sort keríteni, hogy igenis a kötelező feladatok vagy a feladatfinanszírozás pénzügyi háttere nem adott. Kínlódnak az önkormányzatok, kínlódnak a kötelező feladatok ellátása tekintetében is.

Összegezve, két dolgot szeretnék a figyelmükbe ajánlani, és a harmadik pedig, hogy a most már itt kétszer elhangzó javaslatot megerősíteni. Egy: ne törekedjenek arra, hogy a megválasztott települések érdekében szolgálatot ellátó polgármestereket, mondhatom, messze döntő többségében független polgármestereket, valamilyen karanténba zárják; ne törekedjenek arra, hogy a politikai befolyásukat akarják érvényesíteni e tekintetben, ne akarják ilyen nyalókás pénzekkel megvásárolni mindazt, amit egyébként tisztesség okán is biztosítaniuk kellene, már csak azért is, mert önök vették el ezeket a forrásokat a polgármesterektől. Nem a függetlenségük csorbításán keresztül kell, és nem beszorítva kell nekik apró forintokat hullajtani annak érdekében, hogy önök a politikai céljaikat minél inkább érvényre tudják juttatni.

Kettő: azt gondolom, hogy az a lehetőség, amely ennek a törvénytervezetnek a keretei között megfogalmazásra került, plusz 30 százalékos mértékű növekedés, ennek a tekintetében pedig ne más utat járjanak, hanem azt az utat járják, hogy finanszírozzák meg. Kormányzati finanszírozási háttérrel vitelezzék ki a történetet, és ne úgy akarják, ahogyan azt a törvénytervezetben leírták és megfogalmazták, hogy az önkormányzat saját bevételeinek a terhére tehesse meg mindezt, ne akarjanak ellenségeket csinálni a település polgármestere és a település polgárai között. A polgármestereket, akik tisztességes módon a feladataikat ellájták, azokat olyan javadalmazásban, díjazásban kell részesíteni, amely a tisztességes megélhetés lehetőségét biztosítja a számukra.

Tudják, a kistelepüléseken dolgozó polgármesterek több esetben nagyjából annyi illetményre, jövedelemre tesznek szert, mint mondjuk, a közmunkában foglalkoztatott emberek munkairányítója, aki a közmunkában munkairányítóként dolgozik.

(18.20)

Nem becsülöm le azt, aki közmunkában munkairányító, de azt gondolom, hogy némileg több felelősségük van azoknak a polgármestereknek, akik a település minden egyéb más ügyes-bajos dolgait intézik. Ilyen értelemben tehát a tisztességes megélhetésükhöz szükséges bérek, illetmények léte alapvetően önökön múlik, alapvetően azon múlik, hogy képes-e, van-e szándéka, akarja-e a kormány a 30 százalék megfinanszírozását megtenni, és nem áthárítani az önkormányzatok saját bevételeinek a terhére.

Éppen ezért ha komolyan gondolja Vitányi képviselőtársam a kormányzat részéről történő finanszírozási háttér biztosítását, akkor nyújtson be módosító indítványt, és mi szívesen támogatjuk ebben a történetben azért, mert úgy gondoljuk, hogy mindaz, amit annak idején Boldog képviselőtársam is útjára bocsátott a százalékos növekedések tekintetében, s mindaz, amit most Vitányi képviselőtársam elmondott e vonatkozásban, azok támogatható dolgok, bár hozzáteszem, azok nem semlegesítik azokat a galád cselekedeteket, amelyek kialakultak akkor, amikor a polgármesterek javadalmazását ilyen mértékben csökkentették. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További felzárkózások következnek; elsőként Petneházy Attila képviselő úr, Fidesz.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Elnézést kérek, hogy ismét egy olyan témába csapok, amit már a múltkor is megtettem, de kénytelen vagyok elmondani, én masszívan hiszek abban, hogy nem az a módja a másik ember véleménye megcáfolásának, hogy elkezdem emberi mivoltában földbe döngölni, és elkezdem megbántani. Ezt természetesen Gúr képviselőtársunk mondataira mondom, amikor is Simon Miklós képviselőtársamat emberi mivoltában próbálta megbántani. Én úgy hiszem, az érvek nagyrészt megállnak, és még jobb fényben is tüntetik fel azt, aki elmondja ezeket az érveket.

De visszatérve némileg az ügyre - mert azért jócskán elrugaskodtunk tőle és mindenfélét idehúztunk -, például arra az állításra, hogy a polgármesterek politikai indíttatásának, függetlenségének a csorbításáról van szó: nem értem, most akkor a fideszes polgármesterek támogatása a cél, vagy a polgármesterek politikai identitásának csorbítása a cél, mert a kettő nekem sehogy sem jön össze. Mindazonáltal az csak a saját magánvéleményem, hogy én még sosem láttam olyan polgármestert, akit megválasztanak, és amikor a polgármesteri székbe beül, akkor kezd el kialakulni a politikai indíttatása. Ez legalábbis szerintem nagyon ritkán fordul elő.

A másik megjegyzése az volt, hogy a kormányzat részéről nem juttattak semmit a kistéleplési önkormányzatoknak. Ez azért messze nem igaz véleményem szerint. Én Szabolcs megyében csak olyan kistéleplésen jártam, ahol rengetegfajta megtetsülése van annak, hogy mind a közösségfejlesztésben, mind az útépitésben, mind az utak felújításában juttattak nekik forrásokat. Tehát szerintem ez sem állja meg a helyét. Ez is egyfajta olyan, a témához nem szorosan kapcsolódó fejtegetés volt, ami erőszakoltan húzza be a vélt vagy valós történéseket bírálatként.

Ez megint nem azt az ügyet viszi előre, ami végül is mindannyiunk szerint fontos lenne. Mert a fontos dolog mégiscsak az, ami mindannyiunk szájából elhangzott, hogy a kistéleplési polgármesterek fizetése alacsony. Azt hiszem, ezt mindenki elismerte

a teremben, vagy legalábbis jócskán csökkent a fizetésük ahhoz képest, amilyen azelőtt volt. S azt hiszem, végül is ez a fontos. Azt javaslom, hogy ide kanyarodjunk vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Petneházy képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Petneházy képviselőtársam, az alaphelyzet az, hogy önök elvettek. Ez az alaphelyzet az, hogy a kis létszámú, az 1500 fő alatti települések polgármesterei nem jártak jól azokkal az intézkedésekkel, amelyeket önök foganatosítottak. Az alaphelyzet az, hogy nem jobb élethelyzetet teremtettek számukra, hanem rosszabbat. Az alaphelyzet az, és akkor mondhatnám a történetet tovább - tehát elvettek.

Ha a tisztességnek azt a minimumát ütni akarják, el akarják érni, hogy ne lehessen rossz szót mondani, akkor legalább annyit vissza kell adni, mint amennyit elvettek, de akkor még mindig nincsenek pariban, nincsenek egálban, akkor még mindig van tennivalójuk. Akkor vannak a nullán, tudja, a nullán. S mivel nem 2015-ben vették el, és amióta elvették, némi infláció is volt, arról is lehetne gondoskodni. Egy szó mint száz, elvettek és nem adtak, s az elvétel nem dicsőség, akármilyen színezetű kormány teszi, ez nyilvánvaló. Ezért azt javaslom, hogy ne úgy próbálják megélni a történést, hogy ha adnak, akkor milyen jól tesznek, hanem úgy, hogy azt a rosszat, amit elkövettek, próbálják meg minimalizálni.

A másik: amikor ön fejlesztési és sok minden másfajta pénzekekről beszél, akkor messze, messze, és ezt ön is tudja. Tehát a magyar költségvetés ott nem nagyon nagy hányadban állt helyt.

Az utolsó mondatom pedig az, hogy a polgármesterek általam vélt megszorítása nyilván a kormányzati irányítás befolyása alá való bevitelt jelenti. Ennek nincs helye! A polgármesterek tegyék a maguk dolgát, irányítsák a településeket, foglalkozzanak az ott élő emberek gondjaival, és legyen meg a megfelelő illetményük, tisztességes javadalmazásuk, ami a normális megélhetéshez elégséges. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Boldog István képviselő úr hozzászólása következik.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Nagyon sajnálom, hogy Mesterházy Attila képviselőtársam kiment, mert úgy látom, hogy rosszul fejeztem ki magam és nem értette meg, amit mondtam, de úgy látom, hogy Gúr Nándor sem. Ezek szerint csak nem jól mondtam el a módosító javaslatomat. Ha egy 300 ezer forintos fizetést a költségvetés áll, akkor a 300 ezer forint több, mintha ennek a 30 százalékat, a 90 ezer forintot állja a költségvetés. Az én javaslatom pont arról szól, hogy a 300 ezer

forintot fizesse az állam, és a 30 százalékot, azaz a 90 ezer forintot a képviselő-testület - ha egyáltalán ad annyit, és nemcsak 10 százalékot ad - gazdálkodja ki a saját költségvetéséből. Azt gondolom, ilyen szempontból az én javaslatom - amely arról szól, hogy a törvény eddigi paragrafusaiiban megállapított kötelező bérezést állja a mindenkori költségvetésben a mindenkori kormány - sokkal előnyösebb a települések, főleg a kistélepülések számára, mintha a mostani 30 százalékos emelést állja a költségvetésben a kormány.

Ami az alpolgármestereket illeti: azt gondolom, miután az alpolgármesterek fizetése már megállapított, ezt nem fogják lecsökkenteni a testületek, mert nem tehetik meg. Viszont a polgármesterek fizetésének emelkedésével arányosan most legalább nem kell megemelniük. Ez azt jelenti, hogy az a fizetés, amit én elmondtam itt önöknek, a több mint 100 ezer forintos fizetés, most nem fog megemelkedni 30 százalékkal. Ez egy nagyon-nagyon fontos dolog egy kistépülésen, képviselő úr. Azért javaslom azt, hogy a 70 százalékot engedjük el, mert már nem fogják visszavenni az alpolgármesterek fizetését, viszont nem lesz kötelező megemelni annak, akinek most 70 százalékra állapították meg egy-egy kistépülésen. Elég bajos lesz az, ha végül az eredeti törvényjavaslatot fogadja el a Ház, amely szerint 30 százalékkal megemelkedik a polgármester fizetése - ezt akár még állhatja is az Országgyűlés -, és az alpolgármesteré is megemelkedik 30 százalékkal. Nagy terhet fogunk róni a kistépülések polgármestereire!

Még egyszer szeretném elmondani, az eredeti törvény sajnos nem csak 1500 fő alatt csorbította a régóta polgármester polgármesterek fizetését. Pontosan erről szólt annak idején az itt már többször emlegetett javaslatom, amely 10 százalékkal elcsúsztatta volna az alsó százalékos kulcsarányokat, amiben a polgármesterek fizetése meg van állapítva. De mivel a jelenlegi javaslatbenyújtók nem ilyen százalékos táblázatot nyújtottak be, hanem egy 30 százalékos eltérést, ezért nem azt hoztam vissza, hanem inkább azt javaslom, hogy oldjuk fel az 1500 fős határt, és engedjük meg. Ha egy településnek magának kell kigazdálkodnia, ami azt jelenti, hogy a képviselő-testületnek és a polgármesternek kell kigazdálkodnia a saját béremelését, akkor teljesen mindegy, hogy egy 500 fős településen vagy egy 20 ezer fős településen kell ezt megtennie. Mindenhol dolgoznia kell rajta, hogy ki tudja gazdálkodni. S akkor azt gondolom, úgy igazságos, ha mindenkinek megengedjük.

(18.30)

És én most nem a tízezer fős településekért szeretnék itt az Országgyűlésben lobbizni, hanem mondjuk, az 1500 és 7000 vagy 10 ezer közötti településekért, ahol a polgármesterek nagyon sokat dolgoznak. Mert egy 1550 fős településen, nekem több ilyen településem van, vagy egy 4 ezer fős településen rengeteget dolgoznak. Mintaközmunkát csinálnak. Tiszatényő önkormányzata, Tiszasas önkormányzata többszörös mintaönkormányzat. Kengyel

község önkormányzata, több mint 4 ezren laknak a településen, hihetetlen Start-munkát hajt végre, több száz embert foglalkoztatnak, és kérem szépen, azt gondolom, a polgármester ott is végez olyan munkát, amiért megérdemelné azt, hogy ne a csökkentett fizetése legyen, hanem igenis visszakapja ezt az elismerést. Ezért gondolom azt, ezért kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák a javaslatomat.

Azt viszont nagyon nem tartom helyes dolognak, amit most látok megint kialakulni, hogy van egy javaslat, akár módosítók vannak hozzá, módosítókat lehet beadni hozzá, de már most megkeressük azt ellenzéki oldalon, hogy miért nem fogjuk támogatni. Mert lehet szép hangzatosan beszélni arról, hogy milyen nagyon sokat dolgoznak a kistépülési polgármesterek - itt ráadásul, a mi padsorainkban vagyunk néhányan, akik kistépülési polgármesterek voltunk hosszú éveken keresztül, tehát saját tapasztalatunk is van rá -, ha a végén mondvacsinált indokok miatt, én ilyennek tartom a közmunkát egyébként, amit Gúr úr mondanak, mondvacsinált indokok miatt nem szavazzuk meg.

Ne haragudjon meg, tisztelt képviselő úr, de az, hogy ön azt gondolja, hogy a Pintér Sándor fogja aláírni a polgármesterek szerződését a közmunka szervezéséért, az teljes képtelenség! Teljesen nyilvánvaló, hogy most sem Pintér Sándor írja alá a mostani munkaszervezőkkel sem. És még véletlenül sem arról szól ez a javaslat, amiről ön beszél. Lehet ezt szépen kitalálni, de ez a javaslat arról szól, hogy minitéeszelnökként működnek a polgármesterek. És a minitéeszelnököknek, már bocsánat, illik elismerni a munkáját. És ha így el lehet ismerni pluszban ezeknek a polgármestereknek a munkáját - elnézést kérek tőlük, hogy letéeszelnököztem őket, de mondjuk meg őszintén, én ott mozgok közöttük, sokszor magukat is annak hívják többen is -, akkor miért ne ismerhetnénk el rendesen, hivatalosan, törvényesen?

Voltak olyanok, akik megpróbálták ezt a munkát elismerni. Sokan törvénytelenül, ezt nem szabad letagadni. De pontosan ideje annak, hogy helyre tegyék ezt a dolgot, és azt mondjuk, hogy igazatok van, olyan pluszmunkát végeztek, aminek egyébként semmi köze úgymond a polgármesterséghez nagyrészt, ahhoz, ami az eredeti szakma. Mert amikor én polgármester lettem, már bocsánat, és elkezdtem ezt a szolgálatot a falumnál, akkor persze volt közmunka, de az egész másról szólt, mint a Start-munka. Egészen másról szólt!

Tehát azt gondolom, ezt el kell ismerni, és ha ezt így tudja elismerni a kormány pluszban, a polgármesteri teendők mellett, amihez kaphat egy 30 százalékos emelést, akkor ő lehet az a munkavezető, aki egyébként is ő nagyjából, mert úgyis mindig a polgármester a kistépüléseken ezeknek a munkáknak a vezetője, akkor ezt meg kell engedni, hogy legyen ő ez a munkavezető, és ezért kaphasson pluszjuttatást. Én ezt így tartom helyesnek.

Arra kérem a képviselőtársakat, nyilván nem lesz egyszerű ennek a törvénynek az elfogadása, mert ha mindig találunk egy indokot, hogy miért nem támogatjuk, akkor megint nem lesz belőle semmi.

Már decemberben azt gondoltam, hogy át fog menni ez a javaslat, főleg a módosítóimmal, amit itt a Házban mindenki támogatott, legalábbis akkor, és most már megoldjuk ezt a kérdést. Azt gondolom, meg kell oldanunk. Nem vitatom azt, hogy annak idején, amikor átalakítottuk a törvényt, mi hibáztunk. Ez tagadhatatlan. Sokat is próbáltunk tenni azóta azért, hogy ezen változtassunk.

De még egyszer mondom, tavaly októberben, a választások után, amikor próbálkoznunk akartunk, nem mi voltunk azok, akik a kamerák előtt álltak, és azt mondták, hogy azért akarják megemelni a polgármesterek fizetését, mert fideszesek lettek, és azért csökkentették le, hogy ne induljanak el az ellenzékiek. Ami nem volt igaz, mert akkor is a független polgármesterek voltak a legtöbben, és én nem tudok olyan polgármestert, aki azért nem indult el, mert ennyi vagy annyi a bér. Ugyanis valaki nem a fizetésért lesz elsősorban polgármester, hanem elsősorban azért lesz valaki polgármester, mert szolgálni szeretné a közösséget.

Az más kérdés, hogy meg kell tudjon élni egyébként, ha már elvégzi ezt a munkát, és meg kell fizetni a munkáját. Ezért kérem azt, hogy most ne hagyjuk azt, hogy ez a törvény elbukjon, támogassuk. Én pontosan azért nem hoztam másféle módosítót, azért nem hoztam be táblázatot, azért nem álltam elő azzal a régi ötlettel, hogy adjuk vissza egyébként a régi módszert, ami a törvény elfogadása előtt volt, hogy a testületek bizonyos határok között, szorzószámok alapján megállapíthatják, pedig én azt a módszert is nagyon jónak tartottam. De nem hoztam ezt vissza, mindössze olyan apró módosításokat szeretnék, amelyekkel gyakorlatilag nem teszünk több terhet a településekre, sőt leveszünk terhet a településekről, és megpróbáljuk elérni, hogy azt a megbecsülést, ami jár a polgármestereknek, visszakapják végre anyagiilag is.

Ehhez kérem az önök támogatását. Azt gondolom, hogy ha a saját magam által benyújtott módosítókat és azt a javaslatot, amit képviselőtársaim benyújtottak, össze tudjuk fésülni, akkor a végén minden polgármester azt fogja érezni, hogy az egész Országgyűlés, mindazok, akik megszavazták, nem a Fidesz- meg a KDNP-frakció, hanem mindazok, akik megszavazták, végre megpróbálták elismerni azt a munkát, amit ők végeznek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Boldog István képviselő úr. Két percre megadom a szót Szabó Sándor képviselő úrnak, MSZP.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenki elmondott szerintem mindent, amit ezzel a kérdéskörrel kapcsolatban el lehet mondani. Csak azt szeretném kérni, hogy ha ilyen egyeztetés van, és ilyen komoly kérdésről van szó, akkor miért nem tetszenek bennünket odahívni. Mikor hívtak bennünket oda egy ilyen egyeztetésre az ellenzéki képviselőket?

Nem tudom, a jobbikosok majd a saját maguk nevében nyilatkoznak, de minket, szocialistákat egy ilyen egyeztető tárgyalásra, ami konkrétan fontos ügy, mindenki elmondhatja, a polgármesterek akár kistélepülésen, akár nagy településen milyen komoly feladatokat látnak el, ha egy ilyen kétharmados törvényről van szó, akkor miért nem tetszenek odahívni? Most halljuk Vitányi képviselő úrtól azt a módosító javaslatot, amit esetleg, ha bele tetszettek volna tenni a törvénybe, a mostani módosításba, akkor már mindjárt másképp állnánk a kérdéshez. És ne tessék azt mondani, hogy egyébként vélt vagy valós problémák nélkül már előre leutasítjuk a törvény megszavazását! Mert ez nem erről szól. Ha egyszer nem tudunk arról, amit egyébként Vitányi képviselő úr javasolni akar, mert nem hívnak oda bennünket egy ilyen egyeztetésre, akkor nyilvánvalóan abból tudunk kiindulni, ami előttünk fekszik. Ha pedig ez van előttünk, akkor ehhez képest szedjük a mondanókat, szedjük a javaslatainkat, illetve ehhez képest alakítjuk ki álláspontunkat.

Tessenek odahívni ilyen egyeztetésekre, különösen a kétharmados törvények tekintetében, és akkor valószínűleg nem egy évet meg másfél évet fogunk körözni egy kérdés körül, mert ez most már a harmadik javaslat, vagy nem tudom, hányadik, elmondtam a vezérszónokimban, és akkor még mindig nem vagyunk a végén, mert még mindig nem látjuk, hogy egyébként milyen módosítások vannak. Akkor, azt hiszem, ebben lehet együttműködni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Szabó képviselő úr. Gúr Nándor képviselő úr felszólalása következik. Jegyző úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog Képviselőtársam! Nyugodt lelkülettel mondom, becsülöm azt a kitartást, azt a munkásságot, amit e tekintetben végez. És az őszinteségét is becsülöm. Az, amikor egy kormánypárti politikus hajlandó és képes beismerni az elkövetett hibákat, akkor az nyilván az ellenzéki politikust is további gondolkodásra készíti. Igen. Merthogy alapfeltétel az, hogy ha valami rosszat tettek, ami az embereknek, a polgármestereknek nem a javát szolgálta, akkor legyen képes az ember arra, hogy be tudja ismerni *(Dr. Vitányi István: Nyolc éven keresztül korrigálni kellett volna.)*, és tudjon rajta változtatni. Vitányi képviselőtársam nyomjon gombot, aztán lehet beszélni. Na tehát, akkor, amikor pont képviselőtársát, polgármestertársát azért dicsérem, merthogy képes felülemelkedni és képes azokat az elkövetett hibákat az asztalra tenni, amiket önök elkövettek, és az ő jó szándékú indítványait meg nem voltak képesek elfogadni, hogy azért kitérjek egy kicsit a tágabb frakcióra is, akkor engedtessek meg, hogy talán a higgadság színpadára szólítsam vissza képviselőtársamat.

Az elmondottakhoz hozzáillesztetten azért nem tudok más bázispontot kijelölni a magam számára, csak azt, hogy elvették. Csökkentették, rosszabb helyzetbe hozták. De nem akarom ragozni, mert ön ezt elmondta korrekten, tisztességesen.

(18.40)

De induljunk el innen! Azt mondja, 100 százalékos, finanszíroz a kormány, 30 százalékos, finanszíroz az önkormányzatok. Képviselőtársam! Ez a 100 százalékos nem 100 százalékos. Ez a 100 százalékos a valamikori 100 százalékosnak egy csökkentett hányada. Itt nem 100 százalékosat finanszíroz a kormány. Nem. Finanszírozza azt a 100 százalékosat, ahonnan elvett. Nem ezt, a bázishelyzetet. Azt, ami volt. Azt, ahonnan lecsökkentette. Tudja, azt finanszírozza. És akkor nem kell beszélni itt különösebb módon semmiről, merthogy akkor, ha még van 30 százalékos, és aki ki tudja termelni, az termelje ki. De az a 100 százalékos nem ugyanaz a 100 százalékos!

Kétfajta 100 százalékosról beszélünk. Mi arról a 100 százalékosról beszélünk, ami annak előtte volt a polgármestereknek a javadalmazása. Ön arról a 100 százalékosról beszél, ami most a javadalmazásuk mértéke, ahhoz képesti 30 százalékosat pedig termeljen ki az önkormányzat. Nem! Nem! Polgármester Úr! Alapállapotba vissza kell, képviselőtársam, alapállapotba vissza tudni menni. Vissza kell tudni adni a polgármestereknek azt a pénzt, ami annak idején a kezükben landolt. Amit önök elvettek tőlük, azt vissza kell adni.

Az eredeti, nem tudom másképp megfogalmazni, az eredeti Boldog István-javaslat, az abba az irányba mutató volt. Az eredeti Boldog István-javaslat. A mostani az nem erről szól. Szól, menet közben szólt arról, hogy a 4 ezer fős - használta a 4 ezer fős számot -, a 4 ezer fős települések tekintetében milyenfajta gond van. Szeretném jelezni: igen, én is látom, tudnék konkrét példát is mondani még a 4 ezer fős nagyságrendű településre vonatkozóan is. De, képviselőtársam: az ön valamikori módosító javaslatában pont ez volt az a kategória, 1501 és 5000 fő között, ahol 60 százalékosban ragadt be a történet. Csak az 5001 és 10 000 fő közöttinél alakította 65 százalékosra abban a javaslatában a mértékeket, az 1501 és az 5000 fő közöttinél 60 százalékos volt még abban a javaslatban is. Tehát ott még ahhoz képest vagy most itt ahhoz képest ellentmondásos volt az, amit mondott, mert most mondta, hogy de hát ott is a 4 ezer fős településeknél is, és még az eredeti Boldog István-féle javaslatban is pont ez a kategória volt az, ahol nem volt pozitív eltérítés e tekintetben.

Két aprónak tűnő kérdés, de azt mondta: ki fogja aláírni majd a szerződéseket? Pintér Sándor? Nem gondolom - de válaszoljon rá: ön szerint ki fogja aláírni? Ugye, nem a jegyző fogja aláírni? Ugye, nem az önkormányzati tisztségviselő fogja aláírni? Mégis, akkor ki fogja aláírni? A kormányhivatal vezetője? Mégis, akkor ki fogja aláírni? Pogácsás államtitkár úr? Vagy ki fogja aláírni? Tehát valahol a hierarchiában vélhetően a polgármesterek felé... A járási hivatal vezetője? Vagy ki fogja aláírni?

Ha megnézzük, most említett példákat, a járási hivatal vezetői között azért én látok számos olyan arcot, aki itt ült a parlament falai között az önök padsorai között. A kormányhivatalok vezetői között látok számos olyan arcot, aki szintén itt ült a parla-

ment falai között, nem megkérdőjelezhetetlen módon elkötelezett politikai identitástudattal.

Ne meséljen nekem arról senki, hogy nincs politikai indíttatás a mögött, amit önök csinálnak e tekintetben! Nem. Egy galád cselekedettel elvették a jövedelmük, illetményük egy részét a polgármestereknek, most meg úgy akarják ezt visszafordítani, hogy politikai hasznot, tőkét akarnak kovácsolni mindabból, hogy valamilyen értelemben visszaadnak forrásokat, vagy a források visszaadásának a lehetőségét teremtik meg úgy, hogy majd mások meg a forrást teremtsék meg hozzá. Ez elfogadhatatlan.

Vagy a kormány finanszírozza meg azt, amiről beszélünk, vagy nincs értelme miről beszélni. Ezek az önkormányzatok messze-messze döntő többségében képtelenek arra, képtelenek arra, hogy azt a finanszírozási többletháttérrel megteremtsék, ami ahhoz kellene, amiről önök beszélnek. Elvi döntést lehet akkor hozni egy ilyen típusú kérdésben, csak abból pénz a polgármesterek zsebében, kezében nem lesz, mert nem fogják tudni megfinanszírozni ezek a polgármesteri hivatalok vagy épp az önkormányzatok, amelyek egyébként is feladatfinanszírozási gondokkal és problémákkal küzdenek.

És akkor még egy kérdés, amit ön említett a közfoglalkoztatáshoz hozzáillesztetten. Nézze, versenyezhetünk abban, hogy akkor és amikor a mi kormányzásunk időszakában közfoglalkoztatás volt, és most melyik a jobb vagy melyik a kevésbé jó. Egyet biztos tudok mondani önnek: akkor is voltak valószínű hibák meg most is.

Most sem tökéletes, szerintem messze nem tökéletes, gondoljon csak Gyöngyfa esetére. Tudja, ott is egy kistéleplési polgármester mondott le, egyszerűen azért, mert elfogadhatatlan volt számára az a közfoglalkoztatás-megjelenítési forma, ahogyan az történt. Biztosan emlékszik a dologra. Nagyjából arról szólt a történet, hogy egy fél éven keresztül tizenhat ember, ha jól emlékszem, háromszáz folyóméter ároktisztítást végzett el, hat centiméteres napi haladási sebességgel, értékteremtő közfoglalkoztatást végezve.

Szóval, azt akarom mondani, hogy ilyen példát biztos most is meg biztos az előző kormányzások időszakában is lehet mutatni. Tehát nem jó pálya az, amikor magát a közfoglalkoztatást próbáljuk meg bizonyos értelmű támadási eszközként használni.

Jelzem önnek, én egy olyan térségnek voltam az egyéni országgyűlési képviselője, amely alapvetően kistéleplések sokaságából tevődött össze, és az ország egyik leghátrányosabb térsége, Edelény térsége. Az önök számára ez Molnár Oszkár névvel párosítva vagy Daher Pierre névvel párosítva ismeretes. Tehát ebben a körzetben, ahol számtalan kis lélekszámú település van, ebben a körzetben mi olyan közfoglalkoztatásokat csináltunk akkor, annak idején, csak példákat mondok, amelyek kisebb, régebbi kúriák felújításával párosultak, amelyek óvodák felújításához kapcsolódó munkavégzéssel párosultak, amelyek idősek otthonának az építését hívták életre, amelyek az erdőterületeken a száradékok kitermelésével párosultak, és még ezernyi példát tudok önnek monda-

ni, amely kézzelfogható, értékteremtő munkatevékenységgel párosult.

Azt akarom ezzel mondani, hogy nyilván az kell hogy legyen a cél, ha már közfoglalkoztatás, az kell hogy legyen a cél, hogy azok az emberek, akik az elsődleges munkaerőpiacon nem találják meg a munkalehetőséget, sajnos, ezt nem tudom önöknek megbocsátani olyan egyszerűen, mert egymillió új munkahelyet ígértek a gazdaságban, és ugye abból... (*Boldog István közbeszólása.*) De hol? Miről beszél, képviselőtársam? Arról beszéljen, hogy abból... (*Boldog István: ...háromszázezer!*) az ön által vélt több százezer munkahellyel (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*) hogyan nézünk ki.

Semmi baj, képviselőtársam mondja a számokat, én meg majd elmondom neki, hogy 2009 és 2014 teljes évében a 2098. év (*sic!*) legrosszabb foglalkoztatási adatait hordozza magában, a 2014 a mostani öt év legjobb foglalkoztatási adatait. 353 ezer a különbség, ebből 160 ezer a közfoglalkoztatási növekedésből származik, és ebből 110 ezer a külföldön dolgozó, magyar statisztikákban nyilván tartott foglalkoztatottakból származik. Azokból, tudja, képviselőtársam, azokból, akiket önök elüldöztek innen, akik gazdasági menekültté váltak Európa színpadán, mert itt, Magyarországon a gazdaságban munkahelyeket nem találtak.

Szóval, azt akarom mondani, hogy nem hazug statisztikákkal kell hülyíteni egymást, merthogy annak semmi értelme, hanem ha már közfoglalkoztatás, akkor arra kell törekedni, hogy minél nagyobb hányadban értékteremtéssel párosuló feladatokat láthassanak el az emberek, és ne l'art pour l'art alapú történetek sokaságával találkozzanak az emberek.

És tudja, miért? Nemcsak azért, mert annak sem jó, aki ezt a tevékenységet folytatja, hanem azért is, mert egymással szembefordítja az embereket. Mert az az ember, aki a futószalag mellett minimálbérért, tudja, azért a minimálbérért, ami ötezer forinttal kevesebbet ér, mint öt évvel ezelőtt, tudja, azért a minimálbérért dolgozik, és közben a közfoglalkoztatott ember, aki meg adott esetben nem értékteremtő munkatevékenységet folytat, 51 800 forinthez jut hozzá, az ellentétet szül az emberek között.

Azt kell garantálni és az kell hogy legyen a feladat, a felelősség, akik a közfoglalkoztatással foglalkoznak, hogy minél nagyobb százalékban, minél nagyobb mértékben olyan típusú közfoglalkoztatási feladatot adjanak az emberek számára, ami a mások szemszögéből nézve is kivívja úgymond a megbecsülést, hogy ne egymással forduljanak szembe az emberek.

(18.50)

Van, ebben van tennivalójuk, mert az elmúlt időszakban, az elmúlt években csak az volt a cél, hogy a közfoglalkoztatás keretei között - statisztikai alanyként tekintve az embereket - statisztikai kimutatásokat eszközöljenek. Emlékezzen csak vissza a napocskára, a felhőcskére! Tudja, miről beszélek,

ugye? Amikor több tízezer embert a téli foglalkoztatás keretei között bevontak kvázi oktatásba, olyan, mintha oktatás címszava alapján, és ezek az emberek ilyen típusú feladatok ellátására kényszerültek.

Na, nem ezt kell csinálni, mert ez tényleg nemcsak az én, a másikunk becsapását, hanem a társadalom becsapását jelenti, és hogyha ezt végiggondoljuk, és hogyha ehhez illesztetten gondolkodunk úgy, hogy a közfoglalkoztatás tekintetében a Belügyminisztérium, az önkormányzatok egymáshoz való kapcsolódása révén hogyan lehet javítani a közfoglalkoztatás mikéntjén, akkor annak van értelme, azon lehet gondolkodni.

De még egyszer, visszatérve az eredeti történetre, azt gondolom, hogy nem jó az a pálya, amikor a politikai vezérlő irányából befolyás gyakorlása zajlik, és a befolyás gyakorlását ilyen plusz 30 százalékos megfizetésekkel keresztül akarják érvényesíteni. Nem jó az, amikor úgymond az összeférhetetlenség feloldását, kilúgozását próbálják megtenni, amikor nem hagyják meg a polgármestereknek a saját mozgásvadászágukat a településük érdekében, hanem mint mondtam, a kezüket gúzsba kötve akarják befolyásolni a folyamatok alakulását. Nem tudok mást mondani.

Jobb lenne, hogyha az eredeti Boldog István-javaslatához térne vissza, tudja, ahhoz, amelyik nem tudom pontosan, fél évvel, akármennyi idővel ezelőtt történt, vagy lehet, hogy egy évvel ezelőtt történt, mert abban több pozitív hozadék volt, mint amit most ennek az előterjesztésnek a kapcsán kényszeredett módon megpróbál elkezdni támogatni. Sokkal eredményesebb lenne a dolog és mindenki számára, a polgármesterek számára is nagyobb haszonnal bírna, és az önkormányzatokat sem terhelné azzal a felelősséggel, hogy ők termeljék ki a forrásokat ahhoz, hogy ezeket a pluszforrásokat biztosítani lehessen.

Egy szó mint száz, nem lehet mást mondani, csak azt, nem lehet ráhárítani, nem lehet ráterhelni az önkormányzatokra a saját bevétel terhére ezeket a pluszköltségeket. Bármit mond, az a 100 százalék nem az a 100 százalék, még egyszer, mint amiről beszélünk a korábbiakban. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr, képviselő úr. A következő hozzászóló Boldog István képviselő úr, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselőtársam, Gúr Nándor, le a kalappal ön előtt! Én biztos vagyok benne, hogy nem fogom megérni ezt a Házban, hogy eljussak egy olyan beszélőkéhez, hogy egy hozzászólásomban 15 percet beszéljek mindenről, csak keveset az adott témáról, már eljutunk a foglalkoztatáshoz, mindenhova. Ezt én nem szeretném itt megérni, és reményeim szerint nem is fogom megérni, ezért én visszatérnék a dologhoz. (*Gúr Nándor: Csak amiről te beszéltél, ahhoz szóltam hozzá.*)

Abban önnek igaza van, hogy nem az eredeti 100 százalékot javasoltam. Az én javaslatom arról

szól, hogy azt, amit a törvény eredetileg leírt, a 71. § (7) bekezdése egészülne ki. A (7) bekezdés: „A polgármesterek, társadalmi megbízatású polgármesterek (2), (4) és (5) bekezdésében megállapított illetményét, valamint költségterítését az Országgyűlés a mindenkorai költségvetési törvényben normatív alapon biztosítja.” Ezt szeretném, hogyha elfogadnák. Azt gondolom, hogy ez egyébként nagyobb teher a költségvetésre nyilvánvalóan, mint amit Vitányi István képviselőtársam javasolt, de nagyobb könnyebbség az önkormányzatoknak is, tehát én azt gondolom, hogy ez a fontos a javaslatban. Az, hogy a 30 százalékot ki tudják-e utána gazdálkodni az önkormányzatok vagy nem, én azt gondolom, már nem lehet vita kérdése, miután most ki tudták gazdálkodni azt a pénzt, ami a polgármestereknek a fizetése volt. Egyébként jegyzem meg önnek, hogy olyan szakasz az önkormányzatok finanszírozásában 1990 óta nem volt, hogy polgármesterek bérezése. Általános feladatokra volt, de tudja, az a helyzet, hogy pontosan azért volt sokkal több úgymond önhikis - ma már éppen rokinak hívják - önkormányzat annak idején, 20 év tapasztalatából tudom, mert a polgármesternek meg a képviselőknek a bérezését is pontosan ebből az általános támogatásból oldottuk meg. Ma ezt nem tudják megoldani abból egyébként az önkormányzatok, ma a saját bevételeikre kell hogy megoldják.

Viszont azt is nyugodtan tudom mondani, hogy például az én körzetemben - az ország többi részéről nem nyilatkoznék, bár szerintem képviselőtársaim, akik egyéni képviselők és találkoznak nap mint nap a polgármesterekkel, el tudják mondani - a mostani önhikis vagy rökis támogatásra benyújtott pályázatok kevesebb számúak, és nagyrészt olyan terhek után kell igényeljük az önkormányzatok, mint például hogy nem arra költötték a pénzt, mint amire kapták, vagy pedig olyan adóbevételük volt, amit visszaigényelt, mondjuk, egy vállalkozás, és ezt nem tudják visszaigényelni, erre kapnak nagyrészt pénzt.

Például tudok mondani több olyan kistélepet, amelyik az én körzetemben van, óvodai ellátásra teljes finanszírozást kap és egyéb feladataira is. Úgyhogy olyan települések az én körzetemben, akik egyébként önhikisek voltak, ma már nem adnak be önhikis pályázatot, és hogyha még náluk hagynánk azt a pénzt is, amit most a polgármestereknek adunk fizetésnek, akkor abból meg komoly fejlesztéseket is tudnának végrehajtani, úgyhogy én ehhez kérem az ön támogatását és a parlament támogatását. Tehát még egyszer mondom, a polgármesterek fizetésére külön soron soha nem volt ilyen sor a költségvetésben. Azt is szeretném még önnek mondani, hogy néha, mielőtt a közmunkát bírálja, néha előtte látogasson már el olyan mintaközmunka-településekre, mint Tiszatenyő, Kengyel, Tizzasas, tehát olyan településekre, ahol komoly, értékteremtő közmunka van. A saját településemet szándékosan nem mondtam, mondhatnék városokat is, mondjuk, Mezőtúrt, és mindenkit a saját körzetemből mondtam, nem véletlenül, nem akarok más körzetből idézni, de az a helyzet, hogy meg kell nézni, hogy milyen munkát

végeznek ma. Egészen más munkát végeznek ezeken a településeken, mint mondjuk, 2010 előtt végeztek a közmunkában.

Még egyszer szeretném mondani, már többször elmondtam a parlamentben és a bizottsági ülésen is, hogy az, aki a mai Start-munkát bírálja és - hogy mondjam - kicsit lenézően beszél arról, amit ma végeznek a közmunkások, az azoknak az embereknek a munkáját nézi le, akik egyébként nagyon sokat dolgoznak. Sokat dolgoznak a legtöbben, nyilván itt is van kivétel, én is tudnék mondani, és ugyanez van a polgármesterekkel is. Ha ön kipécézi egy polgármestert vagy egy települést, hogy ott nem úgy folyik a munka vagy nem biztos, hogy minden törvényes volt, azt nem lehet rávetíteni 3200 önkormányzat polgármesterére. *(Gúr Nándor: Egyetérték.)* Azt gondolom, hogy a polgármesterek jelentős többsége törvényesen és teljes tisztességgel dolgozik. Az, hogy néha van olyan, aki törvényteleneséget követ el, az nem vonatkozik az összes polgármesterre.

Úgyhogy én azt kérem öntől, reményeim szerint nem egy újabb 15 perces beszédben fog most nekem válaszolni, mert nem akarom tovább húzni képviselőtársaim idejét. Azt gondolom, hogy a témában mindent kibeszéltünk, ha ön és képviselőtársa igazán akarják a polgármesterek fizetésének az emelését, illetve visszaadni azt, amit elvettünk tőlük, azt vissza akarja adni, akkor támogatják azt a javaslatot, amit képviselőtársaim benyújtottak, reményem szerint azokkal a módosítókkal, amit én szintén benyújtottam. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP, aki kétperces hozzászólásra kért lehetőséget.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Boldog István képviselőtársam, ugyanúgy látom, ahogy ön az utolsó mondataiban. Messze, messze a döntő többsége szerintem is a polgármestereknek tisztességes. Kettő: a közfoglalkoztatás tekintetében én soha nem bírálom le, sőt szükségesnek tartom, fontosnak tartom. Én önöket bírálok, önöket, akik a közfoglalkoztatottak bérének az egyharmadát, a vásárlóerő-értékének az egyharmadát elvették. Emlékezzen vissza a szegyenletes 47 ezer forintjukra, emlékezzen vissza! Most 51 800 forint az, amit kézbe vesz a közfoglalkoztatott ember, 2010-ben ez 60 200 forint volt. Szóval, tudja, a megbecsülés nem a szavak szintjén kell csak, ott is kell, de a forintok tekintetében is.

A harmadik dolog, amit mondani akarok: én biztos, hogy odafigyeléssel leszek azokra a módosító javaslatokra, amelyeket ön, Vitányi képviselőtársam, mások benyújtanak a kormány részéről, a Fidesz részéről, a kormányzó pártok részéről.

(19.00)

Azt kérem önöktől is, hogy amit az ellenzéki oldalról benyújtanak képviselőtársaim, mi, mások,

arra is hasonló figyelemmel legyenek, merthogy a cél, a mi célunk az egyértelmű. Az az, hogy azt, amit önök elvettek, az legalább a helyére kerüljön, és legalább azt visszaadják, amit elvettek, és akkor még nem csináltak semmit, de már az is valami ahhoz képest. Tehát szinte semmi, mert abba a helyzetbe kerülünk vissza, ahonnan elindultunk, de legalább ezt a szinte semmit csinálják meg. Ez önöknek meggyőződésem szerint erkölcsileg kutya kötelességük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, jegyző úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével 2 percen, 15 percen. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Vigh László jelentkezik.)* Igen, tessék, Vigh László képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Aki nézte, a televízió kereszttől követte ezt a vitát, őszinte csodálattal adózom feléje, aki végig tudta hallgatni, és Gúr Nándor képviselő úr felé is nagy tisztelem, le a kalappal egy olyan ember előtt, aki soha nem volt polgármester, nem ezt csinálta, és erről kétszer 15 percen ilyen elmélkedést tartani, le a kalappal! Igen, ez egy teljesítmény volt.

De beszéljünk arról, amiért idejöttünk, mert nagyon sokszor olyanról beszéltünk, aminek semmi köze nem volt a polgármesterek díjazásához, és már kértem a képviselőtársaimat, hogy semmit ne mutassanak arrafelé, mert bármit mutattak, attól fogva arra a témára ment rá Gúr képviselő úr. Úgyhogy köszönöm szépen, hogy a végén meg tudták tartani magukat a képviselőtársaim, és nem fokozták a hangulatot.

Szeretném megköszönni Pogácsás Tibor államtitkár úrnak a kormány támogatását az előterjesztéssel kapcsolatban; Vitányi képviselő úrnak, képviselőtársamnak a Fidesz részéről, aki módosítóval élt, hogy ne az önkormányzatok, hanem a kormány állja ezen finanszírozást. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon jó cél, énszerintem a Fidesz-KDNP ezt fogja támogatni.

Szabó Sándor képviselő úr a módosításokkal kapcsolatban tett jelzéseket, hogy miért módosítunk, miért hozunk be újabb és újabb dolgokat. Előre jelzem, hogy a világon nem lesz olyan, hogy elfogadunk egy törvényt, és 140 évig az tökéletes lesz. Azon nem kell... *(Szabó Sándor: Csak nem kéthetente kell!)* Ha kell, naponta módosítunk rajta, ha az élet úgy kívánja. *(Szabó Sándor: Akkor pedig valami nem jó! - Az elnök csenget.)* Én végighallgattam tisztességgel, nem szóltam bele, amíg ön beszélt, tehát az a kérés, hogy hallgasson végig. Tehát olyan nem lesz, olyan törvényt nem fogunk alkotni, amely 140 évre fog szólni, és szerintem az természetes, hogy hozzáhangoljuk az élethez.

Azt mondta, hogy a közfoglalkoztatás pártpolitika. El tudja ön képzelni, hogy ha most a belügymi-

niszttert vesszük alapul, ad önkormányzati polgármesternek támogatást, mert az fideszes, és azét meg nem fogja aláírni, aki nem fideszes? El tudja ön ezt képzelni? *(Dr. Vitányi István: Az MSZP idején nem volt pártpolitika.)* Csak így érdeklődöm, amikor elvették az önkormányzatok adósságát, volt olyan, hogy nem vitték el az MSZP-s önkormányzatok adósságát? Csak a fideszeseket vitték el?

Továbbfolytatom. Volt olyan település, aki nem adósodott el. Volt olyan önkormányzat, fideszes, szocialista, aki nem kapott pluszpénzt, akinek nem volt adóssága? Akkor miért mondanak ilyeneket? *(Gúr Nándor: Volt, persze!)* Tehát az a kérésem, hogy ne menjünk ezen a fronton, mert nincs értelme. Tehát mindig olyanokat mondjanak, ami tényszerű. *(Gúr Nándor: De amit mondasz, az nem helytálló!)* A Szocialista Párt ebben a vitában teljesen pártpolitikát csinált, én azt gondolom, hogy térjünk vissza a helyes mederbe. *(Szabó Sándor: Te most mit csinálsz?)*

Azt mondja Szabó Sándor képviselőtársam, hogy a forrásokat elvitték. *(Szabó Sándor: El.)* Fialat korára való tekintettel jelzem, Gúr Nándor képviselő úr tudja, „Több pénzt az önkormányzatoknak, több pénzt az embereknek”, nem tudom, emlékeznek-e erre a szlogenre, amelyet még a szocialista képviselőtársaink hirdettek a választások előtt. *(Gúr Nándor: Nem a plakáton lett minimálbér!)* És ebből mi lett? Hogy az önkormányzatok teljesen tönkrementek, eladósodtak. A Fidesz-KDNP tette meg azt, hogy az önkormányzatok adósságát elvitte. Tehát ami felhalmozódott, és különösen abban a szép 8 évben, amelyet Bajnai Gordon és Gyurcsány Ferenc jelképezett, egy óriási adósságot halmoztak fel, és ezt törlesztette a Fidesz-KDNP. *(Gúr Nándor: Most miről beszél, önkormányzatokról vagy politikáról?)* Tehát amit önök felvettek, azt mi lerendeztük. *(Gúr Nándor: Azt igen.)* Biztosan emlékeznek rá, amikor IMF-hitelt vettek fel, és azt a Fidesz-KDNP kifizette. Az önkormányzatok eladósodtak, a Fidesz-KDNP rendezte az önkormányzatok adósságát. *(Gúr Nándor: Hol van a 3000 milliárd forint?)* Tehát ennyit a források elviteléről.

Hegedűs Lorántné azt mondja, hogy a bevételi forrásokat kurtítottuk. Nincs itt Hegedűs Lorántné? *(Mirkóczki Ádám a pulpitusra mutat: Ott van!)* Bocsánat! Szeretném elmondani, hogy az elmúlt időszakban, amikor a szocialista kormányok adták a finanszírozást az önkormányzatoknak, egy általános iskola finanszírozása úgy volt, hogy ha 100 millióba került egy kistéleplési iskola költségvetése, ahhoz az állam adott 40 százalékot, 40 milliót, és 60-nal kellett kiegészíteni. Ugyanez volt az akkori körjegyzőségekkel kapcsolatban, ugyanez volt az óvodákkal kapcsolatban. Most nem hall ilyet, most azt hallja, hogy az óvodák le vannak finanszírozva, azt hallja, hogy a közös hivatalok le vannak finanszírozva, tehát a feladathoz szabtuk a forrásokat. Én azt gondolom, hogy ilyen helyzetben az önkormányzatok, mint most, soha az életben nem voltak. *(Gúr Nándor: Ó!)*

Boldog István képviselőtársam az 1500-as számot szeretné eltörölni. Én azt gondolom, hogy he-

lyes, támogatandó az, hogy ne hozzunk egy korlátot. Zala megye aprófalvas településszerkezetű, de ott is van egy-két település, amely falu és 1500 fő fölötti, tehát nem lenne jó különbséget tenni köztük.

Az alpolgármester bérezésével kapcsolatban azért más az ő hozzászólása, mert ő is és Simon képviselőtársam is, én is voltunk polgármesterek, és látjuk, hogy a polgármesteri működésből mi fakad. Én csak 20 évig voltam egy kistelepülés polgármestere, azért érzem ezt az anomáliát, és tudom támogatni Boldog képviselőtársamat ebben.

Mesterházy Attila a közfoglalkoztatást a belügyminiszter aláírja, és álságos ez a támogatás, pártpolitikát csinálunk belőle. Érdekes, ez többször is előjött a szocialisták részéről, hogy pártpolitikát csinálunk a közfoglalkoztatásból. De előtte megjegyezték, hogy a falvak döntő többségében független polgármester indult. Én azt gondolom, hogy ezt át kellene beszélni, mielőtt felszólalnak, hogy akkor most a döntő többség nem független, mégiscsak pártpolitikus? Én azt gondolom, hogy a közfoglalkoztatás jelenlegi működése most is biztosított minden település számára. Nem annak adunk közfoglalkoztatást, aki fideszes, aki szocialista, aki LMP-s vagy jobbkios, mindenki kap lehetőséget, hogy most részt vegyen. És minden polgármesternek szeretnénk ezt díjazni, függetlenül a pártpolitikától; ha valaki 20-30-50-60 főt foglalkoztat egy-egy hónapban, mi úgy gondoljuk, hogy az egy óriási terhet jelent a polgármesterek számára, ezt tisztességesen díjazni kell.

Gúr Nándor képviselő úrral kezdtem, és most már ki se térek rá, mert nem akarom az időt rabolni. Én azt kérem önöktől, hogy ha legközelebb ilyen vitában leszünk, akkor próbáljunk mindig az adott témáról beszélni. *(Gúr Nándor: Csak arról beszéltem.)*

Összefoglalva: én azt gondolom, hogy helyes, hogy 30 százalékkal emeljük a polgármesterek díjazását, helyes az, hogy az összeférhetetlenséget megszüntetjük, és ezáltal pluszfinanszírozást tudunk adni a polgármestereknek. Bízom benne, hogy a módosítókkal egy olyan javaslatot fogadunk el, hogy a 3155 polgármesternek jó lesz, és azt fogják mondani utána, hogy egy jó törvényt alkottunk.

Ebben kérem a parlament támogatását, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vigh László képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **lelkiismereti és vallásszabadság jogáról, valamint az egyházak, vallásfelekezetek és vallási közösségek jogállásáról szóló 2011. évi CCVI. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása. A Vantara Gyula fideszes képviselő úr és képviselőtársai által benyújtott előterjesztés T/7409. sorszámom a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során sor került az előterjesztői nyitóbeszédre, a kormány képviselőjének felszólalására, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint az elsőként jelentkező független képviselő felszólalására.

(19.10)

Most a további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Tisztelt Országgyűlés! Írásban előre senki sem jelentkezett. Megkérdezem, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, Jobbik.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden, nem kihasználva az időkeretet. Én érzektem itt a vezérszónoki kör alatt, hogy van némi tanácstalanság a kormánypárti sorokban, hogy miről beszéltem, amikor az egyházakra vonatkozó pénzügyi ügyleteket firtattam, hogy bele akarnak nézni adott esetben a perselypénzbe vagy másná. Ezt szeretném csak nagyon röviden pontosítani.

Két dolgot emelnék ki, ami szerintünk minimum aggályos, és jó lenne, hogyha ez vagy pontosítva lenne, vagy így, ahogy van, kikerülne, illetve visszakerülne, ugyanis az első, amiről beszélünk, hogy a vallási közösségek vagy egyházak függetlenségének kérdése vagy ténye csorbult, ott konkrétan arra gondolok, hogy a jelenleg hatályos törvénynek, a jelenleg hatályos jogszabálynak egészen pontosan a 11. § (1) bekezdése a most beterjesztettből kikerült. A 11. § úgy szól - most nem idézem az egészet, csak a lényegét -, hogy azonos hiteltvet valló természetes személyekből álló, önkormányzattal rendelkező, autonóm szervezetek. Tehát itt van az egyházakra vonatkozóan, hogy aki elismert, bevett, bejegyzett, önálló, autonóm szervezet, ez a sor a jelenleg hatályosban benne van, az újból viszont kikerült. Itt az lenne a konkrét kérdésem, hogy miért. Mi szükség volt ezt az egyébként nagyon fontos alapelvet és nagyon fontos garanciális mondatot kivenni, hogyha nincs mögötte szándék? Mert akkor ez valószínűleg egy figyelmetlenség. Ha pedig nem figyelmetlenség, akkor én szeretném hallani az erre vonatkozó magyarázatot.

A másik pedig, amikor én a gazdálkodással kapcsolatos kritikáimat fogalmaztam meg, ott konkrétan a most beterjesztett 19. §-ról beszéltem, amely azt mondja ki, hogy: „A vallási egyesület a nem hitéleti célra nyújtott támogatásból származó bevételét és annak felhasználását a számvitelről szóló törvény - s a többi - alapján tartja nyilván.”, és itt konkrétan a 2., 3., 4. § szabályozza azt, hogy mi számít hitéletinek és mi nem hitéleti forrásnak. Önök szerint vagy a jelenleg benyújtott, a most benyújtott javaslat szerint az a hitéleti forrás, ami állampolgári felajánlás, adó 1 százalék, s a többi. Na, de erre mondtam én, hogy mi a helyzet a külön a közösségek, plébániák által szedett adományokkal, az nem hitéleti? Hogyne lenne az! Hogyha valaki, egy plébánia vagy egy egyházkerület meghirdet bármilyen missziót, legyen az

szociális, oktatási vagy egyéb, felújításra, szegény családok megsegítésére, s a többi, hát hogy a viharba ne lenne az hitéleti forrás?! És nekik az alapján... Vagy adott esetben, igen, a perselypénz, az nem hitéleti forrás? Mert itt nem szerepel benne, mert itt fel van sorolva, hogy mi a hitéleti forrás.

Ezen javaslat alapján, hogyha ez így lesz elfogadva, ezen javaslat alapján például a perselypénzt vagy az egyéb, karitatív céllal gyűjtött, egyébként teljes mértékben hitéleti forrásnak minősülő bevételeket ugyanúgy a számviteli törvény alapján kellene minden egyes plébániának vagy egyházközségnek vezetnie, és ez konkrétan azt jelenti, hogy állami szervek próbálják nyilvántartani és ellenőrizni az összes templom bevételét lényegében, legyen az protestáns vagy katolikus vagy más. És ez szerintünk nagyon nincs rendben, ez nagyon nincs rendben, és abban az elég rossz, jelenleg hatályos egyháziügyi törvényben meg ráadásul benne van.

Én azt szeretném, én konkrétan fogok két módosító indítvánnyal élni, az egyik az, hogy a jelenleg hatályos 11. § (1) bekezdés kerüljön vissza, amely taxatíván kimondja, hogy az egyházak önálló, autonóm szervezetek önálló önkormányzatisággal, a másik pedig ez, hogy kerüljön a hitéleti célokra vonatkozó részbe, tehát hitéleti forrásnak számítson (*Az elnök csenget.*) az egyházi jogi személyiség belső szabályai szerint gyűjtött adomány, és azt hiszem, hogy ezzel merítjük ki azt a részt, amibe akár a perselypénz, akár más, karitatív céllal gyűjtött költségek is beletartoznak. Azt hiszem, ez két olyan fontos elem, amellyel szerintem nincs sem történelmi egyház, sem más, aki ne értene egyet.

Köszönöm szépen, és hogyha erre lenne magyarázat, hogy ez a két dolog miért nincs benne, illetve a jelenleg hatályoshoz képest miért került ki, akkor azt megköszönném. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Mirkóczki képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, van-e még hozzászóló. (*Senki nem jelentkezik.*) Nincsen, további felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. (*Dr. Völner Pál: Igen.*) Megadom a szót az államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először a legutolsó kérdésre szeretnék válaszolni, a Mirkóczki képviselőtársam által feltett kérdésre. A 11. § (1) bekezdése helyett a 8. § az a jelenlegiben, amely tartalmilag az autonómia körét felöleli: „az állam vallási közösségek irányítására, felügyeletére szervezetet nem működtethet és nem hozhat létre”, illetve a (2) bekezdésben, hogy „a vallási közösség belső szabályon alapuló döntését állami szerv nem módosíthatja vagy bírálhatja felül, a jogszabályban nem szabályozott belső jogviszonyokból eredő jogviták elbírálására állami szervnek nincs hatásköre”. Tehát a belső viszonyokban állami joga-

sítvány nincsen, ahogy a képviselő úr is említette, tehát egy más szóhasználattal, de tartalmilag meg-egyező a szabályozás.

Ami magát a perselypénzt és egyéb részeket illeti, a 19/C. § mondja ki, hogy „az egyházi jogi személy hitéleti célú bevételeit és azok felhasználását állami szerv nem ellenőrizheti”, ez pedig úgynevezett különös fogalmi körbe tartozik. (*Mirkóczki Ádám közbeszól.*)

Néhány szóban esetleg ha a vezérszónoki felszólalásokban elhangzottakra is reagálhatnék, ott is voltak nyitott kérdések. Egyrészt Bárándy képviselő úrnak a bevett egyház fogalmával kapcsolatban, hogy az Alaptörvény VII. cikk (4) bekezdésében foglalt bevett egyházak, ha úgy teljesül, hogy az együttműködésről szóló döntés, tehát ami alapján ez eldöntésre kerül, az Országgyűlés törvénybe foglalja, és a javaslat ezáltal is biztosítja az átfogó megállapodások megkötésének lehetőségét, rögzíti az Alaptörvénnyel összhangban mind a bevett egyházzá válás feltételeit, mind az egyházak sarkalatos törvényi meghatározásának alapjait.

Az együttműködési megállapodás kereteit pedig tartalmazza maga a törvény. Itt, miután egy polgári jogi megállapodásról van szó, az államnak viszonylag szabad mozgástere van, tehát el kell különíteni, és a törvény el is különíti a hitéleti és a közfeladat-ellátás, átvállalt közfeladat-ellátás körében végzett tevékenységet, és gyakorlatilag a hitélet körében teljes szabadságot nyújt, míg a közfeladatok ellátásánál az államot, nyilván a megállapodó felet illetik meg olyan jogosítványok.

Hogy a státusoknak az 1 százalékos határhoz, szja-felajánláshoz kötése hogyan alakult ki? Mindenképpen mérni kellett egy olyan társadalmi beágyazottságot, amely elfogadható, és ami valóban fogódzópontot nyújthat, az az Emberi Jogok Európai Bírósága, amely ugyan gyakorlatot nem alakított ki ebben a tekintetben, de például az 1000 fős létszámkorlátot megfelelőnek ítélte a korábbi szabályozásban, így például a nyilvántartásba vett egyházaknál a 400 fős határ megállapítása az adófelajánlás tekintetében lényegesen alacsonyabb, így szerintünk ez is tartható.

(19.20)

A kodifikációs problémákra, amelyeket Bárándy képviselő úr említett, reagálnék még néhány szóban. Elhangzott a sarkalatos rendelkezések leválogatása, illetve hogy mi kétharmad és mi nem. A fejezetenkénti módosítás miatt alakult ki az általa kifogásolt forma. Ez egy kodifikációs technikai megoldás, amely magának a jogszabálynak az érvényességét nem érinti. Mindazonáltal, amikor a sarkalatosági záradék módosítására is sor kerül, a jövőre nézve majd egyértelműen megállapítható lesz a sarkalatos rendelkezések köre.

Ennyit szerettem volna az elhangzottakhoz hozzáfűzni. Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig lesz lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a napirend utáni felszólalás következik. Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, Jobbik. *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Nincs itt!)* Akkor visszamondta. A következő is visszamondva.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalás tehát nincs. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését.
Az ülést bezárom.

(Az ülésnap 19 óra 21 perckor ért véget.)

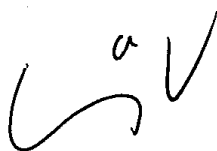
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)